

تەخمەدى مەلا

زاكىرەى با

رۆمان

زاگیره‌ی با

رۆمان

زاكيرهى با

نۇھىدى مەلا

دهزگای تووژینهوه و بلاوکردنهوهی موکریانی

● زاکیره ی با

- نووسینی: ئهحمه دی مهلا
- نهخشه سازی ناوهوه: گۆران جهمال رواندزی
- بهرگ: جیگر عهبدو لجه بار
- نرخ: ۲۰۰۰ دینار
- چاپی یه کهم ۲۰۱۲
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- چاپخانه: هیئتی (ههولیر)
- له بهرپۆه بهرایهتی گشتی کتیبخانه کان ژماره ی سپاردنی (۴۲۷) ی سالی (۲۰۱۱) پیدراوه.

زنجیره ی کتیب (۶۴۹)

ئهو کتیبه و کتیبهکانی وهزارهتی

مالپهپ: www.mukiryani.com

ئیمیل: info@mukiryani.com

روشنبیری لهسهر ئهو مالپهپه بهوینهوه

www.Kurdchap.com

پپرست

- ۱- سیبہ رکانی قہ لا ۹
- ۲- سروودی عہدہم ۴۷
- ۳- پاسوانزادہ ۹۹
- ۴- رہ حیمئاوا ۱۲۳
- ۵- خہ یالی ئہ شکہ وتیک ۱۵۰

سوپاسىكى بىپايانم بۇ بىرلەك خۇشەويست كاك عەبدوللا قادىر
دانسان، بۇ پىداچوونەوھى ئەم بەرھەمە.

پیشه‌کی

سالِ سیئیمم بوو له فەرهنسا کاتیک شه‌پری دووهمی که‌نداو ده‌ستی پیکرد؛ یانزه سال بوو که‌رکووکم جیه‌یشتیوو و له هاوینی ۱۹۹۲ بو یه‌که‌مجار که‌گه‌رامه‌وه ولات، به قاچاغ‌گه‌رامه‌وه که‌رکووک و پینج رۆژ تیای مامه‌وه. دواى ئه‌وه‌ی گه‌رامه‌وه فەرهنسا، چهند مانگیك به‌سه‌ر ئه‌و سه‌فه‌رده‌ا تێپه‌ری، له پۆلی سیئیممی زانکۆ بووم کاتیک ده‌ستم به‌ نووسینه‌وه ئه‌م چهند لاپه‌رانه‌ کرد و پاش هه‌وت سال، له ئیسپانیا، جاریکی دی سه‌ر له نوێ نووسیمه‌وه.

سیوداد ریئال/ئیسپانیا

۲۰۰۱-۷-۱۷

پیشہ کی بو چا پی دووہم

دوای تیپہ پینی ۱۰ سال بہ سہر نووسینہ وہ ئہم دہقہ، لہ سہر داواکردنی چہندین ہاورپی بو ئہ وہی "زاکیرہی با"، سہر لہ نوئی لہ چاپدیریتہ وہ، بہ باشم زانی سہر لہ نوئی بیخوینمہ وہ. بوہ لہ کاتی خویندہ نہ ویدا، داپشتنیکی نوئی، بہ پی پیویست خوئی دہسہ پاند. ہیچ گورانکاریہ کی بنہ مایی بہ سہر ہیکہ لی دہقہ کہ دا نہ ہاتو وہ، بہ لکو لہ داپشتنی ہندی دہستہ واژہ و ہندی رستہ و لہ ہندی شوینیش بہ باش دہزانرا کہ پیداگرم لہ سہر چہمکی گیرانہ وہ. بوہ نامرازہکانی پہیوہست لہ ہندی شوین گورانکاریان بہ سہر دا ہاتو وہ و ہندی جاریش بوئی زیاد کراوہ لہ پیٹاوہ بہستہ وہ و مہحکہ مکردنی پہیوہندی نیوان پہرہ گرافہ کان.

سېبه رەکانی قەلا

رەنگبیت روژی یەكەم بەدەربیت لە ھەموو وەسفیک؛ زەحمەتیش بیت
بچیتە ژێر نووکی ئەم قەلەمەو، چونکە روژی یەكەم لە رەنگی ھەپەساندا
شیکل وەردەگریت. ھەر لە رەنگی داروبەردەو تا دەگاتە رەنگی دەرگا و
دیوار و پەنجەرە و پەردەکانی بەردەرگا و تەرەشوعی قەد دیوارە
گەچینەکان و کاشییە بەردینەکان و کەرپووچە سوورەکان و چەمەنتۆی
زبری ناو ھەوشە و تەختە ی شیدار و بنمیچی بەرزی بیدەنگ. گشت ئەمانە
و بۆنیکێ نوێ: ھی ساردیی و شێ و سببەری گۆلی پرتەقالی تازە
شکۆفەکردوو و شەتڵە ریحانە ی ئینجانەکان و فەزایەکی قوولیش، بېموبالات
تیی دەروانین. ھەتاو میوانیکێ غەریبە و ناگاتە کووچە پێچاوپێچەکانی ئەو
مەملەكەتە بەرزە. راستە بلندە و بەرەو ھەتاو بەرزبۆتەو، بەلام بەرەو چ
دیویکی؟

ئەو ھەپەسانە لە پنتیکدا چڕ ببووە. ئەویش پاراستنی قەتییەك بوو کە
رەنگی راستەقینە ی دەشتاییەکانی سالەیی بوو: رەنگیکێ گەرم لە پەر و بال و
شاپەر و کلکێك کە لە دووی خۆی تا دەھات وەکو کلچ، رەش، باریک
دەبوو و بە ویرگولێك کۆتایی دەھات. قەتێ لەو بالندە کۆییانە یە کە زۆر
بە زەحمەت دەستەمۆ دەبن. بۆ وی کەویی بوون، ون بوونە. کۆتایی بەھار
روودەکەنە دەشتاییە زەردەکانی "زەردک" و پیش ئەوێ باوتۆزی خەزانیش
ھەلکات، خۆیان و بېچوو ھەراشەکانیان دەگەرینەو بەرەو باشوور؛ سەدان
بەلکو ھەزاران کیلۆمەتر بە بال دەبرن.

قەتییەكەم کردبوو کارتۆنیکێ کونکونی گەچراو؛ بە ئاستەم رووناکی
دەگەیشتی. مشتیک گەنمیش بۆ ئەوێ مالیی بکەم! ئەویش لەو بالندە
کۆییانە یە کە لە ئەزەلەو بەریاری ئەوێان داو کە لە گەل رەگەزی مەروڤ
ھەلنەکەن. ئیتر تاكو مردن مان دەگرن. دەنووک بۆ گەنمی روکراو نابەن، بە

تایبەت کاتیک خەلکیان لیوہ دیار بیت. منی وړکن و کالقامیش دەموست له کوونیکەوہ تیی بړوانم و خۆم ئاشنای شیوہی ژیاڼی بکەم. بزانم چۆن دەنووک بۆ گەنمەکان دەبات، چۆن ھەر بە دەنووک تال تال شاپەرەکانی خاویڤ دەکاتوہ، چۆنیش پیلوہکانی دادەخات و ئەو ھیلە شینباوہ گرنجگرڼجە، شۆردەبیتوہ سەر چاوہ رەشە کێوہییەکانی. کاری من ئەوہ بوو، سووچیک بدۆزمەوہ بۆ ئەوہی ئەو رۆحە پەروازەییە ھێور کەمەوہ کە چەندین جار خۆی لە داوی شوانان دزیوہتەوہ و ئەفسوس، بیتەنجام روژیکیان بالی لە بەنی داویک گیر دەبیت و پاشان بە دیاریی دەدریتە من. سووچیک گەورەتریش بۆ خۆم، کەمئ گەورەتر لە قەفەن، بۆ ئەوہی بە چاوہ چلیسەکانم ژیاڼی بلیسمەوہ.

دەزمانی نافریت، چونکە سێ تال لە شاپەرپی راست و چەپی ھەلقاچراون، بالندە دەکاتە گیانلەبەرئیکی دوو پی. سووچەکە ی ئەو لە دەستی چەپی دەرگای ھەوشەبوو، ئەو دەرگا ئاسنینە ی کە دەپروانییە کووچە باریکەکانی قەلا. ھەر لە ھەمان سووچ و بە بەرزایی بالای مروڤیکیش، سنووقیکی بچووک، پەنجەرەییەکی شوشەیی ھەبوو کە بواری بە بینینی میلیکی سەر سوور دەدات کە بە ھیواشی ژمارە رەشە بازنەییەکانی بەسەردەکردوہ، ھەلواسرابوو. ھیواشی و خیرایی میلەکەش پەییوہست بوو بە خەرچکردنی وزە ی کارابا. لە دلی خۆمدا دەموت ئەم سنووقە بۆ یاریکردن خراپ نییە. ئەو سووچەم کردە ناوچەییەکی ئازاد و بۆ بەرەلاکردنی بالندەکەم ھەلمبژارد. ناوچەییەکی ئازاد بۆ ئازادییەکی ناسک.

دەرگا بچووکەکە ی کارتۆنەکەم کردوہ و کارتۆنەکەم لارکردوہ و گویم لە خرچە ی چرنووک ی قەتییەکە بوو کە بیتامان دەیوست لە کارتۆنە لووسەکە ی گیرکات، لە گەل گەنمە روکراوہکان، بۆ سەر چەمەنتویە شیدارەکە، ھەلخلیسکاو کەوتە خواروہ.

کاتیک کەوتە سەر زەویییەکە، شلەژاو سەیری راست و چەپی خۆی دەکرد. شی و مەیلەو ساردیی چەمەنتویەکەش، ھەستیک ی دەگمەن بوو

دهگه‌یشته پښه وردیله‌کانی. یه‌کسه‌ر، کیویانه به‌ره قوژبنی سووچه‌که رایکرد
 و باله‌کانی به نیمچه‌کراوه‌یی، ده‌یانویست دالده‌ی بدن. ده‌یویست له‌گه‌ل
 دیواره‌که‌دا بیته‌(بینه) یه‌ک. هه‌ندی گه‌نمی دیکه‌م روکرد و ویستم بچم
 جامیک ئاوی بو بهینم؛ چاوه‌کانی ده‌رژانه به‌تالییه‌ک ئه‌و سه‌ری دیار نه‌بوو.
 بیرم له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه که بالنده‌یه‌کی کیوی ده‌بیته‌ چو‌ن پروانیه‌ ئه‌و هه‌موو
 گو‌ران‌کاریانه‌ی که دوو‌چاری بووه. ره‌ق و هیشک، وه‌ک بالنده‌یه‌کی
 مؤمیا‌کراو. ئه‌مه‌ کو‌چیک‌ی ناوه‌خته و نه‌ک ته‌نها هه‌ر سروشتی ژیا‌نی ته‌سک
 ده‌کاته‌وه، به‌لکو ده‌شیش‌وی‌نیت. هه‌ر له‌ چاوه‌ ره‌شه‌ بچوو‌که‌کانییه‌وه هه‌ست
 به‌ شیرازه‌تی‌کچوون و واقو‌رمانی‌کی کوشنده‌ ده‌کرا. ئه‌ملاو ئه‌ولای دیوار،
 نیمچه‌ ساردییه‌کیش پښه‌ ناسکه‌کانی ئه‌زیه‌ت ده‌دات و ئاسمانی‌کیش هه‌ر
 هه‌نده‌ی ده‌سه‌س‌ریک، له‌ سه‌ره‌وه، قوول، شین ده‌چیته‌وه. کی ده‌لیت ئه‌و
 پارچه‌ شیناییه‌ بو ئه‌و ئاسمان بوو! ئاسمان بو ئه‌و گه‌رمی و رووناکی و
 فرینکی به‌ بی‌ په‌یوه‌ستیش بوو. ژیا‌ن بو ئه‌و له‌ ناو رووناکییه‌وه ده‌ستی
 پنده‌کرد، پیش ئه‌وه‌ی بیته‌ سه‌ر رووی زه‌وی. ده‌مه‌ویته‌ بلیم، هه‌ر هیشتا
 زه‌ره‌قه‌وته بووه و له‌ ناو هیله‌که‌یه‌کی قاوه‌یی ره‌نگ، کال؛ کاتیک هه‌تاوی
 مانگی گه‌لاوێژ له‌ ده‌شتاییه‌کانی ناوچه‌ی شو‌ان هه‌لدیت، بو‌قه‌ده‌ریک له‌
 ناوه‌ندی ئاسمانی‌کی بیسنوور، پشوویه‌کی درێژ ده‌دات و رووناکی خو‌ی
 به‌ره‌و ناخی هه‌موو به‌رجه‌سته‌یه‌ک رو‌ده‌چو‌ینیت؛ ئه‌ویش، خو‌ی له‌ناو
 لینجاویک گر‌مو‌له‌ داوه و چاوه‌کانی هیشتا نه‌ترووکاون، به‌لام هه‌ست به‌و
 رووناکییه‌ ده‌کات که سه‌رچاوه‌ی ژیا‌نیتی. کاتیکیش تاریکی شه‌وان
 چوارچیوه‌ی سروشتی به‌ربه‌ره‌لای خو‌ی ده‌قو‌زیته‌وه، ئه‌ستیره‌ وهرد و
 دره‌شته‌کانیش ئاوازیکی تریان ده‌خسته‌ نیوجه‌رگه‌ی سروشته‌وه، ئه‌م ئاوازه
 ده‌بووه رووناکییه‌کی دیکه‌ی سروشت، بو‌قه‌تیی چاونه‌تروکاو.

ئه‌ی ئیستا؟ وا به‌ هیواشی ده‌ست به‌سه‌ر پشته‌ نه‌رمه‌که‌یدا ده‌هینم و زو‌ر
 به‌ ئاسپایی به‌ره‌و کلکه‌ ره‌شه‌که‌ی شو‌ری ده‌که‌مه‌وه و ته‌زوویه‌کیش خو‌ش،
 به‌ ته‌واوی داگیرم ده‌کات. هه‌ولیک بوو بو‌ ده‌سته‌مۆکردن؛ ئه‌مه‌ له‌ کاتیکدا

دایک و باو کم خه ریکی گواستنه وهی که لوپهل و بوزگره که له که بو وه کانی ناو
 حه وشه که بوون. ئه وان، بیده نگ، دهیانویست، دوا ی ئه و مالگواستنه وهیه، ماله
 نوییه که دامه زریئن، منیش ده مو یست ئاو وهه وایه کی گونجاو بو بالنده که م
 مسوگر بکه م. ئه مه ش له نیو که شیکی ماتدا رووی دها. بیده نگیه که به
 ئاشکرا ده هاته زمان.

خانوه که! وه کو ئه و کات دویانوت "قاپی باغله مهیه"، زاراوهیه کی نوئ:
 واته کللی مال له چنگی کریچییه، که سی دیکه له و ماله ناژیت. له ژووریکی
 گه وره ی لاکیشه یی پیکده هات و به قه د دژووره که ش، له خواره وه
 ژیرزه مینیک هه بوو. هه ر له ده ره وه ش را، دو وایه ری قاوه یی ئه ستوور،
 هه ر به دوو تووله ماری دریزیان ده کرد، به جووته به ره ژووره که خشابوون
 که به گلوپیکی شهستی کو تاییان ده هات که ژووره که یان رووناک ده کرده وه.
 کاتیکیش ته ماشای دیواره کانم ده کرد، به دیار ئه و ئاژه له ئه فسانییانه وه
 راده مام که ته روشوع و شی له سه ر له بغه هه لتوقیه وه کاندایا دروستیان
 کردبوو. ده مروانییه هه موو شتیکی: سوچی گلوپی رهنگ گه چین، سه عاتی
 کاره با، شه ش ریزه دیره که ئاسنینه که که به هیللی شه مه نه فه ری
 سه ره به روه ژیریان کردبوو، له بنمیچی ژووره که دا قایمکرا بوون. نه رو ی
 ئه ندیشه و خه ونی ئه و شته نامو و سه رنجراکیشانه ببووم کاتیک دایکم
 ئاویری لیدامه وه، بوخچه یه کی گه وره ی له باوه ش، به روه ژووره لاکیشه ییه که
 ده رویشته و پیی وتم "ده واز له و ته ی ره به سزمانه بینه و وه ره
 یارمه تیه که مان ده". منیش له دللی خوم ده موت، ئه ی ئه مه یارمه تی نییه! وا بو
 سه عاتیک ده چیت خه ریکی دروستکردنی مالیکی نویم بو قه تیه که م!
 سه یریکی دایکم کرد و وتم "ئه ی قه تیه که م چی لیکه م؟". "به ره لای که
 کورم" پیی ده چوو بی بیرکردنه وه دایکم وه لامم بداته وه و ناخوشتین
 وه لامم له شار گوئ لیوو بیت، ئه و وه لامه ی دایکم بو و له گویم زرینگه ی
 ده دایه "به ره لای که کورم. به ره لای که کورم به ره لای که کورم". "به ره لای
 چی دایه، خو نافریت، باله کانی هه لقاچراون!" یه که سه ر وه لامی دایکم دایه وه.

برا گه وره کهم که چوار پینج سال له من گه وره تر بوو؛ ئەو له گه ل دایک و باوکم خه ریکی مالگواستنه وه بوو. بیدهنگ، له نیوان ژوورده که و هه وشه که، وهکو باره لگر ده هات و ده چوو. هه ر که گوئی له و گفتوگو کورته ی نیوان من و دایکم بوو، هات و کهمیک له من نزیکبووه وه و هه لویسته یه کی کرد و سهیر قه تییه که ی ده کردم و پاشان سهیریکی منی کرد و وتی: "هه ز ده که یت بیبه یته ده ره وه؟" پرسیار و به ته نگهاته که ی ئەوهم له رسته کانی دایکم له لا چاکتر بوو. یه کسه ر به هه ردوو ده ست قه تییه کهم هه لگرت و خسته باوهش و پیتم وت "ده ی با بروین".

ئیمه ی نه شاره زه، ده رگا ئاسنینه سه وزه که مان له دووی خومان به کراوه یی جیهیشت و ورده ورده له مال دوور که وتینه وه. هه ر له دوو را دیار بوو که دوو گوندین، یا له و ده شته کیانه ده که ین که ده میک نییه هات بیتنه شار. هیشتا ته پوتوزی گوند مله سووتا وه کانی داپوشیووین، به کراسی خه تخهت و پیتلوی لاستیکه وه، چاوه ره شه کانمان رهنگی غه ربیی و خاویینی لیده تکی، به لام تاکو بناگویشمان ماندوو.

هه ر ئەو به یانییه زوه بوو که له خه وه لسابووین و پیکابه شینه که له بهردهم مالمان رایگرتوو و خه لکی ئاواپی، ئەوانیش له خه وه لسابوون و بهرامبه ر مالمان، دوو دوو، سی سی، به ژن و پیاوه وه راوه ستباوون. هاتبوون مالئاویمان لیبه که ن و ته که غه میکیش له چاوی هه موویان ده خویندرایه وه، چونکه که سیان هه زیان نه ده کرد ئاواپی جیهیلین. له سه ر سیما و روخساریان ماته مینی و له جووله و بزووتنه وه کانیشیان پارایی دیار بوو. چیه شته نگاو بوو گه یشتینه سه ر پشتی قه لا.

ئەوا ئیشتاش ده وره به ری نیوه پۆیه. سه ره تایی پاییز و سه ره تایی ژیا نیکی نویش به پۆیه.

گویمان له هه ندی وشه بوو. له هه مووی تینه ده گه یشتین، چونکه دلنیا نه بووین که له گه ل ئیمه یانه. ئەمه بۆ یه که مجاریش بوو مندالی جیاواز ببینن. هه ل سوکه وتی جیاواز، له هه جی جیاواز و لاساری جیاواز. مندال

بوون، به گه وره دهچوون. به رهو رووی ئیمه دههاتن و تا دههات لیمان
نزیك دهبوونهوه. ترسیك له شمی دههژاند، ههستم دهكرد شتیك له ژیر
سه ریانه. تووشی یه كه م ترس هاتم. نه مدهزانی قه تییه كه یه بووه ته گچهل.
یه كیكیان به بی ئه وهی سه یرمان بكات وتی:

- ئه و قه تییه دهفرۆشیته؟

منیش به تونیکی كه می توره وه لامم دایه وه:

- قه تی چۆن دهفرۆشریت!

ئه وهی تریان كه میك لیم نزیكبووه وه و به بی ئه وهی گوئی له وه لامه كه ی

من بووبیت:

- ئه ری دهمدهیتی، با سه یریکی بكه م؟

كه ئه مه ی وت، ته واو لیم نزیكبووه وه و له پریكیشدا دهستی بۆ قه تییه كه
برد و له دهستی راپسكاند و ئه وهی دیکه كه می دووركه وتبووه وه، پاشان
بۆی هه لدا. له نیو ئه و مه سافه یه كه ته نها چه ند مه تریك ده بوو، قه تییه كه
هیزی دایه خو ی و وهك بلی ئاگری شاپه ری نو ی له باله كانییه وه روا بن و
خو ی له دهستی هه موومان راپسكاند و فری. سه ره تا، به نا وه ند كو لانه كه وه،
به نرمی ده فری. هه ر چوارمان، وهك ئه وهی خاوه نی راسته قینه ی بین،
كه وتبووینه دوای و غارمان دها. زۆر به رز نه ده فری، به لام له ئیمه تیژتر
بوو. هه ستیشم ده كرد ئه گه ر به اتبایه كه میك خیرا تر غارم بدا بایه، ره نگبوا یه
بمگرتبایه. ترس و شپرزبوون وایلێكردین كه نه توانین گوری ته واو بدهینه
خۆمان. ترس له وهی كه ئیتر قه تییه كه نه گرینه وه، ترس له و دوو بیژییه كه
نه مانده زانی چۆن له بهر لووتمان خو یان قووت كرده وه، هه روه ها ترسی
و نبوونیشمان هه بوو. غارمان دها و هیزی زیاترمان ده دایه خو و قه تیشمان
لی دوور ده كه وته وه. قورگم پر گریان و هاواریکی تاساویشم ده كرد.
و نبوونیش هیدی هیدی له نیو جه سته م مانای ده دایه خو و خو ی
ده دۆزییه وه. دوو مندا له كهش له نیوان خو یان وشه یان ده گۆرییه وه، هه یچیان
لی تینه ده گه یشتم. وشه كان كوردی بوون و به س!

به کوچه باریکه‌کاندا به دواى قه‌تیی‌ه‌که‌وه غارم ددها و هیچی دیکه‌م نه‌دیبینی. له پریکدا ئاورم دایه‌وه، که‌سم لیوه‌دیار نه‌مابوو. براکه‌م لی و ن بوو. غارم ددها و هه‌نسکیکی هیشکیش قورگی ده‌سووتاندم و دلۆپه ئه‌سرینی قه‌تیسبووی چاوانیش، هه‌نده‌ی دیکه هیژی غارکردنی زیاد ده‌کردم. سه‌یرم ده‌کرد، وا به ناو خ‌ری خاسه‌دا، له به‌رزاییه‌کی که‌م ده‌فری. شه‌قی ئه‌ملاو ئه‌ولای باله‌که‌ی دیاربوو. هه‌ردوو باله‌که‌ی که‌لۆس بوون، به‌لام ده‌فری. منیش هیژم ده‌دایه‌ خۆم و غارم ددها؛ ده‌توت له هه‌ردوو بازوومه‌وه په‌ر ده‌رسکیت، بایه‌کی فینیکیش رووخسارم ده‌مالیت و ئه‌و زه‌نگوله عاره‌قانه‌ی که‌ له‌سه‌ر جه‌سته‌شم دروست ده‌بوون، یه‌کسه‌ر ده‌بوونه هه‌لم و له‌شم فینک داده‌هات. بازووه‌کانم راده‌وه‌شاند و گه‌رم داده‌هاتن، هه‌ستم ده‌کرد پنیه‌کانم له زه‌مین ناده‌ن. ئه‌م هه‌سته نوییانه وای لیده‌کردم بۆ چه‌ند چرکه‌یه‌ک بیر له قه‌تیی‌ه‌که‌م نه‌که‌مه‌وه. له‌وه ده‌ترسام که به‌یکجاری منیش بفرم و نه‌یه‌مه‌وه سه‌ر زه‌وی، به‌لام له هه‌مان کاتیشدا تاقه مه‌به‌ستی من ئه‌وه بوو قه‌تیی‌ه‌که‌م بگرمه‌وه و بیهینمه‌وه سه‌ر زه‌وی. له نیوان ئاسمان و زه‌میندا شه‌قاوم ددها، هه‌ستم ده‌کرد شه‌قاوه‌کانم دوو سى مه‌تر زیاتر ده‌بوون و ئینجا به ئاسته‌م پنیه‌کانم ده‌که‌وتنه‌وه سه‌ر زه‌وی. خ‌ری خاسه ئاوی پیتا نه‌ده‌هات، به‌لام له‌ملاو ئه‌ولا ئاوی کۆبووه‌وه‌ی به‌هار، گۆلاوی بچووک بچووکى دروستکردبوو و گه‌نی بوون. هه‌ستم ده‌کرد چاله ئاوی سه‌وزباون، میش و مه‌گه‌زیکی هاوینه‌شیان له‌سه‌ر کۆبۆته‌وه؛ به ئاسانی بازم به‌سه‌ریاندا ده‌داو و له دووی خۆم جیمده‌هیشتن. هه‌ندیجاریش گۆمه ئاوه‌کان درێژکۆله‌بوون، هیژی زیاترم ده‌دایه‌ خۆم و به سه‌ر ئه‌وانیشدا بازم ددها. ئیتر ئه‌م بازه نارێکانه وه‌کو گه‌مه‌ی لیده‌هات و چاویکیشم هه‌ر له قه‌تیی‌ه‌که‌م بوو.

له پریکدا گویم له ده‌نگه‌ده‌نگ بوو. ئاوریکم دایه‌وه، یه‌کیک له منداڵه‌کان بوو، گه‌وره‌که‌یان بوو، ئه‌وه‌ی که سه‌ری پاک به مووس تاشرا بوو، جوینى شارستانی پى ددهام. غارم ددها و سه‌یریشم به‌و جویخانه‌ده‌هات. وه‌لام

نەدەدایەو، بۆیە بەردی ھەلەگرت و تیی دەگرت. بەردەکان بە تەنیشتمدا قریشکەیان دەھات و دەکەوتنە سەر بەردە پەرتوبلاوێکانی خاسە کە ئاوی زستان لە گەڵ خۆیدا ھینابوونی. تاکو بۆ بەردیکی دیکە دەنوشتایەو، من ئەوئەندە دیکە لێی دوور دەکەوتەو. بەلام قەتییەکەش لە ھەردوو کمان دوور دەکەوتەو. لە تاوی غاردان تووشی ھەناسە برکی ببووم و توێژی عەرەقیش ھەموو لە شمی دادەپۆشی. ماندوو بووم، توانای غاردانم نەما. ھەولەکانم بئیسوود بوون، ھەردوو ئەژنۆم شل ببوون.

ئاوێم دایەو. قەلا، دوور، بەرز، بەلام زووش دەدۆزیتەو. توانای جوولەم نەمابوو، بە دیار یەکیک لە چلپاوەکانی بەردەم دانیشتم و سەیری قەتییەکەم دەکرد تا لە چاوان ئاوابوو. خۆی قوتار کرد و قەلاش لە پشتەو. سەیری چلکاوەکەم دەکرد، بلقی ھەوا، جارناجاری لە ژێر ئاوە رەشەکەو دەردەھات و دەتەقی و بۆنیکێ ناخۆش لووتی دەکرووزاندەو. سەیری ئەو ئاوە رەشەم دەکرد و وینەیی ھەموو ئەو رۆژە و شەوی پیش سەفەرەکە داگیریی دەکردم. ھەر لە شەوی پیش سەفەرەکەو پیکابە شینەکە کە لە پیش دەرگای ھەوشەمان رایگرتبوو. سەرلەبەیان و گریان پیرەژنانی و دوغای خیری ریش سپی و حاجیان و ھیکمەتی پیرەمێردان و بۆنی باوەشە نانە گەرمەکەیی میمکی دایکم "دەھانی، تا فریای بازار دەکەون، ئەو قەلە نانە بەرز". بە تاییبەت، ماچە بەھێزەکەیی نەنکم و کارتۆنەکەیی باوەشم، لە پشتەو، لە ناو پیکابەکە، بەرەو رووی گوند و پشت لە شار، دانیشتبووم و سەیری گوندەم دەکرد چۆن تا دەھات بچووک دەبوو و لە ناو تەپوئۆزی ئەو بەیانییە بەیەکجارەکی ون بوو.

بیرم لە برا گەورەکەم کردەو. ئاوێکم دایەو، ھالوو، چەرچەفە ھالوو، بە درێژایی خەرەکە لە سەر گۆمە چلکاو و بەردە رێژراوەکانی خەری خاسە کۆبوو بوو. وینەیی براکەم لە میشکم و ھالوو پەرتوبلاوێکەش بەرامبەرەم تێکەڵ یەکتەر دەبوون. ھەلسامە سەر پێی و سەیری راست و چەپی خۆم کرد. کەس دیار نەبوو. لە ناوئەندی خەری خاسە ھەستیکی قوول لە شمی

وروژاند. ههستیک بوو وهسف نه دهکرا. به تهنه، غه مگین، به سستی و ماندوویی به رهو قه لا دهگه پامه وه. له ریی گه پانه وه، سهیری ئه ملاو ئه ولامیش دهکرد به لکو براکه میش بدوژمه وه. له دلی خۆم دهموت "ئایا ده بیته گه رابیته وه مال؟" "ئایا له گهل ئه و دوو شارستانییه نه یکر دیته شه؟"، ده بی ئیستا دایک و باوکمان چمان پی بلین؟". ئه م رسته پرسیار ئامیزانه م له خو دهکرد. له قه لا نزیکبوومه وه، ئه مه یه که مجار بوو قه لا هه ند به هه بیته وه ببینم، به رز، سه رکه ش، ده توت نه ئینییه کی له ناخ دایه، سییه ره که ی ده کشا و هه موو خرئ خاسه ی گرتبووه وه. ترس و هه بیته بوون، ئه مجاره تیکه لی هه نگاوه کانم ده بوون.

ورده ورده له هه شامات نزیک ده بوومه وه. ده نگه ده نگه به رز و هه راو زنا، غه لبه غه لب و ده نگه هه راشی تاییه ت شار تیکه ل به یه کتر ده بوون. ئه م هه مووه وینه ی غوربه تییا بۆ یه که مجار تیاما دروست ده کرد. سهیری روخساره کانم ده کرد، سیمای ئاشنایه تییا تیا نه ده خویندرایه وه. هه مال و باره لگران، به ده نگه هه راش و که رخ، به خیرا له جاده که ده په رینه وه. هاتوچۆکه ران تیکچر ژابوونه نیو یه کتر، ئه وانیش به بی هیه چ خو ئاماده کردنیک له جاده که ده په رینه وه و که س سهیری که سی نه ده کرد. ریم ده کرد و به هه په ساوی له ژیر سییه ری دیواره کاندایه په یژه ی قه لا ده گه رام. به ته نیشته باخچه ی هه لواسراودا تپه پریم، دوو سی چین دره ختی جوړاو جوړ، له سه ر په یژه کان چینه رابوون، له خواره وهش گولی هه مه چه شن، به تاییه ت گوله باغیکی زور بۆنیککی خوشیان له موچه جه ره کانه وه ئاودیوی دره وه ده کرد. په نجه کانم به شیشی موچه جه ره کاندایه ده هیتا و ده نگیکی تاییه ت تیکه لی عه تری باخچه که ده بوون و له قوولاییه کانی خه یالیشم بالنده یه ک تا ده هات دوور ده که وته وه و ئاوازیکیش له نیو په نجه کانم هیوری پیده به خشیم. به دهستی لای راست جووتقاوه یه و ریکوراستیش چاخانه ی هه سیره کانه. جووتقاوه هه ر له ناوه که یه وه دیاره، قه ره بالغه:

بازرگان، ورده فروش، عهتار و که بابخانه و دهیان دوکانی دیکه‌ی
جۆراوجۆر...

هه‌ستم به ونبون ده‌کرد. قورگ هیشک و هه‌نسکی قه‌تیسیمایش
له‌شمی به‌رهو نادیار ده‌پێچیبوووه. بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه، ده‌بوايه له مال
ده‌رنه‌چوو‌مايه. شتیکم ونکرد. بیرم له‌و ساته‌کرده‌وه که بریاره‌که‌ی تیا درا.
له نیوان خۆزگه‌ی دایکم و پرسپاری برا گه‌وره‌که‌م دا، ئیمه ده‌ره‌وه‌مان
هه‌لبژارد.

سه‌یری دوکانی بازرگانانم ده‌کرد، تۆپه قوماشی ره‌نگاو‌ره‌نگ، گلۆپی
گه‌وره بریقه‌ی لێهه‌لده‌ساندن. به تایبته‌ ئه‌و تۆپه قوماشانه‌ی که سورمه‌ی
سپی زیوین و ئالتونیان تیا هه‌لکیشرابوو، ده‌توت چروسکه‌ی گریان لێوه
ده‌رده‌هات. ره‌نگاو بوو چۆره‌ی ده‌هات. به ئاهه‌نگی ره‌نگ ده‌چوون، نارنجی
و سوور و وه‌نه‌وشه‌یه‌یه‌کان له ژێر چراکاندا له‌ززه‌تیکی نه‌ینی تیا دروست
ده‌کردم. هه‌شتا ئاوازی ره‌نگه‌کان مێشکمیان جینه‌هه‌شتبوو، بۆنی
که‌بابخانه‌کان و دوکه‌له‌ چره‌کان له لوله‌کانه‌وه به پرتاو ده‌رده‌چوون و
به‌رهو ئاسمان بلāوده‌بوونه‌وه. ده‌توت ئیمړۆ هه‌موو شتیکی سه‌رئاو که‌وتوو
و هه‌موو شتیکی‌ش به‌رز ده‌بیته‌وه. جه‌سته‌ی منیش کیشی خۆی له ده‌ست
ده‌دا و بایه‌ک هه‌لیده‌کرد و ئه‌و ئاهه‌نگه‌ی له ره‌نگ و بۆنبه‌رامه‌ی
ده‌سپیه‌وه. ئه‌و کات، بۆ مندالێکی غه‌ریبی وه‌کو من نه‌ده‌کرا پرسپاری وا له
خۆم بکه‌م: بۆچی باوکم گوندی جیه‌هه‌شت؟

وا بیست و هه‌شت سال به‌سه‌ر ئه‌و رۆژانه‌دا تێپه‌رئ، دوا‌ی ئه‌و هه‌موو
داب‌را‌نه، سه‌یری هه‌مان دوکان و هه‌مان بازار ده‌که‌م و وا هه‌ست ده‌که‌م
گشت ئه‌و ماوه‌یه‌ ته‌نها ماوه‌ی سه‌رخه‌و شکاندنێکی کورتی عه‌سرانه.
سه‌رخه‌وی کورتی عه‌سرانیش پری له‌خه‌ونی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌یه. به‌یانیه‌که
بوو، پیکاییکی شین له‌به‌ر ده‌رگای هه‌وشه‌مان رایگرتبوو، هه‌نده‌ی نه‌برد له
سه‌ر پشته‌ی ساردی قه‌لای که‌رکووک ئیمه‌ی دانا و رۆیی. دوا‌ی بیست و

ههشت سال، رهنگی قوماش و بۆنی دوکه‌ل و هه‌مان بۆنوبه‌رامه به بهر
لووتما تیده‌په‌پۆی... هه‌موو شتیک وه‌کو خۆیه‌تی!

دوای ئه‌وه‌ی قه‌تیه‌که‌م نه‌گرتوه‌، پێش ئه‌وه‌ی تاریک دایه‌ت گه‌رامه‌وه
مال. دایکم شله‌ژابوو، براكه‌م ماندوو، دانیشتبوو. دایکم ده‌ستی کرد به
هه‌ره‌شه‌کردن و هه‌ندێ جوینی مزی پیداین" که ئیتر نابیت له مال
دوورکه‌وینه‌وه". ته‌باغه‌ یه‌که‌چاوه‌که له ناوه‌ند ژووره‌که داگیرسابوو و
مه‌نجه‌لیکی فافۆنی له‌سه‌ر بوو، بۆنی چیشتی لادیی که‌میک غه‌ریبی
ره‌واندینه‌وه. هیشتاش بوزگور و بوخچه‌کان گرێکانیان نه‌کرا بوونه‌وه و به
ناو ماله‌که‌دا، په‌رشوبلاو، لی‌ره و له‌وئ بلالو بپوونه‌وه.

ئێواره‌ی یه‌که‌م، به‌ بێ بریار، ماته‌مینکی بۆ هیناین. ده‌بوایه شتیکیش
هه‌بوایه بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م ماته‌مینیه‌ به‌ه‌وینیه‌وه. ئیتر سه‌ره‌تای ژیانیکی نوییه.
ساکارترین تاماشاکردن ئه‌وه‌ی بۆ روون ده‌بووه‌وه که ئیمه‌ په‌ناهه‌نده‌ی
مالی خۆمان بووین. که‌س پیلی نه‌گرتبووین و به‌ زۆره‌ملی گوند به‌ده‌رمان
کات و به‌مانه‌ین و له‌ ماله‌ غه‌ریبه‌ داماننیت. به‌لام شته‌کانیش هه‌نده‌ ئاشکرا
بوون، پێوێستی به‌ باسکردنیش نه‌ده‌کرد. یه‌کیک له‌ لی‌کدانه‌وه‌کانی باوکم،
دوورکه‌وتنه‌وه له‌ گوند و ها‌ته‌ شار، دوورکه‌وتنه‌وه‌یه له‌ ده‌ردو به‌لا. به‌لام
هه‌موو ده‌ردوبه‌لاکانیش له‌ راستی دا له‌ شاره‌که‌نه‌وه ده‌هاتن و یه‌خه‌ی
گون‌دییان ده‌گرت!

سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که گلۆپه‌ شه‌ستییه‌که‌ی که به‌ ناوه‌ند ژووره‌که‌دا
شۆر‌پبووه‌وه و له‌ فائۆزه‌که‌ی گوند جوانتر ژووره‌که‌ی رۆشن ده‌کرده‌وه،
به‌لام هیمنی تیشکی فائۆزی نه‌بوو. هه‌موومان له‌ ده‌وری ته‌باغه‌ یه‌که‌چاوه‌که
گرد بپوونه‌وه. ئه‌وه‌ جو‌ره‌ کرۆشکدانه، هه‌روا له‌ خۆراییه‌وه دروست
نه‌ده‌بوو. بیده‌نگ چاوه‌روانی باوکمان ده‌کرد. ئیتر ده‌ره‌وه به‌ بێ هو، ترسیی
له‌ ناخماندا ده‌چاند. کاتیکیش باوکم ده‌هاته‌وه، هه‌ر له‌ ده‌رگای ماله‌وه، پێش
ئه‌وه‌ی بیه‌ ژووره‌وه، چه‌ند چرکه‌یه‌ک راده‌وه‌ستا و سه‌یری ده‌کردین، ئیتر

هه موو هه ستمان به ئارامیی ده کرد. ته نها ئه و بوو ببوو هه سرچاوه ی هیمنی و حه وانه وه یه کی کاتیی بۆ سه رجه م خیزانه که.

دوای ئه وه ی نانمان خوارد، هه نده ی نه برد، وه کو گوندییان، هه موو لیخه وتین:

”ده ستم ناوه ته ناو ده سستی منداله شارستانییه که و پیکرا غار ده دین. هه روه ها برا که میش له دوومانه وه غار ده دات. ته میک هه ر له سه راب ده چوو، سیمامانی شار دبوو وه. سووک وه ک ده بده به، باش غارم ده دا، به بی به ربه ست، به سه ر خانوه کاند، به سه ر ستاره کاند، بازم ده دا، شه ربه کانم له سه ر ستاره کان ده بییی، له دووره وه وه کو فانتوز داگیرسابوون، به ته نیشته کواله زه رد و په مه ییه کاند به پپی په تی، ته نها ده زوویه کی نادیار منی به دونیا وه گریدا بوو. غارم ده دا. مناره ی مزگه وت و گومبه زی که رماوه کان و قه له متوزه ناریکه کان و چناره باریکه کان به حه وایا هه لگزابوون و ئیمه ش به کۆلانه کانیا دا رامانده کرد. پیده که نیم. غارم ده دا. ده ستم له ده زووی کۆلاره کان ده داو بۆ قه ده ریک له گه ل خۆمدا ده یانم بر دو به رن، له ئاسماندا به ره لام ده کردن. فه نه ره کان وه کو ئه سستیره ی نزیک و نه وی داگیرساون و به ر بای له شم ده که ون و ده له رینه وه. پرته پرت ده که ن و هه ناسه ده دن. ته ی ره عه بابیله کان و شه مشه مه کویره کان به خیرایی دین و که وانه یی ده زووله یه کی نادیار له دووی خویان دروست ده که ن و ون ده بن. ئیمه ش له ناو زریقه یان ون ده بین. ناو به ناویش کو تریکی سپی، قه له و وه کو په ری، تاک تاک ده فرن و باله کانیا ن به ر تیشکی ئه سستیره نزمه کان ده که ون و داده گیرسین. له دووردا، قه تیه که ی خۆم ده بینمه وه، خۆی بوو، به باله هه لقا چراوه کانی ناسیمه وه. چا وره ش، کلک باریک، په ره زه رد و قاوه ییه کانی که مه یله و که سک خویان ده نواند کاتیک به ر رووناکی ئه سستیره و فه نه ره کان ده که وتن. شاگه شکه ده بووم و ئۆخژنی دونیای پیده په خشیم. هه ر که بینیم، ده سستی شارستانه که م به ردا و دوای که وتم. وه ک دوو ماسی له نیو ئاویکی شینی ئاسمانی، هه وای ئۆقیانووسمان هه لده مژی و ئیمه ش ئازادانه بۆ ئاسو

دووره‌کان ده‌ماندایه شه‌قعه‌ی بال. ده‌مویست بیگرم و تا ئه‌به‌د پیکرا بفرین و پیکرا تا مه‌لبه‌نده نا‌اشناکانی رووناکي بپوین. تا ده‌گه‌ینه‌وه ده‌شتایه سیحر‌نامیزه‌کانی ولاتی شوان و ساله‌یی، له‌وچ بونی په‌ریزه‌ رنگ زیرینه‌کان بکه‌ین، خومان له‌ داوی منداله زوله‌کانی ئاوايي بشارینه‌وه. گه‌رمیی ئه‌و ده‌شت و دهره‌ پېر به‌ سینه‌ هه‌لمژین. کاتیک تینووشمان ده‌بیته‌ تاکو دهم زێ نه‌وه‌ستین، له‌و ئاوه‌ سازگاره‌ بخۆینه‌وه و خومان له‌ سه‌ر لمه‌ ته‌ره‌کانی بکه‌وزینین. ئاو له‌ گه‌رمایی ماره‌ بکه‌ین. کاتیکیش شه‌و دادیت، رووناکي ئه‌ستیره‌ و مانگیکی رووسی، بریقه‌ له‌ چه‌و و زیخ هه‌لده‌ستینیت. له‌وچ زیخ ده‌بیته‌ ئه‌ستیره‌ و چه‌ویش عاره‌قه‌ی مانگه‌ و که‌توته‌وه خواره‌وه. سنووری نیوان زه‌مین و ئاسمان بو‌یه‌کجاره‌کی ده‌سپێته‌وه. فینکی شه‌وان سه‌دایه‌که‌ له‌ دونیایه‌کی دیکه‌وه‌ دیت. فینکییه‌که‌ ئاشنایه‌تی موته‌لق له‌ گه‌ل مار و دوو‌پشکه‌، ژێژک و بزمنژۆک، له‌ گه‌ل مارمیلکه‌ و قومقمۆک په‌یدا ده‌کات و ریتمی کیسه‌لیکیش میهره‌بانیی ده‌داته‌ سه‌رجه‌م ئه‌و مۆسیقایه‌ی که‌ له‌ ده‌شتوده‌روه‌ به‌ره‌ و ئاسمانه‌ دووره‌کان به‌رزده‌بیته‌وه. من و قه‌تی ده‌فرین. پێیه‌کانم له‌ ده‌زووی کۆلاره‌کان گیر ده‌بوون، ده‌ستم بۆیان ده‌برد و له‌ ده‌ستم گیر ده‌بوون، ده‌توت ده‌زووله‌ی چریشن و به‌ قاچوقوولمه‌وه ده‌لکێن. ده‌مویست ئه‌و ده‌زوولانه‌ له‌ ده‌ست و پیم بکه‌مه‌وه و ئیتر توانای فرینم نه‌ده‌ما. وه‌کو گیانه‌وه‌ریک بکریته‌ گوونییه‌یه‌کی نادیاره‌وه، هه‌ناسه‌سوار ده‌بوو. هیژم ده‌دایه‌ خۆم بو‌ ئه‌وه‌ی واتا بده‌مه‌وه‌ باله‌کانم، بیهوده‌، وه‌کو له‌شیکي قورس و عاره‌قاوی، که‌وتمه‌ سه‌ر دۆشه‌که‌که‌م.

چاوم کرده‌وه: گلوپینکی سفر، ژووره‌که‌ی شین کردبوو، هه‌موو نوستبوون. ئه‌فسووس! ویستم جاریکی دی چاولیکنیم و بگه‌ریمه‌وه‌ نیو ئۆقیانووسی ئاسمانه‌کان....

دواي بیست و هه‌شت سال، وه‌کو ئه‌وه‌ی بچمه‌ هه‌ره‌می مزگه‌وتیکه‌وه، به‌ هیمنی، به‌ بازاری جووتقاوه‌دا تیده‌په‌ریم و سه‌رجه‌م شته‌کانی ئه‌و کاته‌م تیا بووژایه‌وه. به‌ ته‌واوی نغروی ئه‌و کاته‌بووم که‌ له‌ دواي فرینی قه‌تییه‌که‌م، له‌

مال خۆمان دەگەرام. زۆر شت وەکو خۆی مابوونەو. سەیری دوکان و دیوار و ئەو ئەتموسفیرە سەیرەم دەقۆزتەو و بەرەو پەژدەکانی قەلا دەڕۆیشتم. ئەو پێپلیکانەى که بى سى و دوو دەبیردەم بەرامبەر قوتابخانە "ئەلمحەمەدییە". پایز بوو، لە سەر ریحەى پۆلى دووی سەرەتایی دانیشتم. پەيوەندى دووهمم لە گەل دنیا دەرەو، بەلام بە پەيوەندى یەكەمیش دەچوو. هەستم دەکرد تاقە قوتابى كورد بووم لە پۆلەكە. ئەمجارەیان ونبوونىكى تر بوو، قوولتر و توشى یەكەم سەدمەى كردم. سەدمە بەرامبەر بە هیمای ئالوگۆرکردن. خەرەندىكى "سروشتى" منى لە پۆل جودا دەكردەو. رۆژى یەكەم بە تەواوى خۆى بۆ ئیعلان كردم. شەڕوالىكى بۆرى خەختە و كراسىكى خاكى و جووتى پىلاوى لاستىك؛ نازانم كەى كرا بوون، پۆشاكى من بوون. گشت مندالە چەتوونەكان، كە ژمارەیان كەم نەبوون، لەم پىشانگایە كۆبوونەو. "چۆن دەبیت قوتابىيەك بە شەروال و جلوبەرگى كوردییەو بێتە قوتابخانە؟" رەنگە ئەمە ھۆكارى ئەو گەردبوونەو بووبیت. منیش دەستم بە گریان كرد و قوتابخانەم جیھىشت و گەرامەو بۆ مال. بپارمدا كە ئیتر بپرای بپر نەگەرمەو سەر ریحەى قوتابخانە.

بۆ رۆژى دواى باوكم دەچیتە لای بەرپۆبەر و لەو كىشەییە كۆلیبوو. بەرپۆبەر بە زمانىكى ئىستیعمارى وتبوو: "بەلندەىكى غەریب بكەویتە قەفەزىكى غەریبەو، تا یەك دوو رۆژ شەڕە دەنووكە و پاشان ھەموو بە ئاووھەوای نوێ رادین". ئەو رۆژە، دوا رۆژ بوو كە شەروال لەبەرکەم. رۆژى دووهم بە پانتۆلىكەو بەرەو رووى جیھان بوومەو؛ بەلام شتىكى ئەوتوى لە غوربەتییەكەم نەگۆرى.

نەك تەنھا من، بەلكو ھەموو ئەندامانى خیزان دەبوايە خۆیان بۆ مەشقى ژيانىكى نوێ رابھێن. ئەمەش كاریكە بە یەك دوو مانگ كۆتایی نەدەھات، تەنانت پەيوەندى بە تەمەنى وەچەو ھەيە. جا ھەر كەسەو لە سووچىكەو لەم كىشە دەگات، یا لە گەلى ھەلدەكات. لەبەر ئەوێ رەچەلەكى خیزانى ئیمە گوندی بوو، نەك تەنھا خزمى شاریمان كەم بوو، بەلكو ئەوەشى ھەبوو لە

لا چەپكەو دەگەشتینی؛ ئەمەش ھەرگیز بەس نەبوو بۇ ئەوێ بێتە
 ھۆكاریكى گرینگ لەم پرۆسەییە كە پەيوەندى بۆ خۆراھیتان ومەشق بە
 خۆکردن و خۆ بەشار راھیتان بوو. ھەندەى نەبرد ئیتر ئیمە بووینە "مالی
 شار" بۆ كەسوكارى دایك و باوكم؛ ھەندەشى نەبرد ميميك و نەنكم
 سەریان لیداین و ھاتن لە وەزە و زرووفمان تیبگەن. بە كورتى سەردانیان
 كردین. زۆرجار لە ریگای ئەوى دیکەو ھەندى لە وردەوالەكانى جیھان
 كەشف دەكەین كە لەو پشتر ھەست و دركمان پێى نەكردبێت.

ئێوارانى ھاوین، كاتیک دونیا فینك دادیت، ھەزىكى گەورەى خەلكى
 گوندیش ئەوێ بە ناردەوانەكاندا سەركەون و بچنە سەربان. ئا لەوێو ھە
 سەیری روخسارى شار كەن. رەنگبیت بۆ سەرهەلدانى ئەم ھەزە دوو ھۆ
 ھەبیت: یەكەمیان خۆ رزگاركدنە لە فەزا و بنەمای تەسكى شار و ھەروەھا
 زالبوونیش بەسەر شاردا؛ چونكە گوندیەكان ھەمیشە لە دوو فاقەى
 پەيوەندى دان لە گەل خەلكى شار. لە لایەكەو ھا ھەست دەكەن ھەر
 ئەوانى كە شار دەژینن، لە لایەكى دیشەو ھەست بە جۆرە كەمییەك
 بەرامبەر بە خەلكى شار.

ھەموومان لە ناو ھەوشەكە راوہستابووین و لە گەل ميمك و نەنكم
 بازنەىكى بچووكمان پیکھینابوو و باسى یادەوہرییەكانى گوند دەكرا. لە
 پریكدا ميمكم ناردەوانەكانى بىنى و نەیتوانى ھەزە قوولەكەى بشاریتەو ھە
 بۆیە یەكسەر وتى: "با بزانم سەربانى شار چۆنە!" و دایە تریقەى پیکەنین.
 منیش یەكسەر دواى كەوتم. لە دواو، كەوا درێژە سەوزە سورمەدارەكەى،
 لە پشتەو، پتیلیكانەكانى دەمالى و بۆنوبەرامەىكى تاییەتیش لە گەلیدا
 سەردەكەوت. ھورشەى ملوانكەكانیشى تیکەل بە ھیمنى ئەو ئێوارە درەنگە
 دەبوو. كاتیک سەردەكەوت، سەیری ئەملاوئەولای دەكرد و لە ھەوشەكەى
 ھاوسىكەمان، دارپرتەقالەكەى بىنى، گەلاكانى كەسكىكى تیر، شیوہى ئێوارەى
 وەردەگرت. تا سەردەكەوتینیش، ھەندى شتى نوێ دیکەمان دەبینى.
 گەشتینە سەربان، ستارەكان زۆر بەرز نەبوون، بەلام مەحكەم

دروستکراږون بڼه وهی مه چه کی له سهر دانئی و سهیری شار بکهیت. سهره تا میکم چووه ناوهند سهر بانه که و که می به نازه وه خوی بادا، دهتوت شازادهیه که و له کتیبی حه کایه ته کانی هه زاره و یه ک شه وه هاتوته دهری و له سهر هم ته خته ی شانویه زیندوو بوتوه. رهنکه پر به دل، حه زیشی له وه بکردبایه که له سووچیکه وه کورانی گوند، سهیریان بکردبایه. دهتوت ههستی نه وهی تیدایه که یه کیک سهیری دهکات. هاته قهراغ ستاره که و له چهند چرکه که یدا، به چاویکی پانورامایی، هه موو ئاسمانی سهر بانه کانی شاری لیسته وه. پاشان سهیری دووری دهکرد و ئیوارهش تا دههات تاریکتر و دونیاش فینکتر ده بوو و له ملاو نه ولاش گلپ شه وقی له حه وشه و سهر بانه کان په پشوبلاو ده کرده وه.

مناره که ی مزگه وتی دانیال پیغه مبر چهند سهد مه تریک له مالمانه وه دوور بوو، مناره که ی وه کو دارخورمایه کی به ردین به حه وایا هه لگزابوو. له پریکدا له مایکرفونه کانه وه، دهنگی نه لاهو نه کبر به رزبوو وه. میکم سهره تا راجه له کی و پاشان هه لویسته یه کی کرد و دایه تریقه ی پیکه نین و وتی: "خو ده لئی دهنگی خوشتره!". نه مه یه که مجاری بوو گوئی له بانگی موئه زین بیت له مناره وه په خشبکریته وه. له چاو دهنگی مه لای مزگه وته قورینه که ی زهر دک، وه لی دیوانه، دوو بسکی خاوکرد بوو وه و دهستی دهکرد بناگوئی و به دهنگی کی هیمن دهرژانه نیو نه و چهند داربیه ی که له حه وشه بچوکه که رووا بوون. له حه قیقه تدا، بانگی که سی نه دهکرد بڼه نویت کردن، چونکه ههر نه وانه ی له وئ کوده بوونه وه، ورده ورده، به هیمنی و ته سلیم بوونه وه، کلاشه کانیان داده کدند و دهچوونه پشت مه لاوه و نویژیان دهکرد.

له و حه وشه یه ی که دارپرته قاله که ی لیبوو، پیره ژنیک و کچی جوان دهژیان. بونی پیاو له و مال له نه دههات. زوو ناشنایه تیان له گه ل دایکم دروستکرد. به لگو خوشیانیش ویست. دهمه وعه سران له گه ل دایکم دهچوینه مالیان و له بهر سیبه ره که، له سهر میندر داده نیشتن. له ته نیشتیشیانه وه

کوپه ئاویک، له ژیر کوپه کهش ته شتیکی مسین دانرابوو. دلۆپ دلۆپ، ئاویکی سازگار له سهر ریتمیکی ئاسمانی ده که و ته ناو ته شته مسینه که وه و دهنگی لیوه به رزده بو وه ههر به دهنگی په ریه کی به جیماو ریگاوبانه کانی ئاسمان ده چوو. هه ندی سه وزهش له ته نیشت کوپه که دانرابوو، دوو کاله کی نو مانگی لهش، زهره، له گه ل گه لاکانی دار پرته قاله که بو نو به رامه یه کی به تامیان ئاویتیه ئه و گفتو گو یانه ده کرد که له نیوان ژنه هاوسی که و دایکم ده کران.

نازانم باسی چیان ده کرد، به لام ئیستا ده توانم مه زه نه ی گشت ئه و باسو خوا سانه بکه م که ئه و ئیوارانه ده کران. به کورتی، باسی ئه و رابردوو نه زیکانه یان ده کرد که به سهر هه ردوو کیاندا ها تبوو که زه مه ن تیایا شیکلیکی تری وه رگرتبوو. به ئاسته م چه ند روژیک له سهر سالی که له که ی کردبوو، به لام هه موو ته مه نی دایکم کافی نه بوو بو ئه وه ی هه سته ی خوی له مه پ ئه و روژگارانه وه ده ربړیت. دایکم کاتیک باسی خوی ده کرد، ته نها باسی خوی نه ده کرد، باسی به رجه سته کانی گونده که شی ده کرد، باسی ساج و ته نوور و خۆله میش و کوچ و تراکته ره و عاره بانه و هه رس قه ومی و فرهوود و سووتان و ده یان شتی دیکه ی ده کرد. باسی میگه له مه رکه ی باوکی و باسی سه پان و شوانه کان و باسی په ریژی سووتاویشی ده کرد.

پیره ژنه کهش باسی ونی ئه و پیاوه ی ده کرد که شوینیکی دیاری له و ماله دا جیهیشتبوو. باسی ونی ئه و بو نه ی ده کرد که ئیستا به ته واوی چۆته قوولاییه کانی زاکی ره ی که ده بوایه گه رموگوپی ئه و ماله مسوگه ر بکردبایه. سه ره رای ئه م ده رده سه رییه ش، کیژه که ی کراسینی سپی زور خاوینی گولدار ی له به ردا بوو، ته نها ههر بو نی پاکو خاوینی و بیگه ردی لیده هات. رهنگی پیستی، سپیکه لانه، وهک بلی هه رگیز بهر خور نه که وتیت. به ناسکی ده جوولایه وه، دهنگی هیمنی هه بوو و ئه گه ریش زاراوه که ی دایکم به کار بهیتم، ئه وه ده بی بلیم "سالارانه هه لسوکه وتی ده کرد". دایکیشی له و پیره ژنه رو حانیانه وه بوو، که نوور له چاوانییه وه ده باری، دهنگی هه ند هیمن بوو دهتوت هه رگیز نه قیره، نه بۆله بۆل، نه هاوار و گازنده له گه روویه وه

دەرنەچوو. ئەمەش یا جۆریکە لە تەحەمول و ملکه چی یا جۆریکە لە بلندی و شکۆمەندی رۆحانی؟ بەلام بە هیچ جۆریک، لەو روخسارە بێگەرە، ئیشارەت و ھێمای ملکه چی نەدەخویندراوە. رەنگە بینینی سەرچەم ئەو شتانەش کاریگەری ئەوەی لەسەر بێت کە ئەو کات من، تەمەنم تەنھا حەوت ساڵ دەبوو و بە جۆرە بەرائەتییکی نەویستەوہ دونیام دەخویندەوہ، بەلام ئەوەی جێی گومان نییە، ھێمنیی ئەو پیرەژنە و فینکی بەرسێبەرەکە و تەپواروای دارپرتەقالەکە و کراسە گۆلدارەکە کێژە نازدارەکە رۆحی ئەو ئیوارانانە بوون. ئەم شتانە ناکریت گومانیان لێکرت.

مالی ھاوسییەکەمان، یەکەم مالی شارستان بوو کە بینییتم. لە ھەمان کاتیشدا، زەھوق و چێژی ئیمەش بە سستی تووشی گۆران دەھات. تا ماوہیەکی زۆر، ئیمە تەنھا بە شیکلیکی فیزیکی لە شار بووین، ئەگینا لە ھەموو روویەکەوہ وەکو ئەوەی لە ناوہندی گوند بژین وابوو. ئەو ئیوارەیی کە لەبەر سێبەرەکە دانیشبووین، ھەموو نوقمی ئەو بۆنەبەرەمان بە تامە بووین کە جار بە جار بایەکی فینک دەھیناوە دەبیرد؛ لە تیلی دەرگای ژوورەوہیان رووناکیەک کە لە سەرەوہ وەکو گورزیک بە تەوژم رژابووہ ژوورەکە و ئاوەدانی کردبووہوہ. لە ناو جامخانەکە فەخفەوری رەنگاورەنگ و پیالەیی کەمەر باریک و قۆری ملدریژ و ناسک کە لە سەر سینییەکی زیوین داندرابوو کە چوار دەورەکە بە جوانی نەخشا بوو، بریقە و باقیان لێ بەرز دەبووہوہ. ھەیانەکە کە کۆلەگەدارییکی ئەستوور و قایم کردبوویوہ دوو بەشەوہ، بە بۆیاغییکی سپی بۆیاغ کرابوو و لە دیوی ناوہوہی ژوورەکەشەوہ، پەردەیی تەنک و گۆلدار شۆربووەوہ. جامی پەنجەرەکانیش خاوین و کە رەنگییکی سپی شەفافی ھەبوو.

لە حەوشەکەش، لەسەر میندەرەکان، باس و خواس دەکرا. باسی گرێکویرەکانی میژوو و ھەرکەسەو بە تەرحی دەردی دلی خۆی ھەلەدەپشت. ھەستم دەکرد ئەوان، بەرز لەبەر سێبەرەکانی قەلا و زاکیەرەکانی ئیمەش خۆرەتاوہکانی دەشتەکانی ئاوەدە و لە نیو بوزگور و بوخچە و جلو بەرگ

که هینشتا بۆنی قه نفل و نه عنا و میخه کی سنووقه کانی زهر دکی لیوه ده هات، ده ژایان. منیش له و کاته وه خولیای ئه وه بووم له تیلی دهرگا کانه وه، فزولیلانه سهیری هه موو شتیک بکه م. نه مده زانی دواي چهن دین دهیه ی دیکه دهیانوو سمه وه، به لام به بیویست که ره سه سه ره تایی و خامه کانیم کۆده کرده وه.

حه زم ده که م رو بچمه نیو شته شاراو ده کان.

یه که م که س بووم که که شفی ژیرزه مینه کانم کرد. ئه و روژهم به چاکی دیته وه یاد که به هیواشی و به حه په ساوی به قالد رمه کاندای ده چوومه خوارئ. روشناییه کی سروشتی زور که م، قالد رمه کان و به شیکی ژیرزه مینه که ی روشن ده کرده وه. سوچیگ و گلۆپکی سووتاو که توژی غهباری له سه ربوو، ده میکیش بوو ئیشی روونا کبونه وه ی نه ده بیانی، هه لواسرابوو. ئه م شته بیکه لکانه ی خواره وه ش زور سه رنجیان راکیشام: گلۆپکی سووتاو، که رته قه ره ویله یه کی تیکشکاو، سۆنده یه ک، دوو سی قووتی شیر ی نه سه ته له، کتییی دراو و توژلینیشتوو، په یده ریکی پاسکیل، کارتۆن و مه قه با، کۆمه لی خه لۆن، پارچه په رۆ و سیپال که ره نگه کانیا ن له یه ک جودا نه ده کرانه وه. له سه ره هه مووشیییه وه توژی غوبار و هیلانه و تهونی جالالۆکه، له سه ره وه بۆ ئه و سه ره رایه لی خویان رستبوو، هه موو ئه م شتانه ی به بی جیاوازی داپۆشیبوو. که س نه یده زای که ی ئه م ژیرزه مینه خاوین کرابیته وه! نه شمده زانی سوودی ئه و ژیرزه مینه چیه، بۆیه خولیای بووم. چهن د بیکه لک ده هاته پیشچاو، ههنده ش سه رنجراکیش بوون بۆم. ده توت چوومه ته ناوسکی مالی خۆمانه وه. هه ستم ده کرد ده بیت ئا له شوینی وایت، نهینی گه وره ی حه شاردا بیت. ده مویست ئه و شته بیزمان و بیکه لکانه بهینمه زمان و باسی میژووی خویان بکه ن و به سه ره هاتی خویانم بۆ بگیرنه وه و مانا بده نه وجوودی خویان. هه ستم ده کرد ده چمه قوولایی شاری که رکوکه وه. که وتوو مه ته دووی ئه م شته پووچانه ی که له راستیشدا هیچیان وه لامیان نه دهرباره ی ئیستا پیبوو، نه دهرباره ی ئاینده ش.

رابردووش وهكو بالندهيه كي مرداره وه بوو ملي لاركردبووه وه. راستيشه ئهم شتانه چه ندين زانياري نویت دهرباره ی جيهانی نوئ پيشكesh دهكهن، به لام ئهم زانياريانه جيئ وه لام ناگرنه وه. ههستيشم دهكرد كه ئهم شته بيكه لك و مردووانه، له ويندهرئ ته نها له توانای ئه ودا بوون كه بهرگري له مهرگی خويان بکهن.

بەلّام ئەم پەيوەندىيە دەلالەتلى خۇى ھەبوو، ئەم ھۆگرييە شىتىكى دەربارەى ئايندە ھەلگرتبوو، بەلّام نەمدازانى چىيە. ھەروەھا ئەمە يەكەمىن پەيوەندى زىندووى من بىت لە گەل شاردا، لە گەل ھەناوى شاردا. ئىتر شار گەورە دەبوو و ھەرئەویش واتا شاراوەكانى گوندى بۆ شرۆڤە دەکردم. تا ئەو ساتەوختەى كە لە كەركوك دەژيام، سەرم دەكرە ھەموو ژىرزەمىنەكاندا. ئىتر ژىرزەمىن بوو جىھانىكى فراوان و پەنھان، ئاسۆيەكى دىم بەدى دەكرد. ئەمە ئەتوارىكى سەير بوو، ئايا تەعبىرى لە خۆگرمۆلەكردن نەدەكرد، ئايا چوونەخوارەو نەبوو بۆ ناخە شاراوەكان؟ رۆژ ھەبوو چەندىن سەعات لەو ژىرزەمىنەنە دەژيام، بە تايبەت پاش نىوەرۋان كە دەرەو ھەند گەرم دادەھات، قىرى سەر جادەكان وەكو تۆقلەى رەش ھەلدەتوقىن و بە گۇناى خوارى جادەكاندا، بە تورىيەو شۆر دەبوونەو. زۆربەى ئەو پاش نىوەرۋايەنە لە ژىر زەمىنەكاندا، بە تەنھا دەژيام.

هه‌نده‌ش باسی گرینگی و خوشیی ژیرزه‌مینە‌که‌م بۆ دایک و باوکم کردبوو، روژیک قه‌ناعە‌تم پێیان هینا که بین سه‌ریک له ژیرزه‌مینە‌که‌م بده‌ن. وامده‌زانی گرینگی و به‌های ئه‌و شوینه به‌لگه‌نه‌ویسته! له سه‌رووی ده‌رگا‌که، به درێژایی نیو مه‌تر چینگۆیه‌کیان به دیواره‌که‌وه قایمکردبوو و نارده‌وانه‌کانی له پرشیکی باران ده‌پاراست؛ قه‌راغه‌کانی تیژبوون و منی مندال به راکردن ده‌چوومه خواره‌وه. ئه‌و روژه‌ی دایک و باوکم دوام که‌وتن، باوکم دیق‌قه‌تی ئه‌و چینگۆیه‌ی نه‌دا و به‌ر ته‌ویلی که‌وت و که‌میک وروشان‌دنی، به‌لام ده‌سه‌رده‌اری موغاره‌که‌ی من نه‌بوون و ده‌ستیکی به

ناوچه وانیدا و دهستیکی به دیواره که وه تا ههردووک هاتنه خواره وه. سهیری دیواره کانیاں دهکرد که رهسم و پۆسته ری سینه مام پیوه ههلو سیببون. له راستیدا، ریکلامی سینه ماکانی عهله مین و ئه تلهس و هه مرا و سه لاهه دین و هه ندیکیش که تایبهت بوون به فلیمی هیندی هی سینه ما خه یام بوو که له خوار قه لاوه و دهیروانییه خری خاسه. ناوی سهیر و سه مه ره بۆ فرههنگی دایک و باوکم! ئه م شتانه هیچیان به دایک و باوکم نهوت. دونیای مندا لان بوو و هیچی ترا!

ئیتتر من و شار بهیه که وه گه وه ده بووین و پرسپاری نوپی لیده کردم. ورده ورده، هیلیکی سهوز، پاشان سوورم له نیوان خوّم و خیزانه که م کیشا. شته بچووکه کان له ژیرزه مینه وه دهستیان پیده کرد و کو تایان نه دههات. ئاووه وهای ژیرزه مین گونجاو بوو بۆ راماں و وردبوونه وه، وردبوونه وه له شته هورد و درشته کان. جایه کی گونجاو: هاوینی فینک و زستانی گه رم. هه ندیجاریش به شهوان، هه ر له وی ده ژیا م؛ مۆمیکم داده گیرساند و داده نیشتم. هه ر له ویش ئامیژیکی ساده ی سینه مام ئافرانده که به سیحری ئاوینه و هیزی هه تاو ئیشی ده کرد. ناو هه ناوه گلۆپیکی سووتاوم ده رده هینا و پرّم له ئاو ده کرد و ده بووه میکرو سکۆب و له ناوه کارتۆنیکی چوار لاکیشه ییم داده نا و لایه کم به به تالی جیده هیشت و لایه کی دیش به ئه ندازه ی فلیمیک به مووس ده بری. به کره ی فلیمی بچووکی له سه ره وه داده نا و به ناوه ندی کارتۆنه که شوړم ده کرده وه و به به تالی ئه و شوینه تیمده پراند که به قه د گه وه یی فلیمیک بری بووم و له سه ربانیشه وه ئاوینه یه کم به رامبه ر به هه تاو داده نا و ئاراسته ی ژیرزه مینه که م ده کرد، له ژیرزه مینه که ش ئاوینه که ی دیکه م به لاری داده نا و تیشکه که م ئاراسته ی ئه و به تالییه لاکیشه ییه ده کرد و به ته وژمی تیشکه که به نیو گلۆپه پر ئاو ده که دا تیده پری و ده که وته سه ر شاشه یه کی بچووک، که پارچه قوماشیکی سپی هه لواسراو بوو. به م شیوه یه فلیمه که سه دجار له خو ی گه وره تر ده بووه وه و کاتیکیش به ئاسپایی، به لام له سه ر ریتمیکی تایبهت، شریتی فلیمه که م به ره و

خوارهوه رادهکیشا ئیتر ئیمکانی جوولانهوهی وینهکانی هه‌بوو. ئا ئه‌مه شاگه‌شکه‌ی ده‌کردم، به‌لام ده‌نگی نه‌بوو! بۆیه رادیویه ترانزستۆره‌که‌م له پشستی شاشه‌که‌وه داده‌نا و گۆرانی جیاواز که هیچ په‌یوه‌ندی به‌ فلیمه‌که‌ی منه‌وه نه‌بوو، به‌رز ده‌بووه‌وه. له‌ بێده‌نگی باشت‌ر بوو! ئه‌م وینه‌ جوولاولانه‌ خه‌ونه‌کانی گه‌وره‌ ده‌کردم و ئامیژه‌که‌م له‌وه زیات‌ر گه‌شه‌ی نه‌کرد؛ به‌لام خه‌ونی گه‌وره‌م ئه‌وه‌بوو ئامیژیکی سینه‌ما بک‌رم که له‌ یه‌کیک له‌ کۆگا‌کانی شه‌قامی ئه‌تله‌س بۆ فرۆشتن دانرابوو، نرخه‌که‌ی ۳ دیناری له‌سه‌ر نووسرابوو. سی دینار بدریته ئامیژیکی سینه‌ما و بێته‌ مالی کۆره‌ مه‌لایه‌که‌وه، گه‌وره‌ترین گونا‌ه بوو بۆ ئه‌و سه‌رده‌مه. جگه‌ له‌وه‌ی په‌یدا کردنی ئه‌و بره‌ پاره‌یه‌ خه‌ونیکی دیکه‌ بوو. یه‌ک دوو جار مندا‌لانی گه‌ره‌کم کۆکرده‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م خه‌وانه‌م له‌گه‌ڵ دابه‌ش بکه‌ن، به‌لام هه‌ر مندا‌له‌و به‌ خه‌ونی خۆییه‌وه‌ خه‌ریک بوو. ئه‌مه‌ له‌ کۆتاییدا ته‌نها جیهانی من بوو و به‌س!

وای پێویست ده‌کرد که‌ بچمه‌ ژێرزهمینه‌کان بۆ ئه‌وه‌ی له‌ شار بگه‌م! خیزانه‌که‌م له‌م خۆرا‌هینه‌نانه‌ی من نه‌ده‌گه‌یشتن، ئه‌وان شیوه‌ی خۆیانیان هه‌بوو بۆ خۆ را‌هیتان و خۆ گه‌نجاندن، ته‌نانه‌ت ئه‌وان پلان و پرۆگرامیان له‌و باره‌یه‌وه‌ نه‌بوو، به‌لکو به‌ هۆی عادات و کات و هاموشۆی ده‌رودراوسی گۆرانکاری له‌ جۆری ژیا‌نی ئیمه‌ش رووی ده‌دا. زۆرجار بیر له‌ موها‌جیره‌ روژه‌لاتییه‌کان ده‌که‌مه‌وه‌ که له‌ لادییه‌که‌وه، له‌ پرێکا خۆیان له‌ پارێس یا له‌ مارسه‌ی، یا له‌ میونخ ده‌دۆزنه‌وه. له‌ دووره‌وه‌ ئه‌وانه‌ی دوینی و پیژی گه‌یشتوونه‌ته ئه‌م شارانه‌ دیارن. به‌ فۆته‌ی ره‌نگاو‌ره‌نگ و دیژدا‌شه‌ی درێژه‌وه‌ له‌ گه‌ره‌کانی باربیش وه‌کو له‌ بابل ویدی جه‌زائر پیاسه‌ بکه‌ن وایه‌.

ئاوه‌وه‌وای که‌رکووک له‌ هی زه‌ردک زۆرجیا‌وا‌تر بوو. زۆریش جیا‌واز بوو. کاتیکیش باس له‌ ئاوه‌وه‌وا ده‌که‌ین مه‌به‌ستمان زۆر شته‌. هه‌ر له‌ جلوه‌رگ هه‌لبژاردنه‌وه‌ بۆ چوونه‌ شای و سه‌یران، هه‌ر له‌ جاده‌په‌رینه‌وه‌ بۆ چوونه‌ سه‌رقه‌بران و مه‌ناسه‌باتی جیا‌وا‌ز، هه‌ر له‌ بازارکردن و مامه‌له‌کردن

و نرخاندنی شت تا سهرجه م ئه و به ها مه عنه و بیانه ی که جیاوازیان له گه ل
ئه وانه ی گونددا هه بوو. دوو دونیا بوون بۆ به راوردکردن.

خۆگونجاندنی من جیاواز بوو. ئه مه خۆ شاردرنه وه یه له و ناوچه تاریک و
خاکییه، رهنگه له بهر ئه وه بووبیته مه سافه و ماوه یه که له نیوان خۆم و
شاردا بکیشم. ههر ئه م مه سافه یه و امان لینه کات که ئادگار و سیمای شار
بخوینینه وه. ههر ئه مه ش و ده کات په یوه ندیه کی هه میمی، ههر به لایه ن که م
جیاواز له گه ل شاردا دروست بکه م. وه ک ئه وه ی سهردهاوی ته لیسم و
لوغزه کانی شار له ژیرزه میندا پیکه وه به سترانه ته وه و ده بیته به
دیاریانه وه دانیشم تا لییان تیبه گه م. له کۆتاییدا ئه م خه ونی مندالیکی شه رمن
بوو که نوقمی ئامۆژگاری کرابوو له باره ی پاک و خاوینییه وه، له باره وه
چاک و خراپه وه، له باره ی په یوه ندی نیو ئاسمانه کان و خاکه وه بوو.
گانگۆله ی مندالیک بوو که خه ریک بوو درکی به شته کان ده کرد.

دواچار ژیرزه مین هیلکه یه که بوو تروکا!

ئێستاش دوا ی بیست و هه شت سال و به سه ر نارد ه وانه کاند
سه رده که وم و به ره و مال ده گه پێمه وه. له خواره وه سه یری سه ره وه ده که م،
له خواره وه تێیده پوانم. سه یری دیواره کان ده که م، ههر وه کو جاران له
هه ندئ شوین ته پره شوع ئاوساندویتی، شئ، رهنگی گه چه که ی به تونی
جیاواز دابه شکردوه. له هه ندئ جیگا، گه چه که خوساوه و به رده قاوه بی و
سپیه کان ده رکه وتوون. به رده ره قه کانی شاری که رکووک. له هه ندئ شوینی
دیکه ش، مندالان هیلێ تیکشکاویان کیشاوه، به ته باشیر و به رد و خه لۆز و
پارچه که رپووچی ده متیز، وینه و روخساری ته واو نه بوو ده بینن، هه ندئ
پیت به هه جمی جیاواز، وینه ی خانوویه ک و ژماره ی یه ک و سفر و دوو
هیلێ هاوته ریب و دارخورمایه ک و توپه له ره شاییه ک له لایه ک، دوو توپه له
قاوه بییش له لایه کی دی. تابلۆی ته جریدین به هه جمی واقعی. له
سه رووتریش، په نجه ره و ده لاقه خواروخپه کان که له قه راغه کانی گورزه

گیای کیتویله شوږبوونه ته وه و هندی ته پایی تا دیت باریک ده بیته وه و ون ده بیت.

بایه کی گهرم، گر په، له دهشتاییه کانی باشوور و روژئاواوه ره خساره غریبه که ی ده مالیم. له دووره وهش گویم له هاژه ئه زه لیبه که ی شاره. سهرده که وتم و سامیک له ناو چاوم له خه وه لده ستیت. که س دیار نه بوو. ههنگاو دهنیم و شوین پنبه کانم له سهر تویره ته پوتوزه کاند ا ختم دهن که هه موو کووچه و کولانه کانیان داپوشیبوو و ژیر پتلاوه کانم موریان ده کرد. دهوت له م کووچانه دواچه نگ هه لگیرساوه و به گوره پانیکی جه نگیان ده کرد؛ جه نگیکی دوراو، کپی و خاموشی قه برسانه کانی هه بوو. له شکرشکاو، لیره و له وی گالیسکه ی پیچکه ترازو، به نارپکی که تون. لولو له توپ، نیوه ی تاهه که کانی نغروی خاکبوون و لولو له که شی دهم به ره و ژوور، تفی له ئاسمان ده کرد. په ر و پیتالکی زور و کیسه نایلون و کاغزه ی زهره هه لگه پراویش به شیرزه یی له درک و دال گیریبوون که گهرده لولو لیکي گیز و ویز له گه ل خوی هینابوونی. که رته دیوار به لایه هاتوو، نیوه ی که وتوو، نیوه که ی دیش بووه ته وه گهرد وخول. دهرگایه که له چوارچیوه ی خوی هه لته کاو. که رته په رده یه ک، له بهر بای گر ه دوا سروودی ماته مینی خوی ده چریت. داربیه ک، باریک، وهخته له ناوقه د بیته دوو که رته وه، به لاری به ره وه ئاسمان بهر ز بوته وه؛ لقیکی لیسکاوه و به لام نه که وتوته سهر زه وی، گر ه ده یه نیت و ده یا. بونی سو دیت. هه مان بونی شه وه کانی "قه شقه وخوړخوړ" که هر س قه ومیه کان ئاگریان له ته ر و هیشک بهر دابوو. له هندی لاوه دوکه لیکي شین، وهکو لوکه، شی ده بووه وه و تیکه ل به بیده نگی ئاسمان ده بوو. له سهره وه به سهر ئاسمانی قه لادا په رشوبلاوده بووه وه. ئاسمان شایه دیکي راسته قینه، به لام دهمیکه زمانی له گوچووه! رهنگی هه لبرکاو وهکو مندالیکي ترساو دهر وانیته خواره وه.

ئاوړی دواوهم ددا، بیست و ههشت سالم ده بینی که منی له و شوینه جودا ده کرده وه. به لام په یژه کان هه ر په یژه کانی جارنن، دهر وازه که وانییه

گه وره که و تپه رگه که که ههست به فینکی لی دهکرا، ئه ویش زهمن به سهر ئهستویدا تپه پیه، به لام دانه ته پیه به یه کجاری. تاک و ترووک خه لکیشی پندا تپه پهن: زه میلی به دهستی، جه مه دانی له سهری، که شیده زهردی، دوو مندالی سهر تاشراوی که می حه په ساو به رامبه رم دین. خه یالم بو دوو منداله که ی پیش بیست و ههشت سال راده کیشیت، ههر به وان ده چوون. وهکو ئه وهی ئه و دوو منداله بن و گه وره نه بوو بیتن. پیره ژنیک، چرچولوچ هیلانه ی له دهور چاوی دروست کردبوو، فوته یه کی سپی وهکو چوړی شیر له سهر بوو، نیوچه وانیشی پرسپاری ئاراسته ی هه موو که سیک ده کرد که بینیا به. پرسپاری کی بن وهلام وهکو چه ندین پرسپاری دی. پیره میردیکی گوپال له دهست، ئاودیوی تاقه تاریکه که بوو. یه کینکی دی، له ناو تاریکیه که وه له دایکه بوو وهیدی هیدی روشنایی په یدای کرد و به تهنیشتمدا تپه په پیت. سهر ده که وم و له نیوان ئیستا- رابردوو دام.

قه ده ری بهرز بوومه وه تا چاوم به خری خاسه که وت. هالایکی گهرم به دریا یی خره که قه واره ی به گهرمی دها و گهرمی به رجهسته ده بوو. ئیستاش چاله ئاوه کونه کان، ئاوی چه ندین ساله گیای کیوی، ئهستور، رهنگ تیر له لیواره کانیانه وه روواون. دهلیی رووکی و گیاونه وهرن. هه زاره ها، ملیونه ها به ردی گه وره و بچووک، دهتوت له له هییه کانی نووچه وه که وتونه ته خواری، وهکو دوشه کی ئه جندان خره که یان داپوشیبوو. میش و مه گزی زور گزیه یان دیت. یه کسه ر گهرمی وه بیر ده هیئنه وه. له هه ندی لاوه سه گی به ره لا به ربوونه ته که لاکي ئاژهلکی کیوی.

ئا له وی بوو، دوو چاری حه په سانه گه وره کهم هاتم. له نیو گشت ئه و پاشا گه ردانییه، جوړه دهستی ئه ندازیاریک به دی ده کريت. ئه مه بیت رهنگه مانای "فه وزای جوان" بیت که له دایکبووی ریکه که وت؟

ئا له م شوینه بوو چاره نووسی من دیاریی کرا، له گوئی ئه م چلکاوانه. ئیتر ئه م شوینه ن که رابردوو له لا به نرخ ده کهن، ئه م فهزا و ناریکیه، ئه م عه ودالبوون و پاشا گه ردانییه له لای من واتادارن.

له روویه که وه ئاوردانه وهیه که به ره و رابردوو، به لام له راستی جوړه ئاوردانه وهیه که که باو دهش بۆ ئه به دییه ده کاته وه. ئه به دییه ت! ئه ویش دهیان پرسپاری هه لگرتو وه، چیه سه رچا وه که ی، ئه و ئا وهی که ئه م چه مکه ی لی وه هه لده قو لیت؟ خو ئه ویش زور روون و سازگار نییه. ئا ئه مه یه سه رچا وهی سه رجه م راراییه کان؟ ئاخر له م سه رچا وهیه وه جوگه له یه ک به ره و زه ریاکانی عه ده م ریږه وه خو ی ده دوزیته وه.

روژی یه که م روژی حه په سانه نه ک پرسپار. کاتیکیش درهنگتر هه راش ده بیت و ده بیته پرسپار، یا شیکلی پرسپار وهردهگریته، له هیچ زه مینیک وه لامیک چی چنگ ناکه ویت، وه لامیک بیت ئه و هالا وه گهرمه ی که له ناخمه وه سه رچا وه وهردهگریته فینک کاته وه. به لام هیژیکی شارا وهی دامی، ئه ویش ئه و هه ول و ته قه لایانه یه بۆ ئه وهی سه ر له نو ی سه رجه م پارچه کانی زاگیره کو بکه مه وه و ره خساره شیوا وه که ی جاران دروستکه مه وه. هه ولدانیکه بۆ دروستکردنه وهی ئه و دونیا یه ی که روژی له روژان روخایه سه ریه ک و خاپوور بوو. به لام ئایا ئه وهی روخینرا وه کو جاران دروستده بیته وه؟ ئه مه ش پرسپاریکی دییه، که له ژیره وه سه رجه م پرۆژه کانم هه لده ته کینیت!

دوای ئه وهی کو لانه پیچا وپیچه کانم بری، گه یشتمه بهر ده رگا سه وزه ئاسنینه که ی جاران. سه ره تا ناوله پم خسته سه ر ده رگا که، وه ک پزیشکی چون ناوله پ بخاته سه ر دلی نه خوشیک، بۆ ئه وهی بزانی ته ندروستی چونه. ده رگا که گهرم نه بوو، به لکو داخ ببوو. به ئاسته م پالم پیوه ی نا، به لای دهستی راست کرایه وه. چا وه چلیسه کانم ئاراسته ئه و قوژبنه کرد که کاتی خو ی کارتوون و قه تییه که م لینی دانا بوون: دوو جیقنه ی زه ردی سه وزباو هیشکه وه ببوون. سه رم هه لبری و سه یری ده رگای ژووره که م کرد، غه لبه غه لبی روژی یه که م له ناو میشکم وه کو شاره میرووله ورووژا. ماته مینییه ک و غه مگینییه ک له ری بیلبیله کانمه وه ئاودیوی رۆحم بوون. هه ستم به وه ده کرد که رۆحم وه کو مه تریالیک خه ریکی جموجۆله، وه کو غه مگینی خو ی خه ریکه هیشک ده بیته وه.

چۆل و ھۆل. بیدەنگ کشامەوہ. دەرگاگەم لە دووی خۆم داخست و بەرەو قوتابخانەى "ئەلموحەمەدیە" ھەنگاوم دەنا. رۆژى یەكەمى قوتابخانەو قیزە و ھاواری منداڵە شارستانیەکان: قژ

شانەکراو، دەموچاو سپى، پاكوخاوين، پانتۆلى كورتیان لە پى. ھەر كە زەنگى پشووى نىو دەرسەكان لیدەدرایەوہ، ئیتر فرتەو ھەلبەز و ھەراوزەنا ھەموو ھەوشەكەى داگیر دەکرد. ھەندىكیشان بە كۆمەل بەرامبەر بە حانوتى قوتابخانەكە رادەوہستان بۆ ئەوہى رەحەتە لوقم و كونجى بکړن. رەحەتە لوقمىك لە نىو دوو كونجى شیرینى و تالییەك خویان لەیەكتر مارە دەکرد و لەزەتەى منداڵانى ئەو كات بوو. ھەندىجارىش وردە زیخى ئاھەنگەكەى بۆ ماوہیەكی كورت تىكەدەدات.

ھەوشى قوتابخانەكە گەورە بوو، یاری شەبەكەى و سەبەتەى لیدەكرا. ھێلى سەوز و سوور سنوورەكانى دەستنىشان دەکرد. لە پێش قوتابخانە لە كاتى پشوو دا، دوو قوتابى، وەكو ئینزییات لەملاو ئەولای دەرگاگە وەكو چاودێر دەوستان. ئەم شتانە ھەموو تازە بوون بە نىسبەت منەوہ. ئەگەرىش لە گەل قوتابخانەى "زەردك" بەراورد بکرايە، ھەموو شتىك جیاواز بوو.

لەوئ دیوار و دەرگا نەبوو. لە ژوورى پۆلەوہ قەرسیلەكانى دەشتى سالاى دەبینران. زەنگ نەبوو. ھەموو بە شەروالەوہ، پەرپووت، پۆلەكانمان قەلەبالغ دەکرد. ئاسۆمان ھەر لە پۆلەوہ لیدیار بوو، زۆرجاران، وەرزی بەھار، حاجى لەقلەق لە تەنىشت قوتابخانەكەمان دەنىشتنەوہ. گولە زەردەمان لىوہ دیاربوو. زستانانىش، وەك سەرتوئ، پەردە تەنكىكى ئاوى گۆماوہكان دەبوونە شەختە. پارچەيەكمان لیدەکردوہ و سەیری سروشتى لیلمان دەکرد، وردە وردە شەختەكە دەتوايەوہ، ھەندەى دىكە سروشت پاراوتر دەبوو. دەشتى پانوبەرین جى پشووى نىوان دەرسەكان بوو. نە دیوار، نە دەرگا، نە چاودێر قوتابخانەیان نەکردبووہ زیندان!

كاتىك شەروالەكەم دەبیتە جى سەرسوپمانى قوتابیان، دەست بە گریان دەكەم؛ دوو چاودێرەكەش ناتوان ریم لیگرن و یاخیبوونەكەم ھىوركەنەوہ.

ههستم دهکرد له قوتابخانه سروشت چهپسکراوه. له ريگا بووم بهره و ماللوه، فرميسک وهکو کهرته شهخته دونياى له پيشچاوم ليل دهکرد. کتويبانه خوځ له قوژبنى ژووره کهمان گيرکرد و ياخييووم؛ ويستم جاريکى دى پي نه نيملوه به قوتابخانه دا. له و روژوه قوتابخانه و زيندان بوونه يه ک شت. خوشکه کهم دهيويسټ ژيرم کاته وه، به لام بيسوود، فرميسکم له ناخه وه ههله ده رشت و به چمکى چاکه ته خه تخه ته کهم دهمسرپيه وه. گريانيک بوو ههموو له شمي دهه ژاند، خوځ وهکو روه کيکى کيوى دههاته پيشچاو، که لاژاکاو، قه دسيس و په ژمورده، په رهکان ته رايبان تيانه مابوو و لار بيوونه وه. نه فسوس! هيچ ناويک جاريکى دى، هيچ نينجانه يه ک گولي کيوى له ژاکان ناپاريزيت. له قوژبنى ژووره کهماندا ده گريام و گريان ناخى دهه ژاندم و ره که کانيشم که وتبوونه بهر بايه کى گرمى هاجه وه.

له راستيدا ئه مه نه مه سه له ي شهروال بوو، نه وهکو بهر يوه بهرى قوتابخانه که ش لاي باوکم درکاندبوى "چيروکى بالنده يه کى غريب بوو"، نه چه کايه تيکى ئاسايش بوو، وهک گواستنه وهى منداليک له قوتابخانه يه که وه بو قوتابخانه يه کى دیکه. له راستيدا، ئه مه چيروکى هه ژان و ره که لکيشان بوو. نه گهر نينسانيش نه بوومايه، زور ئاساييانه، وهکو لاسکيکى گياى کيوى ملم لار ده کرده وه و پاراويى خوځم له ده ست ددها.

ئا ليره وه ره گى ياخييوونى من سه رچاوه وهرده گريټ. پوډ بيووه زيندان و ماموستاش به ده رگاوان. من و قوتابخانه بووينه دوو دوژمنى که وړه و له و سه رده مه وه شه رى ساردى نيوانمان هه لگيرسا. له پوډ تا دوا تخووبى دهمارگرژى، بينده نگ. له زمانيان تينه ده گه يستم وبويه ره شمه ي خه يالم بهر له ده کرد. رهنگيت تينه ده گه يشتن فاکته ريکى که وړه بيت بو نه شونما پيکر دنى خه يال. غه ريبيک و غوربه تيبه ک تياما چه که ره ي ده کرد. به پله ي يه کهم بهرامبه ر به زمان، هى نه و تورکمانانه ي که له نه وهکانى ئوغزن، له وديو دهرياي ئاراله وه کوچيان بو نه و نه ده قهره کردبوو. ميلله تان بيچووى کوچ و شه رهکانن. نه وان هه ر له سه ده ي يانزده مه وه، نه و هوژ و خيله ره وه دندانه

بەرەو باشوور رۆژئاوا دەکشین، هەندیکیان لە ئازەربایجان و هەندیکیشیان دەگەنە ناوچەکانی ئێمه.

نازەم لە چ وانهیهک بوو دەبوايه هەر قوتابيه و حەکايه تیک بگيریتەوه، ئەو رۆژهی که نۆره گەيشته من، هیچم نەگيرایهوه، چونکه زمانی قوپی داغم نەدەزانی. پێی دەچوو هەموو لە سەر یەك شت ریککەوتبیتن، ئەویش ئەوه بوو که سرە بگاتە من و چیرۆکی خۆم نەگيرمهوه و لە کۆتاییشدا هیچ شتیک فێر نەبم. ئەم مەسەلهیه بووه مەسەلهی راهاتن. راهاتن که کوشندهترین نەخۆشییه!

راسته فرمیسکی رۆژی یەكەمی قوتابخانه هیشکبووهوه، بەلام لە ناو رۆحی هەژاومدا گرکانیکی دروستکردبوو، دەریاچهیهک قورقوشمی تهاوهبوو و قولتی دەدا. پێش ئەو گریانە، نایەتەوه یادم که هیچ گریانیکی وام بە حەسرەتەوه بووبیت، بەلکو گریانێ پێش ئەو گریانەم هەر نایەتەوه یاد. گریانیک بوو رەگەكەي لە هەریمه شارواوهکانی دەروونهوه سەرچاوهی وەردهگرت؛ واتە لە کیشوهرەکانی دۆزەخهوه زەنگوله فرمیسک دروست دەکن. فرمیسکن ئەگەر گولیش بگرن، ئەوه گولێ گپ و کلبه و ژيله موون. ئەو زەنگوله رۆندکه سووتاوانه سنووری نیوان سروشتی و ژيانی دەسکرد دەسنیشان دەکن. پرسیار و پاشاگەردانیی دوو دەستەخوشکن. کهواتە تا دونهیا ماوه، رەگەکان زیاتر رۆ دەچنە ناخەکانی دەروون و تا دونهیاش ماوه زیاتر گولێ گپ دەگرن.

کهواتە با ئێمه تەنها رووی دەرەوهی ئەم بەسەرھاتانە بگيرینهوه، لە راستیشدا ئەمه چیرۆکیکی لەبارچوو و دەبوايه کاتی خۆی بهاتایەدا زمان. راسته یاخیبوونەكەم یەكجارەکی نەبوو؛ چونکه گەرآمەوه سەر ریحلهی قوتابخانه. ئەمەش یەكەم موساوهمە بوو که لە گەل کۆمەل ئەنجام دابیت. کۆمەل ئەو کات لە چوارچێوهی قوتابخانه و خێزاند چوارچێوهی وەردهگرت. بەلام ئەو قەناعەتەشم لە لا دروست بوو که ئازادی راستەقینه لەو دیو شوراکانی قوتابخانهوه دەسپێدەکن و کۆتایی نایەت. شتیکم لە

دهستدا، ده مويست شتيكي ديم له جياتي چنگ كه وږيت. بويه زورجار سهيري
 ئاسمانه كانم ده كرد و بيرم له و دوو فريشته يه ده كړده وه كه باوكم ده بويت له
 سهر شانه كانمندان و له كاتي نه هامه تي فرياي داماوان ده كه ون. كاتيک له
 پوځ هه ستم به ناعه داله تيبه ك بگردبايه و سهيريكي سهر شانه كانم ده كرد و
 هاتنيان دوا ده كه وت. بيري ئه وه م له لاي خو گل ده دايه وه كه رهنگييت ئه م
 به سزمانانه خه ريكي ناعه داله تي گه وره تر بن. تا گه وره تر ده بووم
 وه زيفه كاني ئه وان تووشي پرووكانه وه ده هاتن.

روژي يه كه مي من له و روژه وه ده سپيده كات، بويه له گه ل روژي يه كه مدا
 يه ك شتن. يه كه ميان دوه ميان دروست ده كات. سال و نيوپك به سهر روژي
 يه كه مي يه كه م تپه پيپوو. بو من به "كاره ساته گه وره كه" نيوزه دي ده كه م.
 روژي يه كه م وهرزي به هار بوو، گياي ده شتوده ر كه سك و ئاسمانيش تا
 بلبي قوول و شين، به لام ئه و روژانه ده بنه لاپه رهي روژه تاريخه كان و
 له په رهي ليخن له روژگار ه كاني روژنامه كه.

"كاره ساته گه وره كه" حه رس قه ومييه كانن كه وهك كوله ي برسي، وهك
 له شكري جه نكي زخان، روخسار تاريك و هه نيه گرژ، قه دباريك و چاو برسي،
 عه باله شان وهك بيچووي ره شه با. له لايه كه وه ره شمه ي ئاسمانيان
 به ده سته وه بوو، زه ميني شيان له ژير پي ده كروشت. بيده نكي گونديان
 شله قاند. نه نكم چووه سهر بان، ده ستي كړد بووه كه پري سهر ته وږل و
 سهيري دووري ده كرد، سهيري باشووري ده كرد، سهيري جاده ي ده كرد.
 جاده قيرتاوه كه ي نيوان كه ركوك و هه و لير.

- قافله ي عه سكه ره و ئه وه له جاده ش لايان داوه.

ته پوروزيكي چر قافله كه ي ئاخنييه وه.

خه لكی گوند شله ژان. هه نديك به بي هو هه لاتن. هه نديك په شوكاو
 ده هاتن و ده چوون، راپا به رامبه ر به ده سه لاتي له شكرو. بووه مه شور هت
 كردن. منيش ده ستم له ناو ده ستي باوكم بوو، ئارام ترين شوين له
 گه ردوون. برياردا: "مي ردمندال و زه لام با هه لين و گوند به جيبه لين. ژن و

پیره میرد و مندال با بمینه وه" باو کمیش به حسیب زمانحالی ئاسمانه به باش زانرا له گهل خه لک بمینیتته وه. به لیكدانه وهی هه موو، له شکر پیاوی ئایی ناگرن. ئه وان به دواي نیچیری خویاندا ده گهرین. مه لا ناکه ویتته بهر ئه و لیشاوهی که رشانه وهیه کی رهشی ئه و رۆژه بوو.

هه ندهی نه برد کات وهستا. سه ربازیکی زور رژانه گوند. جیب، ده بابه، زهریپوش. ده چوونه ماله کانه وه و نه مده زانی له چی ده گهرین. خه لکی ئاواي، ئه وانه ی که مابوونه وه هه موو کومه ل کومه ل گرد ببوونه وه. رهنگ په ریو، به چرپه، پیره میرده کان له گهل یه کتر قسه یان ده کرد. له ته نیش ده رگای هه وشه که مان جییکی سه ربازی رایگرت. ئیمهش هه موو له ده ره وه بووین. سه ربازه کان سهیری خه لکیان ده کرد و له نیوان خویاندا به دهنگی بهرز قسه یان ده کرد. دوو سه ربازی ئه سمه ر، یه کیکیان خالیکی له سه ر روومه تی هه بوو، به ره و لای ئیمه هاتن. سه ره تا وامزانی ده یانه ویت له گهل باو کم قسه بکه ن. هه ردو وکیان به رامبه ر به ئیمه نزیک یه ک مه تر را وهستان. بیده نگیه ک. گویمان له جرو وکه جرو وکی چۆله که کانی گويسوانه کان ده بوو. خه لکه که کشومات. باو کم که له گهت و منیش له ته نیشتی و دهستم نوقمی ناو دهستی کردو وه. یه کیک له سه ربازه کان دهستیکی بو که مه ری برد و جووتیک که له پچه ی لی کرده وه و خستiane مه چه کی باو کم. به ره و جیبه که بردیان و منیش ویستم له گه لی سواری جیبه که بم. له راستیدا نه نده زانی چ روو ده دات. کاتیک له جیبه که نزیک بوومه وه، یه کیک له سه ربازه کان هاواری کرد و منیش گه رامه وه لای دایکم. باو کمیان سواری جیبه که کرد و ئیمهش بیده سه لات سهیرمان ده کرد و مه کینه که یان خسته گه ر. خۆلیکی زور باری، "زهردک" کفنیکی بۆری کرده بهر و بیده نگیه کی دريژخایه ن پهنگی خوارده وه.

هه ندهی نه برد، خۆمان له ناو عاره بانه ی تره کته ریک بینیه وه و منیش نازانم بو کوی ده چین. به لام به ره و گونده کانی باکووری زهردک ده رۆیشتن. گوندمان جیده هیشته و هاوین به مست له ده رگا کانی ده دا. وا بزانه ئه و

کاته‌ی ئیمه له ناو عاره‌بانه‌که هه‌لته‌ک هه‌لته‌کمان بوو، که‌س له گوند نه‌مابوووه. سه‌یرترین شت که‌س به‌رگری نه‌ده‌کرد، چونکه ته‌نها پیره‌ژن و پیره‌مێرد و ژنان و منداڵان مابوونه‌وه. له راستیشدا خه‌لکی گوند ئاشتیخواز بوون، وا بزانه‌م له یه‌ک دوو تفه‌نگی ئینگیزی زیاتر که‌شوانان، شه‌وان له گه‌ل خۆیانیا‌ن ده‌برد بۆ ره‌وانده‌وه‌ی گورگ، ئه‌گینا چه‌کی دیکه‌م نه‌بینی‌بوو. یه‌کیک له‌و تفه‌نگه‌ درێژانه‌ له‌ مالی‌ باپیره‌م بوو، به‌لام زۆر به‌ ده‌گمه‌ن ده‌بینرا.

تره‌کته‌ر ده‌روا و ئیتر بۆ یه‌که‌مجار گونده‌ داڵده‌ده‌ره‌کانه‌مان بینی. کاوه‌سوار و کاریز و بی‌لالک و داو گوندیش تولکی بوو. ئه‌و گونده‌نه‌م وه‌کو خه‌ون دینه‌وه‌ یاد. ناوه‌کانیا‌ن رۆچوونه‌ته‌ نیو شاده‌ماره‌کانی خۆینه‌وه‌. هه‌ندیجار گویم له‌و ده‌نگانه‌ ده‌بیت که‌ هه‌رگیز گویم لێیان نه‌بوو، هه‌ندیجار دیمه‌نیک ده‌بینم بیرى ئه‌و شوینانه‌ ده‌که‌م که‌ نه‌مبینی‌وون. هه‌ست ده‌که‌م دوا گونده‌کانی که‌ون بوون، ئیتر له‌ دوا‌ی ئه‌و چه‌ند ئه‌ستیره‌یه‌وه‌ ئیتر سنوره‌کانی گه‌ردوون ده‌بینرێن. تاریکی‌یه‌کی ئه‌ستوور وه‌ک شو‌راکانی دۆزه‌خ.

عه‌سرانی‌ک، باش دیته‌وه‌ یادم له‌به‌ر هه‌یوانه‌که‌ له‌ گه‌ل منداڵی‌کی دیکه‌ یاریمان به‌ که‌رته‌ موقناتیس ده‌کرد. چ سیه‌ریکی هه‌یه‌ ئه‌و پارچه‌ ئاسنانه‌ی ئاسنی دیکه‌ راده‌کێشن.

پێشتر خه‌به‌ر گه‌یان‌درا‌بووه‌ یه‌کیک له‌ مامه‌کانم له‌ گوندی "گه‌ره‌شی‌خان" مه‌عه‌لیم بوو، بۆ ئه‌وه‌ی که‌سێک بنی‌ریت و به‌مانباته‌ لای خۆیا‌ن. عه‌سر بوو، خۆر به‌ره‌و ئاوابوون غله‌ده‌بووه‌وه‌. مام ئه‌حمه‌د هات، په‌یامبه‌ره‌که‌ی مام.

بۆ ئیواره‌که‌ی تولکیمان جیه‌یشت. شه‌وی دره‌نگ به‌ ته‌نیشته‌ گونده‌ سووتاوه‌کاندا ده‌رۆشیتین. هه‌ره‌س قه‌ومی گه‌یشته‌بووه‌ ئه‌و ناوچانه‌و و گورزی خۆیا‌ن وه‌شاندبوو. هه‌ر ئه‌و شه‌وه‌ش له‌ زێ په‌رینه‌وه‌. قه‌شقه‌ و خو‌رخو‌ر بۆنی سو‌ی لیوه‌ده‌هات، بۆنی کرووزان. له‌ دووره‌وه‌ش گویمان له‌

ھەپەي سەگى ئاۋارەبۇ، گۈندەكان كەسى تيانەمايۇ. كارەساتە گەۋرەكە
 ھەموو كەۋنى گرتىۋەۋە. بە تەنىشت گۈندى سوۋتاۋدا تىدەپەرىن و من و
 خوشكەكەم لە سەر گویدریژەكە بوۋىن كە مام ئەحمەد پەيدای كىردبۇ.
 دايكەم لە لای راستى گویدریژ و تىرۋگىكى بەدەستەۋە، ئاداتى شەر و ئاشتى،
 ھەر جارىك بىزانىبايە خەو دەمباتەۋە، نوۋكە تىرۋگىكى لى دەدام، بۇ ئەۋەي
 لەسەر گویدریژ بەرنەبمەۋە. مام ئەحمەدىش بە لای چەپى گویدریژەكەۋە
 شۋولكى بەدەستەۋە بوۋ قسەي خۆشى بۇ دەكردم تا خەو نەمباتەۋە.
 ئاسمانىش رەش دەچۋەۋە، پىي دەچۋو ئەۋ شەۋە ھەموو ئەستىرەكان
 كەۋتېتتە خوارەۋە. ئەسپىكى خالخالىش دوۋ مامى ھاۋتەمەنى خۆمى لەسەر
 بوۋ. ئەۋانى دى، دوۋ مامى دىكە و برا گەۋرەكەم كە تەمەنيان دە و يانزە
 سال دەبوۋ، بە پى، لە پىشەۋە دەۋىشتەن.

بەيانى زۆر زوۋ، ھىشتا ھەتاۋ ھەلنەھاتبۇ گەيشتىنە گەرەشىخان. ئىتر
 ھاۋىن و پايزىك و زستانىك لەۋ گۈندە مايىنەۋە. شەۋانى ئەۋ گۈندە، شەۋانى
 گرىان و چاۋەرۋانىيە، شەۋانى تەنھايى ژىر ئەستىرەكانە. شەۋانى بىدەنگى
 و سكالاكردنە، شەۋانى دوعاۋ پارانەۋە و نزاكردنە. شەۋانى سىپىيە بۇ
 لالانەۋە. ئىۋاران پىش خەۋتن، ھەموو لە دەۋر بەردىكى سىپى كۋ
 دەبوۋىنەۋە. بەردى سىپى ھەندە دەستى لىدراۋو، ۋەكۋ سەدەف لوۋس و
 ۋەكۋ فسفۋرىش بىرقەي دەھات. دەيانوت لە دەشتەكانى حىجازەۋە ھىدراۋو.
 كەسىش نەيدەزانى چۆن ئەۋ بەردە گەيشتىۋە دەستى ئىمە. كى ناليت لە
 يەككە لە كەندال و كەندەرە زۆرەكانى گەرەشىخان نەدۆزرايىتەۋە. ھەرچارەۋ
 بەر يەككە دەكەۋت و ماچ دەكرا و دەياننايە سەر سىنە. ھەموو دوعاكانىش
 بە يەك رچەدا بەرەۋ ئاسمانەكان بەرز دەبوۋنەۋە: "خودايە بۇ ھىمەتى ئەم
 بەردە باۋكەمان لە ھەپس دەركەيت." بەردە سىپى پارىزەرى خىزانىكى ئاۋارە
 بىدەنگ و بىزەمان لە بەر دەسلەيدان گەرم دادەھات.

مامىكەم دەيوت: "خودايە ئەۋ باۋكەم بۇ لاي خۆت برد، دە براگەۋرەكەمان
 بۇ بگەرپنەۋە."

بەردى تايىن، لووس و مەيلەو خې نەدەھاتە زمان، بەلام ھەندەى گويى لە نالە و تڪاى ئيمە بوو، رەنگە ئەویش ئارەزوو لە ناخىيەو ە چەكەرەى كرديت و ەزى كرديت لە گەل ئيمە بکەويته دوعاو پارانەو، بۆ كردهگارى بەرد و بەشەر" ھەندە ئەو بەردەمان خۆشويست ببوو ە يەكك لە ئەندامانى خىزانى ئاوارە، ببوو ريش سىي خىزان. ئارامى قەستيلەى دەداينى. دەتوت رۆحى پىغەمبەريكى شەھيدە. رۆژيك لە رۆژان لە دەست ھۆزە كەللە رەقەكەى ياخى دەبيت و لە داخا دەبيتە بەرد. بەردىكى رۆحلەبەر بوو. دەتوت لەو بەردە سىپيانەى كە فرىشتەكان لەسەر نھۆمە بەرزەكانى ئاسمانەو ە دىگرنە ئەو شەيتانانەى كە بە ھەزار فيل و فەرتە خويان گەياندۆتە دوا نھۆمى ەرشى يەزدان و ھەندەيان نەماوە گوييان لە نەينىيەكانى كردهگار بيت. ئەم بەردانە لە بەھەشتەكان خې كراونەتەو ە و ھاويژراونە ئەجندە فيلبازەكان كە سواری ملى يەكتر بوونە و ويستويانە ئابرووى گەردوون بەرن. مەلائىكە بەرديان تيدەگرن؛ بەرد فركە دەكەن و دەكەونە خوارى. دەكەونە نيو كەندركەكانى گەرەشيخان. راستە بەردە سىپىيەكەى ئيمە بە بەردە سىپىيەكانى دى نەدەكرد، بەلام لە كۆتاييدا، ئەویش تا دوا تخووبى گىژبوون بىدەنگ و تا خوداش ەز بكات بىدەسەلات!

بۆ ماوەى نۆ مانگ، ھەموو شەويك چاوەرەوان بووين. شەو چاوەرەپى رۆژ و رۆژيش چاوەرەپى شەومان دەكرد. وەرەز تيدەپەرەى و كاتيش بە سستى ھەنگاو دەنيت. سەرەتاي پايزبوو خۆم لە گەل چەند مندالايكى دىكە بينىو ە كە لەبەر دەرگاي قوتابخانەكە راوەستا بووين. يەك لە دواى يەك دەچووينە ژوورەو ە بۆ ئەو ەى ناوى خۆمان بنووسين. كە نۆرە گەيشتە من، چوومە ژوورەو ە و خۆم نانوسكرد. سەرەتا پۆلى يەكەم تەنھا شەش قوتابى بووين، ھەندەى نەبرد من و "مامە" ناويك ماینەو ە. ھەردووك زۆر زيرەك بووين و ھەردووك يەكەممان ھيتا. دواى چەندىن سالى دىكە، "مامە" م لە ھەولير، بەرامبەر بە نادى موعەلەمين بينىيەو ە گولەبەرۆژەى

دەفرۆشت. ئەو منى نەدەناسىيەو. زاكىرەى ئەو سالانە لە لای من، ھەموو
 وردەكارىيەكانى تۆمار كردبوو. رەنگە سەفەر زاكىرە چالاك و وريا بكات!
 لە پۆلى يەكەم فێرە نووسىن بووم. ھەر لەوئى يەكەم نامەم بۆ باوكم
 نووسى كە لە ھەپسى موسىيەب بوو. دوو دېر و بەس بۆ ئەوھى پىي بلين
 كورەكەت گەورە بووھو چۆتە بەرخویندن. ئەو كات، وەكو داىكم درەنگتر
 دەيگىرايەو، لەسەر ھەموو شتىك دەمنووسى، لەسەر بەرد و كاغەز، لەسەر
 تەختە و تەنەكە، دەمنووسى و دەمنووسى.

بەھارى سالى ئايندە، من لە پۆل بووم و گويم لەو بوو كە باوكم لە
 زىندان بەربوو. ھەر بە غاردان پۆلم جىھىشت و بەرھو دەرھو چووم. بە
 بى ئەوھى ئىزن لە مامۆستا وەرگرم بەرھو پووى ئەو غارم دا. لىي
 نزيكبوومەو، جوببەيەكى شىنى تىزى لەبەرھو و يەك دوو تال ريشى سپى
 ببوو. يەكەم شت بوو سەرنجى راكيشام. لە ناو ئەو ھەموو تالە رەشانە،
 سەرنجى ئەو دوو تالە سپىيەم دەدا.

ئەو رۆژە وەكو دوارۆژى گوندى گەرەشيخان دىتەو يادم. نازانم چەند
 رۆژ و چەند ھەفتەى دىكە لەو گوندە ماينەو. لەو ماوھەك زاكىرە خەوى
 لىدەكەوئىت. باوكم بىريارى خوى دابوو. دەگەرئەوھ بۆ زەردك، بەلام نەك بە
 تەماى مانەو، بەلكو بۆ ئەوھى بە يەكجارەكى گوند جىبھىلین و بچينە
 كەركووك. شار ئەو كات بۆ من ھىچى نەدەگەياند.

ھەندەى نەبرد، شىنە پىكاب لەبەر دەرگای مال ئامادە بوو. مالى دواى
 كوچ و ھەلاتن و ئاوارەبوون لە يەك دوو بوخچە گرد دەبووھو. ئىتر
 سەفەر بۆ ئىمە بووھ گەمەيەك، بۆ من سەفەر لە مانەو زۆر ئاسانتري
 لىھات. دواى نىشتەجىبوونم لە جىيەك، سەرھتا بىر لە بەجىھىشتنى دەكەم.
 شەوى پيش سەفەرمان بۆ كەركووك، شەويكى پىر غەلبەغەلب دىتە بەر
 پەردەى زاكىرەم. شەوھەكو زوو تىپەرى. ھەندىك باسى شار كرا، خەيالماى
 بزواند.

کاتیکیش پیکابه که که و ته ری، هه موو خه لکی گونده که له بهر دهرگای ئیمه کۆببوونه وه. مه کینه که ی که و ته گرهرگر و ئه وانیش ده ستیان بۆ ئاسمان بهر ز ده کرده وه. تاقه هیوای سه رزه و ی! زۆربه یان ده گریان و هه ندیکیان به ته وای چاوی سوور هه لگه پابوو. ریش سپیه کان هه ستیان ده کرد پیغه مبه ره که یان وازیان لیده هیئت. رهنگی هه ستیان به گونا ه کردیئت. به لام ده بیت چ گونا هیکیان کردیئت! خه لکی گوند باوکمیان زۆر خوشده ویست، هه ر شتیک رووی بدابیه ئه وه ده هاتنه لای ئه و. رۆژی یه که می یه که م، ئه وه ی له گوند مابوو بو وه هاتبو وه بهر دهرگای هه وشه که ی ئیمه و زۆریشان له ناو هه وشه که راوه ستابوون. بروای ته وای ئه وان ئه وه بوو که ئه م رشانه ره شه به باوکم ده فع ده دریئت. باوکم ده م راستی ئاسمان ده توانیئت شتیک بکات. به قسه ی ئه وان شه ی تان شه رمی لیده کات. به لام نه یان ده زانی ئه م کاره ساته نه ک به باوکم چاره سه ر نا کریت به لکو ده یان کاره ساتی دیکه شی له پاشه وه یه. نه ک ئه مه و به س، به لکو ده م راستی ئاسمان ده گرن و سواری جییکی سه ربازی ده که ن و هه واله ی هه پسخانه کانی باشووری شی ده که ن. له وه ش زیاتر یه کیک له سه ربازه کان هه موو کتیه کانی باوکمی له کتیه خانه که ی ده ره ینا و له ناو هه وشه که که له که ی کرد و قورئانه که شی له سه رووی سه ره وه دانا. ویستیان ئاگر له و کتیه بانه به رده ن که به زمانی ئه وان و به شیکی گرینگی کولتووری ئه وان بوو، پیش ئه وه ی ببیته ه ی ئیمه. که پیکابه شینه که گوندی جیه یشت، من له دواوه، رووم له گوندو کارتۆنه که م له باوه ش و له ناو کارتۆنه که ش قه تییه کی ده شتاییه کانی زه ردکم پییه. له دووره وه ش جه نگه لیک ته پۆتۆز به ره و که شکه لانی ئاسمان بهر ز ده بیته وه...

ئه وه ی دوا ی چه ندین سال ده گه پیمه وه که رکوک، به رامبه ر به مزگه وه که ی دانیال پیغه مبه ر راوه ستاوم، سه رم به رزه ده که مه وه و سه یری مناره که ی ده که م و گویم له پیکه نینه کانی میمکم خه جیجه که چۆن دایه تریقه کاتیکی بۆ یه که مینجار گوئی له بانگ بیئت له مایکرو فۆنه که وه به رزه ده بیته وه.

هەردوو چاوه رهشه‌کانیم دینه‌وه یاد چۆن به‌رام‌بەر به گۆپه‌کانی ئیوارهی که‌رکووک، دەر‌ه‌وشانه‌وه. له سه‌ربانی مالی ئیمه‌وه سه‌یری ئاسمانی که‌رکووکێ ده‌کرد و به نازیکی ژنانه‌ش خۆی له ناوه‌ند سه‌ربان با ده‌دا و هه‌زیکی تایبه‌تی کچانه‌ش له ناخی چه‌که‌ره‌ی ده‌کرد. به‌رائه‌تیکی مندا‌لانه‌ی سه‌رسو‌رینه‌ر که ئیستا شوینه‌وار و ئاساوه‌راکانی نه‌ماوه، رۆحه ساوێلکه‌که‌ی ده‌خسته نه‌شنه‌وه و پیده‌که‌نی و رووناکی چ‌راکانی ده‌ق‌ورته‌وه. خه‌ناوه‌که‌که‌ی ملی شو‌ر ب‌بووه‌وه سه‌ر سوخمه‌ مو‌ره‌که‌ی و دامینی که‌وا سه‌وزه‌که‌شی له سه‌ر چه‌منتویه‌که ده‌خشی و وه‌کو ب‌لێی پ‌زیسکی ده‌هاو‌یش‌ت و تی‌که‌لی ب‌ونی می‌خه‌کی‌کی که‌سکوونی گوندیانه ده‌بوو. جووتیک گ‌واره‌ی زیوین و دوو مو‌رووی شینی تیا ختم ک‌رابوون، لووته‌وانه‌یه‌کیش چ‌رووسکه‌ی ده‌هات. کاتیکیش بازووه‌کانیشی با ده‌دا و وه‌کو سه‌ول ده‌یک‌ردنه‌وه، هەردوو ده‌سته گه‌وره‌کانی ده‌بین‌ران، ده‌ستی ژنانی لادێ، ده‌ستی ئیشکه‌ر، به‌لام زو‌ر جووان له گه‌ل له‌شولاری ده‌گونجا. هارمونی خ‌ویانیانی د‌وزی‌بووه‌وه.

چونکه ژنانی لادێ، دل‌یان له‌وه‌ی که جوانن، به تایبه‌ت به‌رام‌بەر به ژنانی شار، هه‌نده‌ی دیکه خ‌ویانیان له لا جوانتر ده‌بیت، ئه‌مه‌ش په‌یوه‌ندی به سایل‌کوژییه‌تی ژنانه‌وه هه‌یه. ده‌بین‌ن هه‌ندێ‌جار چۆن ژنانی لادێ توانج ده‌گرنه ژنانی شار. چۆن خۆی له لای جوان نه‌بیت، ده‌بینیت سو‌رمه‌ی که‌وا سه‌وزه‌که‌ی له به‌ر چ‌را چۆن ده‌چ‌رووسک‌يته‌وه، جار‌نا‌جاری‌ک‌یش ب‌ونی سابوونیکێ خ‌وشی لی‌وه‌ د‌یت.

کاتیک بیر له چاوه کل‌ریژه‌کانی می‌مکم ده‌که‌مه‌وه، هه‌موو شه‌وانی ئه‌نگ‌وس‌ته‌چاوی ده‌شتاییه‌کانی بیانی و یارمجه و پیره‌ئه‌سفهان و قادرزه‌مه‌م د‌یه‌ یاد. له ناو چاوه بو‌یره‌کانیه‌وه جار نا‌جاری بریقه‌یه‌ک ده‌رده‌چوو وه‌ک تریفه‌ی مانگ، له بریقه‌ی رۆح ده‌چوو. سه‌یری شه‌وانی شاری ده‌کرد و له نه‌خشه‌ی ئاسمان و ئه‌ستیره‌کان ورد ده‌بووه‌وه. هه‌رچه‌نده ئه‌ستیره‌ی گوند له هی شاران گه‌وره‌تر و ر‌وش‌ن‌ترن، به‌لام هه‌مان نه‌خشه له ئاسمان ساز

دەدەن. دەپوت: "ئەرى وەللا ئەو ھەوتەوانەكەيە، كاكايشان ئەمەتە و ئەو دووانە ئەولاش، لەيل و ومجروومن، سالى جاريك دەگەنە يەك و ئيتىر تا سالى ئايندە لە يەكتەر دادەبرين. ئەو ھى لە ئاسوش گەش دەچیتەو، گەلاوئە" گەش گەش تىپەربوونى وەرزەكان ديارى دەكات. دلى خوش دەبوو و ھەمان نەخشەى ئاسمان ئاسودەيى گوندى پىندەبەخشيەو.

لە سەرەو ھەمانەرەكە دەبينم چۆن بەرەو ئاسمان ھەلکشاو و سەيرى خوارەو ھەش دەكەم ھەمان سىانەكەى جاران، بە ناپىكى، بە پيش دەرگاكاندا تىدەپەريت. ھەمان چلکاو ھەكەى جاران. ناولەپم بۇ قەد دیوارەكە دريژ کرد و ناولەپم نايە قەد دیوارەكە ساردیپەك لەشمى تەنى. تەويلم نايە قەدى و ھەردوو چاوەكانم چوقاند.

بە پەيژەكاندا دەچوومە خوارى، جاريكى ديش بازارى جووتقاو ھە. ریزە دوکانیان تەنیشت يەك، نوقمى غەلبەغەلب و واژەواژ بووم و تەنكە غوباريكيش دوکان و بازارى داپوشيو. لە دوکانى عەتارەكانەو ھە بۆنى بەھارات و کارى و بيبەر و رۆژھەلات دەھات. لە لايەكى ديشم کلاو و ھەرەنجى و لباد و قاپ و قاچاغ، شەنە و گۆرەوى خورى دەسکرد، دەمە داس و کەوگير و بە دیوارەكاندا ھەلواسرابوون. رۆژھەلاتى بەرجەستە دەکرد، "پاشاگەردانى ريك". ھەمامى شيفام بينى و بە بەردميدا تىپەپيم. گەيشتمە سەر پردى تەپەقچەلى. بە دەستى راست موسەلايە و بە دەستى راستيش بازارى ئاسنگەرەنە. لە سەر ريتمىكى تايبەت، چەكوش دەکيشنە سەر ئاسنى سوورەو ھەبوو؛ داس و ددانى شەنە و ميغزنجير و کەرەسەى دیکە بۇ کاروبارى گوندان دروست دەکەن.

لە ناو ھەر راست پردەكە راو ھەستام و سەيرى ئاسوى شارم دەکرد. گەرمايپەك لە ھەموو لايەكەو بە يەكسانى بەرزەبوو. دەمويست ھەردوو بازووم وەكو خاچيک بکەمەو ھە بۆ ھەتاھەتا شارەكەم بگرمە باو ھەش. ھەزیشم دەکرد ھەروا ھەنگاو بنيم و بە ناو بۆشاييدا رابوييم، خو نغروکە نيو ھەونى يەكەم. ھەزم دەکرد جاريكى دى دەستى شارستانیپەكە بگرم و

به پیکه نینه وه له نیو دهزوولهی کولاره و فه نه ره کان خو رزگار کهین و
 فه نه ره کوژاوه کان داگیرستین و دهزووله پچراوه کانیش پیکه وه گری بدهین
 و بیگه رینینه وه دهستی مندالان و ئه وانیش به ئاسپایی دهستمان بو دریژ
 بکهن و ئه وه یان له لا نه درکینین که ئه وانیش خهون ده بینن.

چوومه سه ر که رته خشتیک، خشتیکی زه به للاح و کراسه فله که م وه کو
 چاروگه یه ک کرده وه. له دوورپا تیشکی که رته ئاوینه م به رده که وت. هه ر له
 گه مه ی ئه جنده کان ده چوو که له گه ل شه ی تانه کاندا له بره و دابن. ماوه یه ک
 به وجوره مامه وه، هه وای گه رمم هه لده مژی و روحم سه ر ئاو که وت.
 ده مویست له سه ر ئه و خشته راوه ستم و کراسه که م وه کو به یداغیکی ره ش
 بکه مه وه. به لام ده بوو ئه و شوینه جیهیلیم، ئه گینا مالی خو مانم پی
 نادوژرینه وه!

سروودی عه ده م

دوینی ده رگا سه وزه ئاسنینه که ی ماله که ی قه لام هه ر به کراوه یی
 جیهیشت. سه ره تایه ک بوو، وه ک ته و نیکیش خوی له گچه لی خه یال گیر
 ده کرد. مال نه بوو به لکو کووچه باریک و زیگزاکان بوو و ده یبردینه به ر
 ده رگای عه ده م. به هیژ و ویستیکی زوره وه ده یویست خه سه لته ی مالی هه بیته
 و مالیش وه ک سه راب لیم دوورده که وته وه. وام هه ست ده کرد دوینی
 په قه رهنجه به فراویکه ده رژیته سه ر جه سته ی بیست و هه شت ساله م. له
 پرێکدا راده چه له کیم. دوینی به ماندوویی قه لام له دووی خو جیهیشت؛ که
 ئاورم لی دهبایه وه ده وت هیلانه یه کی پیش میژووه، هه تاویکی گه رم
 سه دجار گه وره تر له هه تاوی ئاسایی بوی بووته سه ریوش و سیبه ر و
 شیی کووچه کانیش پووشوپه لاشی ژیریته یی. قه لا شوینیکی به رزه، له هه مان
 کاتیشدا قووله، ره نگه قه لا قوولاییه کی به رز بیت.

له راستیدا، تهنه چهند مانگیک مالمان له سهر پشستی قهلا بوو. وهک دهوتریت زهمه ن مادهیه، بهلام مادهیهکی جیوینهیه، ههنديجار به ئاسانی ههست به رهوتی زهمه ن دهکهین، بهلکو دهتوانین بییوین، ههروهه دهیبینین چو ن سهر دار و دیوار دهکهویت، چو ن به سهر ستارهکاندا دادهچوړیت، له ههندي شوینیش وهکو قیر دهمهیی؛ له ههندي شوینیشدا ههند به خیرایی دهروات و تیدهپهړی، ههستی پیناکریت و دهتووتهوه و دهبیت به هیچ. بویه خهون و زهمه ن زور پیک دهکه ن!

زوړجار ئینسان بیوده خولای سهرهتا دهبیت. به که ی و چو ن پرسیار ئاراسته ی سهرهتا دهکات. با ئیمهش دوینی بکهینه سهرهتای ئه م گهړان و پشکینه. سهرهتایهک بچوک وهکو نووکه ده رزی، بهلام چرکه دوا ی چرکه گهورهتر و ههراشتر دهبیت. بانگم دهکات و دهیهویت قووتم بدات. ئه و دهیهویت بمکاته خو ی و منیش بیوچان دهمهویت بیکه مه خو م. ئه مه گرهو یکه ههر خو م دهسپیشخه ریم. درزیکه وهکو چاروگه ی پاپوړیک پر با دهبیت، کاتیکیش دهله ریته وه زاگیره دهبوژنیته وه: ته پوتو ن له سهر ئه و رچه باریکانه هه لده داته وه، بو ریوارانیش خاوینی دهکاته وه. سهرهتایه که دهیهویت مانا بداته ههنگاوه کانم.

ئیتړ له دوینیته وه په یوه ندیه کی دیکه م له گه ل ده رگا و په نجه ره و دیوار و به رد، به کورتی له گه ل هه موو به رجه سته یه کی دیکه ی ئه م شوینانه دا هه یه. چو نکه ئه م به رجه ستانه به بیئامان وه زیفه ی یه که می خو یان ون دهکه ن و دهبنه چاووگ بو ورووژان.

ئیمرو ش دهبیته دوینی و که واته دهبیت روو بکه مه قوتابخانه ی "ئه لحیکه" پیش ئه وه ی ناوی "مه شخه ل" ی لیبین؛ خو شترین ناو بو ئه و سهرده مه. ئه م قوتابخانه ی سهرهتایی بوو، روژان و به یانیانی سالانی شه ست و پینج و شه ست و شه ش و شه ست و شه ش و حه وت و هه شت و نو م دهخه نه وه یاد. هه موو ئه و به یانیانه به یه ک دهچوون. به یانیانی غوربه تی و سزا، غوربه تی خو راهیتان به و بریاره سه پیئراوه ی سهرم: دهبیت بچمه

قوتابخانه. واته دهیت هه موو به یانییهک به پتی خوم بچمه زیندان. خو راهینان بهو زیندانه برینیکی قولی تیا جیهیشتووم. غوربه تی ئیواران کاتیک هه موو خیزانه که خو ده په ستنه ژووریک. ئەو روژانه تامی خه لوژ به مه لاشوومه وه جیهیشتووه.

ئه گهر لیږه وه و له ئیستادا سهیری ئەو کاتانه بکهین، ئەو کاته درهختیک دهبینین، به رهکانی توخمی شه وه زهنگیکی ئەنگوسته چاون و له نیو ئاووهه وایه کی ژههراوی هیتراونه ته به رههم. رووباری لیل ئاوی ده دات وه وای کوشندهش لقهکانی دهله رینیته وه. ته پوتوزی ئەو روژگاران له سهر گه لا و لقوپوهپهکانی نیشتون، توپژ له سهر توپژ کوبوونه ته وه. روژگاره بینهودهکانی به جوړیک له سهری که له که یان به ستووه، له دووره وه له جهنگه لی غوبار دهکن.

ههر لهو سالانه وه پیاوه پووجهکان، ئەوانه ی وهکو مومیا له جیاتی خوین و دهمار به له شینا بگه ریت، ناوه و دیان پر پووش کرابوو. به ویست و نه ویست زهمینه ی کۆده تا شوومه که یان ساز دا. له گۆره پانی قوتابخانه که ی ئیمه وه ئەو زهمینه یه خوښده کرا و له نیو خیزانه کانیش دهرسه کان دهوترانه وه و له داموده زگا کانیش قهواره ی وهرده گرت و دهبوونه کرداری میژووی. ماموستا نه زان و پیرمیردی پهروه رده ی دهورانی مه عاریف و دهسه لاتنه ئاخروئوخرهکانی عوسمانی. هه موو له سهر مه نه جیک که له سهر بناغه ی پاداشت و سزا خه ملابوو، به ئیمه دهوترایه وه. تاکو ئیستاش ئاسه وارهکانی دیارن. به نه خشی جومجومه یه ک دهکات له مه چهک کوترا بیت. به لام ئیمه ته نها ههر سزا کانمان به ریکوپتیکی دهبینی. پاشان له مامه لهو سه وداکانی سیاسه تدا، به مه نه جی "گیزهر و چه کوش" دهناسرایه وه.

ئامانجی ئەم مه نه جیه یه ک شت بوو: ئەویش فیتری ملکه چیمان بکهن. نه وه یه کی ملکه چ به ختوبکهن. ئەم وشه یه پیویستی به ته فسیر و لیکدانه وه نییه. ههرکه سه و له لای خوویه وه دهبووه بورغیه کی ئەو مه کینه زه به للاحه ی که درهنگتر ته ر وهیشک پیکه وه دهسووتینیت و کاریگه ریه کی دهگه نه

ولاتانی دهره وهش. ئەو مەكینهیه هەر ئەوهنده زەحمەته كە بكه ویتە
هەرەكهت، ئیتر وهستانه وهی بۆ نییه، نهك ئەمه و بهس، بهلكو كهس پێی
راناگیریت. ئەو سەرله به یانیانیهان وهكو گوانی مانگیهك دوشرا و
شیرهكهیان له به یانییهکی سالی ههزار و نۆسه د و شهست وهشت فر کرا.
ئەوهی فرچکی بهو شیره گیرا، ئاژاوه و عهشقی شهڕ و گێچهل دهچیتە
هه موو شانه کانی جهستهیه وه، دهچیتە مولولو لهی خوینه وه، تیکه لی جینات
دهبیت.

سیبهره سروشتیه کانی قه لا به جوړیکی بلح تا دهات ئاسمانی شاری
داده پۆشی. سیبهر تیکه لی خوین ده بوو، له سهر شوسته کانی بۆنی دهات،
له باله خانه رسمیه کانیش ترس هه لده توقی، دور و بهری شاریش ده بووه
سهر بازگه، رهنگیکی خاکی ده دایه هه موو شتیک. کوده تا له چه ند روژیکدا
کو تایی دیت، به لام سیبهره کانی زوو گه شه ده کهن، رو ده چنه نیو میژووی
خیزانه کان و ئیتر میژووی ئەوان دهنوسنه وه و تۆماری ده کهن. ئەو کات
میژوو ده بیتە شه پۆلیکی هیشک، برینه کان راده مالیت و دهیه ویت توپی
هه لداته نیو گه رووی بیرچوونه وه.

ئیتر ئەو سەرله به یانیانیه به زنجیریک له یه کتر ده ئالان و دژه مانایان
به ره هه مده هینا. واته مروف ته نها له یه ک ره هه ندا زورانبازی له گه ل ژياندا
ده کات. ئەویش هه ولدانه مانا له ژیان بقه پینیت. چونکه ئینسانه کان خویان له
ته و نیک ده دۆزنه وه که به دهره له فره بوچوون. دوو فاقه یی ئەو روژانه له وه دا
بوو له وهی که نه زوک بوون، زوو ئاوس ده بوون و روشنبیری خو ی
دروست ده کرد و روشنبیرانی خو ی ده زینیت. ئەم تیکه لوپیکه لییه، ته نگژه
به ره هه مده هینیت و له زاراوه هاوچه رخه کانیشه وه مانا ده قوزیته وه و له
میژووش چه مکه گه لیک که باس له دادوهری و یه کگرتووی و ملکه چی ده کات،
هه لدبژیریت.

کو ده تا ساته وه ختیکه، به لام پێش ئەم ساته وه خته گرینگتره، بۆ ئەوهی له
هۆکاره راسته قینه کانی تیبه گه ین. ئەگینا میژوو کویرانه، له بیچی جیاواز

خۆی دووبارە دەکاتەو. گۆرەپانی قوتابخانەکەى ئیمە یەکیک بوو لە گۆرەپانە ھەرە بە پیتەکان بۆ سەرھەلانی ئەم کۆدەتایە. دەبیته جیى مەشق و خۆراھیتان، راھیتانی وەچە یەک کە ھەند نابات دەبیته سووتە مەنى گشت شەپە دۆراو ھەکان. بە یانیانی زۆر زوو، ریز لە دواى ریز، لەبەر سەرماى زستان، ئیمەى منداڵ، یەک لە تەنیشت ئەوى تر، رادەوستاین. ھەندیکمان بە کراسى تەنکەو، وەکو چۆلەکەى تەپبوو ھەلەلەرزین. بەیداغى ولاتیش لە ناوھەند، بە بەرزکردنەو سەروودى بۆ دەوتر. مامۆستاش شۆول لە دەست، وەک رەقیبى ئەبەدى، لە تەنیشت پۆل، بەرپۆبەریش، بە جۆرە تورەییەکی ئاشناو، سەیری گشتى دەکرد. سەرما، بەیداغ، ھەزەرەن، سیکوچکەى ئەو سالانەبوو. کە بەیداغ بەرز دەکرایەو و ئیمەش بە بى ئەوێ بزانی چ دەلیین، بە دەنگى بەرز ھەمان سەروودمان دەوتەو، لە سەر یەک ئاواز بەلام بە نەغمەى نەشان، دووبارە و دەبارەمان دەکردەو. دەنگى ناسکى منداڵان تیکەلێ ئەم سەروودە دەبوو: "لاحت روؤس الحراب، تلمع بین الرواب، ھاکم وفود الشباب، ھاکم..." بانگەشە یەکی روون و رەوان بوو بۆ جەنگ. ئیمەش سووتە مەنیەکەى بووین. بۆ چەندین دەیش ئەو شەپانە پووشوپەلاشى ئینسانی دەسووتاند. ئەم دەنگانە ھەموو روژیک، چینیکی بەرەو کەشکەلانی فەلەک بەرز دەبوو. لە راستیدا، ئەم سەروودانە بۆ لەشکرى دۆراو دەوتران. لە ھەموو ولاتدا، لەو ئان و ساتە، قوتابیانی ھەمان سەروودیانی دەوتەو.

ئەمە ئەتمۆسفیری گشتى بەیانیان قوتابخانەى "ئەلحیکمە" بوو. منیش دواى دابرائیکی زۆر، دەمەوێت بپۆمەو بۆ ھەمان شوێن، لە میشکەدا ھەراوزەنای ئەو بەیانیانە دەبووژانەو. ھەستم دەکرد ھەر دوینى بوو مالمان لە قەلاوہ بۆ گەرەکی "شەریکە" گواسترایەو. ھەر دوینىش بوو، وەکو جارێ تاقە قوتابی کوردبووم و لە دەرگای موحەجەرەکانەو دەچومە ئەو دیوی دیوارەکان. بە نەیبەت مەو دەو دنیا بوون. دیسانەو زیندانى

زمان و شوین بووم. به ترس و شهرمیکی موزمینه وه سهیری مامۆستام دهکرد.

پاشان زانیم بۆچی نه یانناردمه قوتابخانهی "ئه لئه مین" ههر به تهنیشت قوتابخانهی "ئه لحه کمه" وه بوو. قووتابییه کانی ئهو قووتابخانهیه ههر هه موو کورد بوون. به تایبته خه لکی عهره سه که بوون، هه ژارتین گه ره کی که رکوک. هۆکاره که ی ئه مه ی لای خواره وه بوو. باوکم ببوو هه لای مزگه وتی پاسوانزاده که له ناوه ندی گه ره کی به گله ر بوو، گه ره کی زۆربه ی دانیشتوانی تورکمان بوون. تورکمانگه لیکی زۆریش ده رویان له باوکم دابوو، ههر ئه وانیش بوون رانمایي باوکمیان کردوو بۆ ئه وه ی من بنیره ئه و قوتابخانهیه. ریژه ی سه ره که وتنی به رزتره، به دیسپلینتر و مامۆستاکانیشی هه موو تورکمانن. هه روه ها مندا لانی ئهو قوتابخانهیه له چینه ناوه ندیه که ی ئه و گه ره کانه بوون. له چاو گه ره کی عهره سه که زستانان قور ده گه یشته بنمیچییان و هاوینانیش له بهر میثووله خه ویان نه بوو. به زهحمته مندا لانی ئه و گه ره که شه شی سه ره تاییان ته واو ده کرد و هه ندی نه ده برد ره وانه باشوور ده کران و به سه ر تاشراوی و به جووتیکی پۆستالی نابوته وه ده گه رانه وه مهمله که ته له قور دروستکراوه که.

یه کی که له ئه کته ره چالا که کانی ئه و مهیدانه "ئایندن ئه فه ندی" بوو، مامۆستای ده رزی ئاین بوو له قوتابخانه که مان و نوژی جه ماعه تی له پاسوانزاده له لای باوکم ده کرد. ههر ئه و بووه قه ناعه تی به باوکم کردوو که کوره که ی به ریته قوتابخانهی "ئه لحه کمه". ئه و جگه له ده رزی ئاین، ده نگوی ئه وه ش هه بوو له ریکخراوه ی "برا موسلمان ه کان" دا دهستی هه یه. کابرایه کی زۆر به دیسپلین بوو؛ ئیمه ی مندا لی کردبووه به نه ده کانی ریز. پیاویکی سوور و سپی و گوشتن بوو، بۆینباغه که ی توند ده کرد و غه بغه به کی هه ندی دیکه سوور ده بووه و ده یگوشی. زۆر به له ززه ت و چیژیکی تایبه ته وه هه کایه تی ژیان و به سه رهاتی پیغه مبه ری بۆ ده گیژراینه وه. باسی ئه سحابه و یاوه ره کانی مهحه مه دی ده کرد، وهک ئه وه ی یهک به یهک

بیانناستیت و هاوړنیان بووېت. رښمهی خه یالی ئیمهی له چنگدا بوو، به ئاره زووی خوی هه والهی بیابانه کانی حیجازی دهکرد و رهوانهی گوره پانه کانی ئوحد و بهدری دهکرد. هه ندیجاریش خوی رولی یه کیک له ئه سحابه کانی ده بینی و شمشیریکی خه یالی توند به هه ردوو چنگ دهکرد و له پړیکدا رایده وه شاند و که لله سهریکی خه یالی ده که وته پېشمان.

هر ئه ویش بوو یه کیک له پوله کانی بو نوژکردن چول کرد، ئه وانهی نوژیان بکردبایه نمرهی زیاتری ده دانی و به دوو قسه ی خوش روژده که ی لیسووک دهکرد. به پیچه وان هه وه، ئه و مندالهی به جوریک له جورده کان بجوولابایه و هارهبانی بکردبایه، ئه وه زور به توندی دیکیشایه روومه تی و جیی هر پینچ په نجه که ی ده بوونه عیبره ت بو ئه وانی دی.

له بازاره که ی ئه حمه د ئاغاوه شوړده بوومه وه و گه شېتېبومه کوتاییه که ی که به ساحه ی ته یه ران به ناوبانگه. ئیتر ده بویه دهستی راست وهرگرم. قه ده وه وه پیش بیرم به و شیوه یه له و سالانه نه کردبووه وه. شته تیکچرژاوه کان زوربوون، پیکرا هورووژمیان بو میشمک دهینا. هه نگاوی گورجم دنا و له قوولایی میشکیشم ئه و به سهره اتانه و بونیکي په نهانی ئه و روژانه لووتی ده چووزاندمه وه. هه رچه نده روژی یه که می قوتابخانه ی ئه لحيکمه م نایه ته وه یاد، به لام ده زانم روژیکي گهرم بوو، روژگار ه کانی ئه وکاتیش له یه ک ده چوون. له روویه که وه ئه گهر ته ماشات بکردبایه، له ده فته ریکی سه دلایه پری هیچ لینه نووسراو ده چوو. هه روه ها کتیبی ده رزی ئه و سالانه م زور به باشی نایه ته وه یاد، کتیبی پولی دووی لی بترازی که تا ئیستاش چه ندین لایه پريم له به ره. زاکیره یان سیخناخ ده کردین و به بی ئه وه ی بزاین چیمان ئه زبه ر کردوه.

چه ند سال له قوتابخانه ی سهره تایی ده رنه ده چووم. ئاووه وه ای ئه و سالانه ته مه لی کردبووم، ته مه لی زیهن نه بوو، به لکو راهاتن ته مه لی کردبووم، ئه و ئاووه وه یه ناهه مواره ی که هیچ په یوه ندیییه کی به په روه رده وه نه بوو ته مه لی کردبووم. ئه م ته مه لییه وړکی له لا دروست کردبووم. له

جياتی ئەوەی بیر بکەمەوه، خۆم تەسلیمی لەشکری خەیاڵ دەکرد، نازانم تا چ رادهیهک فریام دهکهوت، بهلام جوړه ههلاتنیکى ئاشکرا بوو لهو ئاووههواى پۆل. ههلاتنیک بوو بۆ ئەو دیوی شورای قوتابخانه و خۆ راهینانیک بوو بۆ ههلاتنیکى راستهقینه. زۆرجار که دالغهکه بهری دهدام، نیوهی دهرز تهواو بووبوو، ئیتر دهبوايه هیواش هیواش به قالدرمهکانی خهیاڵدا بیمه خوارهوه و تا بگههوه ئاستی مامۆستا و قوتابیان. ههندیجاریش له گهڵ زهنگ لیدان، دهزولهکانی خهیاڵم دهپچران و که دههاتمهوه ئاگا لهشم بۆنی قهرسیلی دهشتاییهکانی گهرهشیخان و قهرهسالام و سهرحهم ئەو گوندانهی لیوهدههات که بینیبوم و نه‌مبینیبوم. من له گه‌وزاندی له‌شی خۆم دههاتمه‌وه، له‌تیکه‌لبوونی له‌شی خۆم له‌خۆل و ته‌پوتۆزی ئەو گوندانه، ئەوانیش خه‌ریکی له‌به‌رکردنی "جه‌دوله‌لزلهره‌ب" بوون.

خۆ ئەگەر ده‌زری ره‌سمیشمان هه‌بوايه، ئەوه هه‌نده‌ی دیکه ده‌چوموه قوولایی خه‌ونه ره‌نگینه‌کانمه‌وه و به‌قه‌له‌می ره‌نگاوه‌نگ به‌رحه‌سته‌م ده‌کردن. "کوچک ئایندن" مامۆستای ره‌سمان بوو، ده‌ستوخه‌تخۆش و کورته‌بالا، بۆیه نازناوی "کوچک"یان دابوو. زه‌ه‌ویتیکی تایبه‌تی هه‌بوو، زه‌ه‌وقی ئەو هه‌ونه‌رمه‌ندانه‌ی که گومان ده‌که‌ن که هه‌ونه‌رمه‌ندن، یا ته‌نها له‌سییه‌ری هه‌ونه‌رمه‌ندیکی دیکه هه‌ست به‌بوونی خۆیان ده‌که‌ن. زوو زوو سه‌فه‌ری ئەسته‌مبولی ده‌کرد، هه‌ر جاریکیش له‌ئه‌سته‌مبول بگه‌رابایه‌ته‌وه، قاتیکی دیکه‌ی ده‌کرد به‌ر، له‌وه‌ی پیشووتر سه‌رنجراکیشتر و ده‌گمه‌نتر بوو. لاسایی هه‌ونه‌رمه‌نده‌ تورکه‌کانی ئەوکاتی ده‌کرده‌وه، هه‌ندیجاریش جووتیک سمیلی ئەسته‌ووری به‌رده‌دایه‌وه و هه‌ندیجاریش پاک و لووس ده‌یتاشی. وا باو بوو که عاره‌قخۆریکی به‌رباده. کاتیک ده‌هاته‌ پۆله‌وه، سه‌ره‌تا پیش هه‌موو شتیکی به‌ته‌باشیری ره‌نگی، به‌خه‌تیکی جوان میژووی روژ و مانگ و سالی له‌که‌ناری ته‌خته‌ره‌شه‌که ده‌نووسی و پاشان رووی ده‌کرد ئیمه و ده‌یوت: "فلملاری چخاردن" واته "فلیمه‌کانتان ده‌ره‌نین". چونکه یاری ئەو

کاتی ئیمەى مندالان ئەوە بوو، فلىمى ئەكتەرە ناودارەکان کۆبکەینەو، بە تىابەت ئەكتەرە هیندییهکان وەکو ئەشاپارىخ و شامى کاپوور و شاشى کاپوور کەمترىش راج کاپوور کە برا گەورەیان بوو. هەر وەها کورە ئازایە کە کە ناوى دارامەندەر بوو. هەر وەها فلىمەکانى زۆرانبازى کە لە حەکاىت و ئەفسانە یۆنایىیهکانەو وەرگیرابوون وەکو سەمسۆن و هیرقل هتد. دوا بە دواى فرمانەکەى کوچک ئایندن هەر مندالە و بى ورتە دەپۆششت فلىمەکانى لە گیرفان دەردەهێناو لە سەر میزەکەى بەردەمى هەلیدرشت. پاشان کوچک ئایندن فلىمەکانى یەکە بە یەکە هەلەدەگرت و دەیخستە بەر رووناکی پەنجەرەکە و سەبرى دەکردن، پاشان دەیخستە تەنەکەى خۆل و خاشاکەکەو و ئاگرى تىبەردەدان. بۆنىکى ناخۆشى نایلۆنى سووتاو بە پۆلەکەدا بلالودەبوو وە.

ئینجا تەباشیرە رەنگییهکانى ریز دەکرد و دەستى دەکرد بە کێشانی تابلۆیهکى تەباشیریى لە سەر تەختە رەشەکە. پێى دەچوو کاریگەریى ئىنتىباعییهکانى فەرەنسى لەسەر بووبیّت، بۆیه هیلەکانى بە هی سیزان دەچوون. مامۆستای هونەر بوو بەلام برۆای زۆرى بە یاساو رێساو دەستوور و دیسپلین هەبوو. دەیوت نابیّت یەک توزقال کاغەز بە سپىتى بمىنیتەو. دەبیّت هەموو سووچىکى کاغەزەکە رەنگ بکریّت. وانە سەرەتایىیهکانى هونەر لە قوتابخانەکان هەر هەندە بر دەکەن. پێى دەچىّت هەندە کارى دیسپلین ببیّنیت هەندە کارى بە خولقاندنى هونەرییهو نەبیّت. بۆیه درەنگتر، کاتیک کارەکانى تۆلووس دو لۆتريک-م دەبینى، بە تابیەت ئەو تابلۆیانەى کە وا هەست دەکریّت کە هیشتا تەواو نەبوونە، هەندەى دیکە خەيالێ داوەت دەکرد بۆ ئەوێ خۆى ببزویّنیت و بەشداربیّت لەو خەلقە هونەرییه.

ئینسانە رەسمکراوەکانى کوچک ئایندن درێژکۆلە و بارىک بوون، بە سیبەرى شتیان دەکرد، بە ئاشکرا کاریگەریى فایق حەسەنى بەسەر وە بوو، کى نالیت لە پەیمانگای هونەرە جوانەکانى بەغدا، فایق مامۆستای نەبووبیّت!

ئەو ھى كارەكانى كوچك ئايندىن-ى لە ھى فايق ھەسەن جيا دەكردەو، ئەو ھى بوو كە ئەوانەى كوچك بە سورگىيەكى لباد، پىش دەرز تەواو بوون، كاتىك دەيسرىيەو، پىش ئەو ھى ئەو گەردانە بکەونە ژىر پىلاوى قووتابيان، گەرد و تەپوزىكى رەنگىن پۆلەكەى داگىر دەكرد و دادەمركانەو.

ھەر لەو سالانەو ھى ئىتر چىژ و زەوقم بۆ رەسمکردن گەشەى كرد، درەنگتر دەيكەمە خولیاى خۆم. ئىتر ھونەر بۆ من بوو بە يەكەى لە رچەكانى ھەلاتن. ئەم ھەلاتنە سەرەتا خۆنوشتانەو ھەيك بوو بۆ سەر كاغەزە سپىي و ھىچ لەسەر نەنووسراو ھەكان و دەمويست سەرلەنوئى ئەو جىھانە نىوچلەى ئىمەى پى تەواو بکەم. ھەستم دەكرد جىھان نوقسانە و بەو رەسمانە من تەكامول دەكات. من لىپرسراو بووم لە تەواوکردنى ئەو نوقسانىيەنە. لە راستىشدا، ئەو ھى من دەمكرد، ھىچ پەيوەندىيەكى بە ھونەرەو نەبوو، بەلكو گەرانىك بوو بۆ دۆزىنەو ھى ئەو كاتانەى كە ونم كرديوون. شتى سەير ئەو ھى بوو، لە تەمەنى ھەشت نۆ سالايىدا، دەبىت چى كاتىكم لى ون بووبىت تا وا بە پەرۆشەو بە دويدا وىل بم. لە راستىشدا، كىشەيەكى ساىكلوژى بوو زياتر ھەك ھونەرى. كى نالىت ھەستم بەو نەكردىت كە مانەو ھەم لە سەر رىحلەى قوتابخانە خۆى لە خۆيدا كات و نكردن نەبووبىت؛ بۆيە ئەو كاتانەم لە ژىر نووكى قەلەمە رەنگىيكانمەو ھەدزىيەو ھەم قەمۇز تەو ھەمكرنە ھىلى رەنگىنى سەر كاغەزى سپى. پاشانىش بە بى ئەو ھى بزەنم لە چ قوربىنەك، چ تەنەكەى خۆل و خاشاكدا دەبوونە دوا مۆزەخانە بۆيان. ھەر شتەو چارەنووسى خۆى لە گەل خۆيداىە!

خۆم بەرامبەر بە ھەرگا قاوہىيەكەى قوتابخانەى ئەلھىكەم دۆزىيەو. بىست و سى سال لە پشتمەو ھى. ئەم قوتابخانەى دىوئىكى دىكەى مالىمان بوو. ھەزم دەكرد پال بە ھەرگا كەدا بنىم و بۆمە ژوورەو. ئارەزووى ئەو ھەبوو سەرىك لە گۆرەپانەكە بەم، سەيرى رىزە پۆلەكان بکەم، سەيرى باخچەكەى پشتمەو بکەم و گۆرەپانى تۆپى پى و ھتد... لە پشتمەو

پشته‌وهدش، دره‌خته که‌سکه‌کانی قه‌برسانه‌که‌مان لیوه دیار بوون،
دارتوویه‌کی گه‌وره‌ی لیبوو، هاوین توومان لیده‌کرده‌وه.

به‌حه‌په‌ساوی چه‌ند چرکه‌یه‌ک له پیش ده‌رگا‌که راوه‌ستام. ده‌ستم بۆ
زنجیره‌کان برد که قفل‌یکی پیوه‌بوو و سه‌یری قفله‌که‌م کرد، دانه‌خرا‌بوو.
ده‌رگا‌که‌م به‌ره‌وخۆم راکیشا، کرایه‌وه. ده‌بوايه سی و چوار مه‌تر برۆم تا
ده‌گمه‌ ده‌رگا ته‌خته‌که. ئه‌ویش به‌کلل دانه‌خرا بوو، به‌لام پیوه‌درابوو. پی
ده‌چوو یه‌کیک له ژووره‌وه بیت، چونکه له رۆژانی هاوینیش دوو رۆژ له
هه‌فته‌یه‌کدا، به‌ریوه‌به‌ر یا موعاوین ده‌هاتن و کاری به‌ریوه‌بردنیان ئه‌نجام
ده‌دا. پال‌یکی هیواشم به‌ ده‌رگا‌که‌وه نا، کرایه‌وه. چوومه ژووره‌وه. فینک بوو،
تا راده‌یه‌کیش بۆنی شی ده‌هات. هه‌ندی پۆسته‌ر به‌ دیواره‌که‌دا
هه‌لواسرا‌بوون، نه‌خشه‌ی جیهان و ئالایه‌ک و چه‌ند میخ‌یکیش بۆ هه‌لواسینی
قاپووت و قه‌مسله. به‌ لای ده‌ستی راستیش ژووری هه‌ردوو فه‌راشه‌که‌بوو:
کاک عوسمان که‌ کورد بوو و عه‌ممی حوسین-یش تورکمان بوو. سه‌ره‌رای
به‌سالا‌چوونی عه‌ممی حوسین، کاک عه‌سمان گه‌نج بوو و سمیل‌یکی باریک و
باریکه‌لانه‌ بوو. نازانم له‌به‌ر چی بوو دانوله‌یان پیکه‌وه نه‌ده‌کولا. له
ژووره‌که‌ی ته‌نیشتی‌شی، که‌ره‌سه‌ی توپتۆپین و که‌ره‌سه‌ی ده‌یده‌وانی و
به‌یداغ و شتی په‌روه‌رده‌یی لیبوو.

له سه‌رخۆ هه‌نگاوم ده‌نا. سه‌یری کاشیه‌ چه‌مه‌نتۆیه‌کانم ده‌کرد. وه‌ک
بلی هه‌ر بسته کاشیه‌ک چیرۆکیکی پی بیت. له دویئوه هه‌سته‌کانم به
جۆریکی دی ده‌م‌زوینن. سی شوین له یه‌ک شویندا کۆبۆنه‌ته‌وه. هه‌ر
هه‌ستیکیش سی رچه‌ی لی جودا ده‌بینه‌وه. له قافله‌کانی شه‌وه‌وه بۆ شه‌وه
ساردوسره‌کان، له نیوان ئه‌و قافله و شه‌وه ساردوسره‌ناش، ئه‌تمۆسفیری
قوتابخانه‌ موچرکی زیندانی له لا دروست ده‌کردم. بیگومان زۆر شتی دیکه
هه‌ن، من نه‌م‌بینیون. له نیوان ئه‌و قافله تاریکانه‌ی که‌ بیوچان ده‌یخسته‌م نیو
هه‌گه‌به‌که‌یه‌وه، کون و که‌له‌به‌ری دیکه هه‌ن. نه‌مه‌ده‌توانی به‌ ئاسانی ده‌ست

به سهر شته كاندا بگرم. شته كان سرک بوون و خوځيان له ژير ههسته كانم راده پسكاند. به تاليهك هه بوو نه مده زاني چوڼ بيدويڼم.

سهيري ديواره كانم ده كرد و له خوځم ده پرسی ئايا ئهم ديوارانه لالڼ يا تواناي گيرانه ويان هه يه؟ نه مده زاني چوڼ بيانهيڼمه زمان، چوڼ و به چ زمانيك باسيان ليوه بكه م. زمانم له گو ده چوو، بيدهنگيه كي دريژ جيگاي زماني ده گرت هه. ئهم ديوارانه وهكو تابلوي ئه پستراكت ده هاتنه پيشچاو م. هه زيشم ده كرد ئهم ديواره له به نه وه هه لته كي نرييت و له موزه خانه يهك، وهكو خوځي، چوارچيوه ريژ كرييت، بو ئه وه ي ته ماشا كه ران بين و ته ماشاي بكه ن. مانا له و ته ماشا كردنانه له دا يكه دييت. بيدهنگبوون به رامبه ر ئهم ديوارانه، بيدهنگيه كي كه لحو يانه نيه، به لكو هه په سانكي پوزه تيف جيگاي ده گريته وه. ده مويست كه گه رامه وه فهره نسا ده ست به نووسينه وه ي ئهم بيدهنگيانه بكه م. هه ولي من ئه وه بوو كه تو يژي ك له سهر ئه و ديوارانه هه لده مه وه، وهكو تو يژه سه را بيك، به رزي كه مه وه ئاستي هه لوه شانه وه گشتي. هه لوه شانه وه يهك بو ئه وه ي سهر له نوځ دا يانمه زرينمه وه و سهر له نوځ بنياتيان بنيمه وه. ره گه زه كان ي له يهك ماره بكه م و ئيتر له توانا ياندا هه دييت بينه زمان.

من هيچم نه ده وت. ئه وان كه وتنه گيرانه وه سه رجه م به سه ره اته كان. وهك ده لين دهنگ ماده يه، كه واته دهنگ ون نابييت، هه ر وهك چوڼ ماده ون نابييت، به لكو شيكل وفورمه كان ي ده گورييت، له باريكه وه ده چي ته باريكي ديه وه. كه واته ئه و دهنگانه ي كه به رز بوونه وه، له قورښنه كان خوځيان مه لاس داوه، له سهر ديوار و ستاره كان خه وتوون، له بنميچه كان پشو و ده دن، تي كه لي فزا بوونه. روژي ك داديت ئامي ري ورد و سو فيسي تيكه و پيشكه وتوو دا به ي نرييت، بو ئه وه ي ئه و دهنگانه كو بكاته وه و تو ماريان بكات: دهنگه هه لوه شا وه كان، دهنگه كپيو وه كان، دهنگه دي رين و به سه رچو وه كان، سه رله نوځ پي كرا بيانهي ته وه ژيان. ئه و كاته هه موو بو چوونه كانمان له مه ر ميژو وه گو رانكاريان به سه ردا دييت، ميژوو له زانسته وه ده بيته ژيان. نابيته

گيرانه وه به سهرهاتی فلانه كه س و فسياره دهسه لات، به لكو دهنگی سهرجه م
بوونه وهران له خو دهگريت

تاقه ئاميرى منيش له م پرژهيه دا، تهنه هه ر زاكيره بوو، راستر زاكيره و
قه له ميك بوو؛ له هه ولى ئه وه دا ده بم دهنگى ئه و مندا له به سزمانانه بدۆزمه وه
و سهر له نوى بيانووسمه وه. ئه و دهنگانه ي كه هه موو سهر له به يانييه ك، ئا
ليزه، ئا له م گوڤه پانه وه به ره و ئاسمانه كان به رز ده بوونه وه، به روه ئاسمانه
بيشه داكان. ده مويست نووكى قه له مه كه م وه كو قولاب فرى ده مه ئه و زه لكاه وه
بيدهنگه و دواى زايه له كانى دهنگ بكه ويته، زايه له ي ئه و سرووده بيكه لكانه ي
رام كات و به ره و رۆژگار هكان به رزيان كاته وه. چه زم له موغامه ريه ك بوو.
به ده م بيركر دهنه وه ده ديواره كانم جيده هيشت و به ره و حه وشى
قوتابخانه كه هه نگوام دهنه. گه يشتبوومه ناوه ندى حه وشه كه، ئه و حه وشه يه ي
هه موو پينجشه مووانيك ده بوايه به يداغى نيشتمانى تيا به رزكريته وه و له
كاتى به رزكر دهنه وه شيدا سروودى تاييه تى بو بوتريت. ده بوايه هه موومانيش
ده ستى راست، تاكو ئاستى چاو به رزكه ينه وه، له نيوان گوئ و بروى چاوى
راست، ره پ رايجرين؛ وه كو سه ربازيش سه يرى ئه و پارچه په رۆيه بكه ين كه
له سهر خو به رز ده كرايه وه. ده شبوايه پيشوه ختيش، هه ر كه سه و
ده سه سهرى تاييه تى خوى له ژير ده ست راده بگرتايه و نينووك قرتاو و
ده موچاو شوڤاو و ماموستاش خيرا هه ردوو ريزه كه ي به سه ر ده كرده وه و
حه يزه رانى ده كي شايه ده ستى بى ده سه سهر و ده ستى نينوكدريژ و
پيسوپوخل. حه يزه رانى ده كي شايه پشت ده ست. ئه و كات فووكردنيش هيچ
كه لكى نه بوو. به و به يانييه زريكه و فيزاحى مندا لان تا كه شكه لانى فه لك
به رز ده بوونه وه. پاشان به رپوه به ر ناوى غاييه كانى ده خو ينده وه و قوتابى
غاييه دو ينى و پيژى، به له رزه وه به ره و رووى به رپوه به رى له ر و لاوازى
عه ينه ك له چاوى حه يزه ران به ده ست. به دهنگه كه رخه كه ي هاوارى ده كرد و
ده يوت: "ئاج، ئاج، ئاج". واته "بيكه وه"، مه به ست كردنه وه ده ست بوو. هه نده
به خيڤرايى ئه م وشه يه ي ده وته وه، ئيمه تهنه گويمان له وشه ي "چ" "چ"

دەبوو. لە گەل لیدانی هەر دارحەیزەرانیکیش، بەرپۆهەری پیر و ئوفتادە، خوشی هەندیک بەرز دەبوو. ئەمە سزادانی تەنها تاکەکانی کۆمەل نەبوو، بەلکو سزادانی کۆمەل بوو بە گشتی. ئەم گوێرایەلییە پاشان دەبێتە سووتووی شەرەکان و بەسەر خۆیاندا دەشکێنەوه.

بیگومان ئیستا رۆحی ئەو دەنگانە لە شوێنیکدان، وا لەو بەرزاییانەن. هەموو بەیانیانیک دەرگای قوتابخانە بە دەنگی سزا دەرکایەوه و بە دەنگی سزا دادەخرا. تاقە ئارەزووی منیش ئەوە بوو کە خۆم لە دەنگی ئەو سزایانە دوورخەمەوه و نەگەریمەوه سەر ریحلەی قوتابخانە. ئەو رۆژەشی کە یاخی بووم، بوو بە تەحتیلی نیشتمانی! ئەو رۆژە بوو بە رۆژیکی نیشتمانی. بەلام هۆکاری ئەم تەحتیلە هیچ پەیوەندییەک بە منەوه نەبوو. ئەو رۆژە بوو کە هەلیکۆپتەرەکی سەرەکۆمار تووشی خەلەلی ھۆنەری دەبێت و لەو ئاسمانە دەسووتیت و کەسیش رزگاریی نابێت. کوردانی ئەو زەمانە ئەمەیان بە حوکمی یەزدان لێکداپەوه. ئەمەیان بە سزای رحمان تیگەیشتن.

من ئاگام لە هیچ نییە. خۆم لە قوتابخانە دزیووتەوه و بە دەوری مالی خۆماندا خول دەخۆم. باوکمیش هیشتا نەچۆتە مزگەوت. بە پێش دەرگای مالی خۆماندا تێدەپەرم، باوکم دەبینم و بە پەنجەی شایەتمان بانگی دەکردم: "وەرە" پەنجەکەیی دیشی لەسەر دوگمەیی رادیۆکە دانابوو، دەیوست دەنگە سافەکەیی بیژەرەکە بدۆزیتەوه. منیش لێی نزیکبوومەوه و بە زەردەخەنەیهکەوه پێی وتم: "مەرۆ بۆ مەکتەب، وەرە دانیشە". ئەم رستەیهی زۆر لە لا سەیر بوو، چونکە باوکم بۆ نەچوون بۆ قوتابخانە موساوەمەیی نەدەکرد. بەلام دلی خوشکردم. هەندەیی نەبرد گەرەک ورووژا و ھاوسێیان، یەک یەک، دوو دوو کۆبوونەوه و لە نیوان خۆیاندا کردیانە فسکە فسک. کەس نەبوو بە ئاشکرا دلخۆشیی خۆی دەرخت، بیجگە لەو پیرەژەنی ھاوسێمان نەبێت کە چەند مانگێک بوو لە گوندەوه ھاتبوو، پێکەنیتێکی تیکەل بە گریان کرد و سەر پێلێکانەکە کەوت و سەیری ئاسمانی دەکرد. ئەو

پیره ژنه بویره نهیتوانی دلخوшы خوی بشاریته وه. له چاوه بچووکه کانیه وه ههستم به بریقهی هیوا دهکرد و روژ له گهڵ روژیش له گهڵدا گهوره دهبوو.

ئهو روژه بوو به هودنه. هودنه ی جهنگی ساردی نیوان من و قوتابخانه. بهلام هودنه ی لهوجوره ئهگهر یهک کههتیش روو بدات، جیی سهرسوپمانه. ئازادی به نیسبته من ئهوه بوو که ئیتر نهچمهوه قوتابخانه و بۆ ههتا ههتاش پشت لهو دیوارانه بکهه. هیزیکی ههندهشم شک نهدهبرد که شوڕشیکی لهوجوره بهرپا بکهه که چوارچیوهی شتهکان به تهواوی لیکبترازینم. بیهیز بووم بهرامبهه به کۆمهڵ، بهرامبهه به خیزان، بهرامبهه به دابونهریته و دهستوو و ریسا. له کۆتاییشدا، لهو کۆمهڵانه چهپسی به کۆمهڵ له ئازادی تاکه کهس تامی زیاتره. کۆمهڵ به ویست و نه ویست پاریزگاری لهو چهپسه گهورهیه دهکات که خوی دروستی کردوو. چونکه له ئازادی تاکه کهس دهترسی، زراوی دهتهقی. تاکهکانیش دهمامک له دواي دهمامک بۆ روخساره سوواوهکانیان ددۆزنه وه. پیکه نینیکیش له ئهزله وه به رووی ئهو دهمامکه دهسکردانه وه ههڵدهشاخیت. پاسکال وتهنی مروڤ به دهمامکه وه پیشدهکهویت.

نیازم بوو چهوشه ی قوتابخانه که به جیهیلیم و نهشمدهزانی سهعات چهنده، ههندهم دهزانی که دواي نیوه پویه و خهریکه له عهسر نزیک دهبیته وه. له دوینی شه وه له ماله کهمان دهگهڕیم و هیشتا نه مدۆزیوه ته وه. ده رگا و زنجیر و قفله که ی قوتابخانه م له دواي خۆم جیهیشت و به رهو کۆلانه که ی خۆمان دهرویشتم. سهیری روخساری هاتوچۆکه رانم دهکرد و گویم له موسیقای دهنگیان گرتبوو. سیبه رهکان سرت و خیرا، چاوهکانیان تیژ و دهتوت گرکانن. هیواش هیواش به رهو خانووهکانی شهریکه دهرویشتم، ورده ورده دهنگ و ههراو زهنای به یانیانی ئهو سالانه ی قوتابخانه دادهمرکانه وه. ئهه ریزه خانووانه کاتی خوی ئینگلیز بۆ کریکاران و ستافهکانی شهریکه ی نهوتی که رکووک دروستی کردبوون، بویه بهه گه ره که

دهوترا گه په کی "شهریکه". له راستیشدا له دوو جوړه خانوو پیکهاتبون، هندیکیان به راستی شهریکه دروستی کردبوون که به کهرپوچی سوور و له سهر دستووری خانووهکانی بهریتانیا دروستکرابوون و هندیکی تریشیان خانوونه تهقلیدییهکانی کهرکووک بوون: قایه و بهردی سپی و کهچکاری و هندی خانووش گومبهزیکی بچووکي هه بوو. گه په کی عهرهسهش له پشته وه بوو، خانووهکانی له گل دروستکرابوون، دهرگای نزم و دیوار نه وی، هه موو دانیشتوانه کهشی کورد بوون. که چی گه په کی شهریکه تیکه لبوو له مالی کورد و تورکمان.

گه یستمه سهر سووچی کولانه که، سالی شهست و پینج به هه موو نازارهکانییه وه تهقییه بهر پیم. نازاری برینیکی هه راش بوو، خوینیش له هه موو لایه که وه فیچقه ی ده کرد. نه و چیشته نگاوه م هاته وه یاد که پیکابیکی بوړ له بهر دم مالمان رایگرت و پیره میردیکیان به سی کهس هه لگرتبوو و هیتایانه خواری. جه مه دانییه که ی خلتنی خوین و دهرپی سپییه که ی بوړ هه لگه رابوو، سه لته که ی هه لگه چراو، خوین و خولی هیشکه وه بوو رهش دهچووه وه، یه ک دوو چمکی فه قینیانه که ی سوور کردبوو، یه کیک له فه قینیانه کان کرابووه وه له سهر عهرزه که دهخشا. رهنګ هه لبرکاو، بی ناګا، سه ری وه کو چوله که یه کی مرداره وه بوو لار کردبووه وه سهر زه مه نیکی مه یوو: باپیره بوو!

گریان تیکه ل به بیده نگی، جوین و داشوړپی تیکه ل به ملکه چی، شیرزه بوون تیکه ل به خوراگرتن، شیوه ن و شینیش تیکه ل به نارهازی. نه مانه وه لام بوون.

وهلامی تاوانیک!

پیړی به یانی سه عات نو و نیو، ههرهس قه ومییه کی گهنم رهنګ، به تفه نگیکی ئینگلیزی، فیشه کیکی نایه ته وقی سه ری پیره میړد و لایه ک له شه ویلاګه که ی هاری و تیلیک له زمانی قرتاند. به مه بهستی کوشتن ته قه ی لیکرابوو. عه شایه ریش له ناو خوی لیکدانه وه ی خوی هیه. یه کیکیان وتی:

"ئەو سەر لە بەیاننە حاجى خدر كەمىك شلە ژابوو، يەك دوو جار هاموشئوى مالى كرد و يەك دوو جار دەستى بۆ سەعاتە زىزە دارەكەى بەر باخەلى دريژكردبوو و بۆ جارى ستيەم گومانيان ليكرد و گولە يەكيان پتوە نا." دەنگيكي دى لە ژوورە تاريكەكەو بەرەو رۆشنايەكە دەهات: "ئاخر بۆچى ھەندە هاموشئوى مالهەوى كرد، ئاخر بۆچى؟". دەنگيكي دى لە ناو گەروويەكى سووتاوى نوقمى ھەنسك، لە پال رستەكەى پيشوو، ئەمەى لای خوارەوى دركاند: "بۆچى لە مالهەو دانەنشت." جار نا جارى رستەى لەم بابەتە، بە بۆچى دەستى پندەكرد و بپوەلاميش ئوقرەى دەگرت. لە راستیدا ئەمانە پرسىار نەبوون، چاوەروانى وەلاميان لينەدەكرا. گلەيى و سكالاً بوون. پرسىار بوون ئاراستەى قەدەر دەكران. ئەم بۆچيانە وەكو بلىقى سەر ئاوکەوتوو دەميان دەکردەو و بۆ ھەتا ھەتا پوچ دەبوونەو.

ھەر خيرا، شەروال و دەريپنە كوردیەكەيان شارەدەو، جەمەدانى و كراسە خلتانەكەى وەكو پارچە ئيسقانى ليھاتبوو، دەرسان بۆنەكەى سيخور راکيشيت.

سەعات يانزە و نيو، بۆ رۆژى دوايى گەياندبويانە خەستەخانەكەى كەركووك. چەند سەعاتىك بەسەر پشتى گويدريژيکەو، ھەندە ھەلتەك ھەلتەكى كردبووم خوینتيكى گەشى لەبەر رويشتبوو، ئەمەش بەس بوو بۆ پيرميرديكى بەسالاً چوو، لە ھوشخۆى بچيت و ببوريتهو.

دايم خەريكى ئەو بوو كون و قوژبنىك بدۆزيتەو بۆ ئەوئەى جلوبەرگە خویناويەكەى تيا بشاريتەو. ئەم كارە زۆر سەرنجى منى رادەكيشا و تينەدەگەيشتم بۆچى دەبيت جلوبەرگەكانى بشارنەو. لە كۆتاييدا، لە كونوكە لەبەرەكانى ديوارى ھەوشە، جلوبەرگەكانيان تيا ئاخنى. تا رۆژى ئيمروش كەس نەيدۆزيبەو.

ئيمە دەميك نيبە لە دەستى شالاولى ھەرەس قەوميبەكان "زەردك" و "گەرەشخان" مان جيھيشت و ھاتينە سەر پشتى قەلا بۆ ئەوئەى كەميك جەسيتينەو، دەميك نەبوو لە دەست كارەسات راماكردبوو؛ ئا ئەوئەتا

جہستہ کی دہم بہ برین لہ پیکاب دادہ گرن و برین حەوشە کەمان دہتەنیتەوہ. سەیرترین شتیش ئەوہ بوو کە دەبواہی خوینی رژاوی تاوان، لہ پیشچاوی جەللاد بسرینەوہ، تەنہا لہبەر ئەوہی تاوانبار بیخەتا و قوربانییەش بئ ناویشانییە لەبژیریت.

پیکابە بۆرە کە بەرامبەر بە سیئەم دەرگا رایگرت. دوو پەنجەرە ی لاکیشەیی کە بە هیلەگ داپۆشرا بوو. دیواریکی بەرزیش. هیچ دەسپەنگینییەکی پێوہ دیار نەبوو. لہ دەرەوہوہ ئەگەر سەیری پەنجەرەکان ت بکردباہی هیچ شتیکت لیوہ دیار نەدەبوو. ئەمە مائی دووہممان بوو لہ دوا ی خانووە دەرگا سەوزە کە ی قەلا. ئیمە رادە کە یین و خوین دوامان دەکەویت و خوین دەماندۆزیتەوہ. ئیتر کارەسات گوند و شاری بۆ نییە، دوا ی ئینسانەکان دەکەویت. رژانی خوینی باپیرەم تەنہا خوینی پیرەمیزدیکی نوورانی، بئ تاوان نەبوو، بەلکو خوینی بئ تاوانی بوو و دەرژا. بە خۆراییش دەشارد راباہوہ. ئەمە بالای خوینیکی بئ ئازار و بئ قرە و بئ بۆلەبۆل بوو. دەکرئ بەم خوینانە بوتريت، خوینی ئاسان، یا خوینی ھەرزان، یا خوینی خۆرای. خوینیک بوو رەگی چووبووہ ناخی زەمەن و زەمینیکی رەنگ پەریوہوہ، لہ خاکی میژووہیەکی بیشویندا رەگھاژوو بوو.

بۆ ئەوہی ھەستت بەو خوینە بکردباہی، دەبواہی ریک و راست بەرامبەری رابوہستیتاہی، پەنجەت بۆ دریز بکردباہی. خوینیکی بیدەنگ رژاہ سەر خاکیکی بئ زەمەنەوہ. ھەموو پەرۆپیتالە ئال ھەلگەرپاوەکانیان کردە تۆپەلی سیپال و فرییان دایە قورگی بیرچوونەوہ. چ شاگەشکە یە جەللاد! دایک ئەو پەرۆپیتالانە ی کردە کوونیکەوہ کە هیچ دوارۆژیکی بۆ نەبیت، هیچ ئاسۆیەکی لیوہ دیار نەبیت. ئا ئەمە میژوو ی برینیکی بئ ئازار بوو کە بە سانای رۆح دەکاتە تۆپەلیک گر و فری دەداتە ئەو پەری ھەست و شعور و نەستەکانی ئینسانەوہ. بئ ئازار چونکە، دەنگی کیکراو برینیکی بئ ئازارە. خوین ئەگەر بیت و توانای گۆرانی وتی نەبیت، دەبیت بەلایەن کەم بەیلان بیتە زمان. خوینی باپیرەم خوینیکی لال بوو.

دەبىي ئەۋەش بۈەترىت كە ترس و لەرزەكانى حەۋشەى قوتابخانە گەيشتىبۈنە كوۋچە كۆلانەكان، ھەر ترس بوو كە رۇحلەبەرەكانى بىدەنگ كىرىدۇ. ترسانەۋە بە پىتى بەرنامەى تايىبەتى بەرپۈە دەچۇ. بەلام رۇحە پىگەيشتۈۋەكان، ئەگەر بۇ چەند ساتىكىش بىدەنگ بوۋىتىن، ئەۋە لە سوۋچىكدا، لە دوۋتۇى لەشدا، بى ئامان ئۇقرەيان گرتوۋە و بەلام وردە وردە بوركانەكانيان جۇش دەدەن. بە نىسبەت ئەۋ رۇحانەۋە ئەم بىرەنە ھەروا نا يىت بە ئاسانى زىندەچال كرىت.

بىگومان ئەم فشارانە لە گيانمان پەنگى دەخواردەۋە، پەنگى دەخواردەۋە و دەبوۋە دەرياچەيەكى نوستوۋ. نوستوۋ بەلام خەۋنى دەبىنى.

گەيشتىبۈمە بەر دەرگا: دەرگا گۇراۋ، پەنجەرە ھەلتەكاۋ، دىوار بە قور سۈاغدراۋ، بەلام ھەر بە ھەمان زامانى پىشۋو، نەيەنىشت زامان بېژى و خۇى ھاتە دوۋ: چۇن باپىرەيان بەوجۇرە بىرىندار كىرد؟ ئەم بىرەنە تا دوا رۇژى دوايى ھەر بە دەستىيەۋە دەتلايەۋە. ۋەكو شايەدىك ھەمىشە دەستى ھەلدېرى. خەلكىش بىدەنگ بوۋنايەۋە، ئەۋە دەھاتە زمان.

كەۋاۋ سەلتە و فەقىيانەكەى ۋا لىرەن. رۇخى ئەۋ خۈنە بى تاۋانە زىندوۋە و باسى ھەكايەتى خۇى بەۋ پەرى رەۋانىيىيەۋە دەكات. غەمگىن نىيە، چۈنكە ئىستا لە مېژۋۋى بىرەن تىدەگا. رەنگىت مۇرانە سەلتەكەى كرۇژتېت، رەنگە دەرىپىيەكەى رەنگى خاكىيان ھەلگرتىت، بەلام بۇن و بەرامەكەى ون نابن.

دەستم بۇ دەرگاگە بىرد، ئاسنىكى ساردەۋە بوۋ بوۋ. گەچى قەد دىۋارەكان فىنك و پەردە سىپىيەكانى پشت پەنجەرەكەش، دەلەرەۋە... دەلەرەۋە و زىاترىش دەستيان بە لەرەۋە كىرد. وردە وردە گۈيەم لە خەرى سىمى ۋلاغ دەبوۋ. ئەسپ بوۋن، سوراچاكبوۋن، بە لەشكرىكى زەمانى كۇن دەچۇ. كاتىك ئاورم دايەۋە دە دۈۋانزە سۈۋارچاك لە پىشتمەۋە راۋەستابوۋن. عەباى رەشيان لە كۆل، ھەنىيە گرژ و لەش بارىك، چەناگە تىژ، يەككىيان شوين بىرىنكى چاكبوۋەۋە بە تەۋىلىيەۋە بوۋ. ھەر ھەمويان شمشىريان بە

دهسته‌وه بوو و خوځيان بۆ راوه‌شاندنې ئاماده كړدبوو. ئه‌وانه‌ي پشته‌وه ده‌يانلو وړاند و له پشته‌ي ئه‌وانه‌ي راوه‌ستا بوون، به‌ره‌و كۆلانه‌كاني ئه‌و ديو هه‌لمه‌تيان برد. ته‌پوتوزيكي زوږيان له كۆلانه‌كه هه‌لساند، تيكه‌لي تيشكي هه‌تاو بوون. هيشتا به ته‌واوي ته‌پوتوزه‌كه دانه‌مركا بووه‌وه، ده دوانزه سواري ديكه، ئالاي ره‌ش و سه‌وزيان به‌رزكردبووه‌وه، به خه‌تي سه‌ير شتي له‌سه‌ر نووسرا بوو، به من نه‌ده‌خويندرايه‌وه.

يه‌ككيان، گورج له سه‌ر ئه‌سپه‌كه‌ي دابه‌زيي و به تورپه‌يه‌وه به‌ره‌و رووي من هات. چه‌ناگه‌ي كه‌ميك به‌رزكردوه‌وه و پيي وتم: "چ ده‌كه‌ي به‌رامبه‌ر ماله‌كه‌ي من، هه‌ي گه‌ثره؟" منيش به بي هيچ خو تيكدا نيك: "ئيره كاتي خو‌ي مالي ئيمه بوو، منيش ماوه‌يه‌ك نيه‌ي گه‌راومه‌ته‌وه، له دوئينيه‌وه له ماله‌كه‌ي خو‌مان ده‌گه‌رپيم. به باشي نازانم له چ گه‌ره‌كيك بوو". وه‌ك ئه‌وه‌ي خو‌ي بۆ گويگرتن له وه‌لامه‌كه‌ي من ئاماده نه‌كردبیت، گه‌رايه‌وه سه‌ر ئه‌سپه‌كه‌ي و رووي كرده من و به ته‌وسپه‌كه‌وه: "تا زووتر ئاوا بيت، دره‌نگه". كه ئه‌مه‌ي وت، گه‌رايووه سه‌ر پشته‌ي ئه‌سپه‌كه‌ي. ره‌شمه‌كه‌ي به‌رز كرده‌وه و له گه‌ل ئه‌وانه‌ي ده‌ورو به‌ري تتيان ته‌قاند تا بگه‌نه سوارچاكه‌كاني دي. هه‌ر دواي ئه‌وان، ده دوانزه سوارچاكي دي، دوايان كه‌وتن و عه‌باكانيان له پشته‌وه وه‌كو په‌ره‌شووت ده‌كرايه‌وه. ده‌توي هه‌نده نابات بال ده‌گرن. تا ماوه‌يه‌كيش خره سم له سه‌ر قيري كۆلانه‌كان خره‌ي ده‌هات. بيته‌دنگيه‌كي دي گه‌رايه‌وه كۆلان.

له گه‌ل دامركاندنه‌وه ته‌پوتوزه‌كه، خانوه‌كاني ئه‌وبه‌ره‌وه ده‌رده‌كه‌وتن. مالي په‌ريزاد و مالي نازداري ئه‌حمده سيسي، مالي حاجي ته‌مر، ئه‌وه‌ي هه‌ميشه دوردونگ و هه‌زي له چاره‌ي مندا لان نه‌ده‌كرد. سه‌يري ئه‌ولاترم ده‌كرد، ئه‌مه مالي مام عه‌زیزه، سمایل و برايمي كوپيان، داكيان خه‌لكي سلیماني بوو، ئه‌و كات وشه‌ي سلیماني له لاي ئيمه‌ي مندا ل سه‌دايه‌كي هه‌بوو وامانده‌زاني له بن دونيايه. ماله‌كه‌ي ديكه مالي موفیده، موفیده قه‌له‌و، ئه‌ويتر مالي جوبرائيله و دوا مالیش مالي قه‌دریيه‌ي مامانه. ئيتر چه‌ند ماليكي

تر دیت که له ئیمهوه دوور بوون عهرسه و خانووهکانی شه‌ریکه‌ی له یه‌ک جیا ده‌کرده‌وه، به‌لام مالی‌ی هه‌مید چکچه‌ی سیحرباز دیاری‌ی ترین مالی‌ی ئه‌و ریزه‌ بوو.

کاتیک به‌ ته‌واوی غوباره‌که نیشتبوووه، چومه ناوه‌ند کولانه‌که. سه‌یری راست و چه‌یم کرد و هه‌زم ده‌کرد وه‌کو جاری جارن، مندالانه دانیشم. ده‌شمزانی هه‌زیکی مندالانه‌یه و ئیستا هه‌چ به‌هایه‌کی نییه. به‌لام هه‌زیک بوو ده‌میگه‌پرانده دوواوه. هی ئه‌و سالانه‌ی کا تازه‌ خه‌ریک بوو لاسک و گه‌لاکانی مندالی‌ی له‌ شهم ده‌بوونه‌وه و هه‌رزه‌کارانه ده‌مروانییه دونیا. دونیای من "ئیمان" ناویک بوو. کچی قه‌دریه‌ی مامان. چاوه‌کانی وه‌کو زه‌مه‌په‌د ده‌دره‌وشانه‌وه و قژه‌ کورته‌ خاوه‌که‌ی، گونا چاله‌که‌ی، قه‌د شیرینه‌که‌ی. له‌سه‌ر هه‌موویه‌وه مینجۆبه‌ گولداره‌که‌ی. له‌ په‌نا دیواره‌که راده‌وستام و به‌ پیشمدا تیده‌په‌ری. له‌ ریگای ئه‌وه‌وه جوانی‌ی هه‌موو دونیام ده‌بینی. له‌ به‌ر سیبه‌ره‌که داده‌نیشتم، چاوه‌روان بووم تا ده‌هات.

جوانی‌ی ئیمان جوانیه‌کی روه‌کانه‌ی هه‌بوو، روه‌کیکی نامۆ، ره‌گو ریشاله‌کانی له‌ له‌شی مندا بوون. له‌ ناو چیژ و ئازاردا ئاویان ده‌خواردوه. چیروکی ئه‌م ئازاره‌ شه‌نگه‌ ده‌گه‌رپته‌وه بو به‌سه‌ره‌هاتیک، ره‌نگیشه خه‌یالکی خولقینه‌ر دروستی کردبیت! چیروکیکی زۆر سه‌ره‌تاییه، به‌لام دروستکه‌ره. ره‌نگه‌ ئه‌و چیروک و به‌سه‌ره‌هاته سه‌ره‌تاییانه کاره‌کته‌ری و ته‌بعی ئاینده‌ی ئینسان دیاری‌ی بکه‌ن. چیروکیکه هه‌نده‌ی ره‌نگ به‌شداری‌ی تیا کردوه، هه‌نده هه‌کایه‌تی تیدا نییه، بۆیه چیروکیکی ئیتیباعیه. هه‌شتا له‌ گوند بووین، جوانیه‌کی شارستانی هاتبووه گوند و له‌ مالیک له‌ ماله‌کان بوو. یه‌ک دوو روژ نیشته‌جی بوو. ره‌نگی کراسه‌که‌ی ته‌نها به‌ گوله‌ هه‌نار ده‌چوو. سووریکی تیر، بیگه‌ردیه‌کی ره‌های ئاوی، هه‌یمینی په‌ریزی هه‌بوو. ئه‌گه‌ر به‌ جوانی بیرت لی بکردبایه‌ته‌وه، پرسى ئه‌وه‌ت له‌ لا دروست ده‌بوو: ئایا ئه‌م بوونه‌وه‌ره له‌ خه‌لقی هونه‌رییه‌وه هاتوته‌ نیو ژیان. جا ئه‌و کاته، به‌ ده‌ست ژیان‌وه به‌ هه‌په‌ساویه‌وه راده‌وه‌ستین، راده‌مینین. چونکه ئازادی

جوولانهوه بى ئەرکهکانى نابنه سهبوورى بۆ ئىمەى گرگرتوو، بهلکو رۆحمانىش دهباته لىواری گلکۆ. بۆیه له حهوانهوهیهکی راستهقىنه دهگهپێین. دهبنه رىبواری نىوان واقع و هونهر؟

رهنگیشه ئەم چىرۆکهى من خهون بووبیت. چونکه يهك دوو جار پرسم له دایکم کردووه ئایا فلانه شتت دیتهوه یاد کاتیک له گونده سووتاوهکانى ناوچهى شوان بووین، دایکمیش وهلامى دهدايه، کورم ئەمه خهونه بینيوته. خهون ئەو يارمهتییهمان دهدات که به ئاسانى جیگورپکى له نىوان واقع و هونهر دا بکهین. ههندى ئىنتىباع له ناو دهچن و ههنديكى دیش تا مردن له گهلمان. رهنگه ئەو چىرۆکه ئىنتىباعیه يهکىک بووبیت لهو چىرۆکانه. ئەم رهنگه ههر جارو له رىگای سىحرى ههتاوه تۆنىکی جياواز وهردهگریت. به پى یاساو دهستوورى خۆى، رهنگهکانى ژيانمان بۆ شیتهل دهکات. ئەو جوانییهى که باسى دهکهم، جوانییهک بوو که به سهر مهوجى رهشاییهوه بهرهو روومان دههات. دهژايه حهوزه شینهکانى لهززهوه. گرپ دهگرت حهز و شیتانه سهیری دونيامان دهکرد!

له ناوهند کۆلان راوهستابووم و گشت ئەو حهکايهتانه، به راست و ناراستیانهوه ئاوهرزووى ناوهوهم دهبوون. دهیانداوئدم و دهمداوئدن. کۆلان وهکو حهساره پانوهرهکانى میژوو دیکوریکى دیرینى دهپۆشى، دیرین وکۆن. کۆلان لهسهر ئەم دووفاقییه راوهستابوو، بهشیکى دهکتهوه سهر کهنارى زهرياییهکى ئالى زولم، بهشهکهى تریشى له قهراغ هیمنیهکى حهواوه راکشابوو، وهک بلێى سهرى نابوووه سهر کانیهکانى لهززهت. لهشیکه له دوو لاهه رهگهزى جياواز لى دادهچۆریت: خوینی تاوان و ئالى و جوانی گولیک که خهونى ههنا دروستى کردووه. ناوهندى ئەم کۆلانه دوو پێيانیکه، چهقى لیکدادانى شته دژوار و لهیهکچوووهکانه. ئا لهم قوژبنه برووسکه له دایکدهبیت و ئا له کهنارهش باویشک زیندهچال دهکريت؛ ئەوبهه رهسهیه، کهلاهه زپینهکانى میژوووه و ئەمبهريش خانوو هيس لهسهر نیشتهوهکانى بلێسه ههمیشهیهکانى باوهگورگورپه. ئا لهم دهراگایهوه خوینی

تاوان فیچقه‌ی ده‌کرد، ئا لیره‌وه‌ش‌ه‌زیکی شیتانه‌سه‌ریه‌له‌دا؛ تاكو ئیستاش به‌كۆله‌گه‌كانی بیه‌ووده‌ییدا هه‌له‌ده‌گژی.

ته‌ن‌ها هه‌ر دوو رۆژه‌هاتومه‌وه‌ئه‌م‌شاره‌، به‌لام دوو سه‌ده‌به‌روکم ده‌گرن. کات وه‌کو خوره‌شی ده‌بیته‌وه‌، ده‌ئاوسی، ده‌کشی، وه‌ک نه‌مامیکی به‌هاریش په‌لوپۆ ده‌هاویژیت... له‌کوتاییشدا ده‌بیته‌هه‌لم و ئاسۆ داگیر ده‌کات. کاتیکیش سه‌یری ناوله‌پم ده‌که‌م، له‌ئاوینه‌سه‌یری به‌ژن و قوولایی چاوه‌کانم ده‌که‌م، ئه‌وه‌م له‌بیر ده‌چیته‌وه‌که‌ته‌مه‌نم ته‌ن‌ها سی و پینجساله‌. ته‌ن‌ها سی و پینجسال ژیاوم. راسته‌کات هه‌میشه‌هه‌ر به‌سال و مانگ و رۆژ ناپیوریت، پیوه‌ری راسته‌قینه‌ی کات چرکه‌یه‌که‌هه‌ندیجار باوه‌ش له‌ئه‌به‌دیته‌ده‌دات.

دیاره‌ئه‌م به‌سه‌ره‌هاتانه‌به‌وشه‌باس ناگرین! هه‌ر وشه‌شمان هه‌یه‌بۆ باسکردن! به‌لام هه‌ندیجار وشه‌یه‌ک هه‌موو میژوو داگیرده‌کات، ره‌گه‌کانیشی وا له‌تاریکیه‌کانی جه‌سته‌دان.

ئه‌م کۆلانه‌سه‌دای چیرۆک و به‌سه‌ره‌هاتی تیا. ئه‌گه‌ر بیت و کامیرایه‌کت پی بیت و به‌رامبه‌ر به‌و په‌نجه‌ره‌یه‌رایگریته‌، ئینجا ورده‌ورده‌بچیته‌سه‌ر ده‌رگاکه‌و له‌ویوه‌وه‌کو پشیل به‌سه‌ر دیوارکه‌دا هه‌لگژی تا ده‌گه‌يته‌سه‌ر ئه‌و کاغه‌ز و نایلۆنانه‌ی که‌ئالۆزکاونه‌ته‌نیو تیلی کاره‌بایه‌که‌، ئه‌و ده‌زووله‌تیکچرژاوانه‌ی کۆلاره‌کانه‌بانگی عه‌ده‌سه‌ی کامیرایه‌ده‌که‌ن و له‌پشته‌وه‌ئاسمان قوول، له‌دوو‌را شین ده‌چیته‌وه‌.

ئا له‌وکاته‌بیرم له‌پروژه‌ی ئه‌م نووسینه‌کرده‌وه‌. له‌بیرکردنه‌وه‌دا بووم کابرایه‌کی باریکه‌لانه‌ی ره‌قه‌لانه‌، به‌خیرایی به‌ته‌نیشتمدا تیه‌پری. ئه‌وه‌خۆی بوو! هه‌مان ئه‌و زه‌لامه‌ی که‌کاتی خۆی چیشته‌نگاوان ده‌هات و شووشه‌ی به‌تالی ده‌کری. ده‌نگیکی ساف و بیگری هه‌بوو، به‌تورکمانی و به‌ده‌نگی به‌رز هاواری ده‌کرد: "قه‌ره‌شووشی، به‌یاز شووشییی کیمده‌وار؟" واته‌"کی شووشه‌ی ره‌ش و سپی هه‌یه‌؟" کوتایی وشه‌ی شووشه‌ی له‌نیوان "و" و "ئ" به‌جۆریک درێژ ده‌کرده‌وه‌و "وار"ه‌که‌ی کوتاییشی هه‌ند درێژ ده‌کرده‌وه‌،

دهتوت قوریات دهخوینیت. ئەمه ئاوازیکی زۆر ئاشنا بوو، هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک ئیمه‌ی مندال به‌ بێ ئەوه‌ی گوێی لێبگرین، گوتمان لێی ده‌بوو. زه‌مه‌بیله‌یه‌کی شوڤ به‌ شانیدا شوڤ ده‌کرده‌وه‌، دیژداشه‌یه‌کی ره‌نگ تیری له‌ به‌ر ده‌کرد و سه‌ریشی به‌ کلاو می‌زه‌ریکی تا بلێی تورکمانی، توند توند ده‌به‌سته‌وه‌. کلاو قوت وه‌ک گومه‌زه‌کانی که‌رکووک. ده‌موچاوێکی ره‌قه‌لانه‌، لووت باریک. بینینی ئەو کابرایه‌ دلخۆشییه‌کی پێ به‌خشیم. قه‌د بیرم نه‌کردبووه‌ که‌ ریککه‌وتی وا روژیک له‌ روژان دروست بێت. ئەم ده‌نگه‌ ئاشنایه‌ مه‌ودای نیوان کاته‌کانی به‌ ته‌واوی هه‌لده‌وه‌شاندوه‌. به‌ خێرای وه‌کو جاران، له‌ یه‌ک دوو چرکه‌دا له‌ پیشچاوان ون بوو. سست و شه‌که‌ت دیار بوو. ده‌نگی که‌رخ و سمیله‌کانی به‌ ته‌واوی وه‌ک جاران لول، به‌لام سپی ببوو. به‌ چاو دای که‌وتم تا له‌ پیش چاوم ئاوا بوو.

وه‌ک بلێی ئەم کۆلانه‌ به‌ هیزیکی نامۆ به‌ره‌وخۆی رامده‌کیشیت. منیش له‌ شوینیک ده‌گه‌رام که‌ به‌مناسیته‌وه‌، له‌ ده‌نگی ده‌گه‌رام له‌ یه‌کیک له‌و مالانه‌وه‌ به‌رزبیته‌وه‌ بێت یه‌خه‌م بگری‌ت و پیم بلێت بۆچی کاتی خۆی به‌ پێی پێویست باسی برینی هه‌راشی باپیره‌مان نه‌کرد؟ بۆچی خوینی باپیره‌تان شارده‌وه‌؟ نه‌تانه‌زانی برینی باپیره‌ هه‌موو روژیک هه‌راشته‌ر و دهم فراوانتر و گه‌وره‌تر ده‌بیت؟

راسته‌ باپیره‌ به‌و برینه‌وه‌ ده‌تلايه‌وه‌. چه‌ندین نه‌خۆشخانه‌ی پیکرا. برینه‌که‌ی وه‌کو شایه‌دی‌ک ده‌یویست هه‌موو روژیک ئابرووی بیده‌نگی به‌ری‌ت. روژگار هات و روژگار چوو. برینه‌که‌ی بوو به‌ ره‌مزیکی زیندووی گونده‌کانی کاوله‌سوار و بیلاک و پیره‌ئه‌سفهان کاریزه‌ و یارمجه‌ و له‌ سه‌ر هه‌مووشییه‌وه‌، گونده‌که‌ی خۆی، زه‌ردک.

کاتیکیش هه‌وال ده‌نێرنه‌ شیخه‌که‌ی تولکی، یاشیخی که‌نفت، ریشه‌ سپیه‌که‌ی تا قه‌راغ گۆر شوڤببووه‌وه‌، پشت کۆم، برۆکانی له‌ملاوئه‌ولاوه‌ لول ببوو. له‌ گه‌ل نوێژی به‌یانیان، هه‌موو روژیک چاوی تیر کل ده‌کرد. عه‌بایه‌کی سه‌وزی ده‌دایه‌ سه‌رشان، ده‌یانوت عه‌بای خدری زینده‌یه‌. هه‌موو

کهس له سهر ئهوه ريكبوون، كه ياشينخ خاوهن كهرامات و بهلكو تواناكانيشي دهگاته ئاستي موجيزه. دواي ئهوهي ههوال دهگاته ياشينخ، روژي دوايي به دواي باپيره ما دهنيرن، چونكه باپيره چووبووه خهوي و وتبووي "هيچ نيه، بو خاتري غهوسي گهيلاني چاك دهبيتتهوه. چاكي دهكهمهوه، پهنا به خوا". بهلام مهرجي بو عيلاجهكان دانابوو. ههنديك له مهرجهكان ماددي بوون و پهياكردنيان ههنده سهريئشهي دروست نهدهكرد، مهرجه روچانييهكانيش مهگهر ههر خوي بزانييت چي بوون.

مهرجه مادديهكانيان ئاماده كرد: له چهند جوړه گياوگوليكي تاييهتي كوستانهكان بوو. ههر گياههكيش دهبوايه روژيكي تاييهتي بو دياريي بكرابايه، لاسك و گهلاكاني به جيا هيشك كرابانهوه، رهگي ههنديكي له ناوه هاوهن بكوترايه، پاشان له گهل ئيسقاني سووره ماسييهكاني زيي گهوره، ئهگهر هي زيي گهورهش دهسنهكهوت، ئهوه زيي بچووكمان ههيه، پاشان ههموو پيكهوه دهكوترين و تيكهلي روئي زهيتوون دهكرين و له گهل مازوودا دههاردرينهوه. ئهم گيراوهيه وهكو مهلهميكي ليديت. ههموو سههرلهبهيانيهك، پيش ههتاوهلاتن، بهرامبهربه ئهستيرهي سيوهيل، له سهر برينهكهي دانين. ئهم كردهيه سهرهتا سي جار له مانگي يهكهه و پاشان سي روژ جاري، بو ماوهي چل روژ.

مهرجه روچانييهكانيش، ئهمهه لاي خوارهوه بوون. پيوست دهكات، نهخوش يا بريندار، پاش ئهوهي كه چاك دهبيتتهوه، پهيمان و وهعد بداته ياشينخ كه دهبيتته يهكيك له موريدة گوپرايهلهكاني و ئيتر له ئيتاعهه درناچييت و دهبيت ملكهچي ئهو بيت تا روژي قيامهت.

ئهم دوو مهرجهيان خسته پيش باپيرهه. سهيريكي دهروبهرهكهي خوي كرد و پيي دهچوو له ناخي دلي خويهوه بليت "لا حول ولا قوه الا بالله". قايل بوو. دهسهلات چيهه!

عيلاجه مادديهكان كوكرانهوه وگيراوهكه يا با بلين مهلهمهكه حازر كرا و به وردی چاوديري كات و ساتهكاني كرا و كاتيكي تهواویش تپهري به

بئ ئەوہی ھەست بە چاکبۆنەوہ بکات. سئ مانگ و چوار مانگ تئپەرئ و قەد لەوہ پئیش ھەندە دئقەتئ ئەستئرەئ سئوہ یلئش نەدرابوو. ئەم ئەستئرەئ بۆ ماوہئ چوار مانگ ببووہ ئەندامئکئ دئکەئ خئزانەکە. سئوہ یل دەرکەوت و ئئمرۆ ھەورە و سئوہ یل دئار نئبە، سئوہ یل ون بوو. رستەئ لەم بابەتە چەندئن جار دەوتران و دەوترانەوہ.

دوا قەناعەتئان لە لا دروست بوو: ئەوئش ئەوہ بوو کە حاجئ لە ناخئ دئلبئەوہ ھەزئ بەوہ نەبووہ کە دوائ چاکبۆنەوہ ببئتە مۆرئدئکئ موخلیسئ یاشئخ. دەبئت ئەوہش بوئرتئت کە باوباپئرانئ ئئمە قەد دئلیان بە شئخ و مەشائەخ نەدەکرایەوہ. بەلکو زۆر بە پئچەوانەوہ، برا گەورەکەئ باپئرم ھەر زوو چەکەرەکانئ مەدەنئبەت لە مئشکئ دەپشکوئ. ھەر لە سەرەدمئ ھەرزەکارئشەوہ دەچئتە پال لەشکری عوسمانئ. ھەرزەکارئکئ گوندەکانئ شوان و ساللەئ بگاتە لەشکری عوسمانئ خۆئ لە خۆئ دا روودائکە دەبئت چەندئن ھەلوئستەئ لەسەر بکرت.

وہک دەگئرنەوہ و دەلئن زۆر کەففئ بە سئاسەت و ھەلسوکەوتئ تورکە لاوەکان نەدەکرایەوہ و ھەر لە سەرەتاکانئ جەنگئشدا، لەو کاتانەئ کە ھئشتا بە روونئ ستراتئژئبەتئ عوسمانئبەکان بە تەواوئ روون نەبووبووہ؛ ھئشتا نەیان دەزانئ ھاوئپەیمانئتئ لە گەل کئ دروست دەکەن. ئا لەو کاتانەدا بوو جەمال پاشا ئارەزووئ ئەوہئ ھەبوو کە ئئمراتۆرئبەتەکەئ لە فەرەنسئبەکان نزئک کاتەوہ. بەو بۆنەئوہش، وەفدئک ئامادە دەکەن و زەمئنەئ ئەو سەفەرە مئژووہ خۆش دەکەن. وەک دەوترئت برا گەورەئ باپئرم لە ھەمان پاپۆردا دەبئت و یاوہرئئ وەفدەکە دەکات. بەلام سئفەت وئەرکئ تەواوئ پئنازانئن.

نازانئن! ئەوہند ھەئە، ئەو ھەست دەکات کە عوسمانئبەکان لە ئەلمانئبەکان نزئک دەبنەوہ و دەبنە ھاوئپەیمانئ ئەوان، دەزانئت خاکەکەئ ئەوئش دابەش دەکرت. وەک دەلئن زۆر شتئ دئکەئ ترضئ دەزانئ. رەنگە ئەم ھەموو زانئارئانە بخرئنە گومانەوہ، بەلام ئەوہئ جئئ گومان نەبوو برا

گه وره که ی باپیرهم له گه ل وه فده که گه یشته فره نسا و ئیتر جاریکی دی پی نانیته وه سهر خاکی کوردستان.

له وه تره یه تهنه هه نامه یه کی ناردبوو، نامه یه ک و به س! له و نامه یه دا باسی ئه وه ی کردبوو چو ن گه یشتبوو فره نسا و چو ن فی ری فره نسی بووه و، چو ن ههستی کردوو له ناو کو مه لگه ی فره نیس خه ریکه ده تو یته وه. ئه م نامه یه تا کو زه مانی هه رهس قه مییه کان مابوو، ئه و نامه یه و چه ندین شتی به که لکی دیکه، له ناو سنوو قیکله ته خته دروستکراوی شینی ئاچوو غ هه لگیرابوو. ئیتر ئه و روژه تاریکانه، چاره نووسی ئه و نامه یه ده که نه سووته مه نی و چه ندین لاپه ره ی به که لکی میژووی ئه و خیزانه فری دهریته ناو قورگی بیرچوونه وه وه. به لام له بهر ئه وه ی ئه و نامه یه چه ندین جار خویندرابوو وه، نه نکم به و نه خوینده وارییه، چه ند پهره گرافیکی ئه زبه ر کردبوو، چونکه تا زه مانی هه رهس قه ومیش، هه ر کاتیک میوانیکی خزم بهاتبایه، سنوو قی تابینان دهرده ینا و نامه که یان له زه رفه هه لده پچری و به دهنگی بهرز بۆ دانیشتوان ده خویندرایه وه.

ئه م به سه رهاتانه ی لای خواره وه ناوهرۆکی نامه که بوو: دوا ی ئه وه ی ده بیته جیی باوه ر و سیقه ی قومانده کانی له شکر، نه ک هه ر پله ی و پایه ی بهرز ده که نه وه به لکو ده یه که نه یه کیک له ئه ندامانی وه فده که ی که بۆ ولاتی فره نسا ته یار کرابوو. سه فه ریکی ده ریایی سه رنجراکیش به نیسبه ت یه کیکه وه هه موو مندالی له نیو په ریژ و ده شتاییه کانی هه سار مه حه ته بر دبیته سه ر. له ده ریای ئیجه وه تا مارسای. خو ی له وه فده که ده دزیته وه و خو ی ته سلیمی ده سه لاتی فره نسی ده کات. هه ر له مارسای داوا ی مافی په نا هه ندیتی ده کات. دلی خه ته ره ی کردبوو که چو ن له شکر ی عوسمانی له و جه نگه دا شکست ده هی نیت و چو ن ولاته که ی ئه ویش پارچه پارچه ده کریت. ئیتر دلی بینایی نادات که جاریکی دی بگه ریته وه ولاته خاپوور بووه که ی. کاتیکیش سه یری ئه رشیفه کانی وه زاره تی ناو خو ی فره نسا ده کریت: یه که م په نا هه نده ی کورد له کو ماری فره نسا.

فهره نسییه کان داواکارییه که ی قبول ده کهن. هه ندهش نابات رهوانه ی شاریکی روژ هه لات ی فهره نسای ده کهن. ده لاین لهو ی کچیکی ئه رمه نی ده هیئت و دوو مندالی لی ده بیت. پاش نیوه پروانی یه کشه مووان، به قه راغ رووباری "دوو" دا پیاسه ده کهن و ته نانه ت هه ندی له شیعره کانی لامارتین- یش له بهر ده کات. به تاییه ت شیعره به ناوبانگه که ی که بۆ دریاچه یه کی هه لبه ستوه.

من دیت هه یادم که زورجار نه نکم باسی شو برا که ی بکردبایه، هون هون فرمیسک به گونا چرچولۆ چه که ی ده هاته خواره وه و ده دایه پرمه ی گریان و ده یوت: "ئییستا لهو به سته له کانه رهق بوته وه!".

جا سه ره رای ئه وه ی که باپیرم که شیده ی له سه ربوو و خواناس و ده سبلاو بوو، به لام نوشته و بسک هونینه وه و کلریژکردنی چاو و عه باشۆر کردنه وه ی شیخانی به دل نه بوو. ئه ویک هه میشه شانازی به وه وه کرد بیت که برا گه وره که ی له گه ل جه مال پاشادا دانیشتییت و گه یشتییه قوتبی شیمالی، مه به ستیان له فهره نسا بوو، چون ده چیته ژیر رکیفی ئه و هایوه و تانه ی که ده گه رایه وه بۆ سه ره تاکانی سه ره له دانی ئاین.

به لام سه ره تای سالانی هه فتا مزگینیه کی په دیده ئامیز بوو بۆ باپیرم، نه ک ته نها بۆ ئه وه به لکو بۆ هه موو میله ت. ته نانه ت ده روازه یه کیش بوو به ره و رووی باپیرم کرایه وه. هه والی بریندار بوونی باپیره میان گه یانده خودی بارزانی. بارزانی هه کیم قه ده ریک بیر ده کاته وه و خیرا له مه سه له گه یشتبوو. وتبووی برینی حاجی خدر برینی هه موومانه. هه روه ها وتبووی ئه مه برینی میژووی ئیمه یه. بۆیه زوو فرمانی دابوو که به زووترین کات بگه یه ندریته نه خوشخانه کانی ئه و دیو. ئه و دیویش مه به ست له تاران بوو. هه ر خیرا، کوره گه وره که ی خوی ته یار دا و خه رج و پریاسکه ی ئاماده کرد و کاغه زی مۆرکراوی خسته باخه ل و چه ند سه ر گیسکیکیان فروشت و پاره و خه رجی سه فه ره فه راهه م کرا.

سەفەر لە زەردکەووە تا سەردەشت. دوو ناوێ زۆر پێکدەکەن. وەکو دەلێن زەردک پاشماوێ کوانووەکانی زەردەشتە. سنوور دەبەرن و ئاودیوی چەم و چیا جوانەکانی ئەو گوندە خەنجیلانەییە دەبن. لە هەمامەکانی خۆیان دەشۆن و تاقێک لە سەردەشت دەمێننەو. ئێتر لەوێوە بە سواری ماشین تا سنە و لەوێوە ریگاکانی تارانیاں گرتە بەر. دەگەنە نەخۆشخانە گەورەکەى تاران. گەلى پزىشكى بە ناوبانگى ئێرانى و خاریجى لە دەورى حاجى خدر کۆ دەبنەو و پشکین و ئیشاعە و هەموو تەحلیلیکی پێویستى بۆ ئەنجام دەدرێت. یەکیک لە سستەرەکان خەلکی پاوە دەبێت، زۆر خاتریان دەگریت و دەبێتە مۆتەرجمیان. خەستەخانەکەى تاران، لەو زەمانە نوێترین ئامێر و چاکترین پزىشكى لێبوو. دواى پانزە روژ پشکین و لیکۆلێنەو و عیلاجى هەموو نەوعە. لە راپۆرتەکانیان ئەمەیان نووسیبوو: "ئەم برینە بە تەواوى چارەسەر ناکرێت، بەلام کەمێک دەسکاری دەکرێت. ئەو تیلە زمانەى کە نووسابوو بە مەلاشووەو دەکرێت ببردێت. ئەو کات دەتوانیت ئەو لەتە زمانەى کە ماوێ ئاسانتر بجوولیتەو و بەلکو یارمەتى بدات لە نانخواردن. هەروەها هەندێ پیتیش دەتوانیت نۆتق بکات، بە تاییەت ئەو پیتانەى کە زمان دەورى سەرەکی تیا نابینیت..."

هەمان ریگایان گرتەو بەر و ئاودیوی ئەمبەر بوونەو. تاقیکی دى لە سەردەشت ئێتر بە ریگای قەلادزیدا گەرانەو دەشتاییەکانی گەرمیان. ماندوو و شەکەتى سەفەر بۆ ولاتى غەریبایەتى. ئەم گۆرانکاریانە گوندییەکان زوو ماندوو دەکات. جووری خواردن و خواردنەو و شیوەى خەوتن و هتد. لەسەر هەمووشییەو ناشارەزایی کە ئێنسان هەندەى دیکە ماندوو دەکات. گەیشتنەو گوند و هەموو کەسوکاران لە سەر سەکۆیەکە، بۆ ئێوارە کۆبوونەو. فائۆسیک و لۆکسیکیش سەر سەکۆکەى بە تەواوى روشن کردبووەو. لاکیشەى لباد و لەسەر لبادەکانیش دۆشەک داندرابوو. مندال و ژنەکانیش لە کەناریکەو دانیشتبوون. دەبواى سەرەتا باس لە سەفەرەکە و ریگاوبانەکان بە وردى بکریت. هەموو شتێک بەسەر کرایەو... باسى

گونه‌دکانی ئه‌ودیو و چه‌مامه‌کانی سه‌رده‌شت و له‌هجه و شیوه‌زمانی ئه‌و ده‌قهره‌کرا. به‌وشه‌ی "وانه‌کی" قه‌ده‌ریک پیکه‌نین، چونکه "وانیک" موردادیفی "هه‌رامه‌ی" هه‌ولێریان و "هین‌ی" که‌رکووکییان بوو.

خالم راپۆرته‌که‌ی به‌زاره‌کی بۆ دانیش‌توان باسکرد. هه‌موو گه‌یشته‌ ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ی که‌ ئیتر باپیره له‌مه زیاتر چاک نابیته‌وه. ئه‌مه قه‌ده‌ر و چاره‌نووسیتی. هه‌موو ئیتر ملکه‌چی واقع بوون. باپیره‌ش تا جیهانی جه‌یش‌ت به‌ده‌ست ئه‌و ئازاره‌ده‌تلایه‌وه. له‌راستی ئازاری برینه‌که‌نه‌بوو، چونکه‌برینه‌که‌چاکبووه‌وه، به‌لام ئیفلجییه‌کی بۆ ده‌م و دانه‌کانی جه‌یش‌ت‌بوو. تا ئه‌و رۆژه‌ی کۆچی دوا‌یشی کرد به‌عه‌زده‌ته‌وه‌بوو دوو پاروو نان، نان و به‌س بخاته ژێر دانه‌کانی و به‌که‌یفی خۆی بیجۆی تا ده‌بنه‌وه‌هه‌وێر و ئینجا قووتی بدات. بۆیه ئه‌و رۆژه‌ی مه‌رگ، به‌خۆی و عه‌با ره‌شه‌که‌یه‌وه‌هات، ناوله‌پی به‌سه‌ر برینه‌که‌دا هینا و به‌ته‌واوی سه‌رییه‌وه. مه‌رگیک بوو وه‌ک ده‌روازه‌یه‌ک سه‌یر ده‌کرا، خۆی بۆ بێده‌سه‌لاتیی کردبووه‌وه. بۆیه هه‌ندێجار به‌چاوی به‌زه‌یییه‌وه‌سه‌یری ئه‌و مه‌رگه‌ده‌کرا. بۆ هه‌ندیک ئه‌و مه‌رگه‌ته‌نها ده‌رگایه‌که‌ئینسان به‌ره‌و جیهانیکی فراوانتر و فه‌راحت‌تر ده‌بات. ئیتر له‌و به‌روایه‌ش دا بوون که‌هه‌موو ئه‌و ئازار و شه‌ونخوونیانه‌ی حاجیش ده‌بنه‌که‌فاره‌تی هه‌موو گونا‌هه‌کانی و به‌هه‌شتی پانی په‌روه‌ده‌گاریش ده‌بیته‌دوا باره‌گای ئاسووده‌یی. ئیتر له‌باره‌گا‌کانی به‌هه‌شت هه‌نده‌ئیش و ئازاره‌کانی باپیره‌ناکه‌ونه‌به‌ر قامچی نه‌شته‌رچی و ئیتر ئه‌و ئازارانه‌وه‌کو سکالا‌یه‌کی ئه‌به‌دی بۆ که‌شکه‌لانی فه‌له‌ک به‌رزنا‌بنه‌وه. به‌لکه‌و به‌پێچه‌وانه‌وه‌جه‌سته‌شه‌که‌ت و ماندووه‌که‌ی ده‌که‌ونه‌خنه‌خ و به‌پادا‌شتی هه‌وانه‌وه‌و ساریژبوونی هه‌تاهه‌تایی ده‌حه‌سیته‌وه. له‌به‌ر سه‌یبه‌ره‌هه‌منه‌کانی له‌زه‌ت‌دا، جاریکی دی رۆحی ده‌که‌ویت‌ه‌وه‌به‌ر شه‌نه‌با‌کانی هه‌سانه‌وه‌ی ئه‌به‌دی.

ئه‌و جه‌سته‌یه‌ی که‌وا بۆ ده‌سال ده‌چیت، بۆته‌به‌شیکی نامۆ له‌رۆحه‌فراوانه‌که‌ی؛ یه‌کیک له‌دوو شه‌ویلاگه‌ی به‌ته‌واوی هه‌ردا بوو، تیلیکی

تهواوی زمانی وهک ئه وهی به مهقهس لیکریتته وه، وا بوو. نهیده توانی چیتړ وهکو جاران بیتته زمان. بویه لهو روژدوه گه شهی به زمان و ئاماژدکانی چاوانی ددها. ههندهی دیکه خووی به تهعبیر و دهربرین ددهوله مه ند ددهکرد. هر روانینیک ئاماژدیهک بوو دهیان واتا و مانای په نهانی لیوه دهپژا.

له گهروویه وه یهک دوو دهنگ ددهزا، تا دهگه یشته ئیمه هیچی ئه وتوی لیوه نه ددهما تا هه موو که سیک وهک یهک لیی تیگا. لهو سی و پینچ دهنگه ی که زمانی کوردی پیکده هینیت، ئه و به زحمهت نیوهشی پی نه دوتر؛ به تایبهت ئه و پیتانهی که زمان رووی سهره کی تیا دهبینی. له خوړایی نییه نیوان زمانی قسه کردن و زمانی ئورگانیک ته نها هر یهک وشه مان هه یه.

ئه وانهی له دهوری حاجی بوون، به تایبهت نه نکم، به تیپه پینی کات شاره زای ئه و نیوزمانه بوو و ئیتر له خه لکی دیکه زیاتر ئاشنای بوو. به لام کاتیک یه کیکی غه ریب و نه ناسیاو بهاتبایه، ئه وه دهبوایه ته رجه مه ی کوردی بۆ کوردی بکرا بایه. نه نکم هه میشه، کوږ بېووه وه به دهوری ئه ودا دههات. په لولو له و پیرخه نی بۆ لیده نا. دوو خواردنی سهره کی ئه و بوون. چونکه له روژی بریندار کردنه که وه یه وه، ئیتر قاپوقاچاغ و کاسه و که وچکی ئه و له رهحه تییه ک و سونده یه کی پلاستیکی پیکه اتبوو. ئه گه ریش بچووبایه بۆ هر لایه ک، رهحه تی و سونده که یان بۆ ده پیچییه وه و ده یانخسته خه رجیکه وه. له کاتی "نانخوارد" که ئیتر بۆ باپیره م ئیستیعاره یه کی ته و او بوو، ئه وه سونده که یان له ریی ده میه وه بۆ گه رووی شوږ ده کرده وه ئیتر لیکاو به لیوه کانیه وه شوږ ده بوونه وه. شوږ به و پیرخه نیه کانیا ن به که وچک ده کرده ده می رهحه تییه که و ئیتر به گه رووی شوږ ده بووه وه. هه میشه به په رویه ک دهبوایه بیوچان لیکي شوږ بووه وه بسریتته وه.

نان له گوندیه که قه دهغه بکریت، وهکو ئه وه یه گه وره ترین سزای به سه ردا سه پیترانیته. ماوه یه کی یه کجار زوږبوو نانی نه خوارد بوو. نان به هه موو مانای وشه. بویه نانی ده گرت دهست و بوونی ده کرد. نان بۆ جووتیار و گوندیان، زیاتر له مانا رووته که ی هه لده گریته. نان به شیکي دانه براوه یه له

جیهان و ئەتمۆسفیری ئەوان. لە هەمان کاتدا جیهانی ناوھو و جیهانی دەرھو دیان پیکدەھێنیت. بۆنی نان، بۆنی رەنگەکانە بۆ یەکیکی وەکو ئەو، ھەر لە سەوزیکی قەرسیلیی تیرھو و تا وردە وردە دەبیتە رەنگی زێرین؛ ھەر لە رەنگی گەنمییەو و تا رەنگی سپییەکی ئاردین. پاشان بۆنی ئارد کە تیکەلی ئاویکی شلەتین دەبیت، واتە بۆنی ژیان، ھەر دەلیی بۆنی تۆماو. ئینجا دەگاتە بۆنی تەنورھەلخستن و نانی برژاو و نانی قەراغ سووتاو تا دەگاتە ئاردی سووتاو کە لە پڕیکدا بۆنیکە تاییەت لە کوونی تەنورھو بۆ ئاسمانەکان بەرز دەبیتەو و تیکەلی کۆلان و حەوشە و سەربانەکانی ئاوی دەبیت. ئیستا تامی ئەو نانە تەنھا لە زاکیڕە ھەرە قوولەکانی باپیڕە زیندوو. ئیوارەیک، مەرگ بە خۆی و عەبا رەشەکەکی کۆلی ھات و رۆحی باپیڕە بۆ کەشکەلانی ئاسمان بەرزکردووە. بۆ ئەو دیوی رەنگی ئەو ئاسمانە بۆرە کە وەکو سەرقاپی مەنجەل، ئەم شارە غەمگینە داپۆشیو. ئەم ئاسمانە نەوییە کە دەلیی ھەندە نابات دەرژیتە سەر شار، دەرپیتە سەر شار و دارودیوار پیکەو خاپوور دەکات. ھەموو شتیک دەگەرپیتەو دۆخە سەرەتاییەکانی و ھیچ شتیک نامپیت کە ناوی ژیا نی لەسەر نووسراپیت. ئەو کات دەوتریت، ئا لێرە شتیک ھەبوو پێیان دەوت ژیان! بەلام کەسینک نەماو بەسی کارەساتە گەورە کە بکات!

ئەم کۆلانە ئیستا بە زمانیکی دی دیتە زمان. زمانیکە لەو دیوی زمانەو ھاتوو. نە دەنگی وشە، نە رەنگی وشە، نە شیکلی وشە دروستیان نەکردوو، بەلکو زمانیکە بە جۆریک لە جۆرەکان شۆر دەبیتەو ناخی ئینسانەکان، مەگەر تەنھا ھەر چاوەکانی باپیڕە لە توانیدا ھەبیت شیتەلیان بکات و لیکیان بداتەو. ئەم زمانە زمانیکی ھەند سروشتییە، لە رۆحەو دەگاتە رۆح.

منیش لە زمانیکی دی دەگەرەم تا بتوانیت ئەم رامانانەم بۆ رافە کات و بیخاتە سەر شانوی لەبیرنەچوونەو. بۆیە بیرم لە مۆزەخانەیەک دەکردووە کە ئەم گەرەکە وەکو چۆن ھەیە، ھەلگری و لە شوینیک داینیت کە ھەموو

که سیک له توانایدا بیت، سهری لیدات و زیارەتی بکات. ئەم دەرگا و پەنجەرە و دیوارانە پتوستان بە قەلەمی من نییه تا باسی خۆیان بکەن، ئەوان خاوەنی زمان و ژبانی تایبەتی خۆیان.

ئاور بدرهوهوه خوینەری خۆشه‌ویست، ئاورپ لهو دەرگایە بدرهوهوه ئەوه مائی ئەحمەدە سیسە، سەیرکە چۆن فریز له نیوان دیوار و شۆستەکیان بە عینادی شین بووه. شۆستەکیان بە مالنجیکی پان و زور لووس، چەمەنتۆیەکیان هەند لووسکردهوه بۆتە ئاوینە. بە تایبەت کاتیک باران دەباری، ئەو کەسە بەویدا تێپەربوایە دەبوایە ئاگای له خۆی بیت، ئەگینا بە سەر قوونی خۆیدا، زرمە لیڤەلدەستا و دەرکەوت. هەموو عەسرانیک، دوو کورسییان دادەنا و خۆی و خیزانەکی بە بادەیی چا بە دەستەوه و دادەنیشان. کابرایەکی لاواز و سەر رووتاوه بوو، خانەنشینی شەریکەیی نەوت بوو. ئەو کەمە قژەشی کە مابوو، خاو، بە شانەییەکی دەمباریک، شەقی دەرکرد و بە دیوێکەیی دیدا شۆری دەرکردەوه.

ئیمەیی مندال و شەقی تۆپەکانمان و شەپەشەقی نیوانمان و جویی کوردی و تورکمانی، هیمنی خانەنشینی ئەوی تیکدەدا، بەلام ئەو هەمووه لهو کۆلانە تەسکە جیی دەبووهوه. نازداری خیزانی رەمزی هیمنی و بێدەنگیی و پاکوخواوینی گەرەک بوو. عەدنانی کورپان هەندە ژیر و بێدەنگ بوو، کورانی گەرەک گومانیانان له نێرینەیی دەرکرد. بە زەحمەت دەزانرا چ روو دەدات له ناو مالیان. زۆر بە پیچەوانەیی مائی حاجی خالد کە بە رەچەلەک خەلکی قەراج بوون، هەر چیبەک له مالیان رووی بدایە، ریک و راست، دەقاودەق لەیلای کچیان یا تاریقی کورپان بۆی باس دەرکردین. منیش زۆر فزوولی بووم و حەزم دەرکرد بزانم له پشت دەرگاگان چ روو دەدات.

له پشت دەرگاگان دەیان حەکایەتی نه نووسرای لیبوو. چونکە هەر خیزانە و خاوەن دابونەریت و رەوشت و سایکلۆژییەتی تایبەتی خۆیەتی. ئەم کارەکتەر و ئادگارە سەرنجراکێشن. له نیوان خۆ بووراننەوه ژنە تازە گواستراوه‌کان بۆ ژنە خرپنە دەسبلاوه‌کان، ژنانی دەملووس پانتاییەک داگیر

دەكەن كە دەبنە جىي سەرنجى ژنە شەرمۆكەكان، ئەوانەى لە ستايىشيك دەگەرپن تا نرخ و بەهاى خويان لە لا مسۆگەر بىت. ئەى ئەوانەى كە بە عەزىيەكى مەيلەو تەنكەو، سۆندە بەدەست، پەيژە چەمەنتۆييەكان دەشۆن. ئەو پەيژانەى چاوەروانى سەركەوتنى مێردىكى دوورى سەفەرى نيوان شارەكانى حيلە و كوفە دەكەن، يا چاوەروانى دۆستىكىن كە ھەرگىزاو ھەرگىز نايت. يا ئەو ژنانەى بە ملكەچىيەو دەرواننە مێردەكانيان، ناچار ئاورپىكى بەسۆز لە كۆرپەكانيان دەدەنەو، تەنھا لە چاوى ئەواندا ھەز و داھاتوو دەبينن كە بە ئاشكرا تىكەل بە وەھم و ئەندىشە دەبىت. لە ژندا مۆركى خىزان دەردەكەويت و لە خىزاناندا، مۆركى گەرەك و لە گەرەكەكانىشا مۆركى شاران. ئەى ئەگىنا بۆچى خەسلەتى شاران يەك لەوى دىكە جياوازترە؟ ئەگەر ھەندىجار، لە ناوچەوانى بىوژنىكا كۆرەوھەرى و نارەزايى بېرىقتەو، ئەو ئەو زايەلە بە ئاسانى ئاوا نايت.

سىماى ئەم كۆلانە وەكو ئاوە بە ئاسانى ئاگر مارە دەكات. لە گەل تەپوژندا دادەبارى و دەبىتە ھەلم، كاتىك گرەيەك لە باشوورەو ھەلدەكات. ئەم كۆلانە شەپكە لە نيوا توخم و رەگەزە جياوازەكان.

دەستم دريژ دەكەم و لەشم وەكو تراويلكە نوقمى درەوشانەو دەبىت. تارمايەك بووم گەرەمەو بەر سىبەرە زىندووھەكان، ئەو سىبەرە زۆرانەى كە دىوارە ئەستوورەكان دروستى دەكەن، ئەو سىبەرە ملشۆرەنى بە سلەمىنەو دەرواننە ئاسمان، ئەوانەى كە بە بى دىوار ھەلناكەن. قەدەرىك سەيرى ئاسمانە بىرەنگەكەم دەكرد، ھەستم دەكرد لە خۆرا، دوور دەكەويتەو. باوتۆزىك خەرىكە ھەلدەكات، بۆنى لم و گەندە خۆلى پىتە، پىش ئەوھى وەكو شالاو بۆ كۆلانەكان شۆر بىتەو، لە ئاسمانە بىرەنگەكە دەيان خول دەخوات، بەلكو سەدان جار. گىژ و وىژ دەبىت، ئىنجا وەك شەركەرىكى ئەلقە لە گوئ، مليۆنان دەنكە غوبارى خۆى دەبارىنيت. ئەو باووتۆزە بىمەرجانە كە بە ھەوانتە كاغەز و پارچە نايلۆن و پووش و پەلاشى لوول دەدا و بە ھەوادا بايانى دەدا، لە سەر ئىقاعىكى جەنازەى بەرزەبوونەو و

نزم دهبوونه وه و پاشانیش وهک شابالی مه رگیکی کوشنده رۆ دهچوونه نیو
 دهرگا و په نجه ره کانه وه. هه ندهی دیکه ئاسمان رهنگی دهپه پری و بیزاری
 ده باراند. پیش ئه وهی کپ بینه وه، موسیقایه کی غه مگین له هه ناویانه وه له
 دایکه بوو و سامناکییه ک وهکو توله مار به کۆلان و کوچه کاند
 بلاوده بووه وه.

هه ستم دهکرد له ناو جه رگهی ئه و کابووسانه م که له سهرتای
 په ناهه ندبوونم بیوچان دهمبینن. خه و و کابووس ماوه کان له یه ک نزیک
 دهکه نه وه، ئه و پینچ هه زار کیلومه تری که شاری ژنیقی له که رکوک جودا
 دهکرده وه، وهکو دوو ماری ئاشقه ماشقه لیکده ئالان، به لام نه ک بۆ ئه وهی
 نه وازش له گه ل یه کدی بکه ن، نه ک له بهر ئه وهی ماچوموچی یه کتر بکه ن و
 یه کتر بلیسنه وه، به لکو بۆ ئه وهی ژه هری یه کتر برژینه له شی یه کترییه وه.
 ئه م کابووسانه هه موو که س نایانینیت، ته نها ئه وانه دهیانینین ولات به در
 کراون، یا دوورخاونه ته وه، یا له بهر هه ر هویه کی دیاریکراوی دیکه بیت،
 پرده کانی گه رانه وه یان لی خاپوور کراوه. ئه مه تاقه پیوه ره که ئینسانی
 په ناهه نده له هه موو ئینسانیکی ئاسایی دیکه جودا دهکاته وه. ئه وهی ملۆزمی
 ئه م کابووسانه سواری پشتی نه بوو بیت، نا کریت پسوله ی په ناهه ندیتی
 بدریتی. ئه مه پیوه ری راسته قینه یه له نیوان ئه و که سانه ی که ولاتیان به
 ده سه سړیک گۆرپییه وه و ئه وانه ی له سه ر پرده به سته له که کان، ده یان شه و
 و رۆژیان کردۆته وه، ولاتیکیان ده سناکه ویت بیانگریته خو. له نیو ئه و
 به رزه خانه ده ژین که ئه ملاو ئه ولایان دۆزه خ و جه هه ننه مه ساردوسره کانه.
 ئه مانه کابووسن یا هاجیسی گه رانه وه ن؟

ئه و کابووسانه ته و او سايکلۆژییه تی فاشییه ت روون دهکه نه وه. ئه و شه وه
 ساردوسره ی که دهبوونه دوو له ته وه. قه د له تیکی به له ته که ی دی
 نه دهچوو. له پریکدا، رادهپه رپی، لیکیکی روون بالیفه که تی ته ر کردوو،
 کاتیکیش زمانت بهر مه لاشووت دهکه ویت، تامی سووتوویه کی دهکه یت.
 سووتووی رۆحیکی سووتاوه. سه ر قورس بووه، جه سته داهیزراوه. به

تهنھا، له کولانه تاريخه کانی که رکوک، يا به غدا، سينه ريکي زوريش له دهورت کوښته وه. په ناهنده، به لام به بي شناسنامه دهسوپيټه وه، شارپش به جه ندرمه و پوليس ته راوه. ئينزيات ثابلقه ي گهړه که کانی داوه. يه کيکيان به رامبهرت قوت دهبيته وه. به زهرده خه نه يه کي زهر، وهکو پيستي مارميکه، به هيمني پيټ دهليټ و ريزه دانه شينه کانی ده رده که ون و دهليټ "تکايه، شناسنامه که تان دهره نين" به نه دهب و ئوسولي ولاټي دووهم قسه ت له گهل دهکات، به لام جلوه برگی هي ولاټي يه که مه. توش هه ناسه برکي ده تگری، هه ناسه ت سوار دهبيټ و خوټ ئاماده ده که يټ بو راکردن. راده که يټ، چريشيکي ئه ستور، ژير پيلاوه کانتی به قيري کولانه که وه لکاندوه. راده که يټ و قيره که له پيټه کانت نابينه وه و ئينزياته سميل ئه ستوره که ش راوت ده نيټ و ده يه ويټ بتگریټ و سواړي ئه و زيلانه ت بکات که پري له و نيچيرانه يه که به دواياندا ده گهړيټ. ديټه وه ئاگا، بو چه ند چرکه يه ک نازانيت له کويي. نازانيت له کويي! ئاي که دلخوش ده بيت کاتيک ده بينيت، به بي وه لام و به بي ئيقامه له ژووريکي ساردوسري کيشوهری باکووري. پر به سينه ت هه ناسه يه کي قول ده کيشيټ و تفيک له رابردوت ده که يټ.

سهره تاکانی په ناهنده نيټي، ئينسان تووشي بارودوخي سايلکوژي توند دهکات. ناسکت دهکات، بيگهره ده بيت، له هه ندی شوين وهکو چورې ئاو وهخته بيټه هلم. بارستاييت نامينيټ. له هه ندی شوين وهکو پارجه نايلونکي شه فاف، هه تاویش هه ليټ، تو سي به ر دروست ناکه يټ. له دوخي گوشتي وئيسقانيه وه وهخته بجيټه دوخي گازييه وه. کاتيک قسه ده که يټ، زوربه ري زوري خه لکه که گويي ليت نايټ، کاتيک له مال نايه يټه ده ري، هيچ کيشه يه ک دروست نايټ، بازار بکه يټ يا نه که س پيټ ناليټ نه مه کاريکي باشه يا خراپه. شه وان نه خه ويت ئاساييه، تا چواري ئيواره ش بنويت هه ر ئاساييه. نه م بارودوخه بو خه لکي ولات ئازادييه، به لام بو تو ده بينته بارقورسي و يه ک شتت ده ويټ ئه ويش بيټ. بيټ و به س. سهره رای

هه موو گرفته کان، دته ویت ئه و دۆخه شه فافیه وه له کۆلت بیته وه بیته وه به ئینسانه هه ر ئاساییه که. بیته جهسته یه که سیته ر دروست بکات. گویت لی نییه ره زاگران ده بیت یا نه، گرینگ ئه وه یه بیت و به س!

ئه م کائینه بیوچان هه ول بۆ ئه وه ددهات که "من" هه کی خوی بیاریزیت. هه موو روژیک له هه ولی ئه وه دایه خوی به ئاو وه وه ای نوی رابهیت و شه وانیش ملۆزمی کابووس سواری ئه ستوی ده بیت و ده یگه پرنیته وه نیو دۆرخیک که جارن پیان دهوت نیشتمان. هه ست ده که ن بالنده یه کی کتوی له ناخیان دایه. شتیک له ناخیان دایه ناتوانن دهستی به سه ردا بگرن.

به لام ئه م له حزه یه ی که ئیستا تیای وه ستاوم، جیاوازه. له پریکدا رانه پهرم و خۆم به رامبه ر به دیواریکی سارد بینمه وه. به لام له هه مان کاتیشدا به خه ون دهکات. ده لئی تیکه لی وپیکه لیه که له ره گه زه کانی خه ون و واقع. خه ونه و خه ون نییه. کۆلانیکی بیده نگ و خولبارینیکی موچرکه خش، توخمی خه ونه، ئه م شارهش ده لئی له ژیر ده ستدا خه ریکه له دایکه ده بیته وه واقع. تیپه ربوونی شووشه فروشه که واقع، به لام وا له ناکاو له م ئانوساته دا هه ر به خه ون دهکات. ئه و سوارچاکانه له م کۆتایی سه ده ی بیسته مه هه لبه ته خه ونن، به لام ئه و ته پۆتوزانه ی که نیشته وونه ته سه ر شانه کانم واقعن. ئه م توێژه غوباره ی که قژه گفه که می داپۆشیوه واقع. چه زم ده کرد له م دوو ریانه رزگارم بیت و که سیک هه بیت بیدوینم. هه نگاوم هه لئاو و ئاوړم دایه وه بۆ ئه وه ی بزانه که سیک نابینم. چوومه په نا دیواره که، من و دیواره که وه کو یه ک وا بووین. سه یری ئه و به رم کرد، دوکانه که ی مام جه عفرم بینی، ده رابه که ی تا نیوه ی داخرابوو. کاتیک گه یشتمه پیش دوکانه که ی، ده رابه که به رز ده بووه وه و مام جه عفریش له ژووره وه بوو. جه مه دانییه خره، دامه زراوه که یم بینی. منی بینی که میک سه مییه وه، سه ره تا وامزانی نامناسیته وه، به لام به ئیشارهت بانگی کردم. منیش لی نزیکوومه وه و ده ستیکم به هیواشی هه لبری و سه لاویکم لیی کرد و تی: "کورم که ی هاتیته وه؟"

”تووه بۆ سى ھەفتە دەچیت. لە دوینیەوه لە کەرکووکم و یەک دوو روژی
دیکە دەبیت بگەرێمەوه”.

"ئەي چۆن ھاتىتە ھە؟" ئەمەي زۆر بە نزمى وت ھەك ئەۋەي لە گەل كور(پ)ىكى خۆي قسە بكات. منىش يەكسەر وتم: "تەگبىرم كرد".

ويستم پيى بلەيم ئەري ئەم بىدەنگىيە چيە وا شارى خامۆش كردوۋە. نازانم ھەستى بە ھەك كە خەرىكم پرسىياريكى واى لىدەكەم، بۆيە پيش ئەۋەي پرسىياردەكەم بىكەم، ۋە لامى دامە ھە: "ئەي نازانيت شار وا بار دەكات؟".

بە واقورماويە: "شار بار دەكات ياني چى؟"

بیدہنگ، بہ دست ہالبرینہ وہ خواحافیزیم لیکرد و بہ ردہم دوکانہ کہیم جیہشت و جہمہ دانسیہ توندہ بہ ستر اوہ کہیم لہ چاو ون بوو.

له جاده‌که په پيمه‌وه؛ که وټمه سهر ته و جاده‌يه‌ی که به‌ره‌و گره‌کی ټيمام عه‌بباس دهر وېشت. به ده‌ستی لای راست، مال‌ی عه‌باسه عه‌جه‌مه و مال‌ی نوره کوتر باز و هه‌ندئ مال‌ی تورکمانی دیکه. پاشان گوړه‌پانیکي لاکيشه‌یی، به کولانیکي به‌رین ده‌کات، له سئ لاه ریزه مالن و به‌رامبه‌ر به جاده‌که، دهر گایه‌کی ئاسنینی گه‌وره، که وټو ته ناو‌هنده‌وه، ئه‌وه مال‌ی مه‌لا حه‌سه‌نی موئه‌زینه، مه‌لا حه‌سه‌نی کویریشیان پئ ده‌وت. به‌رامبه‌ر مال‌ه‌که‌یان، له‌وبه‌ر جاده‌که، له سهر سووچه‌که دوکانی توپه‌ل حه‌سه‌ن بوو، کاری له‌حیمی ده‌کرد. تاوه‌ی ده‌سک ترازو، مه‌سینه‌ی لووله‌ خوار، ده‌ستشوری مسی کونبوو، سه‌ماوه‌ری ژه‌نگلی‌داو، ته‌قیله و تاسی فافون، گه‌لی شتی دیکه به دهره‌وه و ناوه‌وه‌ی دوکانه‌که‌یدا هه‌لواسرا بوون. توپه‌ل حه‌سه‌ن به ته‌نیا ده‌ژیا. پښه‌کی نه‌بوو، له جیاتی پئ، توپه‌لی په‌ړو ده‌بینرا. هر له دوکانه‌که‌شی ده‌ژیا و به دارشه‌قی‌کیش دهر وېشت. گه‌نجان له لای ته‌و کو‌ده‌بوونه‌وه. هه‌میشه سه‌رخوش بوو. هر دووچای دهر پوقیو، کلاو‌یکي له‌سهر ده‌کرد، حه‌مه‌دانسه‌که‌شی به دیواردا، به مزمار ټکه‌وه هه‌لو‌سرا بوو.

مه لا حه سه نهی موئه زین کوپکی هه بوو هاو ته مه نهی من بوو، جاریکیان له گه لی چووم بو کوتر کرین. ته نها هه ر حه فتاوپینج فلسم پیوو و له دلی

خۆمىش بىرىم لە كۆترىكى سىپى وەك شىر دەكردهوه. نازانم كى بوو،
وتىبوى كە كۆرەكەى مەلا حەسەن يەككە دەناسىت لە گەرەكى ئىمام
عەباس و كۆترىكى سىپى ھەيە و دەيفرۆشىت. دە و نىوى بەيانى لە دەرگای
مالى سەباحم دا، ھەندىك لە دەرەو ھەبەر خۆرەتاوھەكە چاوەرپىم كرد و
وتيان لە مال نىيە. دەمەو نىوەرۆ دۆزىمەو، سەرەتا زۆر پياوانە ئارەزووى
خۆى نیشاندا، نەمدەزانى دەيەوئىت سەرشىتى و سەرچلىي خۆى مومارەسە
بكات. بە توركماني پىيىم وت: "يەللا گىداغن، ئىندى يۆدادى".

ھەردووك بىدەنگ، پىكرا ھەنگاومان دەنا، رىگاي ئىمام عەباسمان گرتىبوو،
زۆر لە مالىانەو ھەوور نەبوو. ھىچ شىتىكى ئەوتۆمان لە رىگا باس نەكرد.
بەلام پىيى وت: "ئەنجە پەرەو وار؟" واتە چەند پارەت پىيە؟
"يەتمش بىش فەلس"، "بەخاغن".

دەروىشتىن و ھالاولى جادە و كۆلانە گەرمەكان بەرز دەبووھو، تۆز و
خۆلىكى زۆرىش پەرتوبلاو بىوھو. كاتىك عارەبانەيەك، يا ئۆتۆمبىلىك
تيدەپەرى ھەندەى دىكە تەپوتۆز زىادى دەكرد. عارەقەيەكى زۆرىشمان
كردبوو و جارناجارىك، بە ناو لەپ عارەقى سەرۆلم دەسپرى و سەباحىش
جار نا جارىك شەقى لەبەردىك دەدا كە پىش پىلاوھەكانى سەغلەت بىكردبايە
و بە دەورى خۆى خولىكى دەدا و دەھاتەو تەنىشت من. جار نا جارىكىش
جوينىكى مەزرى بە عەلى دەدا، عەلى كۆترفرۆشى ھاورپىي. يەكەم برادەرى
بىنى كە لە كۆلانەكەى مالى عەلىيەو دەھات: "عەلى گۆيرىدو؟" كۆرەكە بە
بى ئەوھى رابوستىت و ئاورمان لىداتەو و بە ھاواركردنەوھو وتى: "كىم
ئۆكەپەك ئوغلنى گۆيرار" واتە كى ئە سەگ كۆرى سەگە دەبىنىت.

نەمدەزانى چ كىشەيەك لە نىوان سەباح و عەلى ھەيە و ئەمە پەيوھندى بە
مەوھە چىيە؟ ئىمە دەباوایە بچىنە مالى رەفەعت، چونكە كۆترەكە ھى ئەوھ و
لە مالى ئەوانە. بۆيە بە سەباحم وت:

- عەلى كىم دى؟

ئەویش بە تورپییه‌وه شەقیکی دیکە‌ی لەبەردیک هەڵدا و خۆشی لەگەڵی
هەڵبەزییه‌وه، وەکو ئەو‌ه‌ی لە سەر ئیسپرینگیک بێت و بە بێ ئەو‌ه‌ی سەیرم
بکات:

- قوشەکه عالی یاندادی. واتە کۆترەکه‌ی لە لای عەلی-یە.
نەمدەزانی سەری ئەم مووه دەمباتەوه سەر چ مەنجە‌له ماستیکی گەنیو!
لە مائی رەفعەت نزیک دەبووینەوه و سەباح سەیریکی بانخانوی کرد و
شیراندی:

- رەفعەت، رەفعەت.

سەریکی خری پاک تاشراو لە سەر ستارەکه‌وه شۆر بوو‌ه‌وه و وتی:
- بیر دەقه ئابی.

سەباح هەمان پرسپاری دووبارە کردەوه، بە‌لام سەرکه‌ به‌ خیرایی دیار
نەما. هەندە‌ی نەبرد دەرگا‌که‌ کرایه‌وه و یەک دوو پە‌یژه‌ هاته‌ خوارەوه و
کیسه‌که‌ی دایه‌ دەست سەباح. یەک دوو کون لە کیسه‌که‌ کرابوو. رەفعەت به‌
سەباحی وت:

- نەنجاسی وار؟

ئەویش یە‌کسەر لیوکی به‌ زمان گەست و من وە‌لامم دایه‌:
- یە‌تمش بێش فەلس.

بە‌تورپیه‌یه‌وه کیسه‌که‌ی بۆ درێژکردم و منیش پارە‌که‌م خسته‌ چنگیه‌وه و
ئەویش به‌ بێ ئاو‌ر دانە‌وه‌ سەر پە‌یژه‌کان کەوت و دەرگا‌که‌ی لە دوا‌ی خوی
داخست. دوا‌ی یە‌ک دوو پا، سەباح کیسه‌که‌ی لە دەست وەرگرتم و دەمی
کیسه‌که‌ی کردەوه و سەیری کۆترەکه‌ی کرد و ئاو‌ری دایه‌وه‌ و به‌ رەفعەتی
وت، رەفعەتیش لە چاو ون ببوو:

- نە زەمەن، عالنی گویردو، قوی گیالسن یومزه.

هەمان ری‌گای گە‌رانه‌وه‌مان گرتبوو، لە ری‌گا تووشی برادەر‌یکی هاتین و
نە‌مانزانی بۆچی و چۆن به‌ بێ ئەو‌ه‌ی پرسپارمان لی‌کات، کەوتە ری‌گا لە
گە‌لمان. سەباح به‌ هەردوو‌کمانی وت:

- قوی گیادغن یومزه، کیمسه یۆختی.

ههرسیکمان به رهو مالی سەباح که وتبووینه ری. له ری، هیچ شتیکی ئەوتۆمان باس نه کرد که شایانی باس بیّت. له دهراکه نزیك بووینه وه و به نووکی پیلاره که ی پالیکی به دهراکه وه نا، سالۆنیکی زۆر رازاوه مان بینی، پاشان به دهستی چهپ ژووریک هه بوو، ژوری دانیشتن بوو. دهستی بۆ کیسه که برد و کوتره سپیه که ی ده رهینا و خستییه سهر دهستی و که میک دهستی هه لبه زانده وه کوتره که فری و له سهر سکه ی په رده که نیشته وه. به واقورماوییه سهیری ئەملاو ئەولای ده کرد. هه نده ی نه برد له ویشه وه هه لساو و چوه سهر چلچراکه که به ناوه ند ژووره که دا شوپربوو وه. ویستم له ویش هه لیفرینم، به یه ک دوو شه ققه ی بال، به ره و سووچی ژوورره که فری و که وته خواره وه، یه کسهر په لاماریم دا و گرتم. بالیم کرده وه سهیری په ره سپیه کانیم ده کرد، سپی وه ک چۆرئ شیر. شاپه رهکانی لووس و تا ده هاتیش ته نک ده بوونه وه، شه فاف ده بوون و رهنگی هه وایان وه رده گرت. به سه باحم وت:

- مه ن یوه گنדרهم.

کیسه که م کرده وه و پینش ئەوه ی کوتره که م فری بده مه وه ناوی، خستمه ناو چنگم و سهیری چاوه ره شه کانیم کرد. کوتری ئەتله س بوو. سپی و چاوپره ش. له ریگا بووم به رهو ماله وه، دلاره اوکییه ک له شی ته نیبووم. پرسیارم له خو ده کرد "چۆن جاریکی دی دایکم راگرتنی ئەم کوتره م لی قبول ده کات؟". سهره رای سپیتی و بیگهردی ئەم کوتره، بۆ دایکم نه ک تنها پیس و پۆخل بوو، ته نانه ت ره مزی شوومی ونه گبه تیش بوو. به نیسبه ت باوکیشه وه، ته یروتوال له خویندنی ده کردم. هه ردوو ک دژی ئەم هه زه بیگهرده ی من بوون. بۆ منیش کوتر جیهانیکی ته واو بوو. جیهانیکی بوو په یوه ندی به شینی ئاسمان و فرین و گه رانه وه هه بوو. په یوه ندی به خولیای رۆژه لاتییانه وه هه بوو که سهیری بۆشاییهکانی ئاسمان بکه ن تا چاویان به شتیکی ده که ویت.

ئاخر چۆن بتوانم ئەم كۆترە بەرمەوە مال؟ چۆن بىبەمە سەربان بە بى ئەوەى دايكم دركى پىنكەت؟ بىرم دەكردهو و پىلانى مندا لانەى ساويلكەى خۆم دەهۆنييهو. زۆرجار پلانى مەحكەم هۆنيەو تەو و لە پرىكدا ريسەكانم بوونەتەو خورى. لە كاتى بىركردنەو دا بووم، دوو كونى ديكەم لە كيسكە كرد. بىرم لەو دەكردهو كە دەبىت بە دەسبەتالىي بچمە ژوورەو، چونكە، بە خۆم و كيسەيەكى هەلگەچراو و دوو سى كون تياكراو بەسن بۆ ئەوەى دايكم بزائىت "هەميسان بەزمەكەيە و كۆتر و كۆتر بازىيەكەى جارانه!" هەر وەها گومانىشم نەبوو كە دايكم دەمبىنيت.

لەسەر خۆ لە جادهى ديمەشق دەپەریمەو و كەوتمە سەر شوشتە هەر تەسكەكەى دونيا، هەر كەسك بەويدا تىپەرپايە، دەبوايە بە پىش دوكانى پىرەمىز دەكەدا تىپەرپايە. ئەو شتە سەيرە، دوكان نەبوو، بەلكو لە كووخىك دەچوو، دەرگا چىنكو پەرپوتەكەى لە ژوورەو دەكرايەو و پىرەمىزدىكى بە سالاچوو، بە عاستەم چاوەكانى فلسى سوور و بىست و پىنج فلسى جودا دەكردهو، بە دانىشتەو دەستى بۆ قوتووكانى بەردەمى دريژ دەكرد و لوقم و چوكلىت و مژمژە و گومشكە و گولەبەرۆژە و دەيان شىرىنى ديكەى دەر دەكرد و دەيدايە ئىمە مندا. بە تەنىشت چىنكو داخراوەكەدا تىپەریم و گەيشتمە بەرامبەر ئەو بزمارەى قولى چاكەتە سەوزە زەيتونىيەكەمى دراندبوو، دووهم رۆژى جەژن بوو. بەرامبەر بەو بزمارە سلىكم كردهو. گەيشتمە سەر سووچەكە و ئىتر يەكەم مال، مالى حاجى خالىدى قەرەجە، مالى لەيلا، كچە خرپنەكەى حاجى، رۆژىكيان تەنەكەيەك نەوت دەرژىنيتە سەر خۆى و خۆى دەسووتىنيت. چەند هەنگاوىكىش ماو بەگەمەو بەر دەرگاگەى خۆمان. سەرىكم هەلبىرى و سەيرى سەربانم كرد، دەمى كيسەكەم بە باشى لوول داو وەك ئەمسەر و ئەوسەرى چوكلىتىكىش بە بادانەو گەوشيم و تا هيزم تيا بوو بۆ سەربانەكەى خۆمان هەلما. بەلام عەرەقىكى زۆر لە سەر سەر و گويا لاكم كۆبۆتەو و ونبوونى ئەو سەرلەبەيانىيەو و دلەكوتىيەكەم هەر وا بە ئاسانى پى دەشاردرينهو!

دەستم بۆ ملیوانەى كراسەكەم برد و رىكمخست و بە دەستىكىش عارەقى نىوچەوانم سېرىيەو و ھەناسەيەكى قوولم ھەلكىشا و ناوى خوام لىھىنا و بە ناو لەپ پالم بە دەرگاكوە نا. لە ھەمان كاتىشدا، بىرم لەو ھش دەكردەو ئايا دەبى ئىستا دەمى كىسەكە نەكرىتەو و كۆترەكە خۆى دەر باز نەكات؟ باشە لەو كىسە تارىكە گەرمە دەبىت چى بكات؟ چۆن ژيانى ئەو كۆترەم كردۆتە دۆزەخ. ئەمەم قەد بە خەيالدا نەدەھات.

خۆم كرد بە ژوورا، پەردەكەى بەردەرگام بە روخسارم لادا. پانكەكە ئىشى دەكرد و سالۆنەكەمان فېنك بوو، باوكم ھىشتا نەھاتبوو و نانى نىوەرۆ نەخورابوو. بۆنى چىشتىكى خوشىش دەھات و دايكم لە ھەوشە بچووكەكوە بەرەو سالۆنەكە دەھات، دەرگای سالۆنەكەى كردەو. سالۆنىكى بچووك بوو سى ژوورىشى گرتبوو خۆ. وەك ئەو ھى ھەستى بە شتىك كرديت و يەكسەر پىي و تم:

- بۆ ھەندە دواكوەوتى، لە كوئى بووى كورم؟

- لە دەرەو، لە... لە دەرەو بووم...

سەيرى ترمزە بچووكەكەم كرد كە لە لای دەرگای سالۆنەكە دانرابوو. ترمزىكى شەش پالوو بوو، لە سنووقىك دەچوو و كرابوو دوو بەشەو، بەشىكى ئاوى تىدەكرا، بەشەكەى دىش، بەفرى لى دادەنرا. بەفرەكە ئاوەكەى سارد دەكرد و گوونىيەكىش دەدرايە سەر بەفرەكەو زۆرجارىش تەماتە و خەيارىان لەسەر بەفرەكە دادەنا. ئەمە داپىرەى سەلاجە بوو. ئىتر ئاوىكى سارد لە بۆرىيەو بچووكەكوە دەھاتە ناو تاسىكى فافۆن كە دواى ئاوخواردنەو لەسەر سنووقەكە دادەنرايەو. بە خۆم و ھەموو دلەراوكىكەمەو ھەمامەو و تاسەكەم ھەلگرت و خستەم پىش بۆرىيەكە و ئاوم تىكرد و بە يەكجار ھەموویم خواردەو، جارىكى دىش پرم كردەو و ئەوجارەشيان ھەمووم خواردەو، جارى سىيەم نىو ھى تاسەكەم پىر ئاو كرد و ئەويشم خواردەو و تاسە بەتالەكەم لە شوين خۆى دانا. ھەستم دەكرد فىنكاىيەك بە لەشما بلاودەبىتەو. دەرگای ھەوشەكەى پشتمەو ھەم كردەو و

به ره وه ئاوده سخانه که چووم، مه سینه یه کی نایلۆنی په مه یی لیبوو، سه ره رای ئه وه به گسکیکی زبر قه راغی ته شتی ئاوده سخانه که پاککرا بووه وه، یه که دوو سیسارک، هه ره ده رگا کرایه وه، به فرته، له پیشچاو ون بوون. دانیشتم و بیرم له ئاسمان ده کرده وه. بیرم بۆ سه ربان و کیسه که و کۆتره سپیه که چوو، له هه مان کاتیشدا سه یری دیواری ئاوده سخانه که م ده کرد که ته ره شوع و شی فورم و شیکلی سه یر سه یری دروست کردبوو. له هه ندی شوین زه ردیه کی بۆر تیکه ل بۆرییه کی قاوه یی ره نگ ببوو، له هه ندی شوینیش گه چه که خووسابوو، شیکه کان به ئاژه لی ئه فسانه بیان ده کرد. له هه ندی شوینیش به ره وه ته جریدییه تیک ده رۆیشتن و فیگه ره کان خه سه له تی خویان ون ده کرد. هه لسام و بیجامه که م هه لکیشا و ده رچوومه ده ره وه. به ده سه ته راست مه ته به غه که بوو و پاشان نارده وانه کان و ئینجا بۆری و ده شوریکی لیبوو که به چه مه نتق دروستکرا بوو. ئه م ده شوره چوارگۆشه ییه، له هه ندی شوین زبر و له هه ندی شوینیش به مالنچ لووسکرا بوو و له هه ندی شوین ناوله پی ئیشی مالنچی کردبوو. ده ستم بۆ بۆرییه ک برد و ئاویکی زۆر دابه زی و پریشکی بۆ ده روبه ریش ده هاویشت، له هه ندی شوین پریشکه که به ر رۆشنای هه تاوه که ده که وت، ده توت ئه و پریشکه ئاگرانیه که له که ره سه ی له حیمکردنه وه به رده به نه وه.

ئه م تیشکه ی که تیکه ل به پریشکی ئاو ده بیت، فینکییه کی لیوه په یدا ده بیت، به لام هه مان هه تاویش ئیستا سه ربانی کردۆته دۆزه خ، هه نده ی دیکه دۆزه خ بۆ کۆتره به سزمانه که ی ناو کیسه ده مه به ستراره که، ده نیته وه. پریشکی ئاوه که ش کوونه ته پایی له سه ر بیجامه که م دروست ده کرد و له سه ر نه عله لاستیکه کانیشم په له کان ره نگیکی دیه که یان به نه عله که م ددا. ئه م فینکاییه به شیک بوو له و نه خشه یه ی که خه ریک بووم ورده ورده ده مه و نییه وه. به گه مه یه کیش ده چوو ده یویست خۆی له چنگی ده سه له لاتی دایک رزگار کات. گه مه یه ک بوو ده یویست ژیانیکی ساده و بی گری دابین بکات. ئه م ئاوه سه رشیتته ی که وا له شم به ته پایی کون کون ده کات، ره نگه

چاره سهریک بیت! دهموچاوم شوشتبوو و به دهموچاوی تهره وه به حه وشه
بچوکه که دهخولامه وه، دههاتم و دهچووم وهکو بازرگانیک ههوالی
نوقمبوننی که شتییهکانی بیستییت. هیشتا عارهقهکانی بربره ی پشتم به
تهواوی نه بووبونه ههلم، دایکم دهراکه ی کرده وه. دایکم بینیمی زور سهر
سهیری شتهکان دهکرد و دیقته تی بیده رتهانیم ده دات. ئه و منی له خوی
باشتر دهناسی و ویستی خوی هیور کاته وه:

- ئه وه چیه کورم، بو وا هه رته سانت لی براره؟

- نا نا، دایه هیچ نییه به خوا، دهمویست باخچه که ئاو دهم.

کی بروی به وه دهکرد که بچم داره هه ناره که مان ئاودهم. داره هه ناره
تاقانه که، به ئاسته م سیبه ری شاشی دروست دهکرد، رهنگیشه به هه مو
دوو جار ئاوم نه دابیت، بوچی ئیستا وا به په رویشی دهمه ویت ئاوی بدهم و
خوم هه ند سه غله ت کردوه!

سونده پیروژه ییه که م گرته دهست، هه تاو گه یاندبویه ئاستی تانه وه،
دهمی به ئاسانی هه لده پچری و بوپی له خوی ئه ستوورتری قووت ددها. به
هیز سونده که م چوانده بوپییه که و ئاوه که م به ردایه وه و سه ره که ی دیکه شم
به په نجه ی که له کوترول دهکرد و سه ری سونده که م به ره و ژیر داره هه ناره که
وه رچه رخانه. گه لا وردهکانی دهله رانه وه و زاکیه ریان بو گو له سووره
وردهکانی دهمه و به هار گه شایته وه. جار جار به په نجه ی دو شاموژه
ئاوه که م په رت ده کرده وه و وهکو فهواره ئاوه که م په رت ده کرده وه. ئه مه
گه مه ئاوییه فینکی دهمامی. دایکم جاریکی دیکه هاته دهره وه:

- تو خه ریکی چیت؟ دوینی ئیواره باخچه که مان ئاودا.

منیش بیرم له ناوه روکی ئاودان ده کرده وه. له دلی خوم دهموت ئاخو ئه م
ئاودانه و ئه و ئاودانانه ی ئیواران وهکو یه کن. من خوم تینوومه. له دلمه وه
ئه م وشانه دهرده چوون. خو دایکم نازانیت هه نار ئاودانی زور ده ویت، ئه ی
نازانیت به م ئاودانه هه ناره کان جوان گه وره ده بن و سوورده بنه وه، له داخی
ئه وه ی یه کیکیش لیانکاته وه بو خویان شهق ده بن. هه ناری شهق برودو

هه‌موو خه‌ونه داپلۆس‌راوه‌کانی رۆژ‌هه‌لات له‌خۆی ده‌گریت. کاتی‌کیش شه‌ق ده‌بات، ده‌نکی بی‌گه‌رد و‌کریستالین، رۆشن وه‌کو به‌ردی نایابی خۆشه‌کراوه، وینه‌ی شه‌رابی خۆتی تیا ده‌بینی، ده‌رده‌که‌ون.

ئهم ورده بیرۆکانه، ئهم وشه نه‌زۆکانه، ئهم هاتوچۆیانه به‌شانۆ‌گه‌رییه‌کیان ده‌کرد که خۆم ده‌رهینه‌ری بم. چاوه‌ڕێی ئه‌وه بووم دایکم جاریکی تر بجێته ژووره‌وه و ئاووه‌های حه‌وشه هه‌م‌نتر بێته‌وه، ئهم شه‌پۆله گومان‌اویانه ب‌په‌ینه‌وه، ئاسۆ رووناک‌تر بێت، ئه‌وجا یه‌ک‌سه‌ر به‌ره‌و په‌یژه‌کان و بۆ سه‌ربان تێیده‌قیتم.

دایکم به‌ سینه‌کی مسینه‌وه چووه‌وه سالۆنه‌که. "ئێستا خۆم پالەوانی مه‌یدانم!" سه‌یریکی سه‌رووی په‌یژه‌کانم کرد و هه‌لمکوتیه سه‌ربان، ده‌رگا ته‌نه‌که‌م کرده‌وه و ئاگریکی به‌جۆش هه‌موو سه‌ربانی کردبووه دۆزه‌خیکی راسته‌قینه. بیرم ده‌کرده‌وه "کێ نالێت ئێستا ده‌می کیسه‌که‌ی نه‌کرا بێته‌وه." سه‌ره‌تا هه‌یچ نه‌بینی، پاشان سه‌رم بۆ ژێر قه‌ره‌وێله‌کان شو‌ر‌کرده‌وه، کیسه‌بۆره‌که‌م بینی که‌میک ده‌جوولیته‌وه. به‌سکه‌ خشی، به‌سه‌ر خۆله ته‌پانییه‌که‌ی سه‌ربان که وه‌ک ئارده‌خۆلی لی‌هاتبوو، وه‌کو مارمیلکه ده‌خشام. له‌کیسه‌که‌ نزی‌ک‌بوومه‌وه و ده‌ستی‌کم بۆی برد و رامکیشا.

کیسه‌که‌م گه‌رت ده‌سته‌وه و هه‌لسامه سه‌ر پێ، به‌ئاسپایی پزیشکیکی نه‌شته‌رگه‌ریی ده‌می کیسه‌که‌م کرده‌وه. ده‌نوکه په‌مه‌یه‌کانی کرابوونه‌وه، هه‌لاو و گه‌رمی سه‌ربان تووشی هه‌ناسه‌پرکیی کردبوو. چیه‌که‌م خودایه! ده‌بێت هه‌ر ئێستا جامیک ئاوی بۆ بێنم. کردمه‌وه ناو کیسه‌که‌ و به‌په‌یژه‌کاندا چوومه‌ خواره‌وه. گه‌یشتمه دوا خانه‌ی په‌یژه‌کان، له‌به‌رده‌م ده‌ست‌شو‌ره‌که چه‌مه‌نتویه‌که دایکم بینی، به‌هه‌م‌نییه‌کی راده‌به‌ده‌ره‌وه بۆرییه‌که‌ی کردۆته‌وه نازانم خه‌ریکی چی بوو، یه‌ک‌سه‌ر:

- کو‌رم ئه‌و تۆز‌خۆله چییه له‌سه‌ر کراس و بێجامه‌که‌ت؟

منیش به‌خۆ ته‌کانده‌وه، هه‌یچ بۆ نه‌ده‌هات و ده‌م ته‌ته‌له‌ی ده‌کرد:

- به‌ربوومه‌وه.

- باشه بهم گه رمایه چیت ده کرد لهو سهربانه؟

دهستیکى بۆ په یژده کانیښ دریژکردبوو.

ئاخر خودایه ئیستا چ بلیم.

- هیچ، بهربوومهوه.

له راستیدا وه لām نه بوو. کاتى پلاندانانه کم بیرم له م که لینه نه کردبووه وه که وا ئیستا له بهردهم وه کو نارنجوک ده ته قیته وه. ههستیشم ده کرد خه ریکه نه خشه که م هه لده وه شیتته وه. دایکم بۆرییه که ی گرتته وه و گه رایه وه سالونه که، منیش وهک سهربازیکی فیرار، دواى که وتم بیریشیم له لای کوتره که بوو. جاریکی دیش بۆ تاسه که ی سهر ترمزه که نووشتامه وه و پرم له ئاو کرد و خواردمه وه. گومان جاریکی دى، به رووتی، له ناو ماله که دا ده سوورپایه وه. بیرم له پینه یه ک ده کرده وه که بتوانیت به شیوه یه کی کاتیش بیت، ئه م بۆسه و که مینانه م بۆ نویترا لیزه کات. بیرم له وه ده کرده وه له پریکدا بچمه سهربان و کیسه که بهینمه خواره وه و بچم کوتره که له ژیرزه مینه که دانیم. گه رامه وه هه وشه که و به قوونه چاو له هه لیک ده گه رام، له کاتیکی گونجاو ده گه رام بۆ ئه وه ی هه لکوتمه سهربان. چوومه چیشخانه که و دایکم خه ریکی بسمیلکردنی حاجه ته کان بوو:

- دایه چیت لیناوه؟

دایکیشم فه خفوورییه کی دانا و به ره و هه وشه که رویشته، پلاوپالوویکی فافونی به دهسته وه بوو، پری له لاسکه که ره ویز و ته ره تووره و دوو سه لکه پیازی سپی و سى سهره توور؛ پیی ده چوو بگه ریته وه سالونه که، به دم رییه وه وتی:

- یاپراغ.

به لām ئه وه ی من ئاره زووم لیده کرد، وا دهرنه چوو، نه چووه سالونه که و به لکو به رامبه ر به په یژده کان، له ته نیشت هه وزه ئاوه که، مه به ستم ده ستشوره که چه مه نتوییه که یه، دانیشت و خه ریکی شووشتن و پاککردنی ته ره و سه وزه که ی ناو پلاوپالووه که بوو. منیش له دلی خوڤدا به تورپییه وه به

راسته! ده می کیسه که هه‌لچرابوو و کۆتره‌که‌ش، له ته‌نیشته کیسه‌که، ده‌نوکی کردبووه‌وه. وریا، چاوه ره‌شه‌کانی دوتوت سه‌رچاوه‌ی تیشکن، چۆن بتوانم سی لای ئەم قه‌ره‌وێله‌یه کۆنترۆل که‌م. بیرم له چاره‌سه‌ریکی کتوپر ده‌کرده‌وه. هه‌زیشم ده‌کرد ده‌ست و په‌نجه‌کانم دوا‌ی کۆتره‌که بکه‌ون و ببنه قه‌فه‌ز بۆی. سه‌یریم ده‌کرد و هه‌زم ده‌کرد لیم تیبگات. له‌وه تیبگات ئیتر منم ساحیتی ئەو و ده‌فعت ته‌واو. به ئاسپایی جاریکی دیکه که‌وته‌وه سه‌ر سکه، وه‌کو کیسه‌لێکی ماندوو بۆی ده‌خشان. ئه‌ویش ورده ورده سیبه‌ری ژیر قه‌ره‌وێله‌که‌ی جیده‌هیشته و به‌ره لای هه‌تاوه‌که ده‌رویشته، واته به‌رهو ئاسمان. ته‌نها به دوو شه‌ققه‌ی بالی ریک و پیک کۆتایی به‌م کورته چیرۆکه‌ی من ده‌هینیت. ئەو ده‌فریت و منیش له‌سه‌ربان، وه‌کو غه‌ریبیک ده‌چمه خواره‌وه. پێش ئەوه‌ی بچمه خواره‌وه، سه‌یری کۆتره‌که ده‌که‌م تا له چاوان ون ده‌ییت.

هه‌ناسه‌م به ته‌واوی له خۆ بری، بیسوود بوو، به لای راستدا وه‌رچه‌رخام هه‌ر بیسوود بوو. وه‌ک شه‌رکه‌ریکی به‌زیو، به سکه خشکه گه‌رامه‌وه، هه‌تاو مله باریکه‌که‌می له پشته‌وه ده‌سووتاند. له خواره‌وه‌ش گویم له ده‌نگ ده‌نگه ده‌بوو. جاریکی تریش که‌وته‌وه سه‌ر سکه و به‌رهو کۆتره‌که‌م که‌وته‌و خشکه. ئەمجاره‌یان به ته‌واوی که‌وتبووه به‌ر خۆره‌تاوه‌که و ئاسمانی لیوه دیار بوو، واته قه‌فه‌زه‌که‌ی من! سه‌ره بچووکه‌ی که‌میک لار کرده‌وه و شینایی ئاسمانی فراوانی بینی. چۆن نه‌داته شه‌ققه بال، ده‌میک نییه له کیسه دۆزه‌خییه‌که رزگاریی بووه! موچرکیکی سارد له‌شمی ته‌نی.

هه‌لفرییه سه‌ر ستاره‌که، کۆتری غه‌ریب عاده‌تی نییه یه‌کسه‌ر بفریت، ده‌یه‌ویت بزانیته به‌رهو کوئ ده‌ییت فریت. منیش ته‌نها دوو مه‌تریک لیوه‌ی دوور بووم، ده‌توت سه‌ده‌ها کلیۆمه‌تر لیوه‌ی دوورم. هه‌زم ده‌کرد ئاسمان بیته‌ په‌شته‌مالیک. به‌لام کاتیکیش سه‌یری ئاسمانم ده‌کرد، ئەفسووس! به پیچه‌وانه‌ی داخوازییه‌کانی من، شین و قوول و فراوان بوو. هه‌نده به‌س بوو بداته شه‌ققه‌ی بال! هه‌موو شتی که‌له‌بار بوو بۆ ئەوه‌ی له لای من نه‌مینیته‌وه.

چەند شەققەى بالىكى سىپى و گەرمایى كىسەيەكى كاغەزىن پىك ناكەن!
 بۆچى لە سالۆنەكەى ماللى سەباح، پىش ئەوەى بىخەمەوہ كىسەكە، يەك دوو
 تال شاپەرەكانىم ھەلنەقاچى! ئەم وردە گلەيى و تانانە بە چى دەچن ئىستا.
 دەمزانى ھەندەش نابات، دەچىتە سەربانى كۆشكەكەى مالل حاجى عەبدوللا،
 كۆشكەكەيان بەرامبەر بە ماللى ئىمە بوو. ئەگەر لىرە نەيگرمەوہ چۆن لەسەر
 كۆشكى ماللى ھاوسىيەك بۆم دەگىرپىتەوہ، نەخوزەلا كۆشكى ماللى ئەوانش.
 چونكە ئەمە يەكەم جارم نەبوو.

ئەرى كۆتر و بەرزايى كۆشكەكان، ئەمە گەورەترىن كۆست كەوتنى منى
 نەدەگەياندا! ھەندەش نابات، ھەر لە سەر كۆشكەكەوہ و ئاسمانى گەرەكى
 ئىمام عەبباس دەناسىتەوہ و ئىنجا بە گور ھەلدەفري و يەك دووجار بەسەر
 ئاسمانى ماللى رەفەت ئەفاندى دەخولپتەوہ ئىنجا دەنىشپتەوہ و ھىدى
 ھىدى بەروہ كولانەكە دەچىت، ئەگەرىش دەرگاي كولانەكە داخرا بىت، ئەوہ
 لە بەر سىبەرەكە پال دەداتەوہ. تەنھا دواى حەسانەوہ ئىنجا كۆترى ماندوو
 ئاو دەخۆنەوہ.

منىش بۆى دەچووم و خۆم كەردبووہ كۆترىكى سىپى ھاوچەشن. كلاوہ
 قىتەكەى سەرم وەكو وىرگول بەرەو پىشتەوہ ئامازەيەكى بىماناي دەدا.
 ھەستم دەكرد پەرە پەرتوبلاوہكانى پىم لە خۆلتەپانىي سەربان دەخشىت
 وئاردە خۆلەكە دەمالپت. بالەكانم توند لە قەبرغە گىر دەكرد و نووكى
 شاپەرەكانىش، لە پىشتەوہ لە كلەكەم نزىك دەبوونەوہ. ھەستم بە
 چەرمەكانى سەر دەنووكم دەكرد. دەتوت قىبەلەنومان، بۆنى ئاسمانيان دەكرد.
 كلەكەم چر و يەكگرتوو، ھەندەى نەمابوو لە عەردەكە بخشىت. منىش سىپى
 و كەلگەت بۆى چووم. وەكو دوو ھاوہرەگەز و ھاوشىوہ، دەورووبەرم ھەموو
 سىپى دەچووہوہ. ئارەزووہيەكى شىتانەش لە قەبرغەكانمەوہ ئاگريان
 تىبەربوو، نەمدەتوانى ئارەزووى فرىنم ھيور كەمەوہ. بەلام ئەو دايە شەققەى
 بالى سىپى و لىم دووركەتەوہ.

ئەو چى بوو ئاسمانى شارى داگىر كىردى؟ قەتئىيە بالقانچىراۋەكەى قەلا بوو، يا ئارەزوۋە لە بن نەھاتوۋەكانى من؟ وام لە خەرى خاسە، قورگ پر ھەنسك، بازوۋەكانم شل و خاۋ. ئەو چىن ھەمىشە دەفرن و لىمان دور دەكەونەو؟ ئەو پەلەۋەرەنەى كە لە توخمى خەونن. ئەم بالئدانەى كە پراۋپرى ئىسقانەكانىن گر و بايە، ھەر ئەوانن قەۋارەى راستەقىنە دەدەنە ئارەزوۋەكانمان، ئازادى دەبىتە بەشىك لە شىكلىان. كلكەكانىان شارەزاتر، شابالەكانىان بە ھىزتر و گەندەموۋەكانى ژىر سكىشىان لە ئاسمان فىنكى كۆدەكەنەو و گەرمى دەدەنە ئەو ھىلكانەى كە لەسەرى كە دەكەون. رەنگ و بىنايمان پاراۋ دەكەن و ئاسمانەكانى ناوۋەمان پەرۋەردە دەكەن. لە دورۋەو، لە ئاسمانە ھەر دورەكانەو گەمەمان لە گەل دەكەن، گەمەى نىوان فراۋانى ئاسمان و ھەزەكانمان. گەمە مندالىيەكانمان ھەراشتەر دەكەن تا دەگەنە ئەندازەى خەونەكەنمان.

ئەمجارەيان شەققەيەكى سىپى بوو موچرچىكى ساردى خستە ھەناۋمەو، ۋەك خەنجەرىكى ژەنگن ھەۋاى شەق دەكرد. يەك دوۋجار خولايەو و بەرزتر دەبوۋەو، واتە بچوۋكتەر. منىش چوۋمە سەر قەرۋەيلەكان، ژىرەوۋم بزيو بوو بە ھۆى سپرىنگەكانەو، سەرۋەشم بزيو بو فرىنى ھەزەكان. تا دەھات دور دەكەۋتەو، تاكو بوو بە خالىكى ھەند بچوۋك و لە ھەمان كاتىشدا خالىكى بچوۋكىش بەرەو ئاسمانى مالى ئىمە دەھات. ئەۋەى رۆيى كۆترە سىپىيەكە بوو و ئەۋەشى دەھات ئەو كوۋكوختىيە نەعلەتییە بوو كە لە سەر دارقەلەمتۆزەكەى ھەۋشەى مالى سمایلە سوورە ھىلانەى كىردبوو و دەگەرپايەو. قەلەمتۆزى گەلا شاشى ھەمىشە سەۋز، كوۋكوختى گرتە باۋەش و بۆنىكى كەسكوۋنىشى بە گەرەكدا پەخشكردەو.

ۋەك داماوىكى بچوۋك، ملم شۆر كىردەو و بە پاىەكانى پەيزەكەدە دەچوۋمە خوارەو و لە ھەمان كاتىشدا خەرىكى خۆ تەكاندن بووم، ھەستم بە بى تاۋانى دەكرد، بەرامبەر بە خەتايەك ۋەخت بوو بىكەم. لە كوتايىشدا ھىچم نىيە بەرگرى لىكەم، ئەم ھەموو پلان دارپشتن و سىنارىيۋانە دەبنە چىنگى

گه مژدهیی و بهرامبهر به دایک و باوکم بهرجهسته دهبن. ئهوهی دهمینیتیهوه: عارهقیکی زۆر و تهپوتۆزیکی بی ئهندازه و تینووتیهکی بیسنوور و غهمیکی کهلهکهبووش... ههموو شتهکان بی مانا دههاتنه پیش چاوم.

دهرگای سالۆنهکه م کردهوه، ههموو له دهوور سینیه یاپراغهکه دانیشتبوون و باوکم له شوینهکهی خۆی و دایکم له شوینهکهی خۆی و برا گهورهکهشم پاروویهکی له دهم بوو قسهشی دهکرد؛ سهری ههلبهری و به دهست ئاماژهی بو کردم و وتی: "ئهوه له کوئی بووی؟" فینکی ژوورهکه و ههنسکیکش گرێکویرهی له گهرووم دابوو. چ بلیم و باسی چی بکه! ئهو تراژیدیایهی رووی دا له ئاستیکی زۆر نزمه، چونکه تهنها له نیوان من و کوتریکدا رووی بوو. بهلکو حهیفه ناوی تراژیدیاشی لی بنریت. باسکردنی گه مژدهیهکهی بو خۆی. هیچم نهوت و چوومه ریژی ئهوانهوه: ئهوان به کهیفهوه پاروویان له یاپراغ دها و منیش نیوهی ههست و هۆشم له ئاسمان بوو، نیوهکهی تریش ورده ورده دههاتهوه ئاسته نزمهکانی واقع و بۆنی شبیتم دهکرد. بۆنه تاییهتهکهی یاپراگی کوردان.

ئهم چیرۆکه کورتهی مندالیم بهسهر دهکردهوه و به دهم ریوهش گه پهکی ئیمام عهبابسم بریبوو و گه یشتبوومه ناو بازاری زیره پهنگرهکان. من و ئهم چیرۆکه دهیان سال کهوتبووه نیوانمان، بهلام بۆنی یاپراغیکی بههارانه لووتی دهتۆزاندمهوه. بهسهر کاشیه گێر و گهوالهکاندا دهپویشتم و تا گه یستمه سهر شهقامی جمهووری. گه پهکی شهریکه م تهواو له دووی خۆ جیهیشتبوو و مالیش تهنها دهرگایهکی داخراو بوو و هیچی ترا!

سبهی دهبیت بچمه گه پهکی بهگهکهکان، واته گه پهکی بهگلهر. گه پهکی بهگلهر و مزگهوتی پاسوانزاده، کورترکراوهی بهسهرهاتهکانی سالانی ۱۹۵۹ ه. لهوێ له بهر سیتهر کوپووهکان، پرسیار له لقه دارخورمایهکه دهکه م که سالانیک ببوونه مۆلگه ی خهونهکانی من. رهنگییت، ئهو، ئهو و بهس سورایکی له لا بیت، سوورای شته له بیرچووهکان! ئه ری سیبه ریش نهینیهکانی ههتاو شیتهل ناکات!

پاسوانزاده

تا سالانی هفتاش ناوی "پاسوانزاده" به نیسبته دانیشتوانی گه په کی به گهر شتیکی نامو بوو. ئهوان به مزگه وتی پاسوانزاده یان دهوتوت "مهلاقون"؛ گوايه کاتی خوئی دهوروبه ری ئهم مزگه وته زهرعات و بیستان بووه وه و ههموو ئیواره یه کی هاوینانیش، مه لای مزگه وت به کاله گیکی ژیر هه نگلییه وه گه پراوته وه مال. به لام دوا ی ئه وه ی باو کم ده بیته مه لای ئه و مزگه وته و له سه ره تاکانی سالانی هفتاش، ده ست ده کات به چاکسازیی له مزگه وته که. ده رگای هه وشه ده گوړن و هه روه ها ئاوده سته کان پاک ده کریته وه به رمیله ئاویکی دیکه ده کرن و جوان به بویاغی رهش، بویاغی ده کن.

له و کاته ی که ده رگا دارینه کونه که هه لده ته که یئن و خه ریکی رینی دیواره که ده بن، له پریکدا، پارچه مه رمه ریک ده رده که ویت که له سه ر نووسرابوو "مزگه وتی پاسوانزاده" و سالی دروستکردنیشی له سه ر نووسرابوو. بویه قابله مه رمه رده که ده رده هیئن و جاریکی تر ده یخه نه وه سه ر ده رگا که و ئیتر له و کاته وه، به ره سمی ناوه که ی ده بیته وه "مزگه وتی پاسوانزاده".

نازانم چه ند سال تیپه ریوه، به لام دوا ی ئهم ههموو ساله، وا ئیستا گه پراومه ته وه به رامبه ر ئهم ده رگایه. وه خته بیه کانیه کی بیروه ری و به جه سته مدا داچوړیم. ههموو خانه یه ک له له شم هه لگری یاده وه رییه که، ههموو شانه یه کی داوی چیروکیکی تیایا، ههموو مولو لوله یه ک هه کایه تیکی مه حالی تیا هه شاردراره. هه ست به بوونی چه ندین نه ینی دیکه ش ده که م، ره نگه هیشتا کاتی گترانه وه ی نه هات بیت. روژیک دادیت ئه وانیش چه قهره بکه ن.

کانی بیروه ری ته نها کانیه کی بیروه ری ئاوی و ته ر نییه، به لکو خاوه ن تیشک و ره نگدانه وه کانی خو شیه تی، سه رداری هی شکایی و مه ودا

بزوینه‌کانی خۆی ده‌کات، ته‌پوتۆز و دوورییه سحراییه‌کانی خۆی ده‌پاریزیت، به تاییه‌ت کاتیک به قه‌د بالای مرقۆدا هه‌لده‌شاخیت. گشت ئه‌م توخمانه‌ ده‌بنه‌ ره‌گه‌زه‌ پیکه‌ینه‌ره‌ بنه‌ره‌تییه‌کانی. بزووتنه‌وه‌ی یادوه‌ری، بزووتنه‌وه‌یه‌کی شاقوولییه، به‌شداره‌ له‌ دروستکردنی ساخوتمانی ناوه‌کی مرقۆف. هه‌میشه‌ له‌ گه‌ل ئیستا‌کاندایه‌ و له‌ گه‌لمانی‌ش گه‌وره‌ ده‌بیت، له‌ سرکترین کاته‌کاندا فریامان ده‌که‌ویت و به‌هیزتریشییانه. هه‌ندی‌جاریش به‌ بی‌ ئاگاداری و ویستی ئیمه‌ش گۆرانکاری به‌سه‌ردا دیت. بۆیه‌ یادوه‌ری شتیکی وه‌ستاو نییه. وه‌کو چه‌کی یه‌ده‌ک هه‌لیده‌گرین.

وه‌کو هه‌موو گه‌ره‌که‌ کۆنه‌کان، خانووه‌کان له‌ ده‌ور مزگه‌وته‌وه‌ بلۆده‌بنه‌وه. ئه‌و ده‌بیته‌ چه‌ق و شت و ئینسانه‌کان به‌ ده‌وری ئه‌ودا ده‌خولینه‌وه. ئه‌م ده‌ورو به‌ره‌ پێی ده‌لین گه‌ره‌کی به‌گه‌ر. یه‌کیک بوو له‌ گه‌ره‌که‌ دژواره‌کانی شاری که‌رکووک، دژوار بوو بۆ خۆ راهێنان، دژوار بوو له‌و سالانه‌ی که‌ هه‌موو عێراق بۆنی شه‌روشه‌ر و ئینقلابات و شو‌رشی لی ده‌هات.

قه‌لاش به‌ نیسبه‌ت ئیمه‌وه‌ دوور بوو و زیاد له‌ پێویستیش به‌رز بوو، بۆیه‌ له‌م نێوانه‌ هه‌سیره‌کانی مزگه‌وتی پاسوانزاده‌ هه‌لیبژاردم، بۆ ئه‌وه‌ی دواتر، دوا‌ی چه‌ندین سال‌تر زۆر هه‌کیمانه‌ تا هێزی تێدایه‌ فریم دات. تو‌رم هه‌ل‌داته‌ کیشوه‌ریکی دیکه‌. خۆ راهێنان له‌و ئاووه‌ها تاییه‌ته‌ یا ده‌تکاته‌ گێله‌پیاویک که‌ ته‌نها له‌ خه‌یالیکی که‌م مه‌ودا دا، له‌ سیبه‌ری خودا په‌رستیدا، هیمینییه‌ک رۆحه‌ پێته‌گه‌یشته‌وکه‌ت هی‌ور ده‌کاته‌وه، یا ئه‌وه‌تا به‌ رامبه‌ر به‌ را‌پایی کات، به‌رامبه‌ر به‌ ناعه‌داله‌تی شو‌ین، خه‌نجه‌ره‌ ده‌م کول و دارینه‌که‌ت ده‌رده‌هینیت و ده‌لێت مال‌ئاوا.

به‌گه‌ر واته‌ به‌گه‌کان. وشه‌یه‌کی تورکمانی ئاماژه‌ بۆ سه‌رده‌می‌ک ده‌کات که‌ ئیمه‌ به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک ئاسه‌واره‌کانیمان نه‌بینی، ئه‌گه‌ر به‌ دیق‌قه‌ته‌وه‌ سه‌یرت بک‌ردبایه، ره‌نگه‌ زاکی‌ره‌ی شته‌کان هه‌ندی بیره‌وریان زیندوو

بکردبایه ته وه: سه لته ی پاکو خاوین، زیره ی سه عاتی به ربا خه ل، که شیده ی زهر دی بۆنخۆش، بۆنی عه تری خۆمالی، قووتووی... بۆنی میسکی ده سکرد، پیللوی چه رمی بریقه دار، کراسی سپی زۆر خاوینی ئوتوو کراوی بی یه خه، هه ندی ده سمایه ش بۆ رۆژی سیا، ئەگینا هیچی تری لیوه ده کپرا. زۆربه ی زۆری ئەو "به گانه" خانه نشین بوون، مه به ستم ئەوانه که هاتوچۆی مزگه وتیان ده کرد، خه ونی رابردوویه کی دووریش هه ندیجار سواری ئه ستۆیان ده بوو، به تایبته کاتیک له ده وری سوپه نه وتیه که ی حه جره که ی باو کم کۆ ده بوونه وه. قسه نه سه ته که انیان به جوړی هه لده بژارد که نه ک ته نها هه ر ئیستایان بۆ دابین بکات، به لکو داها تووی کوپ و کوره زاکانی شیان بخاته چوارچیوه یو کی کۆمه لایه تی لایقه وه. پراگماتیک بوون، رهنه که ئەمه چووبیته جیناتیانه وه، یا ئەوه ی مه زه به ی حه نه فی ریگا خو شکه ری بووبیت. به تیر و ته سه لیه وه سه یری ئیمرویان ده کرد، خۆیان بیبه ش نه ده کرد له له ززه ته دونیه و بیه کان و بیریشیان له وه ده کرده وه، که ئەم گردبوونه وانیه یان له ده وری مه لا و مزگه وت، خودای باری، پارچه ئه رزیکیان پێ ره وا ده بنیت بۆ ئەوه ی وه ک خانه نشینی ئەبه دی له باخچه و میژگه کانی به هه شت به که یفوماشا رابویرن.

هۆی گواسته وه ی مالمان له قه لاوه بۆ ئەم گه ره که ئەوه بوو که بۆ باو کم زۆر دوور ده که وته وه. دوو هاتوچۆ له مسه ری شاره وه بۆ ئەوه سه ری شار، کات و خه رجی ده ویت. بۆیه هه نده ی نه برد خۆمان له م گه ره که دۆزییه وه. سه ره تا "به گه کان" به لالچیکه وه سه یری مه لایه کی کوردیان ده کرد که تازه له گونده کانی ساله ییه وه و ها تووه و هه نده ش نییه له زیندانی موسه یه ب ئازاد کراوه، ئیستاش، هه موو هه یینییه ک، له جیات ی پیغه مبه ر سه ر مینه به ره که ده که ویت و وه عز و ئامۆژگاریان ده کات و بۆ هه موو کاروباریکی ئاینیش ده بیته راویژکاریان. له روخساری باو کما به سه ره اته کانی چه ند ساله وه له وه به ریان ده ها ته وه یاد. زۆرجار بیهۆ ده بووه قین. مه به ست له به سه ره اته کانی پاش نیوه پۆی چوارده ی ته مووزی ۱۹۵۹هـ.

ئەو رۆژە رۆژىكى ئاسايى نەبوو، چۈنكى كوردەكان و كۆمۈنىستەكان بىكەۋە دەيانويست يادسالى "شۆرشى گەلاۋىژ" بگېرن و بەو بۆنەيەۋە خۇپىشاندىكى ساز بدەن. بەلام ئەم خۇپىشانداۋە بە ھىمنى و سەلامەتى كۆتايى نايەت. چۈنكى كاتىك خۇپىشانداۋە كە دەگاتە كۆتايى شەقانى ئەتلەس، دەبىتە تەقە، پىش تەقەكەش، توركمەنەكان بە سواری ئوتۇمبىلى سەربازىيەۋە، بە تەنىشت خۇپىشانداۋە كە دا تىدەپەرن و گەنجە توندېۋەكانىشيان ئىستىفزاى خەلگە كۆبوۋەۋەكە دەكەن. ئەم گەنجانە لە كۆتايى شەقامەكە و ھەندىكىشيان لە چاخانەكان كە شوينى كۆبوۋەۋەكانيان دەبىت، ئا لەو ئاستە دەيكەنە تەقە. پاشان دەبىتە شەپە بەرد و دار، بە پىي سەرچاۋەكان ژمارەى كۆژاۋەكانى توركمەن دەگاتە سى كۆژراۋ و سەد و سى برىندارىش. بەلام ئايا دەبىت ھۆكارى ئەم پىكادانە چى بووبىت؟

ئەم شەپ و كوشتارە بە جۆرىكى دى گەشەى دەكرد ئەگەر بەھاتبايە رۆژى ئايندە رى بە گۈندىشىنە كوردەكان بدرابايە كە بۇ تۆلە سەندىنەۋە، بە تىلاۋە روويان كردبوۋە شار. ئەۋە ئەو كات بە تەۋاي ئەم شەپە گەشەى دەكرد و زام و برىنەكانىشى ھەندەى دىكە قولتر دەبوو. بەلام پىرسىار ئەۋەيە كى بوو بوۋە ھۆكار و سەبەبى جۇشدانى ئەم فىتنەيە؟ بەشىكى دەگەپىتەۋە بۇ ئەو توركمەنانەى كە تازە لە ھەپسخانەكان بەربوۋبوون، مەبەست لەۋانەيە كە لەگەل ەربە توندېۋەكانى دەستيان ھەبوۋە و ھەر ئەۋانىش ھانىيان دابوو بۇ ئەۋەى دوۋبەرەكىى بخەنە نىو كورد و توركمەنەكانى شارى كەركۈكەۋە. بەپىۋەبەرى ئەم بە ئاشكرا لاي توركمەنەكانى ئەۋەى دركاندبوو كە لە ھالەتى وادا پىشتىگىرييان دەكرىت، بىگومان ھۆكارى دىكەش ھەبوو.

كاتىك باۋىك لەو مزگەۋتە دادەمەزرىت، تەنھا ھەر پىنج سال بەسەر ئەو رووداۋانەدا تىپەرىي بوو، بۆيە كۆمەلگە بچۈكەكەى دەۋروبەرى پاسوانزادە لە سى بەرە پىكەھاتبوو. توركمەنە داخ لە دلەكان بەرەيەكيان پىكەھىناۋو، بە ئاشكرا دەيانويست مەلایەكى توركمەن لە جىي باۋىك دابىن. بەرەى

دوومیش، ئەوانیش ھەر تورکمان بوون، بەلام دەیانویست چاوەڕی بکەن و بزەن تا چ رادەپەک دانوولەیان لەگەڵ مەلای نوێ دەکولێت. بەرەى سێپەمیش، جگە لە یەک دوو حاجی کە بە ئەسل خەلکی حەویجە بوون یەکیکیان ناوی حاجی کوردی بوو، ئەوانەى دیکە کوردە ھەژارەکانی گەرەکی عەرەسە بوون و پشتگیریان لە باوکم دەکرد. داسۆز و دەسکورت بوون. زۆربەیان تورکمانیشیان نەدەزانی و تورکمانەکانیش حیسینیکی ئەوتۆیان بۆ نەدەکردن، چونکە ئەوان نەوێ بەگەکان نەبوون، بەلکو کۆلەلەر و کریکاری بینا و عەرەبانە بە دەست بوون، تەنھا یەک دووکیان نەبێت خانەنشین بوون. خانەنشینی بێ مووچە! ئەوان، باوکمیان بە بێ غەل و غەش خۆشدەویست، بەلام لە کۆر و کۆبوونەو نە رەسمییەکاندا هیچ دەنگیان نەبوو. وەک فریشتەى بێدەسەلات بە دەور باوکمدا فرە فریان بوو. لە راستیدا فریشتەى بێبال بوون.

بە تێپەرپوونی کات، رووبەری ئەم مەملەتیە تەسک دەبوو، پەيوەندیە شەخسیەکان بەسەر کۆسپەکاندا زال دەبوون و باوکمیش چاکسازیەکی زۆی لە مزگەوتەکە کرد و بە چاویکی یەکسانیشەو سەیری دەوروبەرەکی خۆی دەکرد. کاریسمایەکی ھەبوو، کە لە ناخی خۆیدا، باوەڕی وا بوو کە باوکی بەشتیکی گەرەى لە شەخسیەتى ئەو پیکھیتاوە. ئەو برۆای وابوو کە ھەوایەکی نەیتی ھەبە کە نەوکان پیکەوێ گری دەدات، لە پشتیکەوێ دەترنجیتە پشتیکەوێ. ئەو لە ریگای خەونەکانییەو زۆرجار نەیتیەکانی کەشف دەکرد و دونیای پێ لیکەدایەو، بە تابیەت کاتیک خەونی بە باوکی ببینیایە. لە دوو تۆی ئەو شەوانەى کە خەونی بە باوکیەو دەبینی، نەیتیەکی لە لا دەدرکەند و زۆرجاریش راست دەدرەچوون. ئەو لە حەوت سالییەو، کاتیک لە خەو ھەلەدەستا، ھەتاو لە پشتییەو ھیشتا وەنەوزی دەدا. ئەمە بە هیچ جۆریک زۆرانبازی نەبوو لە گەل سروشتدا.

دوای پینچ شەش سال، باوکم پشت بە خۆبەستوو، بە ھیز و باوەرەو، پێی راستی دەنایە حەوشەى مزگەوتەو. منیش ئەوکات، تازە پەرۆبالم

دەردەکرد. بە بێ ئەوەی هەستی پێکەم، ئەمە بۆ من زۆر بوو. لە ژوورەکهیدا، کتییخانیەک و فەرشێک، بۆ زستانانیش سۆبەیهک. سادە و دەولەمەند. زۆرجار دەچوومە ژوورەکه و سەیری کتییەکانیم دەکرد. کاتی بانگدانیش بەهاتبایە، ئەوانەى لە ژوورەکه بوون دەچوون بۆ دەزنوێژشوشتن. جا من بە تەنھا دەمامەوه. سەیری کتییەکانم دەکرد، کتییى وا هەبوو تەمەنى سەد سأل دەبوو، بەشێکی هێ باپیرەم بوو. لەسەر میزەکهش چەند کتییکی بەرەدەستە هەبوون، ئەوانەى زوو زوو مۆتالەعە دەکران. لە نیۆ ئەو کتییانەى سەر میزەکه، کتییکی بەرگ سووری ئەستوور هەبوو زۆر سەرنجی رادەکیشام. رەنگە هۆى ئەم سەرنجراکیشانە ئەو بووبێت کە رەنگی بەرگەکەى بووبێت، چونکە کتییى مەلایان زۆربەى زۆریان رەنگى خۆلیان هەیه، هەر بە رەنگى ئاخیرەت دەکات. کاتیکیش کتیییکت هەلەدگرت و دەتکردەوه بۆنى دونیای لى نەدھات و یەکسەر"ئیمە لە خۆلین و دەگەرپێنەوه خۆل!" ت دەهاتەوه یاد.

ئەو رۆژەى بە تەنھا لە ژوورەکهى مامەوه. ئاگرى سۆپەکە شین شین نیلە نیلى دەکرد. دەستم بۆ کتییە ئەستوورەکه برد، دەمیک بوو مەراقم لێیدا. بە زەحمەت پێمەلەدەگیرا. هەلەمدا یەوه. پری لە نەخشەى ولاتان و تابلۆی رەنگاورەنگ و وینەى کەسایەتییە بە ناوبانگەکانى دونیا بوو. لە سەر بەرگەکەشى بە خەتى کووفى، بازنەیهک دروستکرا بوو، کالێگراف و هونەرى تەجریدى بە جوریکى وا تیکەل ببوون، ئاماژەى بۆ دەستیکی رەنگین دەکرد. پێیشى دەچوو هێزیکى نەینى بزوینەرى بووبێت. نەخشەى هەمان بەرگ، لە لاپەرەى یەکەم دووبارە ببوووه، بەلام بە خەتى سپى لە سەر پانتاییەکی مۆرى کال. بێجگە لە کتییى قوتابخانە، وا بزنام ئەو یەکەم کتیب بوو کە دەستم دا بێت، یا رەنگە کتیییکى دیکە بووبێت بە ناوینشانى "لووتیکى عەجایب" کە برا گەورەکەم لە کتییخانیەى قوتابخانە ئیستیعارەى کردبوو؛ بە شەوقەوه سەیرم دەکرد. وا بزنام هەمان چیرۆکی پینۆچۆى ئیتالییەکە بوو، ئەوەى کە والت دیزنى دەیکاتە یەکیک لە شاکارەکانى فلیمى کارتۆن.

چیرۆکی دارتاشیکه که بوو که شووشه یه که به دار دروست دهکات و پاشان روچی دهکه ویتته بهر و گه وره ده بیت و دهیخه نه مه کته ب، ئیتر هر کاتیک درۆیه کی بکردبایه لووتی دریژ ده بوو. ئەمه دهرزیکی ئەخلاقى بوو بو مندالان و باس له زیانهکانی درۆ دهکات.

من له حوجره که مابوومه وه. بانگ تهواو بوو و باوكم به دهم خویندنی وێرده وه، له دهنوێژ شووشتن دهگه پرایه وه حوجره که ی، به دهستیش هیمایه کی بۆکردم، مه به سستی ئەوه بوو دانیشم تا ئەو له نوێژ ده بیتته وه. هه ره م پر ببوو له نوێژ که ران و چاوه پروانی باوكمیان ده کرد بۆ ئەوه ی بچیت پيشنوێژیان بۆ بکات. منیش به ته نه ا له ژووره که ی مامه وه. دهستم کرد به هه لدانه وه لاپه ره ی کتێبه ئەستووره که.

وه کو کۆرپه یه ک خستبوومه باوهش و خه ریکی هه لدانه وه ی لاپه ره کانى بووم. که و تمه سه ر لاپه ره یه ک که وینه ی ئاژهل و بالنده ی تیدا بوو. له بهر ئەوه ی هیشتا به تهواوی نه مده توانی عه ره بی بخوینمه وه، دلّی خۆم به ته ماشا کردنی ره سمه کان ده دایه وه. سه ره وه ی وینه که ئاسمانی کی سپی بوو، هه ندئ په له هه وری قاوه یی ئاماژهی بۆ ئەوه ده کرد که سپییه که شینه. ده دوانزه بالنده، به مه نزووری کی کلاسیکی ئەوه یان نیشان ده دام که بالنده کان ده فرن و ده یانه ویت کاغه ز- ئاسمان جیبه یلن. به وه رزی کۆچکردن ده چوو. له ملای ئەولاش، دوو جوړه درهخت، لقو پوپیان بلاو کردبو وه و هه مان ره نگیشیان هه بوو، واته قاوه ییه کی کال. نه دهنرا چ جوړه درهختیکن. پاشان له دوو را، زنجیره چیا یه ک، قوولی ده دایه مه نزووره که؛ له قه د پاله کانیش، گژوگیا، داروده وه نیکی چری لیبوو که به ئاسانیش له دوو دارچنار جودا ده کرانه وه. خانوویه ک و به ره هیوانیک ئەتمۆسفیری کی فینکیان دروست کردبوو. له ته نیشته خانووه که ش، خانۆچکه یه کی لیبوو. ئیتر به ره و ئەودیو، هه وشیکى فراوان که پری له ئاژهل و بالنده ی هه مه چه شنه بوو. جگه له ئەسپیک و گویدریژیک، جوانوویه کیشی لیبوو که له ته نیشته جوانه گایه ک ده له وه ری و مانگا و گولکی کیش، که می له ولاتریش گامیشیک و

سه گیک و تانجیهک هه بوو. له پشته وهش، هیستریک و عهله شیشیک و مریشکیک و کهله بابیک و مریشکیکی دیکه. دوو سئ جووجه لهش دوای که وتبوو و یه کیک له جووجه له کان سواری پستی دایکی ببوو. به ناریکی خهریکی چینه بوون. ئەم بالنده و ئازهلانه به گرافیک ئەو لاپه رهیه یان رازاندبووه وه. لهو لاتر، کوتریکی هیندی، ئەوانه ی که کلکیان گف دهکه نه وه ملیان به رهو پشتیان دهچه میننه وه، له گهل که رویشکیک و کوتریکی حاقو، پی رووت و چاو روون، گوشتی سهر دهنووکیش، وهکو کلسی نیو موغاره کان له سهر یه ک کو بوو بووه وه؛ پیکرا چینه یان ده کرد. کولانه یه کیش بۆ سه گ دروستکرا بوو. له پال ههر ئازهل و بالنده یه کیش ژماره یه ک دانرابوو، له خواره وهش هه مان ژماره دووپات ببوو وه، ناوی گیانله به رهکانی له سهر بوو.

له لاپه رهکه ی دیکه، هه مان دیمه نی لیوو، به لام ئازهل و بالنده ی دیکه ی لیوو. زۆربه یانم ده ناسییه وه. له ناو هه موویان قازیکی جوان و مل دریژی سپی هه بوو، زۆر سهرنجی راده کیشام. دهنووکى بۆ ژیر ئاوه ته که که دریژکردبوو که به ته ما بوو رووه کی ئاوی و قه وزه بخوات. سهری له ژیر ئاوه که دهره ئا و له ملاوئه لای دهنووکیشیه وه ئاوه که ی فلتەر ده کرد و چ خوراکیش ده مایه وه و قووتی ده دا. وهک خرۆکه، هه ندیجاریش خره ی ده هات. له ته نیشتی سۆنه یه کی لیوو، یه ک دوو سۆنه ی بچووکیش به دوایه وه بوون، ئەوان به رهو قازه که دهرۆیشتن. ههر کاتیکیش قازه که ملی دریژ بکردبايه، هه موو لاپه ره که ی داگیر ده کرد. هه ستت ده کرد که لاپه ره که ده بووه شه ویکی تاریک و ئاویکی شینی سازگار و ملیکی دریژ و سپی وهک چه قویه ک لاپه ره که ی ده کرده دوو له ته وه.

منیش کراسیکی خه تخه تم له به ره و خهریک بووم له ئاوه که نزیک ده بوومه وه، کاتیکیش ده ستم بۆ قازه که دریژ کرد، خوی فشکرده وه و په رهکانی قه باره یه کی گه وره تریان ده دای و به ره رووم هات. سه یری چاوه ره شه کانیم کرد که له گهل دهنووکه که یدا لیکنرنجا بوون، چاوه ره شه

جوانه‌کانی له شه‌وه قه‌ترانییه‌که ره‌شتر بوون. به ئاسته‌میش سه‌ری با ده‌دا و ده‌یویست لیم نزیك بیته‌وه و به ته‌ما بوو هه‌ریشم بۆ به‌ریت. کاتیک قازه‌که به‌و شیوه‌یه تو‌ره ده‌بوو و به‌رگری له خو‌ی ده‌کرد، سو‌نه‌کانی ده‌وربه‌ری ده‌ره‌وینه‌وه و دوور ده‌که‌وتنه‌وه و له دووی خو‌یان ورده شه‌پۆلیان دروست ده‌کرد و ئاوه نووستوو‌ه‌که‌یان به ئاگا ده‌هینایه‌وه. من به ته‌واوی له قازه‌که نزیك بووبوو‌مه‌وه و به فرسه‌تی زانی و هه‌ریشی بۆ هینام، منیش هاوارم کرد و یه‌کسه‌ر لاپه‌ره‌یه‌که‌م هه‌ل‌دایه‌وه و په‌رده له رووی ئه‌و دیمه دادرایه‌وه.

له لاپه‌ره‌که‌ی دی، وشه‌کان به ئارامی خه‌وتبوون. هه‌ولیکم دا، بۆ ئه‌وه‌ی بیانیه‌نمه‌وه ئاگا، ناو له‌پم به‌سه‌ریانان هینا، لووس و بیگرئ بوون، هه‌مووی پیکرا له ژیر لیفه‌یه‌ک خه‌وتبوون. له سه‌ر یه‌ک دۆشه‌ک. ئایا وشه‌خه‌ون ده‌بینیت؟ به راستی بیرم له‌م رسته‌یه نه‌کردبووه‌وه. ده‌سته بچو‌وکه‌که‌م وه‌کو چه‌رچه‌فیک خسته‌سه‌ریان.

هه‌ستم کرد که لاپه‌ره‌ی ئاژهل و بالنده‌کان له خه‌و هه‌لسابوون و به ئاسانی هه‌ست ده‌کرا که له خه‌وشه‌که خه‌ریکی له‌وه‌ر و چینه بوون. به‌لام له‌م لاپه‌ره‌یه، شته‌کان جیا‌وز بوون. ئه‌م وشانه سه‌مبۆلن، هه‌یجیان پێ نه‌ده‌وتم. سه‌یری ره‌نگی وشه‌کانم ده‌کرد، هه‌ر وشه‌یه‌ک به ره‌نگ سوور کرابوو، پاشان چه‌ند وشه‌یه‌ک به ره‌نگی ره‌ش له دوا‌ی ئه‌وه‌وه نووسرا بوو. سه‌یریانم ده‌کرد و وشه‌کانم ده‌ناسییه‌وه. ئه‌مه (ک) و پاشان (ر) و پاشان (ع) بوو، ژماره‌ی (١) یان له پێش بوو. دوا‌ی ئه‌م ژماره‌یه‌ش داشیک هه‌بوو و پێته‌که دووباره ببوونه‌وه، به‌لام پیتی (م) زیاد کرابوو. ئه‌وه‌ی وشه‌کانی له یه‌کتر جودا ده‌کردوه ره‌نگ بوو. بۆ من ئه‌م شتانه مانایان نه‌بوون.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌مده‌توانی ئه‌و کتێبه ئه‌ستوو‌ره بخوینمه‌وه، به خه‌یرایی لاپه‌ره‌کانیم به‌سه‌ر ده‌کردوه و لاپه‌ره‌کانیم هه‌ل‌ده‌دانه‌وه، چاو‌م به نه‌خشه‌ی ولاتان که‌وت. چاو‌م به نه‌خشه‌ی کیشوهر و ولاتان که‌وت که له کو‌تایی کتێبه‌که‌دا بوون. نه‌خشه‌ی عێراقم بینی و توانیم که‌رکووک له سه‌ر نه‌خشه‌که

بناسمه وه. سى خه تى ليوه دهرده چوو. دوو خه تى رهش، يه كيكيان له وهى ديكه يان ئهستوور تر بوو، سينيهميشيان شين بوو. خه ته شينه كه كاتيك به رهو باكوور بچووايه، به لام دوو خه ته ره شه كهى دى، يه كيكيان به رهو باشوور و ئه وهى ديكه شيان به رهو روژئاوا دهرؤيشت. به لام خه ته شينه كه تا به رهو باشوور بچووايه ئهستوورتر دهبوو تيكه لى خه تى شينتر و ئهستوورتر دهبوو. سهيرى ئه ملاوئه ولاى كهركووكم كرد و له پيتى (ز) دهگه پام. باوكم منى بينى كه به وجوره نووشتاومه ته وه سهر كتيييك له كتييه كان، زهرده خه نه يه كى بو كردم و خه ريكي ويردى پاشنويز بوو. منيش يه كسه ر ليم پرسى:

- ئه وه بوچى پيتى (ز) له دهو روبه رى شارى كهركووك نه نووسراوه؟

- له چى دهگه پيى ئه حمه ده؟

- له گوندى زهر دك.

باوكم پيكه نى و وتى هه ي گه وچه گوندى هه ند بچووك له نه خشه يه كى

هه ند بچووك چو ن جيى ده بيته وه!

منيش وه كو بلئى ئازاريان دابيتم و وتم:

- ئه رى زهر دك بچووك بوو؟

ئهم ديا لؤگه ي نيوان كو و باوك، گه پاندميه وه بو سهر ده مانئى زور

زوو. دهنگه كان به باريكى رژانه وه نيو بيدهنگيه وه.

سهيرى دهرگاي مزگه وته كه م كرد داخرا بوو. نيوه پروان داده خرا. به

فيروم زانى له دهرگا بدهم. سهيرى دهرابه داخرا وه كهى سهرتاشخانه كهى

حاجى قادرم كرد، رهنگه ئيستا خه ريكي سهرخه و شكاندن بيت. دوكانيك

بوو به دهستى چه پى مزگه وته كه، به لام كاتيك له دهرابه كه ورد بوومه وه،

تويژى غوبارى له سهر نيشتبوو و له سووچه كانيش جالالؤكه ته و نه كانى

خوى رايه لدا بوو، ئه وه م له لا ئاشكرا بوو كه ئهم دوكانه ده ميكه

نه كرا وه ته وه.

حەكایاتەكانی ئەم سەرتاشخانەییە بەشی لە تەمەنی ئەو سەردەمەم
 پێكدهیشت. هەموو سەرمانگانیک دەچوو مە سەر کورسییەكەى حاجی قادر
 و سەرى دەتاشیم و پاشانیش بە گۆزان پشت ملی چاكدەکردم. تا نۆرەشم
 دەهات، خۆم بە سەیرکردنی ئەو تابلۆیانە دەخافلاند؛ یەکیکیان زۆر سەرنجی
 رادەكیشام. ئەویش تابلۆی تاج مەحەل بوو، هەموو سەرە مانگی هەمان
 حەوز و هەمان فواره و هەمان ریبوارانی باخچەكە چێژیان دەدامی. ئەو كات
 چیرۆكى ئەم بینایەم نەدەزانى، نەمەدەزانى كە ئەم بالەخانەییە بە یەكێك لە
 رەمەزەكانى عیشق و وەفا لە سەرتاپای جیهان دەناسریتەو. شاه جیهان،
 ئیمراۆرى مەزن، بە دیاری پیشكەشی ئەرجەمەندى هاوسەرى دەكات.
 ئەو دەشم نەدەزانى، كە بە تەمای دروستکردنی كۆشكێكى دیکەش بوو، ئەو
 كۆشكەیان دەبوا یە لە مەرمەرى رەش دروست كریت، بەلام مەرگ بواری
 نەدا كە ئەو پرۆژەییە ئەنجام دات.

هەروەها لە تەنیشت ئەم تابلۆییە، تابلۆی مزگەوتە بە ناوبانگەكەى سولتان
 سەلیمی قانونیش هەلوسرابوو. چوار منارە كە مەر ناسكەكە، بە ئاسماندا
 بەرزبوونەتەو و گومەزێكیشیان لە باوەش ناو.

حاجی قادر توركمان بوو، سەرەتا لە بەرەى دژ بوو، پاشان وردە وردە
 لە باوكم نزیک بوووەو، بۆ ئەمەش ھۆكاری زۆر ھەبوو، جگە لەو كە
 دوكانەكە وەقفی مزگەوتەكە بوو، خۆشی سەرەتا نیمچە مجبۆرییەكى دەكرد
 و نیمچە مەعاشیكى ھەبوو و كرییەكى زۆر كەمیشى دەدا. شتیكى رەمزی
 بوو. رەنگە لە سالانى سى و چلەكاندا دانرابیت. پێشی دەچوو ئەم كارە
 جۆرە تەوافوقیكى نێوان جەماعەت بووبیت. لە رینگای پەنجەرە بچووكەكەو،
 كە بە ھیلەگیكى شاش داپۆشرابوو، لە دوكانەكەییەو حەوشەى مزگەوت
 دەبنیرا، سەرەرای ئەوێ رووناكى لێو دەهاتە ژوور، حاجی قادر
 چاویكیشی لە حەوشەكە بوو. كاتیك بە حەوشەكەشدا تێپەربوایە، ئاغزە
 جگەرەییەك بوایە، گەلایەكى ھێشكەو بوو، یا پەرى كووكوختییەك بوایە، لە
 سەر ریی بوایە لەگەڵ خۆی ھەلیدەگرت و بەمە نیمچە مەعاشەكەى خۆی

حەلال دەکرد. بەلام لەبەر ئەوەی کە باوکم پێویستی بە مەجیورێکی تەواو
هەبوو، بۆیە هەندەي نەبرد، حاجی مەحمەدی درێژ پەیدا بوو. درێژ و
سەیکەلانی و نەزۆک. ئێمەي زۆر خۆش دەویست.

لەم چاکسازییه، حاجی قادر ئیتر ھەر خەریکی بەرپۆەبردنی سەر تاشخانە کە ی بوو و مە لا حەسەنە کوێریش وەکو خۆی مایە وە. سەرەرای ئەوە ی کە نابینا بوو، کە تەبوو وە بەرە ی دژ. تورکمانە ئە شرافەکان، بە مە لای خۆایانیان داوە نا، چونکە تورکمانیکی تۆخ بوو. مانە وە ی تەنھا لە بۆ ھاوسەنگی بوو، چونکە جگە لەوە ی کە دەنگی لە قورعان خوێندن زۆر ناخۆش بوو، ئەو چەند ئایەت و سوورە تانە شی دەزانی کە لە تەعزییە و مونسە بات دەبو تە وە پری لە ھە لێ و پە لێ بوون. مە لا نییە لەم ھە لانە ش خۆش بێت.

له رووی کاروباری ټاينيشه وه زور کول ه وار بوو. له و سهرده مه مندليک و دوو ټايه ټ ټينساني ده کرده مه لا، وهکو چو ن موزه ميده کان ده بوونه دکټور و نه وانه ټ خه ته نه يان ده کرد ده بوونه سه يد، نه ويش نازناو ټ مه لای پي ره و ا بينرا. به تورکمانيش ده يانوت "مولا حه سه ن". زور جار باوکم له ناو جه ماعت ټايه ټي بو چاک ده کرده وه. نه مه ټاماژده يک بوو بو نه وه ټ که پيشي بل ټ "دژايه ټي ټو ره گيکي پته و ټ نييه". له ناو تورکمانه کان زور حورمه ټي ده گيرا، ماوه يه کي که م بوو ژنه که ټي وه فاتي کردبوو، هه نده ټ نه برد که ټ تورکمان ټيکي ريک و پيک چوه ژير ده ستي مه لای کو ټر و نه خو ټنده واره وه.

مژگه‌وت گۆرپه‌پانیکی فراوان بوو بۆ ئەوم ململانییه کۆمه‌لایه‌تی و نه‌ته‌وايه‌تیيانه. ئەمه به‌ نيسبته منه‌وه گۆرپه‌پانی گه‌وره‌كان بوو. منیش له‌و سه‌رده‌مه زۆر ها‌توچۆی مژگه‌وته‌که‌م ده‌کرد و کرده‌ گۆرپه‌پانی خۆم. گویم بۆ حه‌کایه‌ت و به‌سه‌ره‌ات و قسه‌ نه‌سته‌قه‌کانی گه‌وره‌كان راده‌گرت. من له‌ ناو ئەو گه‌وره‌انه‌ منداڵیم برده‌ سه‌ر. به‌ تاييه‌ت ئەو رۆژ و شه‌وانه‌ی که‌ باوکم میوانیکی زۆری له‌ گونده‌کانی ده‌ورو به‌ری

که رکوک و ههولیره دههات، زۆربه یان هاوړتی مندالی بوون و هندیکیشیان له لای باوکی ئیجازه ی مه لایه تیان وەرگریوو. مه لاکان به بی جانتا و پریاسکه، سووک سووک و پی نه رم دههاتن و له حه وشه فراوانه که دهه سانه وه. هه مان روخسار و هه مان حه ره کات و هه مان دهموچاو دووباره ده بوونه وه. نوقسانی یه کیکیان ده بووه جیی باس و هه ندیجاریش نوکته ی سهرنجراکیش مه لایانی له بهر پیکه نین ده چه مانده وه. ئه وان زورجار وایان ده زانی مندالیکی وه کو من هه موو ورده کارییه کانی نانا سیتته وه، بویه بواریان به خویان ددها و زورجاریش هه موو شتیکیان دوت. منیش هه موویم له لای خوم تومار ده کرد.

به تایبهت وهرزی هاوینان دههاتن، له سهر دوشه که رهنگینه کان و دهنووستن و له سهر بالیفه سولتانییه کان پالیان ددهایه وه و له سهره وهش گلویی دارته له که ی پشت مزگه وتیش رهنگی لیفه کانی ده بریقانده وه. دوشه کی ئه ستوور و نه رم، پیش نووستن فینک دادههات. کی حه زی نه ده کرد له و حه وشه فراوانه و له ژیر ئه و دوو دارخورمایه که سیبه ری شه وانیه ی دروست ده کرد، نه خه ویت. لقی دارخورماکان شور ده بوونه وه و له نیوانیان چوله که و کوکوختی هیلانه یان ده کرد، هه ندیجاریش بالنده سپییه کانی شه وان فره فریان ده کرد. له دهوری گلویی دارته له که ی که تنه ها هر مه تریک له سه رووی دیواری حه وشه که وه بوو، میشووله و پیشووله و په پوله ی بوری تیسکنی شه وان، له سنوره کانی ژیان و سووتاندا ژیانان ده برده سهر. له بهر رووناکی گلپه کان وه کو پریشکه رووناکی په ریو ده که وتنه بهر دم و دانی شه مشه مه کویره کان و له بهر رووناکی ده ره وینه وه. میکروژیانکی تراژیدی، له و بهر زایانه، بهرام بهر به مناره و گومه ت وجودی هه بوو. رووناکی ده بووه ژیان و مهرگ له هه مان کاتدا. ئاسمانه قووله کانیش له و دوورایانه به ئه ستیره کاله کانیه وه ده جریوانه وه. له سهر خانووه کانی ئه مبه ر و ئه و بهریش، کولله دهوری قهره ویله کانی داوه و

شهر به کانی خه ونیش فینکایی و جوانییان تیا حه شار دراوه. ئەم ئاههنگه کانه، شهوان له دهو روبه ری مزگهوت داده گیرسان.

له نیو ئەو شهوه دووباره بووانه، شهو یکی تایبته ههیه، با باسی ئەو شهوتان بو بکه. دواى شیوی ئیواره و چاخواردنه وه و ئەوهی جگهره ی دهکیشا، جگهره ی خۆی له پاکهت و قوتوو دهرهیناو ئیتر قسه وباس درێژیه دهخایاند. پالدا نه وهی مه لا، سه د دهر سه د لاسایی کردنه وه پالدا نه وه کانی به هه شته، به که یفوماشا پالده ده نه وه. ئیتر له و شهوانه دا، فه نتازیا و خه یال و که راماتی مه شایخ و حه لقه ی سو فیه کان و له کووچه تاریک و تنوو که کانی خه یالیش ده یان حه کایهت له دایکه بوو. ئا ئەو شهوه خهوی لی زپاندم. ئەوان هه ندیکان چووبوونه ژیر لیفه کانیان و یه کیکیان خه ریکی تاره تکردن بوو و ئەو ویتیش پر خه ی ده گه یشته سه ربانه کان و یه ک دوانیشیان له ئاوده ست به کوکه کوک ده گه رایه وه. بیگومان هه ندیکیش له ناو شیرینی خه وندا خه ونی ده بینى.

منیش له ژیر لیفه که مه وه سه یریانم ده کرد. شهو راشکابوو، دونیا هیمن. شهو له شهویتی خۆی ده ژیا. مه لا جه رجیسی سه ربیر به دم خه و نه وه له باره ی شهو هه ندی قه سیده ی هۆنییه وه، بۆنی هه تاوی لی ده هات. ئەم هۆنراوه وه کو موسیقا بوون، نه ده گیران؛ وه ک ئاو شیکلیان ده گۆرا. بر گه یه ک کو تایی ده هات و بر گه یه کی دی ده ستی پی ده کرد، په خشان بوو، هه لمی شیعی لی هه لده ستا. له شیعر بو وه وه. لیفه که ی له سه ر خۆی لادا، هه ر به دم خه و نه وه قاپقابه ئەستوره کانی کرده پی و له سه ر کاشیه کان ته قه ی ده هات، بیده نگیی شهوی شهق ده کرد؛ به ره و گوئی حه وزه کان هه نگاوی دهن، دهر پییه سپیه که ی له پشت وه فشبوو وه و هه ردوو فه قتیانه که شی ئەرزیا ن ده مالی. منیش نه فه سم له خۆم بری بوو و سه یری ئەو نمایشه ئاسمانیه م ده کرد. فه قتیانه که ی هه لمالی و ده ستی به ده زنوێژ هه لگرتن کرد. هه ردوو ناو له پی پر ئاو ده کرد و ده موچاوی پی ده شو رد، هه ر ده په نجه ی رۆ ده کرد ژیر ریشه که یدا و پیسته که ی ته پ ده کرد. دوو

په نجه شى به پشت مليا هيتا و له هه ردو و ئه نيشكيشييه وه ئاو دده چورى. به ئاسته م گويم له دوعاكانى ده بوو، نه مده زانى به چ زمانيك دوعا ده كات. هه ندېكى كوردى بوو و باقىبه كى تريشى هه ر به فارسى و ئه فغانى ده چوو.

هه‌ل‌سایه سه‌رپی و کلاوه‌که‌ی چی کرد و قاپقاپه‌کانی کرده‌وه پی و به‌ره‌و ریزه‌ه‌سیره‌که‌ رو‌یشت که‌ هاوینان دوو ریزیان له‌بو نو‌یژی به‌یانیان هه‌ل‌نه‌ده‌گرت. پ‌یش نو‌یژدابه‌ستن سه‌یریکی دیواره‌ به‌رزه‌کانی ده‌کرد و هه‌ر دوو بازووی وه‌کو پ‌یغه‌مبه‌ران بو به‌تالی ئاسمان کرده‌وه. له‌ ژیر لیو‌یشه‌وه‌ و‌یردی ده‌وت، ده‌پار‌یه‌وه، فرمی‌سک وه‌ک خو‌ره‌ی جو‌گه‌له، شین شین ده‌که‌وته‌ ناو باوه‌شی شه‌وه‌وه. سکا‌لا کردن و ئایه‌تی ئاویی تی‌که‌ل ده‌بون. گو‌یم له‌ شه‌ققه‌ی با‌لی دوو قازی زو‌ر سپی بوو، چاو‌ه‌ خه‌والووه‌کانی منی ئاو‌ه‌ر‌شین ده‌کرد. دوو قازه‌که‌ی له‌ ته‌نیشتی نیشتنه‌وه، به‌ دوو فریشته‌ ده‌چوون، یه‌کی‌کیان له‌ لای راستی و ئه‌وه‌ی دیکه‌ش له‌ لای چه‌پی. هه‌ر دوو قازه‌که‌ با‌له‌کانیان کرده‌وه و مه‌لا جه‌رجیسیان دا‌پو‌شی. ئه‌و‌یش ده‌ستی‌کردبووه‌ نیو‌ په‌ره‌کانی سینیکی و نه‌و‌زاشی له‌گه‌ل ئه‌و گه‌نده‌مووه‌ گه‌رمانه‌ ده‌کرد. پاشان ده‌ستی بو‌ ملی یه‌کی‌ک له‌ قازه‌کان برد و ورده‌ ورده‌ به‌ره‌و سینیکی و زیاتر شو‌ر‌پو‌وه‌وه. قازه‌که‌ ده‌نووی بو‌ ژیر با‌لی در‌یژ‌کرد و ده‌یو‌یست مله‌ در‌یژه‌که‌ی نغو‌ کاته‌ نیو‌ قو‌له‌ فراوانه‌که‌ی مه‌لا جه‌رح‌س.

له نيو تاريخيې و تيشكه زهردهكان كه له پشتي ديوارهكانه وه ئاوديوي
هه وشه كه ده بوون، تيكه لي په له سپيتي ده بوون، له پړيكا مه لا جه رجيس له
نيو هه ردوو قازه كه نه ده بينزا. چاوه كانم هه لگوفى بو ئه وهى بتوانم زياتر
شته كان له يه كتر جودا بكه مه وه. ورده ورده سپيده وهكو گويزان شهوى
شهق ده كرد دونيا سر له نوى هه لدهات. ئه ستيره كان له شوين خويان
ده كوژانه وه، ده زوى رهش له ده زوى سپى جودا ده كرايه وه. هارهى
ئه به دى شار له دايكه ده بو. سيحره كانى تاريخيې ده توانه وه. كوكه ي يه كيكيان
و به لغه مې ئه ويتربان، واقعي هتاهه ئاسته نزمه كانى خوى. هه نده ي نه ما

بوو بۆ نوڤڤى به يانى، مهلايان كاڤىرى بايولۇڭيان له ههموو شتيك بههيزتره، يهك له دواى ئهويتر له خه وهلهدهستان و بهره وههزهكه دهچوون. دونيا ورده ورده رووناك دهبووه وه و وينه قازكه و ويردهكانى شهويش له ميشكى مندا جريوهيان دههات.

دواى نوڤڤى به يانيان، مهلايان سهرخهويك دهشكينن، پاشان چاى و قاوهلتى، خه ياليش بۆ من ريگاكاني خوى خوشده كرد.

دواى سهرخه وشكاندننى مهلايان دهبوايه بۆ قاوهلتىكردن بهاتنايه مالى ئيمه. منيش دهبوايه به سيني چايان بۆ بهرم. له بهر ئه وهى شهوى رابردوو، يهك دهك خه وهوچووبووه چاوم، به خه والوويى دههاتم و دهچووم. وهكو تارمايى له پيشچاويان دهردهكه وتم. جار ناجاريك سهيرى مهلايه كم دهكرد و ئهويش به زهرده خه نه كه وه وهلامى ده دامه وه. له خوم دهپرسى ئايا دهبيت، ئهويش ههستى به وه كرديت كه ئيمشه وه يهك دهك خه وهچووته چاوم و به ديار سيحره كاني ئيمشه وه وه خوم لينه كه وتووه! سهيريكي ديكه ي كردم و به چاو پيى وتم: "خو ئه مه يه كه مجارم نيه كه قاز دينه باوش و ديدارم". هزم دهكرد به كوردييه كي رهوان به سه رهاتى ئه وه مهلايه بۆ مهلاكان بگيرمه وه و ئهويش هر به چاو پيى دهوتم: "جا كى بروات پي دهكات رو له!". له م ئالوگوره بيدهنگه دا بووين، باوكم پيى وتم: "برو كورم دايكت بانگت دهكات".

منيش سينييه چايه به تاله كانم هه لگرت و بۆ لاي دايكم گه رامه وه كه له تهنشت سه ماوه ره كه به هيمنى و بيدهنگى، به كه وچك شهكرى دهكرد ناو ئيستىكانه كانه وه، به جورىك سهيرى دهكردم وهكو ئه وهى ئهويش ئاگادارى گشت به سه رهاته كان بيت و پيى وتم:

- بزانه كهس هيلكه و روڤى ناويت.

منيش كه گه رامه وه ناو جه ماعهت، مهلايه كيان به دهنگيكي بهرز پيده كهنى و دهسه سره سپيه كه ي دهركردبوو و راخستبووه ناوله پي و به هيواشى ههليگرت و دهستى كرد به سرينه وه ناوچه وانى؛ مهلاكه ي تهنشتى دهى برده

ژیر گوئی و شتیکی وت، ئەو زیاتر به پشتا چه‌مایه‌وه. باو‌کمیش به هیمنی نانی ده‌خوار و ئاگاداری سفره‌که‌ش بوو بۆ ئەوهی بزانی‌ت هه‌موو شتی‌ک ته‌واوه و که‌س شتی‌کی دیاری‌کراوی ناو‌یت و سه‌یری‌کی کردم و پێی وتم:

- دوو چای، یه‌کی‌کیان بێ شه‌کر بێت.

ئەو به‌یانیا‌نه زۆر زوو گه‌رم داده‌هات و بۆنی چای شیرین و بۆنی رۆنی راعی و قرچه قرچی هیلکه و رۆن به‌ حه‌وشه‌که‌دا بلاوده‌بووه‌وه. هه‌ستم ده‌کرد پینچ ده‌قه‌جاریک، پله‌یه‌ک گه‌رمایی به‌رز ده‌بێته‌وه، به‌م پێیه‌ تا ناوه‌ندی نیوه‌رۆ، ئیتر ده‌ره‌وه کش و مات. کش و مات هیچ به‌رجه‌سته‌یه‌ک ناجوولیته‌وه، هه‌تاو له‌ ناوه‌ندی ئاسمان پشوو ده‌دات و قه‌ده‌ریک راده‌وستی‌ک، سی‌به‌ر نامینیت، شته‌کان وه‌کو کات ده‌مه‌یین، ئەمه‌ مه‌ینی سه‌رما نییه‌ به‌‌ل‌کو مه‌ینی گه‌رمایه‌. وه‌کو ئیستا؛ ئاسمان وه‌کو کاغه‌زی‌کی سپی هیچ لینه‌نووسراو ده‌خوینمه‌وه.

به‌و نوێژنیوه‌رۆیه که‌س له‌ ده‌ره‌وه نه‌بوو؛ دنیا له‌ ناو گه‌رمی و ئەو هه‌لاوه‌ی که‌ له‌ زه‌مین به‌رزده‌بووه‌وه بارستایی ده‌دایه‌ زه‌وی، بارستایی ده‌دایه‌ هه‌موو به‌رجه‌سته‌یه‌ک. له‌شی قورس ده‌کرد و ئاراسته‌کانم لێ تیکه‌ه‌چوو. "ئاخر ده‌بێت ئیستا مالی ئیمه‌ له‌ کوێ بێت؟" ئاو‌رم دایه‌وه، به‌رامبه‌ر مزگه‌وته‌که‌ کوڵانیکی ته‌سک هه‌بوو، له‌و کوڵانه‌وه ژنیکی عه‌با له‌سه‌ر، له‌ دوو شوینیش لیوو و چه‌ناگه‌ی کوترابوو؛ به‌ بن دیواره‌که‌دا تیده‌په‌ری و ده‌یویست خۆی له‌ نیو سی‌به‌ره‌ ته‌نکه‌کاندا ون کات. وه‌کو تارماییه‌ک له‌ نیو ئەو ته‌پوتۆزه‌ی که‌ نه‌عه‌لاستی‌که‌که‌ی دروستی ده‌کرد، ده‌رده‌ه‌چوو. که‌وته به‌ر تیشکی هه‌تاوه‌که‌و به‌ ئاسته‌م دیار بوو. وه‌کو سه‌راب ده‌له‌رایه‌وه.

ئەو به‌ لای ده‌ستی راست و منیش به‌ ده‌ستی چه‌پ، به‌ ژیر دیواری مزگه‌وته‌که‌دا رۆیشتم و گه‌یشتمه‌ جیی ئەو دارخو‌رمایه‌ی که‌ جاران قه‌سه‌پیکی زۆر خراپی ده‌گرت که‌ به‌ "کوردکوژ" به‌ناوبانگ بوو. دوو

دارخورما بوون، یه کیکیان برپییه وه و ئه ویتتر، سهر شکوفه که ی به ره و ئاسمانی مزگه وته که به رزکردبو وه. له داخا شه قی بردبوو.

به پیش مالی حاجی سادقه درێژدا تیپه پریم و کهتمه وه سهر شه قامی دیمه شق که به دهستی راست فرۆکه خانه ی سهربازی بوو و ههر به دهستی چه پیشدا چند ریگایه که هه بوو که دهچوون به ره و عهره فه و ئه لماس و ته په و گه ره که کانی سهرووی شار. چه ندین سال ئه مه ریگای من بوو بۆ ئه وه ی بچه قوتابخانه ی باوه گورگور. به پیش یانه ی ئاسوورییه کاندای تیپه پریم، پیش ئه وه شی بیته یانه، خانیکی گه وره بوو گهنم و جو و دانه ویله یان تیا دفرۆشت. به رامبه ر به یانه کهش جاده یه که به ره و عهره فه دهچیت که میژوونووسان دهلین ئه مه ناوه کۆنه که ی که رکوکوکه "ئارافه" و هه ندیجاریش به "ئاراپخا" دهخویندریته وه. سکه یه کی شه مه نه فه ر گه ره کی عهره له گه ره که کانی ئه مدیو جیا دهکاته وه. سکه ی شه مه نه فه ری نیوان به غدا و هه ولیر.

ئه م سکه ی شه مه نه فه ره یاده وه ری زۆرم لی هیه. به منالی زۆر سه رنجی راده کیشام، به تایبته ئه و ته ره زینه یه که به سه ر سکه که ی زه ردک دا تیده په ری و به خیراییه کی له به رچاو به ته نیشت گونده که ماندای ره ت ده بوو. ئه و کات به سه حه نی تایرمان ده زانی. به دهستی باشووری ئه م سکه یه ئیتر ئوردوگا ئه به دییه کانی رژی مه. فیرقه ی دوو که یه کیک بوو له فیرقه ههره به ناوبانگه کانی له شکری عیراق، به رامبه ر به بیره نه وته کان، سه نگه ره کانیا ن هه لکولی بوو، له دوومه لی هه لتوقیوی سهر روخساری شاری ده کرد و وه کو ئه میباش روژ له دوا ی روژ گه وره تر ده بوو و زیادی ده کرد.

سه یرم ده کرد و یاده وه رییه کانم دههاته وه یاد، گوپانکارییه کانیش به ئاسانی ههستی پیده کرا. یانزه سال زۆره، به تایبته بۆ ولاتیک له تاقه ستراتیژی که زۆر به شیلگرییه وه هه ولی بۆ دابیت، ستراتیژی سهربازی، واته ستراتیژی جهنگ. ولات ههر هه موو سواری مه کینه یه کی گه وره ببوو که مه کینه ی جهنگیا ن پی دهوت. ئه و مه کینانه تا ده که ونه ههره کهت سه خته،

پاشان بهكەس ناوستینهوه، پتویستی به شۆفیریش نامینیت، به هیزیکی شهوهزەنگ ئاسا دهكهوێته گەر و هەر ئه‌ویش زیره‌هکانی ده‌خولینێته‌وه.

من باسی ئه‌و ئامێرهم وه‌کو مه‌جاز به‌کار هینا، به‌لام به‌ راستی گویم خ‌ره‌ی پاچکه‌ گ‌رنی گ‌رنیه‌کانی ئه‌و مه‌کینه‌یه‌ بوو، سه‌ره‌تا وامزانی زایه‌له‌یه‌که‌ و به‌ خه‌یال‌مدا تینده‌په‌ریت، به‌لام که‌ ئاورم دایه‌وه‌ له‌ سه‌ر سکه‌ی شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌ بوو و له‌ سه‌ر خۆ و به‌ قورسایێ ده‌هاته‌ پیشه‌وه‌.

شه‌مه‌نه‌فه‌ر نه‌بوو، بنکه‌یه‌کی پۆلایین بوو، به‌ ئاسنی هه‌جۆش ده‌چوو، ده‌عامیه‌که‌ی به‌ درکی ئاسنین ده‌ور درابوو و مه‌تریک یا دوو مه‌تر ده‌بوو و به‌ سووریکێ تۆخیش بۆیاغ کرابوون. له‌سه‌ر ئه‌م بنکه‌ پۆلایینه‌ش، خانویه‌کی ئاسنی به‌رزکرا‌بووه‌ و له‌ملاو ئه‌ولاشی په‌نجه‌ره‌ی زۆر بچوو، ته‌له‌ب‌ند هه‌بوون که‌ چاوه‌ نه‌تروو‌کاوه‌کانی لیوه‌ ده‌بینران. له‌ ناوه‌ندی خانوه‌ ئاسنینه‌که‌، له‌ لا‌قه‌برغه‌کانیه‌وه‌ بازنه‌یه‌کی سه‌وز و له‌ ناوه‌ندیش تۆپیکێ سوور ده‌بنیرا که‌ به‌ خالیکێ ره‌ش، له‌ ناوه‌نده‌که‌ی کۆتایی هاتبوو. له‌ سه‌ره‌وه‌ش به‌ پشتی کیسه‌لێکی ئه‌فسانه‌یی ده‌کرد، گ‌رنج گ‌رنج؛ جار‌جاریک‌یش دوکه‌لێکی بۆری لیوه‌ ده‌رده‌په‌ری. له‌ قه‌راغ پشتی کیسه‌له‌که‌ش دوو لووله‌ هه‌بوون به‌ هی تانک ده‌چوون و به‌ ده‌وری خۆیان ده‌یانتوانی بخوولینه‌وه‌ و به‌ پتی پتویستیش کورت و درێژ ده‌کرانه‌وه‌. له‌ سه‌ر ده‌عامیه‌که‌شی دوو پرۆژه‌کته‌ر له‌ سه‌ر دوو بنکه‌ی کۆله‌گه‌ ئاسا گیر کرابوو، ئه‌وانیش بزوینه‌ر بوون و له‌ شه‌وی ئه‌نگوسته‌چا‌ویشدا، ده‌یان مه‌تری پێش خۆی ده‌کرده‌ رۆژی ر‌ووناک. له‌ نیوان ئه‌م دوو پرۆژه‌کته‌ره‌ش سی پیت نووسرا‌بوون (و.ح.ا.). ده‌هاته‌ پیشه‌وه‌ و گرمه‌یه‌کی کاسکه‌ری هه‌بوو. نزیک‌بووه‌وه‌ لیم و منیش به‌ ناچاری ده‌بوو له‌ سه‌ر سکه‌که‌ی دابه‌زم و هاتمه‌ خواره‌وه‌. له‌ هه‌ردوو لاوه‌، میزه‌ئاویک و هه‌لمیکێ بۆن که‌سکوونیش ده‌پرژایه‌ سه‌ر عه‌رزه‌که‌ وه‌کو تیزاب پێشخۆی ده‌سووتاند. به‌ راستی بۆنی که‌لاک‌یکێ بۆگه‌نی لیوه‌ده‌هات. جار‌نا‌جاریک‌یش زیقه‌یه‌کی لیوه‌ ده‌هات، نه‌شان، میشکی ناره‌حه‌ت ده‌کردم.

گوئییه کانم به ههردوو ناوله پ گرت و موچرکیکی نامۆش لهشی تهنیم و دونیام له پینچاو گۆرا. عهزدهکهی ژیرییمی دههژاند و به بوومهلهرزیهک دهچوو، کاتیکیش تپیهری ئینجا بۆم دهکهوت که یهک مهکینه نهبوو، بهلکو قهتاره مهکینهیهک بوون و بهرهو سهروهوه له سههه خۆ، قورس، دهپۆشتن.

ئاسۆ سپی بوو، ههستم دهکرد ئاسمانیش نزم بوو، ههندیجاریش بالندهیهکی نزمهفر، وهک بلایی فهزای ئاسمانی لئ تهسکبووبیتتهوه بۆ باله بچوکهکانی؛ له شوینیک دهگهرا بۆ نیشتهنهوه و دالدهی دات. ئهگه بهردیک ههلهدرايه، له بنمیچی مسینی ئاسمان دهکهوت و بيموبالات دهکهوتهوه سهه زهوی. درهخته کهسکهکانیش بیدهسهلای دهلهرینهوه. دونیا به وینهیهکی فۆتۆگرافی رهش و سپی دهکرد، کۆن و زهردههلهگهراو، بهوه دهچوو کۆچیکی ناوهخت له گیرفان نووشتانديتییهوه؛ درزیکی سپی نارپک کردبوویه دوو بهشی نارپکهوه. له سههه ئهم رهسمه رهشوسپییه، بالندهی جۆراجۆر دهفرین، بهلام له ئاست و ئاراستههی جیاواز، نه گرمه دهیهیشت بنیشهوه، نه دهیهیشتیش بفرن. له دوورهوهش، له دوا سههنگههکانی ئاسۆدا، دوکهالی چر بهرز دهبووهوه، چهشنی گورزه تاریکی ئاسمان قووتی نهدهدا و به بنیچی ئاسماندا بلاودهبووهوه. ئهم دیمهه له سههه ئیقاعیکی ههزین له ههموو ئاستهکاندا دووپات دهبووهوه و ههمووی له ژیر ئاماژهی شیفکی ئۆرکیسترا مردنیان زیندوو دهکردهوه. چۆن ئهوه بهسهلمینم که ئهوهی من دهمیینی خهون نهبووبیت!

نووشتامهوه و مشتیک خۆله تهپانیم ههلهگرت و به ههردوو چنگ پرژاندمه ئاسمانا و وهک غوباری واقع بارین به سههمدا. کهواته ئهمه خهون نییه، بهلکو رۆحی غوباره و دهباریته سههم، ئهمه خهون نییه، بهلکو لهشی تهپوتۆزه رۆح داگیر دهکات. ئهمه چرپوونهوهی ههموو غوباریکه که لهه ههوارهوه ههلههستیت. غوبار و غوبار: غوبارهکهی سههه دهرابهکهی حاجی قادر و غوباره بینازهکانی ئهدیو ههست و غوباره ناسکهکانی قهه

گه لای دپک ودال و هی سهر دارقه له متوزده کە ی حەوشە کە ی سماله سوور و غوباره هاجه کانی پشتی زاگیره ش.

له خواره وهش ئاوی کولاو و بۆگەن، ناو ناوه، چاله ته پراییان دروستکردبوو و ئەو ناوه به ته نه کە ی قویا و نایلونی نیو پووشوپه لاش و کاغه زی بۆری بیژهنگی له دپک گیربوو، قوتووی هه مه چه شنه ی بیکه لک و منیش له نیو گشت ئەو ئامازانه ی که له بۆ مهرگ ده کران، هه نگاوم دهنه. به خۆم دهوت هه ی ئاخو شەر بگه پێیه وه فره نساه، چ ده که یت له م قه برسانه گه وره یه؟" گه پامه وه دواوه، به کویدا هاتبووم، ههر به ویدا گه پامه وه. گه یشتمه بهر ده رگا گه وره کە ی یانه ی ئاسووریان، له ویوهش گه پامه وه، نازانم به رهو کوئ ده گه پامه وه! هه موو شوینه کان وه کو یه ک وابوون.

له ریگا بیرم له نووسینی ئەم بیره وه ریپانه ده کرده وه. به لام نه مده زانی بیخه مه چ فۆرمیکه وه و چ شیکلیکیان بده می. هه روه ها گالته م به عه قلی خۆمیش ده هات. فۆرم و مۆرمی چ. هه موویان وه کو خۆیان چۆن، ئەوها ده یانووسمه وه. ههر به رده و له شوینه کە ی خۆی داده نیمه وه. ئا ئەمه یه کاری من. ئەم بوومه له رزه ییه ده نووسمه وه که ئەم شارهی هه ژاندوه. باس له حاله تی

هه لته کاو ده که م، باس له جه سته یه کی شیرازه تیکچوو ده که م، نه خشه ی شیواوی جه سته ره سم ده که م، برینه ده مه راشه کانی روخسار ده که یشم. له کو تایی دا باس له روخساری خۆم ده که م. باسی ئەو درزانه ده که م که له و دیوارانه وه هاوار ده که ن. باس له و چلکاوه مه لوولانه ده که م که که س نایان بینیت. باس له قلیشانی په نجه ره له بۆ ده رگا ده که م. باس له تاسانی پیکه نینی مندالیک ده که م به رامبه ر به ویژدان. من له کو تایی دا باس له رۆحی په ژمورده ی غوبار بۆ خودا ده که م. واته بۆ ئاسمانه بی زایه له کان!

کی له دره وه بوو؟ ناو به ناو پیره ژنیک یا مندالیکم ده بینی، یا تارماییه ک به بهر ده رکی سه رای خه یالدا تیده په ری، خۆیان ئاشکرا ده کرد و ئاوا ده بوون. روخساره کان قویا، له شه کان هه نده باریک، ده توانه وه و وه کو

سهراب له بهر روښناييدا دهله رانه وه؛ ههندي جاريش تيكده شكان و ده بوورانه وه. جارناجاري ئوتومي ليكي سه ربازي به خيراى تيده په پرى و هاواړيكي نارېكيش بهرز ده بووه وه و رېتمه كانى ده شيواند و شته راكردووه كانى له ژير چنگم ده پفاند و دووريبه كى ديكه دى ده ايه به رجه سته كان. نه مده توانى وينه يه ك بگرم نه شيواو بيت. هه ستم ده كرد ئاركيولوزم و خاكى كوني ژير پيم له قه، له سهر روځى زره يايه كى لمين دا ئاوه شينه كانى قووتم ددها. هه ولې زورم ددها و شته راكردووه كان هيوړ كه مه وه و هه موو هه ول و ته قه لاكانم به فيرو ده چوون. ئه م وينه تيكرچرژاوانه خويان به هه ستم و نه ستم و عه قلمه وه ده گرت.

به بازاری قوريه دا تيده په پريم. قوريه يه كيكه له بازاره كونه كانى شارى كهركووك، بازاری سه وزه فروش و ميوفروش و گوستفروش و ئيتر وهكو هه موو بازاړيكي روژه هلاتى، بون و رهنك و هاوئاوازيه كى ئه نارشيستى خوړسك تيكل به ئه تموسفيري بازار ده بوون. شووتيه كان به ريز دانرابوون، له پشته وهش كاله كى نو مانگيله زهره. دوكانداره كانيش ئاشبه تالپان ليكردبوو. دوكانداريكم بينى دوو قهف سمپلى ئه ستور له ژير لووتيكى پان و كورت و ناوچه وانتيكى پان و لوچاوى. منيش به ره و رووى چووم و سلاوم لنيكرد. پيش ئه وهى ده ستمى سلاوم به ركه مه وه. هه ستم كرد به هيمما پيم ده ليت "باشتره برويت و ريگاي خوت بگريت". منيش وهكو ئه وهى نه مه ویت له هيمماكه ي تيبگه م و خوم ليى نزيكرده وه و پيم وت:

- كاكه شووتيم ده ویت، شووتى.

- كوره شووتى چ هه ي نه گبهت! ئه ي نازانيت شار بار دهكات، بار به شار دهكه ن؟

سه رها تينه گه ي شتم. پيش سى روژ له مه وه بهر كه هه وليرم جيته ي شت، كه س پي نه وتم كه شار بار دهكات. ده بيت شتيكيان لي شارديتمه وه، ده بوايه يه كيك له گه ل خوم به ينم. له وه زعى ترسناكى وا دا پيوسى ده كرد به ته نها نه بم. كاتيک له سه يته رهش په پيمه وه، پيشمه رگه كان داواى

پسووله‌یان لیکردم و منیش دامنئ، بۆ ئه‌وان پئی ده‌چوو هیچ شتیکی وا له گۆرئ دا نه‌بیئت و جیی مه‌ترسی نه‌بیئت. یا ئه‌وه‌تا من، دواى ئه‌و چه‌ندین ساله‌ی دوورکه‌تنه‌وه، توانای ئه‌وهم نه‌ماییت به‌ باشی له‌ شته‌کان بگه‌م و ئاماژه‌کان بخوینمه‌وه، یا ئه‌وه‌تا به‌ هه‌له‌ لیکیانم دابیته‌وه. کاتیکیش گه‌یشتمه سه‌یته‌رکه‌ی که‌رکووک، ئینزیباتیک داواى ده‌فته‌ری خدمه‌ی لیکردم و سه‌یریکی ئه‌مه‌که‌ی ته‌نیشتی کرد و سه‌یریکی منی کرده‌وه و پئی وتم:

- به‌للا هازا عیراقی؟

بۆ ئه‌وه‌ی گۆمانه‌که‌ بره‌وینمه‌وه، منیش هه‌ر به‌ پیکه‌نینه‌وه وه‌لامم دایه‌وه:
- وده‌عته‌ک عیراقی!

به‌ شیوه‌زمانه‌که‌م ئه‌وه‌یان له‌ لا ساغ بووه‌وه که‌ خه‌لکی ئه‌و ناوچه‌یه‌م. هه‌ردووک دایانه‌ قاقای پیکه‌نین و ده‌فته‌ر خدمه‌ نووشتاوه‌که‌یان دامه‌وه.

هه‌ستم ده‌کرد که‌ شتیکی زۆر نا ئاساییانه‌ خۆیم پئی ده‌ناسیئیت. پئی ده‌چیت هه‌موو ترسه‌کان له‌ یه‌ک پنتدا کۆبووبیئنه‌وه و خه‌ریک بن تێمه‌ئالین. کابرای سمیل ئه‌ستووری شووتی فروشم جیه‌یشت و که‌وتمه‌ سه‌ر ئه‌و جاده‌یه‌ی که‌ به‌ ده‌ستی راست چاخانه‌ به‌ناوبانگه‌که‌ی ئه‌حمه‌د ئاغایه‌ و به‌ ده‌ستی راستیش شه‌قامی جمهوریه‌. چاخانه‌ی ئه‌حمه‌د ئاغا شوینی کۆبوونه‌وه کریکاران بوو. کریکارانی شار و ئه‌وانه‌ی له‌ گوندیشه‌وه ده‌هاتن، له‌ به‌رده‌م ئه‌و چایه‌خانه‌یه‌ راده‌وه‌ستان و بازوویان ده‌فروشت. به‌یانیانی زوو ده‌یان عاره‌بانه‌ له‌وئ راده‌وه‌ستان. بازوو ماندووه‌کان له‌ ناوچه‌وانی وه‌ستاكان راده‌مان. چ وه‌ستایه‌ک کئ ده‌بات؟ مه‌ته‌لی هه‌موو به‌یانییه‌ک بوو. بۆن و به‌رامه‌ی هیلکه‌ی کولاو نوکی تلیساوه‌ی ناو کاری و بیبه‌ری تیژ، جگه‌ری برژاو، سه‌موونی کونجیداری و سیپه‌لکی کولاوئ ناو پیازاو و نانی عاشه، ئه‌م بۆنوبه‌رامه‌یه‌ به‌ یه‌کسانی به‌ سه‌ر کریکار و مه‌قاوول و وه‌ستادا بلاوده‌بووه‌وه.

کاتیک گەيشتمه بهرامبەر جايه‌خانه‌که، کابرايه‌کم بينی، بهرامبەر به عاره‌بان‌يه‌کی جيه‌ئاراو دانیشتبوو. به شیوه‌یه‌ک دانیشتبوو د‌ه‌توت رۆ‌حی له‌بەر نییه، به‌و په‌یکەر مۆمانه‌ی ده‌کرد که له‌هه‌ندی مۆزه‌خانه داده‌نرێن. سه‌یری به‌تالییه‌کی بیسنووری ده‌کرد. هه‌موو له‌حزه‌کان له‌نیو ته‌ماشاکانی قه‌تیسما‌بوون. ئەو ن‌غ‌رۆی ئەو ته‌ماشاکردنه‌ بوو و منیش جیمه‌یشت. له‌حزه‌کان چ‌ر بوونه‌وه، باسی هه‌لو‌ه‌شانه‌وه‌ی گه‌لی شتیان ده‌کرد. په‌ریمه‌وه به‌ره‌و گه‌راجی عاره‌بان‌چیه‌کان که چایه‌خانه‌ی جه‌رجیسی لێبوو و پستی چاخانه‌که‌شی هه‌وشیکی هیمن و چۆله‌که و پاساری گۆرستانه‌که‌ی به‌رامبەری ده‌هاتن له‌وێ د‌ه‌نیشتنه‌وه. له‌هه‌مان هه‌وشه، ئەسه‌په‌کان ده‌حه‌سانه‌وه. ئەسه‌پکی کلک ئەستوو‌ر خه‌ریکی ئالیک خواردن بوو و کلکه ئەستوو‌ره‌که‌شی به‌ راست و چه‌پ با ده‌دا و میش و مه‌گه‌زی پاس ده‌کرد. کاتیک سه‌یری ده‌کرد، عاره‌بان‌چیه‌کی جه‌مه‌دانی له‌سه‌ری توند به‌ستراوت ده‌هاته‌وه‌ یاد، ناوچه‌وان له‌بەر هه‌تاوه ره‌شدا‌گه‌راو و کلاویکی خه‌تخه‌تی زه‌رد و سپی، له‌ نیو جه‌مه‌دانییه‌که‌وه قووت بۆته‌وه.

له‌ ئەسه‌په‌که‌ نزیک بوومه‌وه. ئەسه‌پکی به‌هیز و پته‌و، چاوه‌کانی چ‌رووسکه‌یان ده‌هات و هه‌زی ده‌کرد می‌غ‌رنجیر و ئالیک به‌جیه‌یلت و بکه‌ویته‌ غار‌غارین. ده‌ستی‌کم به‌ پستی هینا و به‌جیمه‌یشت. گه‌رامه‌وه و پیش په‌نجه‌ره‌که‌ی چایه‌خانه‌که‌ی جه‌رجیس. به‌ هه‌ردوو ده‌ست ئەملاو ئەولای چاوم گرت و سه‌یبه‌رم ده‌کرد و لو‌وتم ختم کرده سه‌ر جامی په‌نجه‌ره‌که. می‌ز و ئەسه‌که‌مبیله‌کانم بیني به‌ نارپکی هه‌ندیکیان که‌وتوون و هه‌ندیکی‌شان تو‌یژی غوباریان له‌سه‌ر کو‌بوته‌وه. نیرگه‌له‌یه‌ک که‌توو. تو‌یگله‌ گوله‌به‌رۆژه‌ی قرتاو و ئاغ‌زه‌جگه‌ره و چای رژاو عه‌رده‌که‌یان دا‌پۆشی‌بوو. کاشیه‌ قاوه‌یه‌یه‌که‌ ره‌نگه ئەسه‌لییه‌که‌ی دیار نه‌بوو. سولاحیه‌کی فافۆنی قوپاو لاری‌بووه‌وه و ژیری‌پاله‌یه‌کی شین هورد و خاش ببوو. له‌ قه‌د دیواره‌که‌ش پۆسته‌ری فوتبۆلین و ره‌سمیکی پیلێ هه‌لواس‌رابوو، له‌سه‌ر ره‌فه‌که‌ش چه‌ند جامیک دان‌رابوون.

شتهکان به تهنه ددوان. به لام ده‌بوايه ئه‌ویش جیبه‌یلم.
مالی ئیمه ده‌بیټ بۆ کوی باری کردیټ؟ ئه‌وا سی رۆژ کوتایی هات و
نه گه‌ره‌ک ده‌مناسیټه‌وه، نه ناسیاویک رینماییه‌کم ده‌کات، نه ده‌رگایه‌ک
ده‌کرټه‌وه، نه هه‌وشی ئاوه‌پشین ده‌کرټ!

ره‌حیمئاوا

پشتم له خانووه‌کانی به‌گلەر کردبوو و هه‌ستیشم ده‌کرد دره‌ختیکی
گه‌وره‌م و له ره‌گه‌وه هه‌لکیشراوم. سه‌یری قه‌د و بالای خۆم ده‌کرد؛ ئاویکی
لینج، هی شه‌ونخوونی به له‌شما چۆره‌ی ده‌هات و پینیه‌کانم به قورسی دوام
ده‌که‌وتن. به ماندوویش پیلووه قورسه‌کانم ده‌کرده و وینه لیله‌کانی خانووه
قورپینه‌کانی ره‌حیمئاوا، ده‌رده‌که‌وتن.

دوینی شه‌و به ماندوویی نوستم، ئه‌م سه‌ره‌له‌به‌یانیه به ماندوویی له خه‌و
هه‌لسام. خه‌و مه‌ودای زه‌مه‌نی کورت ده‌کرده‌وه، به لام نه‌یده‌توانی
حه‌سانه‌وه‌یه‌کی پر به پیستی ئه‌و ماندوونه‌ی ئه‌و چه‌ند رۆژهم بداتی.
ده‌نووستم، به لام ناوه‌شیاویم وریا و ئه‌و کاری له جیاتی من ده‌کرد، له
جیاتی من کاری ده‌کرد و له جیاتی من لاپه‌ره‌ی رۆژگاره‌کانی بۆ
هه‌له‌دامه‌وه. ره‌حیمئاوا زۆر شتی پی ده‌وتم، به‌شیک له مندالیم و
میردمندالیم له‌وئ ده‌برده سه‌ر. مالی نه‌نکم له‌وئ بوو، ویستم هه‌نگاوه
ماندووه‌کانم سییه‌ره که‌له‌که‌بووه‌کان له خۆی بته‌کینیت.

مالی نه‌نکم له ره‌حیمئاوای نوێیه، له سه‌ر به‌رزاییه‌کانه، به‌رامبه‌ر
به گره هه‌میشه‌یه‌یه‌کانی باوه‌گورگوره، بۆیه شه‌وان دیواری پشته‌وه‌یان
وه‌کو مس سوور ده‌بووه‌وه. ره‌حیمئاوای کۆن و نوێ به جاده‌یه‌ک که‌رت
ببوو و هه‌روه‌ها ببوو به‌بازاری ره‌حیمئاوا. بازاڕیک و مزگه‌وتیک و
ته‌پو‌ت‌زیک‌ی زۆریش ئیواران کاتیک هه‌تاو ئاوا ده‌بوو، زه‌ررا‌ته‌کانی ده‌که‌وتنه

بەر تیشکی هەتاو. "مام رهحیم" یه کهم خانووی دروستکرد، تا ههفتاکانیشت مابوو، پشتکۆم عهسران له بهر ههتاوهکه، له ژێر نمانهکه دادهنیشت و سهیری مهملهکهته ئاوهدانهکهی دهکرد.

به ماندوویی ههنگاوهکانم دابوو دهوای خۆم و به خۆم دهوت رهنگیته به سههرکردنهوه ئه م خانوو و مالانهی، ههندی تیشک بخه نه سههر ئه م عهوالبوونهوه م و ههوالیکم له مهر مالی خۆمانهوه دهسکهوێت.

سههرتای رهحیمئاوا بۆ من دهگهڕێتهوه بۆ سههرتای شهستهکان، وردتر، ناوهندی شهستهکان. بناغه ی مال له ئهشکهوت و رهشمالهوه دهست پێدهکات.

دهوای ئهوهی ئیمه زهردک بهجێدههێلین، له خانوو شهیدارهکهی سههر پشتی قهلا به شیوهیهکی کاتی دهگیرسینهوه، مالی نهکم له بهرزاییهکانی رهحیمئاوا، پاشان دهبیته رهحیمئاوی نوێ، رهشمالیک ههڵدهد. ئه مه بۆ زۆربهی خێزانه ههلاتوو دهکانی گوندهکانی شوان و سالهیی دروست بوو: زهردک و بیانی و سهربیر و یارمه و ههسارمهحهته و توراغ و عهمدوون و ئۆمههر مهندان و هتد. ئهوانیش کهوتبوونه بهر لیشاوی ههرس قهومییهکان و له دهستی پهتای ئینسانی رایانکردبوو. رهحیمئاوا له راستی دی گوندیک بوو له پهراسووی کهرکووکهوه چهکه رهی دهکرد. دهستیکی له سههر شانی کهرکووک و دهستهکهی تریشی گوندهکانی دهلاواندهوه.

نهکم ژنیکی گهنمپهنگ و باریکه لانه و چاوێژ و لووت باریک و ته مه ن مامناوهند بوو. ئه و کات دهبوا به دیار چوار مندالهوه دانیشت تا پهروبال دهردهکهن.

له راستیشدا، رهشمالهکه جوړه کهپرێک بوو، سی دیوار و دوو ریز چینگۆ و دهراگیهکی شلۆق و هیچی دیکه. له ژوو رهوهش تهباغیکی یهکچاو و مه نهجلیکی گهوه ری فافۆن و ههندی بوزگور که به ئاسانی له سیپال جودا نه دهکرانهوه. ئه مه جهو و ئه تمۆسفیری مال بوو. رهنگ په ریو، ته مه ن وه ریو، وهک بهیداغهکانی له شکرکی شکاو، له بهر بایهکی هاج ده شهکایهوه. بای

دەر وهش تیشکی کزی فانۆزه کهی ژووره وه دهخسته پرت پرت، بهرجه ستهی ده دایه ژیان. چونکه کاتیک که با دهلورینیت، له کوئییه وه دیت، له دهشتاییه کانی باکووره وه، له چیاوچۆل و بهرزاییه کانه وه، ئه وانیش که وتبوونه بهر هیرشی رشانه وه. ئه م سروشته زیندوه مندالدانی بایه، هیرش ده با و وه کو بلیی دهیه ویت توله ی خوی له داروبه رد بکاته وه. ئه م جهسته نه بینراوه که هیرش دهکات رهنگیت بو ئه وهی بیه ویت، چینکۆکانی بنمیچ له بنه وه هه لته کینیت و نایلونه په رپورته کانیش بخاته سه ر ئاوازیگ سروش ببه خشیته سه مۆنفا جه نازه ییه کان. ئاوازی دم ئه جنده کۆبووه کانی نیو زهردک و یارمه بوو، رچه ده سلویه شاهه کانی هه کایه ته بیکۆتاییه کانی شه وانی زستان.

چوار مندال له ده ور ته باغیکی سه وزی چوارگۆشه کرۆشکیان ده دا. وه نه وز و ماندوو بوون له شیانی دهغه زارکردبوو، بیدهنگ، رووناکی فانۆزه که روخساریانی داده تاشی و له پشته وهش له سه ر دیواره که سیبه رکان وه کو قه ره قۆز به بی داوه وه همیه کانیان ده که وتنه سه ما. رووناکی به نایه کسانی ئه و ژیر که پره ی رۆشن ده کرده وه و شه وی ئه نگوسته چاویش ده میکه سیمای باروبارگه ی خوی له هه کایه تاکانه وه قۆزتبووه وه، ئه گینا ئاسمانی ره حیمئاوا له ئه زه له وه، له لای ئاسۆکانه وه سوور ده چیته وه، کاتیک هه وری به هار و زستانیش گرد ده بنه وه، بلیسه کانی باوه گورگور ئاسمان وه کو ته نوور داده گیرسینیت.

بۆیه کاتیک له سه ر بان، شه وانی هاوین خیزانه کان له ده وری سه ماوه ریک داده نیشتن و شووتی و کاله کی فینکیان ده خوارد، هه موو روخساره کان وه کو قورپی سووره وه بوو هیواو و خه می لیوه داده چۆری. هه وته م کۆلان به دهستی چه پ و پیش ئه وهی بگه یته کۆتایی کۆلانه که مالی نه نکمه. به دهستی چه پیش کۆشکه که ی مام قازییه که له سه ر قه ره وێله ئاسنینه که ی کاتیک پال ده که وت، ده توت چناریکه و راکشاهه، دوا ساله کانی ته مه نی به ژیری و حیکمه ته وه ده برده سه ر. کابرایه کی که له گه ت، ره قه لانه،

روژگار جی پهنه‌کانی خوئی به جوانی له‌سه‌ر سیمای و روخساری جیه‌شتبوو. لۆچه‌کانی سه‌ر ته‌ویلی، لۆچه‌کانی ده‌روبه‌ری چاوی هه‌ند به کارامه‌یی کیش‌رابوون، ده‌توت روژگار په‌یکه‌رتاشیکی بلیمه‌ته بۆ هه‌ندی روخسار. ئەم لۆچه ریکوپی‌کانه ئەنجامی ئەزموون و ته‌جره‌به ده‌وله‌مه‌نده‌کانی ژیا‌نه. ئەگه‌ر به وردی لیان رامای‌تایه، به ئاسانی ده‌تخویندنه‌وه. له‌ کۆتاییدا، سیمای ئەو کتێبه‌یه که ئەزموون ده‌ینوو‌سیته‌وه. هه‌ر هه‌ڵیک مه‌قامیکه، هه‌ر خه‌تیک رازیکه ده‌چیته‌ نیو لۆچه‌کانی رابردوو‌وه‌وه. مام قازی به‌ نووستنیش‌وه له‌ هه‌یه‌ته‌ی خوئی که‌می نه‌ده‌کرد. ئەمه‌ش خه‌سه‌له‌ت و سه‌روشتی ئەو جو‌ره هه‌یه‌ته‌یه که خو‌رسکن که‌ مردنیش ناتوانیت چۆکیان پێدا به‌یت. ئەم هه‌یه‌ته‌ ترس به‌رهم ناهیتیت، به‌لکو ریز و خو‌شه‌ویستی و له‌ کۆتایی ملکه‌چی حیکمه‌تیک ده‌بین که ده‌سه‌لاتی ئاسایی خوئی فه‌رز ده‌کات و که‌سیش خوئی ناکاته‌ خاوه‌نی.

ده‌مه‌وعه‌سه‌ران، هه‌وش ئاو‌ه‌رشین ده‌کرا، باخچه‌ قنجه‌که ئاو‌ده‌درا، بۆنی ره‌شه‌ریحانه و گوله‌باغ زاخاوی می‌شکی قازیان ده‌دا و ده‌گه‌شایه‌وه. هه‌مین هه‌مین به‌ره‌و مه‌رگیکی به‌ختیار ته‌مه‌نی خوئی ده‌پێچیه‌وه. له‌ هه‌وشه‌ لاکیشه‌یه‌که‌ سی و چوار شوین هه‌بوو بۆ دانیشتنی ئەو. مام قازی به‌ پێی هه‌تاو جی‌گۆرکی به‌ شوینه‌کانی ده‌کرد. سی‌به‌ره‌کانیش وه‌کو یه‌ک نه‌بوون. سی‌به‌ری چیشته‌نگاو به‌ره‌و کاللی ده‌چیت و سی‌به‌ری عه‌سه‌رانیش به‌ره‌و ئەسته‌ووری. یه‌که‌میان ورده‌ ورده‌ گه‌رم دادین و دووه‌میشان فینک.

سی‌به‌ری چیشته‌نگاو خیا‌نه‌ت له‌ هه‌تاو ده‌کات، تا دیت وه‌کو گوله‌به‌روژه‌یه‌کی ئەفسانه‌یی شه‌ق ده‌بات و ملیونه‌ها ورده‌ هه‌تاوی لی‌ جو‌دا ده‌بیته‌وه. هه‌ست ده‌که‌یت سی‌به‌ر له‌ بیژنگیکی هه‌تاوین ده‌دریت. سی‌به‌ری عه‌سه‌رانیش ئاو‌یت‌ه‌ی بۆن و به‌رامه‌ی باخچه‌که ده‌بیت و تا ئیواره‌ش زیاتر به‌ نیو شه‌ودا رۆ ده‌چیت، هه‌نده‌ی تر له‌زه‌ته‌ی دانیشتن و گو‌یگرتن زیاد ده‌کات. کاتی‌کیش ئیواره‌ وه‌کو ئازده‌لیکی نیرینه‌ی یال چر، به‌ پێ دزه‌ خوئی له‌ هه‌وشه‌که‌ نزیک ده‌کرده‌وه، قازی وه‌کو میری داستانه‌کان ده‌هات و له‌سه‌ر

عەرشه ئاسنینهكەى چوار مشقى لىنى دادەنىشت. هېمن ھەر وەكو بۆنى ریحانە. سەرەتا پالەكەوت و سەر خەوئىكى دەشكاند، تا زرىكە و زورپ و ھورپى خوشكەزا و برازا و كورەزا لە خەويان دەكرد. ئىتر ھەلەستاو بە چاوە زىتەكانى تىبينىيانى دەكرد و دەپروانى و بە رستەى كورت و پر ماناش تەمى و ئامۆزگارى دەكردن و ھەندىجارىش تورە دەبوو. بەلام تورە بوونى ئەو، حىكمەتى خۆى ھەبوو.

بەيانىانىش كاتىك بە پەيژەكانىدا، لە كۆشكەكەيەو دەھاتە خوارى و خۆى دەچەماندە سەر گۆچانەكەى و بە ھىواشى دادەبەزى، ھەرگىز ھەستت بەو نەدەكرد كە رۆحى قازى ملكەچى ئەم دانووشتاندەو ھە بىت. بۆ ئەو ھى بە تەواوى روخسار و سەروسىما و مېزەرە توند بەستراو ھەكەيت بە باشى ببىنايە، دەباو بە تەواوى سەرت كەمى بەرز كەيتەو.

قازى لە جياتى موختار بەكار دەھىترا. ئەمەش ھەلبەتە دەلالەتى خۆى ھەبوو، ديارە لە موختارىك زياترى پىكراو. كاتىك لە قادر زەمە دەبىت، كاروبارى كۆمەلەيەتى ئاوايى و برپار و نەخشەكانى بە بى پرسى ئەو ئەنجام نەدراو، بەلكو ھەمىشە برپارەكانى لە ناو ھەندەو چارەسەر دەكرد. بە زىرەكى و ژىرىيەو دەپروانىيە كاروبارى دونيا. ئەوانىش لە كۆتايى شەستەكان دىنە رەھىمئاوا، لەو ھەو كۆشى منداڵ و لە منداڵەكانىشەو كۆشكى تر. ئەمە دونيايەك بوو تايبەت بە قازى.

لە رووى ئاينىشەو ھەندە زۆر پىي لە شت دانەدەگرت. ئەگەر بۆ ھەندى كاروبار ھىشكى بنواندايە، بەلام لە بارى ئاينەو مېشك كراو و لە سەرخۆ بوو. تا مرد نەچوو ھەج! ھەينىيان زۆر بە دەگمەن دەچوو ھەشت ئىمامەو و گوپى بۆ راوئۆ و خوتبەكانى رادەگرت. برپا و ئىمانى ئەو سادە و ساكار بوو. بە بى ھىچ پىچ و پەنايەك: لە دلەو بۆ دل. برپاى وا بوو كە خودا، دروستكەرى دوو دونيا، نابىت لە دەرەو دونياى ئىمە بىت. ئەگەر ھىش لەم دونيا بىت، نابىت لەو دونيايە نەبىت، بە كورتى دەيوت نابىت لە شوپىنىك بىت و لە شوپىنىكى دى نەبىت. بە كورتى بە نىسبەت قازىيەو، خودا وەكو ھەوا

وابوو، ھەموو شوپىنكى بەسەر دەکردەو. ئەگەریش دەربارەى مالى خدا لىيان بېرسىايە، ئەو بە كوردى پەتى و نووكى گۇچانەكەشى بۇ شەتلە رىحانەكان دريژ دەکرد و دەيوت مالى خدا لەوئىشە. ئەگەریش زياتر بچويتايەتە نيو بنچوبناغەى شتەكانەو ئەو دەيوت پيوستە ريزمان بۇ شەتلە رىحانەكەش ھەبيت و بۆنەكەيمان پى خوش بيت و تۆوھەكى بۇ سالى ئايندە ھەلگىرىن، ئەم بۆنە لە نەوھەكەو بەدەينە نەوھەكى دى.

زۆرجار، وەكو دەنكە تەزىيىتى ترازو، نويزەكانى كۆ دەکردەو و لە بەر سىبەرەكە، ھەر بە دانىشتنەو، ھەمووى پىكەو دەکرد و ھەموو پىكەو دەھۆنىيەو. لەو رووھو دەيوت خدا وەكو ئىمە حسيب ناكات، ئەگەر يەك و يەك بۇ ئىمە بكا تە دوو ئەو بۇ ئەو رەنگە بكا تە سفر. ھىچى ئىمەش رەنگە بۇ ئەو زۆر شت بيت. دەيوت خدا گەورەيە و ئىمەش خاوەن ئىرادەيەن. نايت دوكانمان پارانەو بيت بۇ ئەو خدا لە نەخۆشى بمانپاريزيت، ئىفليجمان بۇ چاكاكەتەو، قاسەكانمان پىر گەوھەر و پارەكات، دەيوت ئەم جۆرە خودايانە ھى ئەو كەسانەيە كە ئىرادەيان نىيە. دەبيت دوكانمان داواى تىدا نەبيت، بەلكو دوعاى بەخشەندە بن، واتە دوعاى خۇرايى. قازى زۆر كەم باسى دۆزەخ و بەھەشتى دەکرد. دەيوت ئىمە ھىچ شتىك دەربارەى سزا و پاداشتەكانى خدا نازانين. ئەوھەشى وتراوھ بۇ تۆقاندن بوو، خوداش پيوستى بە تۆقاندن نىيە، چونكە ئەو ئىنسانى تۆقاوى خوش ناويت. ئەگەر بۇ تۆقاندنى خەلك ئەم دوو دونيايەى دروست كىرديت، ئەو ريسەكەمان دەبيتەو خورى. ئەوھى گرینگە ھەول بەدەين بە وشەى ئاسايى باسى خدا نەكەين، چونكە وشە خدا بەرجەستە دەكات و ھەرەكو خۆشتان دەزانن خدا بەرجەستە نايت. بە ھىمىنيەو سەيىرى دونيا بكەن و لەو شەتلە رىحانەيە وردبەنەو و دونياتان خۆشتر بويت، چونكە لە دونيايەكى ويرانبوو، خدا بە زەحمەت خۆى نیشان دەدا.

كۆشكەكەى دوو پەنجەرەى ھەبوو، يەككى دەپروانيەو ھەوشەى خويان و دانەكەى تىرىش دەپروانيە ھەوشەكەى تەنىشتى، بە چاويكى

باوكانه وه سهیری كه پره كهی ده كرد و به وریاییه وه سهیری چوار منداله كهی ده كرد كه چۆن هه راش ده بن. هه ندهی نه برد خشت له سه ر خشت دانرا و كه پر داره راكرا و هه وشيكي لاكيشه یی و ژووریکي گه وره، نیوهی بۆ مه تبه غ و نیوه كهی تریش بۆ خه وتن. شه وان پینج دۆشه کی تیا راده خرا.

كاتیک له ده رگای هه وشه شه وه ده هاتیه ژووری، جار نا جارئ گویمان له بۆره ی مانگایه کی خۆشه ویست ده بوو. بۆره ی ئەم مانگایه به باشی نه نکم دهیناسینه وه: بۆره ی برسیبوون و نارحه تی و کاتی دۆشین و هتد. کاتیکیش نه نکم لیی نزیک ده بووه وه ناوله پی ده ساوییه پشت وقه برغه ی، مانگا هه سستی به له زه تیکی راده به در ده کردو ده كه وته کلکه له ق. مانگا: سه رمایه یه کی ئاشکرا بوو. ماسته شیرینه که یان هه موو سه رله به یانییه ک ده فروشرا: په نجا فلسی ریکی ده کرد.

ئەم مانگایه ئاژه لیکی هاكه زایی نه بوو، به لکو میژوو و ئەو و میژووی خیزانه که تیكه ل ده بوون. ئەگه ر له چاوه هه لواویه که ی ورد بویتایه وه، کوچ و به سه رهات و لیقه مانه که ی شه ست و سی له دوو توئی چاوه کانی ده خویندرانه وه. به تایبه ت ئەو به شه ی که په یوه ندی به خیزانه که ی ئیمه شه وه هه بوو. واته په رینه وه له زی و چوون به ره و ده ستاییه کانی دزه یی.

مالی نه نکم و ئیمه پیکرا له زیمان دا. گوندی تولکیمان له و شه وه ئەنگوسته چاوه پیکرا جیهیشت. ئەو شتانه ی که من له بیرمه، مه رج نییه ئەم مانگایه هه مان شتی له لای خۆی تۆمار کردبیت. ئەگه ر به وردی سهیری چاوه گه وره کانی مانگا که ت بکردبایه، باسی زۆر شتی ده کرد و شتگه لیکی تۆمار کردووه که کاتی خۆی هه یچ گرینگیه کی ئەوتوی بۆ من نه بووه. ئەمه بۆ ئینسانه کانیش راسته، براده رانی قوتابخانه ی سه ره تایی یا ناوه ندی کاتیک، دوای ده دوازه سال ده گه نه وه یه ک، هه موویان باسی یه ک شت نا که ن، هه ندئ به سه رهات بۆ یه کی ک گرینگ بووه و بۆ یه کی کی دی، به سه رهاتییکی دی.

دهنگه ئهم مانگايه حهز بکات به سهرهاته کان بهم شيوهيهی لای خواره وه
روژئی له روژان بگيرېته وه. جوړه ئينتيايعيکی سهرهتايی له چاوه کانييه وه
شه پولي ددها:

(دهمه وه عه سران بوو، يه کيک هات و ميغنجيرکهي ليکردمه وه. من خه ريکی
له وه رين بووم، من هه ميشه، يا خه ريکی له وه رينم يا کاوئژ دهکه م يا
پالکه وتووم. ئهم ميغزنجير ليکردنه وه بو من بئوهخت بوو. ناوقه دی
گوريسه که له عهرز دهخشا. هه ندهی نه برد ئه سپيکی سپی خالخال و
گوئدرئژيکی ئاسايی پهيدا بوون و هه شاماتيکيش دهوريان ليئدا. ورده ورده
له ئاوه دانبي دوورکه وتينه وه. تیکه ل به ئيواره بووين. ئه سپه که له پيشه وه و
گوئدرئژه که و من زور له يه کترييه وه دوور نه بووين. ئه سپه که گورج بوو
ته بهن. دوو منداليان خستبووه سهر پشتی ئه سپه که و کچ و کورپکيش له
سهر پشتی گوئدرئژه که بوون و کهرانه رهوتی خوی دهکرد. منيش وهکو
مانگا سهرهتا نه مدهزانی مه سه له چييه. ميشه سه گانه م به کلکم پاس دهکرد
و وهکو شازنيکيش به ته نيشت کاروانه وه هه لته که هه لته کم بوو. گوئدرئژه که
جار ناجاريک قه پالی له پووش و په لاشی ريگا ددها، گياو پووشی تفتی ئه و
ناوچه يه به ناریکی له ملاو ئه ولای ريگايه شين ببوون. هه ستنی به دژواری
ئهم سه فهره ی نه دهکرد، به لام قه پاله کانی زور ئاسايی بوون. په تکه که ی
منيان به دهسته وه بوو. ئه و گونده ی که به جيمانه نيشت تولکيان پيدهوت.
ناوی گوند چ گرینگييه کی بو من هه يه، له هر کوئی جئی حه وانه وه و
گياوگوئل هه بيئت، من له شازاده يه که بهختيار ترم. له تولکی ژيانم خراب
نه بوو، هه يوانتيکم هه بوو بو حه وانه وه و به باوه شيش پووش و په لاشيان بو
داده نام. دهمه وه عه سرانيش، دوو مندال پيکه وه ياريان دهکرد، يه کتيکیان
که رته موقناتيسي پنيوو، ده يکرده گاليسکه و پاسکيل و ئوتوموبيل، ده يکرده
فرۆکه، ده يکره هه موو شتيک که خه يالی ريگهي پي بدايه. سهره رای هه موو
شتيکيش، هه ستم دهکرد مانه وه م له و شوئنه کاتييه. بونی سه فهر دههات.
چوله که هه لده فرين. جموجولی دانيشتوان ئاسايی نه بوو. نه غمه ی دهنگه کان

نەغمەى سەفەر و کوچ و ناديارىيان لىۋە دەھات. كى دەزانىت نەغمەى كوچ چۆنە؟

لە ئاۋايى دورور كەۋتىنەۋە. دور توۋلە رى ھەبوون، يەككىمان گرتە بەر. دەنگى قابوقاچاغ دەھات. دونيا بەرەو تاريكبون دەچوو. ھەندەى نەبرد پېر بە لووتم بۆنى ئاوم كرد. خورەى ئاو بوو دەگەيشتە پەردەى گوئيەكانم. گوئيە پانەكانم بە راست و چەپ با دەدا و دەمويست لە نەپتيەكانى ئاو تىيگەم. بۆنى ئاو دەھات و بۆنى سويش دەھات. يەككىيان شين و سازگار و پىويست، ئەۋى تريان خۆلەميشى و سويژ و مردوو. لە نيوان ئەم دور بۆنەدا كە لە ئاسمان تىكەل دەبوون، بۆنى دەيان بۆنى دىكە، وەكو تەۋنىكى تىژ، ئاسمانيان بريندار كردبوو. لەو بۆنانە، بە باشى بۆنى راكردن و بۆنى ويرانى و بۆنى شيوەن و بۆنى فرمىسك و بۆنى دلەراۋكى و بۆنى تەسلىمبوون و بۆنى مەرگىش بە ئاسانى جودا دەكرانەۋە. بۆنى مەرگ لە سەروو ھەموو بۆنەكانەۋە سىا رەشمالى خۆى ھەلداۋو بۆ دالەدانى بۆنەكانى دى. مەرگ ھەموو شتىكى دالە دەدا.

چى ئەو ھەموو بۆنانەى بە پىش كوونە لووتمان دەھىنا؟ با بوو يا گريانى ئاو؟ دونيا لە نىو شىنيەكى مۆر دەچووۋە. ئىمەش لە دورر را، لە تۆپەلە رەنگى بۆز دەچوو، تۆپەلەرەنگ بووين و كوچمان دەكرد. ھەتاۋ دەمىك بوو ئاۋا ببوو، ئەۋىش بۆ قوۋلايىيە تەرەكان شور ببوۋە. لە پىش ئەسپە كوچ قوتەكەش سى مىردمندال كە نە پىشتى ئەسپ و نە پىشتى كەريان بەركەۋتبوو، بە پى لە ھەشامات دورر دەكەۋتنەۋە و لە شوئىنك دادەنىشتن تا دەگەيشتىنە لايان. بەمجۆرە دەھەسانەۋە! جارئىكان بە ھەراۋ زەنا كەرانەۋە و باسى

برىقەى ئاۋايان دەكرد. دلخوش بوون! ئەوان دلخوش و باسيان لە برىقەى ئاو دەكرد، واتە باسيان لە مەرگى من دەكرد. واتە لە خنكانى من. ئەرى پەرىنەۋە ئەوان خنكانى منى نەدەگەياند؟ ترستىكى ئازەلانى سوار ئەستوم بوو، لەشى دەسميم و لە كۆتايى كلەم ھەستم پى دەكرد.

گەشتینه سەر زێ. کەلەک لە قەراغ ئاو. سەرەتا ویستم یاخی بم، یەک دوو جار خۆم راپسکاند و کەلە زلەکم بە راست و چەپدا راوه‌شاند. لمۆزم بەرەو ئاسمان بەرز کردەوه. قاپوقاچاغ و ئەو کەمە بوزگورەیی کە شتومەکی سەفەر بوون، لە سەر قایەغەکە دانران. منیان بە گوریسەکەوه بەستەوه و دەبۆایە من بە مەلە بپەرمەوه. سەری پەتەکە بە دەستی ئەوه‌وه بوو. لەشم وردە وردە نوقمی ئاوه‌کە دەبوو. ئەمە یەکەمجارم بوو کە ئاو بمخواتەوه. یەک دووجار نوقمی ئاوه‌کە بووم. قیژدەییکی زیقن، بە هی ژنان دەچوو، لە سەر کەلەکەکە بەرز بوووه. سەرم لە ئاوه‌کە دەرھێنا و کەتمە مانگامەلە، نەمدەزانی مەلە دەزانم، بەلام ئەوه‌ی مەلەم تیا دەکرد، ئاو نەبوو جەحیمی ژیانم بوو. پڕ لووتم ئاو بوو و لە گەل چلمیکی زۆر، هەولم دا فرپی دەمە دەری. جاریکی تریش ژێر ئاو کەوتەوه و لووتە فشەکانم پڕ ئاوبوونەوه. ئەمجارەیان بە هێز سەرم راوه‌شاند و سەر ئاو کەتمەوه‌وه. چلمیکی زۆر لەسەر قەپۆزم کۆببوونەوه، شەپۆلۆکەییەک هات و هەمووی پاک کردەوه. بە دەسەسپێکی ئاویی دەچوو. زمانم دەرھێنا و سوپراوه‌کەم لووشدا. بە زمانیکی دی کوونە لووتەکەیی دیم سەپییەوه و ویستم ئەمجارەیان بە تەواوی خۆم راپسکێنم و خۆم تەسلیمی ئاوه‌کە کەم. لە تاو ترس و سەغەلەتی نیو ئاوه‌کە میزێکی گەرم بەناوگەلمدا چۆرەیی کرد و بە لێوار و لۆچی قوزمدا هاتە خوار و ئاوه‌کە پاکی کردەوه. هەندەیی نەبرد لەوبەر نزیکبوونەوه، دەگەشتینه قەراغ و پێیەکانم بەر چەگل و لمی قەراغەکە دەکەوتن. هەر چوار پێیەکەم کەوتنە سەر زەوییه تەرەکە و بەلام ئاوه تێرپەوه ساردەکە دەیوست لەگەڵ خۆیم بەریت.

یەک دوانیکیان دا بەزین و قایەغیان بەستەوه. جاریکی دیش نەمدەزانی بو، دەمویست خۆم راپسکێنم و پڕ بە هەناو بۆراندم. ئەمە یەکەم بۆرەم بوو لە دەشتی دزەیی. بۆرەیک بوو کە بانگەشەیی ئەوه‌ی دەکرد کە لەو دۆزەخە ئاوییه زگارم بوو. گەشتەوه ئاوه‌دانی. بەلام ئاوه‌دانییه‌کی وشک.

هه تاویش دهمیک بوو له قورگی که ندره کان خوی لیکه تبوو. هه زارن
 ته ستیره ش به دیارییه وه ته شکیان دهگرت و هه ندیکیشیان دوش دامابوون.
 له سهر ئهم هه موو به زمه شه وه، ئه سپه که جاریکی دیکه، قیت قیت، وه کو
 جاران که وته پیش قافله وه. مام گوید ریژیش، وه کو جاران ملی شو پر کرده وه
 و تووله ریگای گرت وه بهر. یه کیک له مندا له کان، له گهل ریتی ره وتی
 که ره که دا، ملی شو پر کرده وه و وه نه وزی دها. ئه ویش هه تاوی دلی
 دهیویست، له قهه پالیکدا، سهر خه ویک بشکی نیت. ژنه که ی ته نیشتی، جار نا
 جاریک به نوو که تیرۆک نهیده هیش مندا له که بخه ویت، ئه گینا به رده بوو وه.
 ئهمه بوو به ریتی ئه و شه وه.

ناوهندی ئاسمان به ته ستیره داگیرسا بوو. لوورده ی گورگ و چه قهل و
 که متیار به باریکی ده ژانه وه نیو تاریکی شه وه وه. من شاره زای لوورده ی
 گورگی برسیم، یا ئه وانه له رهو دا براون، یا هی ئه و بیچوانه ی که هیشتا
 فیری راو نه بوونه، ماندوو ماندوو له نیوه ریگاکان به جیماون. له دوا ی
 دایکیانه وه گورگه لوقه یانه و نیچیریکی له ریشیان بو که له تیژکردن دهست
 ناکه ویت. به لکو ده نوو زینه وه و لوورده کانیا ن پیش ئه وه ی له دایکبن،
 ده خنکین. ئا ئهم نوو زانه وانه بوو که ده ژانه نیو ته نهایی ئه و شه وه وه، ته نها
 هه وای تاریک ده مایه وه تا بیلئسنه وه. منیش تا هیزم تیا بوو بو راندن و
 ویستم دونیای بیده نگ بهیتمه زمان. ئهمه دوا بو رهم بوو که شه وی کوچ و
 جریوه ی ته ستیره کان و وه نه وزی مندا ل و بیچوووه گورگی به جیماو له یه ک
 کاتدا، گوئیان لی بیئت.

شه و به ته وایی ده سه لاتی خوی سه پاندبوو. به ته نیش دوو گوندا
 تیپه رین. پی ده چوو تالان کرابیت و خه لکه که ی به دیل برابیتن و ئاگریشی
 تیپه رد رابیت. بونی سوخ ده هات، بونی په رو پیتالی سووتاو ده هات، بونی
 هه لکرو زانی مووی پیست ده هات. له قه راغی گوندیش گویمان له حه په ی
 سه گی برسی بوو. ئه سپه که ش سه ری راوه شاند؛ پی ده چوو بونیکی
 ناخوش کوونه لوو ته کانی توزاند بیته وه. منیش پر به سینه م بو راندنم.

شەو تىدەپەرى. تريفەى مانگ ھەندى ئاسۆى رووناك كىردىووه و دىوارى
 روخاوى لە دىوارى دىكەى جودا دەكردهوه. نزيك گونديك بووينهوه. لە پال
 دىوارىكى روخا و منيان بەستەوه، ھەر لەو پال دىوارە حەشامات لىي خەوتن.
 شەكەت و ماندوو، ئاوايىيەكى نوستوو پيشەوازی ليكردين. دونيا خۆلەميشين
 بوو، ئەستىرەكان لە شوين خويان، بە تىرى رووناكى دەكوژانەوه. پيش
 ئەوهى يەككيان بكوژتەوه، لە برسانا، ملم بۆى دريژكرد و ويستم بە
 قەپالايك قووتى بدەم. منيش ماندوو بووم، ئەزموونى ئاو و غوبار. ئەزموونى
 پەرينەوه! قەبرغەم لە دىوارەكە دەخشانە و پيلوھ قورسەكانم پەردەكانيان
 دادىەوه و چۆكيان پىدادام و خەون ھەموو ئەزموونەكانى سەپمەوه.)
 ئەمە جوړىك بوو لە جوړەكان ئەگەر بەھتابايە، مانگاي بەخشندە و
 مېھربان، رابردووى خىزانەكەى بگىرابايەوه.

منيش جوان ديتەوه يادم چۆن نەنكم لە سەر كەلەكەكە سەيرى مانگاگەى
 دەكرد و دەيوت: "يا غەوسى گەيلانى، سولتان عەولاي عارەبى ھىچ لە
 مانگاگەم نەيەت. ئەى پىرى ئۆمەر مەندان ھاوارە!"

ئەم بەسەرھاتانە تا سالانىك زۆر دەكەوتەوه سەر زارى ئىمەمانان، بە
 تايبەت كاتىك مالى ئىمە و مالى نەنكم كۆ دەبووينەوه، قسە قسەى رادەكىشا،
 تا باس دەگەيشتە باسى گەرەشخان و بەسەرھاتەكانى ئەو سالانە. باسى
 بەردە سپىيەكەى دەشتى حىجاز دەكرا و كەس نەيدەزانى ئەو بەردە بىگەردە
 كەوتە كۆى. و ابزانم وەزىفەى ئەو تەواو بوو و بە تەواويى چووه نۆ
 لۆچەكانى لەبىرچوونەوهوه. ھەروەھا باسى مانگاگە و كەلەكە زۆرجار بە
 پىكەنينەوه دەكرا.

بە دەم رىوہ ئەم بەسەرھاتانە بەسەر دەكردهوه. خەريكبوم لەو جادەيە
 دەپەريمەوه كە ھەردوو رەھيمئاوا ليك جىادەكاتەوه. ھەندى دوكان
 كرابوونەوه، ئەوانى دى ھەمووى دەرپەكانيان دادرابوونەوه. ھىشتا تەواو
 نەپەريبوومەوه، عارەبانەيەك، گويدريژيک رايدەكىشا، بە تەنیشتما تىپەرى.
 شتومەكى مالى لەسەر بوو، شىوہى لەمالباركردن دەچوو. دوو سى بوخچە،

سنووقیکی دار، دوو تهنهکهی رۆنی بهتال، تهشتیکی نایلون و قاپوقاچاغ و مهسینهیهکی سهوز، به پهتیک، به عارهبانهکهدا شوږببووهوه. لانتیک توند به شریټیک بهسترابوووه، پیرهژنیک له ناوهند عارهبانهکه له نیو پهروپیتال تهنها هر هردوو چاوه کزهکانی دیار بوون؛ سهیری بهرامبری خوئی دهکرد. پیرهمیږدیکیش پهتی گویدریژهکهی به دهستهوه بوو. ورده ورده دوور دهکوتهوه. (ئهم میللهته چل ساله خهریک باره و هیشتا نهگهیشتوته مهنزل!) به دهنگی فریشتهیهک دهچوو ههموو بالهکانی هلقاچرابن.

مالی نهنکم به دهستی راست، کولانی حهوتهم، بهرامبر به مزگهوتهکه، مزگهتهکهی مهلا عهبدولای رهحیمئاوا. کاتیک دهچوویته کولانهکه، ئیتر ورده ورده ئاستی کولانهکه بهرزدهبووهوه و پاشان به ئاستهه نزم دهبووهوه. مالی نهنکم و مالی قازی له بهرزاییهکه بوو. به کولانهکهدا تیدهپهپیم، ههموو دهراگان داخراوون. پیش ئهوهی بگهیته مالی نهنکم، کوشکه دوو نهوومییهکهی قازی-مان لیوه دیار دهبیټ. له دوورهوهش تاقه خنجیلانهکه دهبینن که جاران مایهی فیټکی بوو.

گهیشتمه بهر دهراگا. یهک دوو جار له دهراگام دا. کهمیگ چاوهپیم کرد. یهک دوو جاری دیکه له دهراگام دا. کهس نههات و کهس دهراگی لی نهکردمهوه. له پریکدا مندالیک لهو بهرهوه دههات و لیم نزیک بووهوه، به بی ئهوهی پرسپاری لیکهه، خوئی کهوته قسه:

- دهمیکه ئهم مالهیان رایچی ههولیر کردوه!

- بهرهو ههولیر؟ منیش به سهر سورمانهوه وهلامم دایهوه.

پالیکم به دهراگاکهوه نا، دهراگا بهرهوه ناوهوه کرایهوه. چوومه ژوورهوه، ئهویش به دوامهوه. سهیریکی دهستی راستم کرد. " ئا لیزه، مانگا خوشهویستهکهیان دهبهستهوه". بهرامبریش دوو ژووره لاکیشهیهکه بوو. تهنهکهیهکی بهتال له ناوهند حهوشهکه کهوتبوو. کاتی خوئی له نیوان مالی نهنکم و مالی قازی دیواریکی زور نزم ههبوو، پهنجا سانتیمهتر تینهدهپهپی. باخچهکهه بینن، دهمیگ بوو ئاو نهدرابوو. گول و پهلهکانی له شوینی

خۇيان ھېشك بېوونەۋە، لاسكەكان بە قەدەكانياندا شۆرېبوونەۋە. پەرەى زەرد و سوور و پەمەيى، كەوتېوونە سەر گلەكە، ھەموويان يەك رەنگيان وەرگرتېو. قاۋەيىيەك، رەنگى خاك. نامەكەى جارانش، درەختىكى زەبەلاح بوون، گەلاكانى تىر و سەوز بوون، بەلام تويزى غوبار ھەموو گەلاكانى داپوشىبوو.

سەرم ھەلبىرى پابلەكانم بىنى. نزيك بوومەۋە. پىنم نايە سەر پەيزەى يەكەم و منالەكەش، بىدەنگ دوام كەوتېو. سەركەوتم. شونىنپى خانەكان كويز بېوونەۋە و سەربان كەوتم.

رەھىمئاۋا بە كۆن و نويىۋە كپ و بىدەنگ. گەرمایەكى چر، گویت راگرتبايە، گویت لە سرتەى گەرما دەبوو. لە دوورەۋەش سەرابىكى تەنك، بەرجەستەكانى خستېوۋە لەرینەۋە و لەسەر ئاۋازى گەرما ھەموو شتىك سەمای دەگرد، بەلام بە سەمای مەرگ دەچوو. ئەم بىدەنگىيە، سەرچاۋەى سام بوو.

ئەم سامە پىويستى بە باسكردنە: جۆرە ترسيكە كاتى خۆى لە شەۋانى غوربەتى تووشم دەبوو. بە تايبەت لە قۇناغى يەكەمى ئاۋارەبوون. ئەم قۇناغە زۆر زاتىيە، ناكريت بىيتە پىۋەر بۇ ھەموو ئەۋانەى ئاۋارە دەبن. من باسى سەرەتاكانى ھەشتا دەكەم، ئەۋكاتەى رژىم لە ئەۋجى ھىزىبوو. راكردن لەۋ بارودۇخە ئاسان نەبوو و بە گىرسانەۋەش لە شونىنپىك كۆتايى نەدەھات. ئەۋ سام و ترسە موزمىنانە تىكەلى كابوسەكانم دەبوون. نيۋەى شەۋ لە پرىكدا رادەچەلەكام. دەيان چركەى دەويست تاكو بزنام لە كویم. مەبەستم لەۋ قۇناغەيە كە ژوورەكەم لە شەقامى كارۋلىن بوو لە شارى ژنىف. پىنچ شەش سالىك لەۋ ژوورە ژيام. ھەر لەۋى شىعەرەكانى " زەردك"م نووسى. نيۋەى شەۋ لە پرىكدا رادەپەرىم و دەستم بۇ سويچى گلۆپەكە دەبرد و ھەلدەستام پەرداغىك ئاۋ بخۆمەۋە. نيۋەى لەشم زىندانى كابوسەكە بوو و نيۋەكەى ترىش بە زەحمەتى لە گەلم دەھات. بۆرىيەكەم دەگردەۋە و ئاۋ

خوږه‌ی ده‌هات و په‌رداغه‌که‌م پر ده‌کرد و له‌به‌ری ده‌ړوښت، ئینجا ئاویکی ساردم ده‌خواردوه و سهرم راده‌وشاند.

ئهم كابووسانه، يا ئهم خه‌ونه ناخوشانه له مي‌رده‌زمه‌ی ده‌سه‌لاتی رژيم به‌رجه‌سته ده‌بوون. سروشتی ئه‌و خه‌ونانه به‌مجوره‌یه: گه‌راوړته‌وه. شاره‌که‌ی خوټ، يا له پایته‌ختی، واته له نیو دل‌ه‌راوړکی ترس و راکه‌راکیت. به بی پسروله، بی شناسنامه و له سهر هه‌مووشییه‌وه بی‌جامه‌ت له پییه. ولایتش له جه‌نگی‌کی خویناوی دایه. توش به پیی په‌تی. ئیست‌خبارات و ئه‌من پټیان زانیوه که گه‌راوړته‌وه. له کولانه ته‌سک و باریکه‌کان دوات که‌وتوون. بی‌گومان شه‌وه. له کولانیک دهر‌بازت ده‌بیټ، تووشی کولانیکي دی ده‌بیټ. له‌و کولانه‌وه به‌رامبه‌رت دین. تووشی بازگه و سه‌یته‌ره‌ی ناوخت دیت و به مه‌نتیقی خه‌ون رزگارت ده‌بیټ.

تووشی دل‌ه‌راوړکی ده‌بیټ، که‌وتوویته نیو لایرینته‌وه، کولانه‌کان تیکده‌چرژینه نیو یه‌کترییه‌وه. هه‌ر ئیستا ده‌تگرن. ده‌زانی ئه‌مه مانای چیه؟ هه‌لا هه‌لات ده‌که‌ن، تیلايان به ده‌سته‌وه‌یه. تو خائینی عه‌د و وه‌ته‌نی، تو ده‌ستت له گه‌ل ئیمریالییه‌ت و سه‌هیونییه‌ت و ره‌جعییه‌کانی دهر‌وبه‌ر تیکه‌ل کردووه. تو موخه‌ریبی. تو له گه‌ل عه‌مامه له‌سهره‌کان په‌یمانته به‌ستووه. تو ده‌ستی شه‌یتانت ماچ کردووه. له هه‌موو لایه‌که‌وه شال‌اوت بو ده‌هینن. ده‌نگی شاوور به‌رز ده‌بیټه‌وه. له پرېکدا، له سهر‌بانه‌کانه‌وه پروژده‌کته‌رت لیده‌ده‌ن، کولانه‌کان ده‌که‌نه نویژی نیوه‌ړو.

توش به‌په‌له، ده‌ست بو گیرفانت ده‌به‌ی، بی‌جامه‌که‌ت بی گیرفانه. له پارچه کاغه‌زیک ده‌گه‌ړی که له‌م زه‌لکاوه رزگارت کات. هیچ نادو‌زیته‌وه. ته‌ل‌ب‌هنده‌کان ده‌بینیت، لایت لیده‌ده‌ن. هیچ. ده‌ته‌ویت هیز بده‌یته خوټ راکه‌یت، ده‌ته‌ویت بال‌بگری، ده‌ته‌ویت نغرو بیته ژیر زه‌وی، ده‌ته‌ویت بم‌ریت و نه‌که‌ویت ده‌ستی ئه‌وان. چونکه خه‌یالیش ریگات نادات تا‌کو بزانت ئه‌گه‌ر بکه‌ویت ده‌ستی ئه‌وان چت به‌سهر دیت. (هه‌نده‌ش نییه‌ فلیمی مید نایت ئیکسپریست بینوه) ده‌ته‌ویت را بکه‌یت، پییه‌کانت وه‌کو چریش عه‌رده‌که به‌ر

نادەن، وەكو بىنىشت رايىدەكىشىت و لە پرىكدا لە شەقامى كارۋىن، لە شارى ژنىف رادەپەرىت و چەند چركەيەكت دەۋىت بۆ ئەۋەى بزانىت لە كوۋى. دلت بەو ئاۋارەبوونە ھەند خۆش دەبىت و ھەست دەكەيت بوۋىتەتە پاشاى قەرەجەكان.

سەيرى پانتۆلە ھەلۋاسراۋەكت دەكەيت و بىر لە پارچە كاغەزە نووشتاۋەكت دەكەيت كە ئىقامەى سالىكى تيا تۆمار كراۋە. ئەمەش لە ھەمان كات دا دلخۆشەيەكى لە رادەبەرت دەداتى و لە ھەمان كاتىشدا ئاۋى كابووسەكانى داھاتووت دەدات.

كاتىك لەسەربانى مالى نەنكەۋە سەيرى رەھىمئاۋام دەكرد، سامىكى لەۋجۆر موچركىكى خستە لەشمەۋە. دەشمزانى ئەمجارەيان خەون و كابووس نىيە، بەلكو واقع و راستىيە. سەيرى مندالەكەم كەرد كە لە تەنىشتەم راۋەستابوو و پىيم وت:

– ئەرى دەلى رەھىمئاۋا كەسى تيا نىيە؟

– مندالەكە سەيرى ئاسۋى دەكرد و نوقمى ئەندىشە ببوو و پاشان سەيرى منى كەرد و پىي دەچوو نەمىنى و پاشان سەيرىكى ئاسۋى سەرابى كەردەۋە و ھەر دەتوت بە دەم خەۋنەۋە قسە دەكات و ۋەلامى دامەۋە:

– تازە كار لە كار ترازاوە، خەلكى چىتر لىرە ئىدارە ناكەن، ئەو خەلكەيان ھەند فىرى كۆچ و كۆچبارىي كەردەۋە، كۆچ لە نىشتەجىبوون ئاسانترە.

– ئەى باشە ئىۋە چى دەكەن؟

– ئىمەش رۆژىكەمان لە پىشە... ئەۋىش ۋەختى دىت.

ئەو باسى رۆژىكى دى ئاساىي دەكرد. سەيرىم كەرد و لە خەت و سىماى رامام، مندالىي خۆم ھاتەۋە ياد.

– ئىۋە بەرەۋ كۆى نىازى سەفەر كەردنتان ھەيە؟

– نىاز! بۆ بە نىازە كاكى خۆم! كەس نىازى نىيە ئىرە بەجىبەللىت. نىاز ۋەشەيەكە تەنھا لە مەكتەب دەيخەينە رستەۋە ئەگىنا لىرە كەس بەكارى ناھىنىت. ئەم ۋەشەيە ماناى نىيە.

ههستم به زیره کی ئه و منداله پئی په تییه کرد.

- سنفی چه نی؟

- یه کی ناوه ندی.

بهروه پابلقه کان گه پامه وه. سهیری کوشکه که ی مام قازیم کرد و به هیواشیش داده به زیم؛ منداله که ش به دوامه وه یه. حهزم ده کرد زیاتر قسه ی له گهل بکه م.

(باشه ئه و روژهی له ئیبرایم خه لیله وه ئاودیوی سنوور بووم. گه یستمه زاخو و بو ئیواره که ی سه ریکم له کتیبخانه کاندای له ههر روژنامه یه ک و دانه یه کم کپی، بو ئه وه ی وینه یه کی ته واوم له لادروست بیت. هیچ لاپه ریه کی بو ئه م شاره ته رخان نه کرابوو که خه ریکی بارکردنه) گه یستمه بهر ده رگای حه وشه و به منداله که م وت:

- ئه ی ماله وه تان چ ده لین؟

- ماله وه؟ مه به ستت باوکه م. چ له دهستی باوکه م دایه، باوکیکی بیده سه لات، ههر وه کو ده یان باوکی دیکه. ئه ویش ئیواران، دوا ی ئیش، گو ی له رادیو ده گریت، دهنگی ئه مه ریکا، له ندهن "هونا هه یئه تول ئیزاعه تول به ریتانییه". لاسایی رادیو که ی ده کرده وه.

باوکه م هه ندی منگه منگ ده کات و گوایه ئه مه هه لو یست پیشان ده دات! هه لو یست و ئه م کو لانه ته سکانه یان وتوه؟

- ئه ی تو، بچکول؟

- تو به راسته، کی حیساب بو چلمنیک ی وه کو من ده کات. تو ئه لئی خه لکی ئه م ولاته نیت. دوا ی نا نوچای خو اردن، تی ده ته قینم بو ده ره وه. روژیک له زیویه و روژیک له ئیسکان و روژیک ی دیش، چوزانم ده گه مه ئاخر حوسین. ئه و شتانه ده نوو سمه وه که به رچاوم ده که ون. هه مووی به ره مز و ئیشارات ده نوو سمه وه، ئه گینا حکوومه ت و منال و توال جیا ناکاته وه، بمگرن که وه له که م ده به نه ده باغخانه. له گهل منالانی دی یاری ده که م و هه ندی جار ئیمه ش باسی سیاسه ت ده که ی.

به پیکه نینه وه.

- باشه، باسی سیاست به ئیوهش دهکریت؟

ئیمه کاتیگ له ته مهنی ئه و منداله بووین، ههرگیز وشه ی سیاسه تیشمان بهر گوئ نه که وتبوو.

به ده م ریوه باسی ئه م شتانه مان ده کرد تا گه یشتینه سهر جاده که.
پنی وتم:

- ده زانی ئیستا مندالان زیاتر قسه ده که ن. ئه م بیده نگیه ت له لا سهیر نییه؟ ئیمه باسی ئه مجوره شتانه ده که ن.

- خواحافین بچکۆل.

یه ک دوو ههنگاو لیم دوور که وته وه و گویم لیبوو ده لیت" به قورعان تو خه لکی ئیره نیت".

له جاده که په ریمه وه و به خیرایی به پشت گه راجه کاندای بوی ده رچووم. ده مویست قه دبر، به ره و کوشکی برۆم و بیرم له دوا رسته که ی منداله که ش ده کرده وه.

تا کو ئیستا هیچ شوینیک هه وانه وه یه کی کاتیی پنی نه به خشیوم، رهنگیشه تووشی نه خووشی شوین هاتیبیم؛ بویه زورجار وینه یه کی ساکار هه نده سه رنجی راکیشاوم که پیم خه وش و عه یبه بووه که لای دۆسته کانم باسی که م، نه باده به ساده و ساویلکه م بزانی. به لام لاتانی ناشارمه وه، هه ندی شتی زور ساکار سه رنج راده کیشن و نازانم بۆ! هه ندی جاریش شوین بووه ته بارستایی و دوا ی ماوه یه ک ده بوایه جانتا کانم بیچمه وه سه فه ر بکه م. رهنگه هه ز بکه م له نا-شوین بژیم. ته نها له پیناو ئه وه ی خو م له دهستی ئه و بارستاییه رزگار که م. بویه ئیستا تووشی گومان دیم و به خو م ده لیم " ئه وه به راستی منم به پشت ئه م گه راجانه دا تیده په ریم؟ یا ئه وه تا ئه مه خه ونیکه و به س؟ خه ونه لینجاکانی شه وانی مه نفایه و ده ترنجیته له شی داهیزراوم؟ هه ستم به بارستایی خو م نه ده کرد. نه مه زانی هه م یا نا. هه م یا ئه وه تا هه نده نابات دیمه وه ئاگا و له سه ر قه ره ویله که ی ژووره که ی کارولینم.

په رده كان لا ددهم و پوليسخانه كې بهرام بهر مال ده بينم، ژنه سسته رده كه ده بين كه زور به ي ئيواران كورپكي قوزي ده هيتايه وه و مال و پيكره شه رايبان ده خوارده وه و گلوپه كانيان ده كوژانده وه و په رده كانيان داده دايه وه.

باشه ده بي چ ساويلكه ييه ك بيت، هه روا به ئاساني سواړي قه م هريه ك بيم و به ده فته ر خد مه يه كي هه لگه چ راوه وه روو بكه م وه شاره ويرانه كه م. هه ر ده بوايه ئه م ويرانه يه به چاوي خوم ببينم؟

ده ستم بو گيرفاني پانتول كه م دريژ كړد و به دوو په نجه هه ستم كړد كه ده فته ر خد مه كه م وا له گيرفاندايه. ده رمهينا و ليى دلنيا بووم و خسته م وه گيرفانم. هه ستم ده كړد كه له نيو هه نكاوه هه راشه كانم ون ده بم. عه سريكي گهرم و ته پوتوزاوي به لاي مه غريدا لار ده بيته وه و شهو ميهره جانه كاني خوي له ناو پاشا گدانني، زيندوو ده كاته وه. ئا له كاتي وادا، زه مهن ره وره وه كاني خير اتر ده كات و شته كان هه مووي به ره و ليژاييه كان شور ده بنه وه. نه مده زاني زه مهن به ره و چ خه رنديك پيچكه زله كاني خوي غل ده كړده وه. ره هه نده كان ده شيوان و هيله كان تي كده شكانه نيو يه كتر. ئه م هيلانه فه زايان بريندار ده كړد و خوينيكي ئال به قه برغي ئاسودا داده چوري.

چ سوار غيكم چنگ كه وت؟ ئه مه وينه ي شيعريك بوو له بزه نسون نووسيم: شاره كې روژه لاتي فه رهنسا.

وه لاميش: هيچ. له سه رباني مالي نه نكمه وه ئاسو نومي نيو سه راب، چونكه ته نها گه رمايي شته كاني به رجه سته ده كړد. تراويلكه يه كي ئه به دي دونياي خستبوه بريقه يه كي بي كوتاييه وه. بريقه يه ك بوو كويرايي لي ده كه وته وه.

ئو ده رگايه، مه به ستم ده رگا كې مالي نه نكمه، ئايا روژي ك له روژان نه بوو چه مكي چاوه پرواني؟ ئايا ئو ده رگا ره قوته قه به رجه سته ي چاوه رواني نه ده كړد؟ ئايا ئه م رسته يه به ئاساني خوي ده داته ده سته وه.

به لّام بهم تهرحه دهكریت باسی لیوه بكریت: ئەو دهمەى مام قازى له بهر هەيوانى كۆشكه كهى ئەسكه مەبیلێكى دادەنا و بەرامبەر به خۆركه و تن دادەنیش، ئەوهى به خەيالدا نەدەهات كه ئەو دونیایهى كه ئەو تىای دهژیت گۆرانكارىیهكى بنه پەتى تیا روو دەدات. دونیایهك وهكو ئەخته بووت، شتهكان دهكاتە تهوئیک و مهسافهكان كورت دهكاتەوه و ماوهى نیوان ههسار مهحهته و قادرزهمه به تهواوى دهسپێتهوه. به لّام به چاویكى باوكانه و پڕ حیکمهتهوه تهماشای ههراشبوونى ههر چوار كۆپهكهى دهکرد، به لّام له ههمان كاتیشدا، نه له توانای ئەودا بوو، نه له توانای كهسیكى دیکه دا ههبوو كه رێ لهو باهۆزه بكریت كه ئیوارنیک كۆپه گهورهكهیان دهفرێن. دهمیک بوو ئەو باهۆزه له پایتهختهوه ههلیكردبوو و روژێ له روژان به كۆلانهكانى رهحیمئاوادا تیدهپهپى و بیست گهلای تهمهنى گهورهكهیان بهرهو نادیارىیهكى ههتا ههتا رادهپێچیت.

ئەم رووداوه له كاتیكدا روو دەدات، كه تهنها ههر دوو سال بهسهه بهیانی یانزهى ئازاردا تیپهپى بوو. باهۆزیک بوو له ناو جههرگهى پایزانهوه سهریهه لداوو و دهیویست رهگورپیشهى درهختهكانیش لهبنهوه بۆ یهكجارهكى ههلهكێنیت. ئەم كارهساته جههرگهپه، نه بهسهرهتا دهبیت حسیبى بۆ بكریت نه به كۆتایى، بهلكو تهنها ویرگولێك بوو له سهه لاپهپه له بنههاتوهكانى تراژیدیایهكى بى ناویشان مردارهوه بوو. یا بووه گریكویرهك و له دامینی میژووى ئەو خیزانه درا. ئەمه نۆبهرهكهیان بوو كه گهوره نهبوو، یا زۆر زوو گهوره بوو بۆ ئەوهى بهر ئەو رشانهوه رهشه بکهویت. لیژهوه بۆچوونهكانى خوین و قوربانى، ئازادى و ناشتى وهكو سپیاله پیرۆزهییهكانى سهه گۆره بیناوهكان، به بیهووده دهشهكانهوه.

نۆبهرهكهیان زوو یاخى بوو. بهرووبوومى ئەو یاخیوونانهش به بیوچان تاقمیک، وهكو ئیسفهنجى وشك ههلیدهمژێ و لووشى دها و له ناوهپۆكى خۆى دایدهمالێ و له ههموو واتایهكى پۆزه تیغیش بهتالێ دهكات. ئەنارشى بوو، به بى ئەوهى كتیبهكانى پرودۆن بخوینیتهوه. له نیوه ریگاكانى

ياخيپوونهكهى كامۇ ساتمهى كرد، بهردى فرى دىدايه ههموو گومىكهوه بۆ ئوه تووشى شلهقانى كات، دهيوست له وهستان و بۆگهنبوون قوتارى كات. رى له شهو دهگرت و دهيوست قهدهرى خوى بنووسىتهوه. زور زوو گهوره بوو، يا وردتر ئه و باردوخه زوو پىرى كرد و خوى تهسلىمى ريگا ناديارهكان كرد. رۆژيكيان له خه وهلدستيت و تفىك رۆ دهكات ههژارى و كویرهوهري و باوكىك زوو مائاوايى كردبوو، دلى ههلدشوينيت. ئه و سههلهبهيانىيه ههستى كرد بارى قورسه و ئاووههواى رهحيمئاواش ناههواره بۆ ژيان. تفىكى ههلا و روى. كهس نهيزانى بۆ كوئ روى.

دايكى هيشتا جله رهشهكهى مىردهكهى فرى نهدابوو، ههوالى ونبوونى ئوهيان پى راگهياند، ونبوونىك بوو رهش دهچوووه. بۆيه نهيدەزانى له جله رهشهكهى زياتر چ جلوههريگى رهشتر بۆ پرسهكانى بدۆزىتهوه، بۆيه گوليكي سوورى له تىلى چهرخهتهكهى گير دهكرد و لهبهه دهركا تا شهو به تهواوى رادهشكا، ئه و چاوهروان بوو. ههموو رۆژى و له دلى خويدا دهيووت ئيمرو نا بهلام بيگومان سبهينى دىتهوه.

ههموو دهمهويئوارنىك له غهيبهوه دهيانچرپانده بناگووى و پتيان دهوت ئيمرو كورپهكهى رهنهگه بىتهوه. ئه مه تهلىسمى ئه و جهسته مردووانهيه كه ناكهونهوه دهست خاوهنهكانيان. ئه گهر مردوو بهچاو نهبينريت، دل ئاو ناخواتهوه. ئه مهس يهكيكه له نهينيه قوولهكانى مهرك. ئيتر چاوهروانى ههكايهتهكانى خوى دهئافرينيت. دهيان چيروكى فهنتازى و سهيروسهمههه له داك دهبن وههههه به مهنتيقى خوى، دهبيتته جى باوه. كى بوون خاوهنى ئه م چيروكانه؟ ئه و كات كهس بىرى له م پرسىاره نهكردبووهوه. ههكايهتهكان له دوورهوه دههاتن و كاتىك دهگهيشته بهردهمى ئه و، حازر و ئاماده بوون. نهدهبوو بكهونه ژير پرسىار و گومانكردنهوهه چونكه هيوايان پى بوو. هيو واته كورپهكهمان چى ليهاه؟ وهكو پيداويستى وابوون، دههههه

یه کیك له مه جهووله وه دروستیان بکات. به رهه می سه فهر دوورودریژه کانی خه یال بوون.

یه کیك له ئه کته ره هه لئه له تاوه کانی ئه م ئو دیسییه، کابرایه ک بوو ناوی قاله ته گهرانی بوو. ویستی دهیان به لکو سه دانی وه کو نوبه ره، له میرمندال و هه راشی ئه و دهوره به ره کو بکاته وه و به یه که وه به کاره ساته هه سهر سوپینه ره کانی سالانی هه فتا هه لسن. وه کو ده ریوانیکی زورزان، به لام ناشاره زا، له ری ده ریای عومانه وه بگه نه وشکاییه کانی ئیران و موغامه ره کانیان له و دیو سنوور باس کرین. راسته، ئه مه رووی دا، به لام چوون رووی داو ورده کاریه کان چوون بوون. زهربه بوو له ئیران، له پیتاو چی؟ پرسپاری زوری بی وه لام ماوه ته وه...

هیچ هه کایه تیک، هیچ چیرۆکیک، هیچ گیرانه وه یه ک به ته واوی فینکییه کی ته واوی نه ده به خشییه نه نکم، بویه ده مه و ئیواران، دایک و ده رگا ده بوونه یه ک شت. له بهر ده رگا که راده وه ستا و ده یروانی، ده یروانی و چاوه ریی ده کرد تا دنیا به ته واوی تاریک داده هات ئیتر هیچ شتیک له هیچ شتیک جودا نه ده کرایه وه، ئه ویش ده رگا که ی له دووی خوئی داده خست و ده چوو ه ژووره وه تا روژی ئاینده. ئیواره کان له سه ر یه ک که له که یان ده به ست و شه ویان ده هینا. ورده ورده له لۆچه کانی ئه م هه موو چاوه پروانیانه وه عه با ره شه که ی مه رگ ده رده که وتن. شه پوله چاوه قایمه کانی روژگاریش شته کانی ده سواند و مه رگیش وه کو زه رووره تیک ده بوایه هیوا به یئیته سه ر چۆک. به لام له ناواخی شته کاند، زاکی ره مافه کانی خوئی ده سگیر ده بوو و چیرۆکه کان هه ر هه موویان له کوتاییدا یه ک شکلیان وه رده گرت و به زیندووی تا ماوه یه ک مانه وه. رازیبوونی بیتده سه لاتانه ده سه لاتی خوئی ده سگیر بوو... یه کیك له بیچمه کانی بیهووده یی له ژیا نی ئیمه مانان!

بیهووده یی ئه نجامی بیرکردنه وه و رامانی فه لسه فی نه بوو، به لکو وه کو په قه رنه جه ئاوکی ساردبوو له ساته وختیکدا ده یڕژینه سه روچاوت.

بېټوودهیی بوو نه زانم له کویم. ټوهنده ده زانم ټیوارده کی خاموش
 خه ریک بوو شاری ده پېچیه وه نیر هه گبه تاریک و دل سارده کی خوی. له
 پېرستی ټهم بیده نگیه ی ټیمرؤشدا، روخسار و دهنگی منداله پی په تیه کی
 بهر درگای مالی نه نکم، چهند ته لیسمی کی رژانده ټهو هه گبه ساردوسره وه؛
 نه مده توانی وا به ئاسانی نه وه سفی بکه م و نه ره هنده کانیشی دیاری
 بکه م. ده بیت روحي یاخیبوی نوبه ره که نه بوو بیت و گه رابیته وه؟ ټهی بو
 هنده به زیره کی و به وردی قسه ی له گهل ده کردم؟ ټهی نه ده بوو زیاتر
 قسه م له گه لی بگردبایه و بمزانیبایه کتیه؟ به دهم ټهم ورده
 لیکدانه وانه دابووم، شهو به ته وای راشکابوو و بیده نگیه کی قورس و
 ره زاگران سواری ټه ستوی شار ببوو. ماندووبوونه کی منیش هنده ی دیکه
 ټه تمؤسفیر و جه وه که ی قورستر کردبوو. که میک هه ستم به تینووبوون کرد
 و تک تکیش عاره قی کو بووه وه ژیر گه نگلم به رچه یه کی ساردا، به
 قه برغه مدا، ده هاته خواره وه. گلپه کانی دارته له کان به نارپکی داگیرسابوون،
 ده توت ته پوتوز له دوری گلپه کان دایه و تیشکی کی لیخنی بلاوده کرده وه.
 درگا و دیواره کانی به ئاسته م روشن ده کرده وه. تاریکی به نارپکی له سهر
 به رجه سته کان یخ لی ټه وتبوون.

هه نگاوم دنا و نه مده زانی بو کوئ ده چم. به قه ناعه تیکی که مه وه
 گه یشته ټهو ټه نجامه ی که مالی خومان به زه حمه ت ده دوزمه وه. دوی
 هه نگاوه کانم که وتبووم و ټهو سهر داری له شی ده کردم و وه کو یه خسیر له
 دوی خوی رایده کیشا. زوربه ی زوری درگاوپه نجه رکان داخرا بوون. زور
 به ده گمن چرایه ک له ژووری داگیرسابوو. به کولانه کاندا ده رویشتم هزم
 ده کرد بگه مه شوینیک هه نده نه فره تی له دواوه نه بیت. به ناوله پیش، بیوچان
 عاره قه ی سهر نیوچه و انم ده سربیه وه و گویم له زیره کی ئیسعاف ده بوو، له
 دووره وه ده که وتنه بهر گویم و به باریکیش درژانه کولانه کاوه. سه گرپه وه له
 لایه ک و شاووری حه سحه سانیش له لایه کی دی. له چه قی ریگا بووم
 نه ده کرا بگه ریمه وه و نه ئامانجی ره وته که شم به ئاسانی بو روون

دەبوو وە. کراسە سپییەکەم بە تەواوی تەر ببوو. هەندێجار کزەبایەک
 پیستی روخساری دەمالیم. دوو نالچەکەی ژیر پێلاوێ چەرمەکەمیش،
 دەنگیکی لەسەر شوێستەکان دروست دەکرد، بە تاییەت کاتیکی وردە زیخیک
 دەکەوتە نیوان ئەو پارچە ئاسنە و چەمەنتویەکە. سەرەرای ئەوەی ئەم
 خرمانە بێدەنگییەکەی دەشیواند، بەلام دەنگیکی ناخۆشتی دروست دەکرد.
 بێدەنگییەکان وەکو بۆشایی وابوون بە شاووری حەسەسەکان پێ
 دەبوونە. هەستم دەکرد ئەمە بانگەوازیکی بۆ ئەوەی شەیتانەکان
 دەروازەکانی جەهەننەم بۆ بکەنە. وە.

پێی دەچوو ئەمە پێشەکی سەمفۆنیایەکی بیت، هێشتا نەنوسرابێتە. وە.
 سەرەتا زۆر نەشاز و ناجۆر خۆی دەناساند، دەنگە بەرز و نزمەکان، لە
 سەر ئیقاعە جیاوازیەکان دەپژانە نیو یەکتەریە، پاشان وردە وردە شکیان
 وەرەدەگرت. لە هەمووشی سەیرتر هەستت دەکرد دەنگەکان نزیک
 دەبوونە. جارنەجاریک، لەسەر بانەکانە، پرۆژەکتەرەکان لار دەبوونە وە
 و کۆلانەکانیان بە رووناکییەکی تۆقینەر ئاوەرشیان دەکرد و زریکە و
 فیزاحی ئۆتۆمبیلەکانیش وەلامی شاوور و قیژەییەکیان دەداوە کە لە
 نادیارە وە دەهات. گۆپە سوور و شینەکانی ئیسعافەکانیش لە گەڵ خرمە
 پێلاوەکانم، ریتمی کابووسییان دروست دەکرد. نازانم لە کۆتییە وە دەنگی
 دەهۆلێک دەهات و عەلەمی جەنازەیی دەبووژانە. ئیسقانی مردووەکان
 بوون لە قەبرەکانیان هەلسابوونە و سەمایان دەکرد. سەمای مەکابر هەر
 وەکو فەرەنسیان دەلێن، لە ئاخر و ئۆخری زەمانە وە هەلدەستایە و وەکو
 ئەوەی من سەنتەرێک بم و ئاوازیەکانیش بەرەو من بێن؟

جیجیکی سەربازیی بە تەنیشتما گۆفەیی هات، دواي ئەوە ماتۆریک فرە
 هات و تەپۆتوزیکی زۆریش لەبەر رووشنایی پرۆژەکتەرەکان کۆبوونە. وە.
 دەستیکم بۆ گیرفانم بردە وە لە سۆراغی دەفتەر خدمەکەم بووم. توو بلێ
 ئەوراقەکانم مەزبووت نەبن!

گویم لیبو له کولانه که ی ئه و دیو، دهنگی ژاوه ژاو و غهلبه غهلب دههات. گژژه ی ئوتومبیل و دهنگی پۆستال و رسته ی کورت دهکه وتنه بهر لایته کان. قیزه ی پیره ژنیک، فیزاحی کچیک، ههستم دهکرد ئه وه یه کیک بو گوره پانی جهنگه کان راپیچ دهکن. ههستم کرد، دوا ی ئه و نوره ی من دیت. جهنگ گه وره و کچکه نانا سیت، که زهنگی جهنگه کانی لیده درئ، ئیتر ته پ و هیشک پیکه وه دهسووتینریت. سهیری ده رگا کانم کرد هه ر هه موو داخرا بوون. پیم هه لگرت و که وتمه گورگه لوقه. نه مده زانی چۆن خۆم له و که تنه پباریزم که خۆم له خۆم کردبوو. گه یستمه سه ر سووچی، ئه گه ر دهستی راستم وهرگرتباه، ئه وه له کولانه که ی ئه و دیو، ئه وه ی دهنگه و هه رای لیوه دههات، زیاتر دوور دهکه وتمه وه. که وتمه غاردان، ته نها سه د مه تریک دوور که وتبوومه وه و جیبیک به رامبه رم زور به تیژی دههات و یه کیکی له پشتمه وه زور به تیژی دههات و له ته نیشتم ستوپیکی گرت و راوه ستا. به گورجی چهند جه ندرمه یه ک لی دابه زین و لیم نزیکبونه وه:

- وین رایح؟ هه ویته ک؟

منیش له وه دلنیا بووم که دهفته رخدمه که م له گیرفانه، خیرا دهستم بو گیرفانم برد و پسووله که م دای. ئه ویش لایته که ی له بهر نیتاقه که ی کرده وه و سه ره تا ئاراسته ی وینه ی سه ر دهفته ره که ی کرد و پاشان لایته که ی ئاراسته ی من کرد. وهخت بوو کویر بم.

- وین رایح، هیچی مه خبوس؟

- لا وه لالا، ماکو شی راجع للبت.

- ها، راجع للبت، وین بیتکوم؟

من خۆم ئه م پرسیاره م له خۆم دهکرد، ئیستا یه کیکی دیش هه مان پرسیارم لیده کات!

- بیسه راحه جای زیاره. چه م یۆم و ئه رجه ع.

ویستم به م وه لاهه خالی ک بو ئه م پرسیار و وه لاهه ئیزعاجانه دانیم. به لام پنی دهچوو ئه مه گومانی له لا دروست کردبیت و "جای زیاره ها!" به

لاساڤيه وه ئه م رسته يه ي به ته وسه وه دووباره كرده وه. وه كو ئه وه ي پيم بلي مه به ستي ديكم له م سه فهره هه يه.

سه يريكي جه ندرمه كه ي ديكي كرد و ده ستيكي بو مه چه كم راكيشا. منيش خوم راپسكاند و له ژير ده ستيانه وه وه كو كه رويشكيكي كيوي بوي ده رچووم. هيزيكي به تينم دايه خو و په نجه ره و ده رگاكان له پيش چاوم رايان ده كرد. غارم دها و ئه وانيش ليم دوورده كه وتنه وه. خوم كر به كولانيكي ته سكا، ته نها له سهر سووچه كه ي ئه و به ر ته نها گلويك داگيرسابوو، زور كزبوو، به ئاسته م سووچي كولانه يه كي رووناك كردبووه وه. له پريكا، لايت به ده ستي به رامبه رم به راكردنه وه ده هات. خوم وه رچه رخاند و كووچه يه كي ته سك هه بوو و شور ده بووه وه و تريفه ي مانگ قه راغ سيانه كاني كه ميگ روشنكرده بووه بوني ئاوي رهش ده هات. منيش به ناوه ند سيانه كه دا غارم دها، قورگم هيشكيوو و عاره قه يه كي زوريشم كردبوو. له پريكا، هه ستم كرد سيانه كه ريژه وه كه ي ليژتر ده بوو و تا قووله قاپيشم كه وته ناو سيانه كه، قور و چلپاويكي گهرم بوو و هيزي زياترم ده دايه خوم. ئه وانيش به لايت وه، به دوامه وه بوون. فيقه يان ليده دا. گويم له يه كيكيان بوو "ئزمه وله ك، هاي منهم".

هه ستم ده كرد ته راييه كه ي كه هه ردوو پييه كاني نوqm كردبوو، تا ده هات قوولتر و به رينتر ده بوو. سيانيكي لينج و خليسكاوي و كه موكه يه كيش گهرم. هه ردوو پيلاوه كه م پر له سياناوي لينج بوون و كيشي راكردنه كه ي سه نكين ده كردم. به لام هيچ چاره سه ريكم نه بوو، ده بوايه هه ر چ چونيك بيت خوم لتيان قوتار بكردبايه. هه ردوو پاژنه م به ره پيشه وه خليسكان و به سه ر قنكا كه وتم و به ره و ليژاييه كان شور بوومه وه. به سولاقيكي چلكاو ده چوو و گويم له ده نكي يه كيكيان بوو "ئنفله ت هازالكه لب". هه ستم ده كرد ئه ملاوئه ولام داروده وه نه، پيوش و په لاشي ته ر بوون، هه ر دوو بازووه كانم وه كو سه ول كردبووه و به په نجه ده وه نه كانم ده گرت بو ئه وه ي بزنام به ره و كوئ شور ده بمه وه. ئه فسووس! نه مده زاني ئه م چلكاوه به ره و كوئ ده مبات.

فرېم ددهاته چلکاوهکانی خاسهوه؟ روډک و دوهونهکان ههنديکيان له دهگورپیشهوه له گهل دهستم دههاتن و قهده زبرهکانيان ناولهپيان بريندار دهکردم. بونی چلکاو و بونی سابوونی گهنیو دههاته بهر لووتم؛ وهخت بوو برشیمهوه. نه مجارهيان که و تمه سهر سک و چه ناگم وهکو گاسن ناوهندی سیان و چلکاوهکی شق دهکرد. نازانم چ که ندرېک بوو، به تهواوی وهکو ناژهلېکی نهفسانهیی قووتی دام.

له کوئ چاوم کردهوه؟

دوشه که کهم نوقمی عاره قیکی لینجی بون ناخوش بوو. به بی تاقه تی و کزییه وه قهرویله کهم جیهیشت و بهرو په نجره که رویشتم. په رده کهم لادا، خور دهمیک بوو هه لاتبوو. دهره وه گرم ببوو. بیرى دوینیم کرد و خه یالی منداله که ره حیمئاوام کرد که چون هر به غاردان خه ریکه له ره حیمئاواوا بهر زیویه دهروات. لهو بهر وهش سی و چوار مندالی هاو ته مهنی خوی چاوهروانی دهکن، هه موویان دهستیان کردو ته که پری تهو یلیان و سهیری نهو بهر دهکن. دهیان بینى مندالیک خه ریکه له ناو ته پوتوزه وه بهرو لای نهوان دیت. دهتوت روخی نوبه ره که یه له ناو سهرابدا غار ددهات.

په رده کهم دادیه وه و بازووه کانم وهکو سهول کردهوه و باویشکیکی تهواوم دا. هه رچند من به یانیا ن زور کهم هز به جگهره کیشان ده کهم، بهلام نهو به یانییه دهستم بو پاکه ته کهم دریز کرد و جگهره یه کهم دهره ینا و دامگیرساند. یهک دوو شتی دوینی به تهواوی داگیریان کردبووم. یه کیک لهو شتانه نهو بوو: نازانم چون گهرامه وه.

تیشکیکی زوری دهره وه بو ژووره کهم هه لمهت دینی و بونی نانی گرمیش دیت و بونی ئاردی سووتاویش لووتی دهتوزاندمه وه. په نجره کهم کردهوه. نیوهی جگهره کهم مابوو، به په لاله پیتکه یه کهم له په نجره کهم وه فریم دایه دهره وه. دوو شهپ ئاو، دهموچاوم فینک کردهوه و پانتوله کهم هه لکیشا و چوومه وه دهره وه و مالی نیمه ده بیت له کوئ بیت. بهم پرسیاره وه چوومه وه دهره وه.

خەيالى ئەشكەوتىك

ھەر ئەو رۆژەم مابوو لە كەركووك و دەبوايە سەر لە شوپىنىك بەدەم كە ناوى نىيە. لە قەراغ خاسە چەند مالىك دروستكراپوون و خەلكەكەى خويان بە زەرعاتەو خەرىك كەردبوو. راستە خاسە رەحيمئاواى لە زىيوە جودا دەكەدەو، بەلام باجى گورجى، كچە گەورەكەى مام قازى، ئەم دوو گەرەكە بە ناوبانگەى كەركووى پىكەو گرى دەدا.

دەمىك بوو شووى بە مامە حەمە كەردبوو و دوو كۆر و دوو كچيان ھەبوو. كاتى خۆى لەو بەر، لە زىيوە دەژيان، بەلام لە حەفتاكانەو ھاتتە ئەمبەر و لەسەر رۆخى خاسە، كەپرەكەى جارانيان روخاندا و لە جياتى ئەو خەنوويەكيان دروستكرد. دواى ئەو خانووە، چەند خانوويەكى ديش دروستكران، وردە وردە شىكلى گەرەكى وەرگرت. بەلام گەرەككى بى ناو.

باجى گورجى ژنەموختارى ئەو چەند مالا بوو، ژنىكى چاپووك و بزىو و دەمھەراش. پىتەكى لە زىيوە بوو و پىتەكەى تەريشى لە رەحيمئاوا. ئەو لەو ژنانە بوو كە بە تەواوى شەخسىەتى مێردەكانيان دەسپەنەو، بۆيە مالاكانىش ھەر بە ناوى ئەووە بانگ دەكرين. كاتىك لە مەجلىسى پياوانىش دابنىشتايە، جگەرە قامىشەكەى دەردەكرد و چاوى دەبرىيەو ناو چاوى پياوانەو و قسەى لە گەل دەكردن. ئەگەر شتىكى بە دل نەبوايە، ئەو جوينىكى مەزرى ھەلدەبژارد و ھەمووانى دەكردە پىكەنىيەو. كەس لىنى تۆرە نەدەبوو.

مێردەكەشى، واتە مامە حەمە، بەو رۆژگارە لە ناو زەرعاتەكەى خەرىكى جەو دەروستكردن بوو و شتلا تەماتەكانى بە پەتەكانەو ھەلدەواسى و ئاوى تەپەپيازەكانى دەدا و ناو لەپەكانىشى وەكو روومەتى بامىە زەر بوون. لە دوورەوھش لە ناو زەرعاتەكە ھەر بە داوھلى دەكرد. چاكەتىكى بۆرى دوو بەرگ و شەروالىكى رەنگ تىز و دوو سى كراسيشى لە سەر فانیلەيەكەو دەكردە بەر كە كەس نەيدەزانى رەنگە ئەسلىيەكەى چى بوو. رەنگ و لۆچەكانى بە جۆرىك

تيكه‌لی يه‌کتر بېوون و به‌شېک بېوون له سېما و تېع و کاره‌که‌تېری مامه‌حه‌مه. پياوړېکې بې وهی، وه‌کو خوداوه‌ندی زهرعات و روهمکې يه‌زدانی. ژيانېکې ساده هر وه‌کو شه‌تله باینجانه‌کانی. ئیوارانی دهرنگ، دواي روژگارېکې جوتیارانه ده‌گه‌پایه‌وه مال؛ دواي ئه‌وه‌ی شله‌ساوهرېکې خه‌ستی به ته‌ره‌پیازه‌وه ده‌خوارد و سې و چوار چای پوړیسی: واته شیرین و سه‌نگین، ئینجا جگه‌ره‌یه‌کی شاورى له پاکه‌ته قاوه‌ییه‌که‌ی دهرده‌هینا و به‌رامبه‌ر به چرا کزه‌که، لچه‌کانی شوږ ده‌بوونه‌وه خه‌وړېکې که‌سته‌کی، وه‌کو میری داستانه‌کان ئامیزی بې ده‌گرته‌وه.

ئوان ته‌نها ئه‌لقه‌ی نیوان ره‌حیمئاوای زیویه نه‌بوون، به‌لکو ئه‌لقه‌یه‌ک بېوون که هه‌موو خیزانه‌کانیان پیکه‌وه گړی دده. به‌هاران هر به که‌یف، سه‌رمان له کوشکه‌که‌ی قه‌راغ خاسه دده و ده‌یان ته‌رحه گول و گياوگولې به‌هاران ئه‌و قه‌راغانه‌یان شین ده‌کرده‌وه. بې من ئوان، ئه‌و سه‌ره‌له‌به‌یانیه‌ بېوونه تاقه‌ هیوا، بې ئه‌وه‌ی بزانه‌ سوراغی ماله‌کان چي به‌سه‌ر هات. مالی ئیمه له کوپیه‌وه و مالی نه‌نم له کوپیه‌وه چي به‌سه‌ر هه‌تا گشت که‌کایه‌ت و به‌سه‌ره‌اته‌کان؟ ئوان ئیستا هر نه‌بیټ، چمکی هه‌ولیکیان له لایه، ده‌بی بړوم و بزانه‌ چیم ده‌ست ده‌که‌وټ.

ئو خانوانه له پشت کارگه‌ی کوکا کولان، له‌وټوه خوم ده‌که‌م کولانه‌کانا و رېک و راست ئیتر ئه‌و چه‌ند ماله‌م له به‌رده‌م قوت ده‌بنه‌وه که ناویان نییه. به ته‌نیش کارخانه‌ی چه‌گله‌کانا تیده‌په‌رم که خه‌باته‌ زل و لوری زه‌به‌لاح گردوکه‌ی چه‌گل و زیخیان دروست کردوه، چونکه کارگه‌ی کاشیه‌که له‌و ناویه. ئه‌م ئاسنه زه‌به‌لاحانه، شینوه‌یه‌کی هاوچه‌رخیان نه‌به‌خشیه‌ته ئه‌و ناوه، به‌لکو قه‌راغ خاسه‌یان شینواندوه و برینداریان کردوه. ئیتر له‌وټوه شوږ ده‌بمه‌وه و تووشی چالی گه‌وره ده‌بم که به‌هاران پر ئاو ده‌بن و مندالانی ئه‌و ناوه، له ناو ئه‌و ناوه پیسه‌مه‌له ده‌که‌ن و هه‌موو به‌هاریکیش یه‌ک دوو مندالی تیا ده‌خنکیت.

ماله‌که‌ی ئوان له خرې خاسه جودا نه‌ده‌کرایه‌وه. خو ئه‌گه‌ر زستانی تووشیش، تووشیان بوايه، ئه‌وه هه‌ندیچار ئاو تا به‌رده‌رگایان ده‌هات، سه‌ره‌رای

ئەو ھى بېرىيان لەم گىچەلە كىرەبوو، بەلام سىرۇشت ناوبەناو تۆلەى نەوئىستى خۇى دەكرەدەو. پىش ئەو ھى تەمەللى ئەم خانوو لىدەن، بېرىيان لە ئاو و باران و لافاوى بەھاران كىرەبوو، بۆيە يەك دوو گەز تەمەلەكەيان بە تلىشە بەرد بەرز كىرەبوو، ئىنجا يەكە خشتى قورپان دانا. دوو پەنجەرەى گەرەش، يەككىيان بەرەو رۆژھەلات، ئەگەر لە ژووریش دابىشتىتايە، شىناى زەرعات و داوھەكەت دەبىنى، كە پايزان رىشۆلە بە دەوریا فرەفرپان دەكرە. دىمەنى كەرەنەقالى ھەبوو. پەنجەرەكەى تىش، روو باكوور، لە دەرەو، بىستىك زىاتر گەچرىژكرابوو و تەختەى پەنجەرەكەش بە شىنىكى كال بۆياغ كرابوو. لە ژوورەو كاتىك ئاسمانى سامالى بەھاران، بە ھەورى تەنكى شاش بلاودەبوو ھە و لە پەنجەرەكەو بە تابلۇكانى مارگرىت-ى دەكرە. فىنكىكە دەروونى داگر دەكرە. ئەو فىنكىكەى لە ھەلەتەكانەو دەھات، بۆنى گزۇگىاى خۇرسكى بەھارانى رادەمالى و پىش ئەو ھى تىكەللى زىل و خۆل و خاشاكى ئەو ئاقارە بىت، بە پىش مالى ئەواندا تىدەپەرى.

نازانم كەى مامە ھەمە باجى گورجى خواستبوو و چۆن ئەم پەيوەندىيە دروست ببوو؟ ئەوى خەلكى زىو و مام قازىش خەلكى قادىرەمە! بەلام پىى دەچوو پەيوەندىيەكى زۆر بەتىن لە نىوان كۆشكەكەى مام قازى و مام ھەمەدا ھەبوو. مالى خەزوور، بەلام لە خەزووریش زۆر زىاتر بوو. ھەر كاتىك مام قازى پىوئىستى بەو ھەبوايە چاوى بە گورجى بکەوئىت، ئەو دەچوو ھەربان ھەر لە ھەربانەو و بە دەنگىكى ساف و بىگرى بانگى دەكرە و بە دووربىنەكەشى ھەبىرى دەكرە. باجى گورجىش، ئەگەر ئىشى ھەبوايە، ئەو پەروئەكى سوورى رادەوھەشاند، ئەگەریش بى ئىش ھەبوايە، ئەو زەرعاتى بەجىدەھىشت و ھەندەى نەدەبرد، بە كۆشى تۆلەكە و تەرەپپاز و يەك دوو سەلكە توورەو، دەگەشە پىش كۆشكەكەى مام قازى. ئەگەریش پەروئەكى سى رابوھەشاندە، ئەو ماناى ئەو ھى بوو كە ئىوارە بە ھەمان كۆشى تەرەو دەگاتە لايان. ئەمە زمانى كۆمۆنىكاسىونى نىوان رەھىمئاوا و خەكە بوو.

تهنھا ژن نه بوو كه جهرگى سووتاو بيت! نۆبه ره كه ي ئه ویش بووه قوربانى شوږشى ئه يلول، بۆيه كراس و كه واكه ي له خمخانه هه لكيشابوو. سهره راي گشت ئه و نازار و زوخاوانه ي كه رشتبوو، سهره راي گشت ئه و سوږبوونه وانه ي كه دلى له هه ردوو لاوه به ته واو ي داغ كر دبوو، به لام دلئيشى به وه خوښ بوو كه به رهنجى شانى خو ي له م ئاقاره ي كه پيشتر مالئيكى لئ نه بوو، ته مه ل ليدا و خانوويه كى قنجيلانه دروست بكات. نه ك تهنه ئه مه و به س، به لكو دهميكى دى، ژن بۆ كورپه ناوه نجييه كه ي ده گويزي ته وه و بۆ كورپه كه شى ساليادى شه هيدبوونه كه ي به سهر ده كاته وه. له شه ست و سيته وه تا ئه و ساله، هه موو ساليك له ئانواده ي خويدا، مه ولووديكى ساز ده كرد. مه ولوودى ئه و سالانه ش، به ده سبالويه كى زوره وه شه كرا وره حته لوqm و گولوايان به سهر ميوانه كاندا ده به خشيه وه. ئه م مه ولووده وه كو سالنامه وابوو، ده بوايه له كاتى خو ي بكرابايه، ئيتر هو كارى كيش بوو بۆ ئه وه ي خزم و دوستان به يه كتر شادين به وه.

له و مه ولوودانه ش ده بوايه مام قازى به شدار بوايه. سهره راي ئه وه ي كه له كو تاى سالانى هه فتا، پشتى به ته واو ي چه مابووه وه، به لام هه ر به پى ريگاي ده گرت به ر و به تهنه ئه و رييه ي ده بړى. بۆ ئه و جوړه هه جيك بوو، به لكو له هه جيشى پى خوښتر بوو. ده يوت "ئه مه ريزا ده يه كى به دهنى و روحيه، خودا له جياتى هه ج بۆم ده نووسى". كه ده گه يشته نيوه ي رى، گوچانه كه ي داده نا و قولى كه واو سه لته كه ي لي هه لده كرد و گرئيه كى له فه قتيانه كه ي ددها و ده زنوئتيكى به ئاوه سارده كه ي خاسه ده شوږد و رووى ده كرده پردى شه هيدان و دوو ركات نوئزى بۆ غائب داده به ست. ئه گه ر بكه و تا به ته ده مه و عه سهر ئه وه نوئزى عه سريشى ده كرد. له سه رخو و به ئاشكرا، ئايه ته كانى ده خوئنده وه و له هه جى ده شتى شوان به جوان و ئاشكراش له كاتى خوئنده وه ئايته كان ده ركه و تن. ده يوت "وه لازالين. ئاميين". بازووه كانى وه كو بازووى پيغه مبه ران ده كرده وه و سكالو دوعاكانى وه كو ره وه فريشته، بۆ پياو ي ئاينپه ره وه كان ده بينران چۆن به ره و عه رشى يه زدان به رز ده بنه وه. كاتيكيش له نوئز ده بووه وه، هه ندى گوله

کټیوله‌ی، هر بۆ نموونه، گولّه حاجیله‌یه‌کی لیده‌کرده‌وه و به دهرزیله‌یه‌کیش له سهر سه‌لته شینه نیلییه‌که‌ی گیرى ده‌کرد. عه‌سرانیکی دره‌نگیش ده‌گه‌یشته مالّی باجی گورجی، پێشوه‌خت، له ده‌روه‌وه، له پشت دیواره‌که و به‌رامبهر به زیویه کورسییه‌کیان بۆ داده‌نا و و قه‌ده‌ریک، به ته‌نها له‌وئ داده‌نیشت.

من به‌هار که‌رکووکم جیه‌یشت. دوا مه‌ولووده‌که‌ی باجی گورجی و ژنه‌ینه‌که‌ی ئامه‌د له هه‌مان کاتدا روویان دا، ههر هه‌مان هه‌ینیان بۆ مه‌ولووده‌که و بۆ ژنگواسته‌وه‌که‌ی ته‌رخانکرد. ئامه‌د، سه‌رباز بوو له حیلله، بۆ چه‌ند رۆژیک به پشوو ده‌گه‌رپه‌ته‌وه و به بی ئه‌وه‌ی پێشتر چاوی به کچه‌که بکه‌ویت، شه‌و ده‌چه‌ باخه‌لی یه‌که‌وه. کچیکی گه‌ره‌کی ئاخوهر حوسین بوو. له راستیشدا، ئه‌وه‌ی ده‌کرد ژن به ژن بوو، کوردان زۆر چه‌ز له ئالوگۆره‌ ده‌که‌ن، بۆیه که‌سوکاری ئامه‌د هه‌موو شته‌کانیان براندبووه و ئه‌ویش ده‌یزانی ههر مه‌سه‌له‌هه‌تی ئه‌ویشیان ده‌ویت. بۆیه له‌م ژن به ژنه، که‌س دوو دل نه‌بوو، به‌لام ژنه‌ینه‌ان و مه‌ولوود بخریته رۆژیکه‌وه، هه‌ندئ لچی خوارکرده‌وه و هه‌ندئ ناره‌زایی لیکه‌وته‌وه. "شه‌رع ریتادا و چۆن شتی وا ده‌کریت؟" چۆن سالیادی شه‌هید و ژنگواسته‌وه به یه‌که‌وه دانووله‌یان ده‌کوئیت". زانا و نه‌زان، فه‌توای خویان دا. دوو به‌ره‌ دروست بوو و کیشه‌که‌یان گه‌يانده لای مه‌لا عه‌بدوولای ره‌حیمئاوا و پاشان چوونه لای مه‌لا سه‌مه‌دی دووگریدی، بۆ ئه‌وه‌ی وه‌لام بۆ ناره‌زییه‌کان بدۆزریته‌وه. خزم و که‌سه نارازییه‌کانی مامه‌ هه‌مه‌ ته‌نها دلّیان به مه‌لا سه‌مه‌دی دووگریدی ئاوی ده‌خواردوه و خزمه نارازییه‌کانی باجی گورجیش به مه‌لا عه‌بدوولای ره‌حیمئاوا. هه‌ردووک وتوبیان له رووی شه‌رعه‌وه به جییه و مه‌لا سه‌مه‌د وتبوی "له نص چشتیکی وامان نییه ئه‌مه حه‌رام کات. ئیمه‌ش شافعی". ته‌نانه‌ت مه‌لا عه‌بدوولا وتبوی "ئهم دوو ئاهه‌نگه وه‌کو دوو حه‌وضی نوورن و ده‌رژینه ناو یه‌که‌وه". مام قازیش له‌م کیشه‌یه‌دا، هه‌لبه‌ته قسه‌ی هه‌بوو و کردی "شه‌هید گولّیکه له میحرابی ژیان و ژنه‌ینه‌نیش به‌ره‌کتیه و هه‌ردووکیش به‌رگی یه‌ک کتین". کاتیک ده‌مه‌قالبش زیادی کردبوو و مام قازی وتبوی "ئه‌گه‌ریش به‌ دلّی من ده‌که‌ن، جلوه‌برگی بووکه‌که با ره‌ش بیت و شه‌ده‌یه‌کی سووریش وه‌کو تاجه گول

بحریتە سەری". شەرع شتیکە و دلی ئەهلی رەحیمئاواش شتیکێ دی. سەرەرای
هەموو ئەرتییەکان، دواى بگرە و بەردەیه کیش زۆریش، مەولودە کەیان هەفتەیه ک
پیشخست.

کەواتە بەم پیشخستنه هەموو ریککەوتن: حەوشەى مالیان ئاوەرپشینکرد، بە
خاکە ناسیکەو بەربوونە بەر زبڵدانە کەى پشت مالە کە و بیلته پیان کرد و پاشان
ئاوەرپشینکرا، ریزە گلۆپیان لە مزگەوتی ئیخوان بە کرێ گرت، مەنجەلە زلە
مسینە کەى مالی عەتییه یان هینا و بە دوو زەلام هەلیانگرتبوو. وردە وردە
کەرەسەکان تەیار دەبوون و ئیوارەى رۆژى مەولودیش نزیکبوو تەو. هەر بۆ
ئیوارە کەشى، لە سەربان، لاوەکان، بە یادوهرى باباپیران، بە پووش و چیلکەى
رۆخى خاسە، ئاگریان کردووە و سروودی نیشتمانیان دەوت. سروود لە
قەرەغەکانى شارى کەرکوک؛ هەر بۆ خو دەوترا.

کاتیک مام قازى گەیشته بەر دەرگای مالی باجى گورجى، زۆر تکیان لیکرد
کە بچیتە ژوورەو، بەلام نەبووست و دەبوت "دەچمە پشتمال و کورسییه کەم
لەوێ بۆ دانین". کورسییه کەیان بۆى برد و مام قازى لە سەر خو، لە سەرى
دانیشت و هەندەى نەبرد بە گوچانە کەشى ئیشارەتى بۆ زیویه دەکرد و دەبووست
شتیک بۆ کورەزا کەى شەرح کات کە لە تەنیشتییهو راولەستابوو و سەیری
دەکرد.

– ئەو خانووە سپییه دەبینیت، کامەران؟ پیش ئەوێ بە یە کجاری قادرزەمە
جیبهيلم و کاتیک بهاتمايه شار، دەچوو مە مال کوێخا سالج. خوا عافووی کات،
پیاویکی بە رەحم و دەسبلاو بوو.

پێى دەچوو، کامەران گوێى بۆ باپیرەى شل نەکردبیت، مندالیک بوو جار
ناچاریک فێى دەگرت و شلپەى دەهات و بەردەبوو دەو. دواى بیست سال، ئینجا
زانیم کە بە هۆى پەرکەمە کەیهو گيانى بە خاکسپارد. رۆژیکیان بە بى ئەوێ
کەس چاوى لیبیت، لەسەر دەم دەکەوێتە ناو چلکاوێکەو و دەمریت.

سەیری باپیرەى کرد و پێى وت:

– کوێخا سالج برادەرت بوو؟

به بئ ئهوهی گوئ له وهلام بگريت، تنی تهقاند و چوو ه ناو منالومه زن. ئهوهی قازی مه بهستی بوو باسی کات، جیی گرینگی پیدانی کامه ران نه بوو... وهک بلئی قازی شوڤر بوو بیته وه نیو سالانی په نجا و شهسته کان. سالانی له ناو بردنی پاشایه تی و زه مانئ حه رهس قهومی و ئینقیلانی شهست و ههشت هتد. له نیو ئه و بیر کردنه وه و دالغانه بوو و سهیر زیویه شی دهکرد، سهیری زه رعاته کهی مامه حه مهی دهکرد و ده میکیش به نووکی گوچانه کهی له سه ر خۆله کز ره کهی به رده می، هه ندئ هیلی کیشا و سږیه وه. پیی دهچوو بیر له شتیکی قوول بکاته وه. بهس نه ده زانرا بیر له چی دهکاته وه.

ورده ورده میوان دههاتن و له ملوو ئه ولای قازی داده نیشتن. له پشت دیواره که نیمچه باز نهیه کیان دروست کرد. سه ربانیش پری له منالوتوال و کچ و کوڤ و هه ندی جاریش کچۆله ی خه پان و ژنی تازه شوو کردووشی تیکه وت. له حه وشه کهش، باجی گورجی، وهکو جارن، به لکو زیاتریش، گورج و گول دههات و دهچوو. به دهستیک به رانپه له کهی گرتبوو و به دهستی کیش جگه ره که له لایوی به رنه ده بوو وه و فرمانی دها و هه ندی جاریش جوینی تفتی دها. دهیویست ئیواره یه کی ریکوپیک بیت و کهس به له خواری و به دهمتالی نه گه رابیته وه مال. له نیو دلخووشی ژنه پتانی ههینی ئاینده و ئه م یادوه رییه، هه ندی جار توڤهش ده بوو.

ئامه دی سه رباز، ته نه ا به نامه ئاگادار کرابوو وه. له نامه یه کی دوو لاپه ره یی خورشیدی که مه لا سه مه د نووسی بووی باسی ئه و ژنه پتانه ی بو کرابوو و هه ر دووراو دوو ریش ماره ی برا بوو. باسی بووک له نامه که دا کرابوو: کچیکی بالا مامناوه ندیی گه نمڤه نگه، که می گوشتن و سالارو ئیشکه ره، له سه ر هه مووشییه وه، کچیکی حه لالزاده یه. ئاماد له سه ر دۆشه که عه سه که رییه که ی پالکه وتبوو و نامه که ی چه ند جار یک خویند بوو وه و بو دوا جار گرتیویه دهست و نیوان رسته کانی ده خوینده وه. واته دالغه یه ک گرتبووی، ته واو له شوورا و ته لبه نده کانی ئوردوگا دووری کرد بوو وه. دلی زور خوش بوو، وهکو زۆربه ی کورگه لی ئه و زه مانه، عه سه که ری ته واو کات و ئیشیک بدوژیته وه و خواش کچه

حەلالىكى بە نىسب كات. نە خۆى وەلامى دايەو و نە مالىەو ش چاوەروانى وەلام بوون. مەلا سەمەد ھەند بە مەزبوتى نامەكەى ھۆنىبوو و بۆ كۆيرىكىش بخویندرايەتەو، ھەموو دیمەنەكانى دەھاتە پىشچاۋ. بۆيە ھەفتەيەك زياتر بوو دەستيان بە تەيار دانى ئەم ژنگواستەو ھە كەوتەو. كەواتە بۆ ھەفتەى ئايندە، نە مەنجەلى شەربەت دەگەپىننەو، نە ريزە گلۆپەكانى مزگەوتى ئىخوان...

بەرەو مەولوودەكەش، وردە وردە ميوانەكان دەھاتن و بە زۆربوونى ميوانىش جۆش و خرۆشى مەلوود پەرەى دەستاند. لە خەزمو كەس و ناسياو و دەرو دراوسى، تەنھا ئامەدى سەرباز و عوسە ديار نەبوو، برا گچكەكەى ئامەد. ئەو بەو رۆژگارە لە دەم خاسە، لە گەل برادەرەكانى خەرىكى راوە ماسى و ريشۆلەگرتن و فیسقە گرتن و دووپشك لە كوون دەرھيتان و بزىمژۆك مالى كردن و ھتد بوو. تەنھا بۆ نانخواردن بە مال دەكەوت، ھەندىجار بۆ نانخواردنىش نەدەھاتەو، بە نان و تەماتە و كالىارى زەرعاتەكە دەژيا.

سەرەراى ئەو ھى مام قازى نغروى خەيالات و بىرکردنەو ھەكانى بوو، چاۋىكىشى لە ھەلسووراندنى مەولوودەكە بوو و ھەستى كرد عوسە ديار نىيە، بۆيە دەمى ئاراستەى كچە زايەكى كرد بە پىش دەمىيا تىپەپى:

– ئەرى ھۆ خونچە، ئەو دەلىى عوسە لىرە نىيە؟

لە دوو لاو وەلام دراىەو. بۆيە باجى گورجى ئەھەى بە شوينىا نارد و وتى:

– لە بن دونىاش بىت، دەبى ھەر ئىستا ئەو قەحپەبابەم بۆ بھىننە ئىرە؟

ئەھە وەكو گزگل، لە پىشچاۋ ون بوو.

بۆنى دوكلە لە ھەوشەكەو بەرز دەبوو ھە. دەنگى بەرز و سافەكەى ھەسەن زىرەكەش لە تەسجىلە خراپەكەى بەر ھەيوانەكەو بەرز دەبوو ھە. ئەو گرووپە بچووكەى ھەوشەكەى دەخستە ھەلپەپىنەو. چەند كىژۆلەيەك بوون، دەستى يەكتريان گرتبوو و چۆپىيەكى نەرمىش، مەمكە تازە پىنگەيشتو ھەكانى دەخستە گۆرانىيەو. سەرەراى مەولوودەكەى پشتديوار، لە ھەوشەكە گيانى ھەلپەركى ئەوانەى ئەوئى دەخستە لەنجەو و لە دەرەو ش، پياوان وەكو جارەن بە دەنگى نزم قسەيان دەكرد. دەنگى ھەسەن زىرەك، بە سووكى ئاۋديو

پشتدیواره که ده‌بوو و هەر جاره و دهنگه که که‌مۆیه که له زیاتر به‌رزبویاهوه،
پیاوه‌کان سه‌یری یه‌کتریان ده‌کرد و هه‌ندیکیش به‌چرپه له‌بنگوویی ئه‌وه‌ی
ته‌نیشتی، به‌جوولانه‌وه ده‌سته‌کانی له‌وه تیده‌گه‌یشته‌ین که ده‌لێت "بابه‌عه‌ییه،
مه‌لوود و ئه‌م به‌زمه‌یان نه‌وتوه!"

مندال و مه‌زنه‌کانی سه‌رخانووش، هەر که‌چاویان به‌شاییه‌که‌ی ناو‌حه‌وشه
که‌وت، ئه‌وانیش بۆ لاسایی کردنه‌وه ده‌ستی یه‌کتریان گرت و گۆرانییه‌که‌ی
حه‌سه‌ن زیره‌کیان ده‌وته‌وه. جارنا‌جاریکیش ده‌ستی یه‌کتریان به‌ر دها و
ده‌گه‌رانه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی له‌سه‌ربانه‌وه، سه‌ریان بۆ لای مه‌لووده‌که‌ شو‌رکه‌نه‌وه و
له‌پری‌کدا یه‌کی‌کیان ده‌یدایه‌ تریقه و هه‌موو ده‌کشانه‌وه. مام قازیش به‌تیلی چاو
سه‌یری ده‌کردن و پاشان سه‌یری جه‌ماعه‌تی کرد و ویستی ئه‌نجه‌تی ئه‌م
حریکه‌حریکانه بۆ دانیشته‌وان باس کات:
- منال. دلایان خو‌شه.

کابرایه‌ک که‌هەر دوو کورسی له‌مام قازییه‌وه دوور بوو، ده‌می له‌گوویی
ئه‌وه‌ی ته‌نیشته‌ن نزیکرده‌وه و پێی وت:

- خوا هه‌لناگرئ... ئه‌مه زۆر گونا‌هه! بابه‌گونا‌حه نا‌عه‌ییه!

مام قازی خیرا له‌م فیسکه‌ فیسکه‌ تیگه‌یشته و بۆیه ده‌می کرده‌وه جه‌ماعه‌ت و
به‌نه‌رم و هه‌یمه‌نییه‌که‌وه پێیانی وت:

- سه‌به‌ینی ئامه‌د به‌ئی‌جازه له‌حیلله‌ دێته‌وه، خوشک و هاوسه‌ییه‌کانیشی
ده‌یانه‌وێت زه‌مینه‌ بۆ ژنه‌ینه‌نه‌که‌ی خو‌ش که‌ن. ئیم‌رۆ مه‌لووده و له‌سه‌به‌ینی‌شه‌وه
شایی بۆ ئه‌و مونا‌سه‌به‌ته‌ ده‌سته‌ پیده‌کات. ژنه‌ینه‌ن و ویلا‌ده‌ت، (ویستی ئاما‌زه بۆ
مه‌لوود کات)، یه‌که‌ شته‌ن.

ئه‌مه‌ی وت و بیرى له‌عه‌بیدی شه‌هید کرده‌وه. ئه‌و جوانه‌ مه‌رگه‌ی که‌ له‌لای
هه‌موو خه‌زانه‌که‌ به‌زیندوویی ماوه‌ته‌وه. زۆر مندال بوو، هه‌شتا کاتی
شه‌هیدبوونی‌شی نه‌هاتبوو. له‌هه‌مان کاتیشدا، بیرى له‌ئامه‌د ده‌کرده‌وه، چۆن له
ئوردوگا‌کانی باشوور، بێگاریی پیده‌که‌ن و چۆن ئیستا تامه‌زروی گه‌رانه‌وه
ده‌کات.

وهكو ته قليد، دواى نويژى شيوان، مهولوودخوين و مهولوودنامه بهرگشينهكەشى له ژيړ ههنگل، قيت قيت وهكو موستهعيدانى زهمانى زوو و دوو لاویش، له ملاوئه ولايه وه دهرويشتن. يهكيكيان لاييتكي به دهسته وه بوو تا له قورت و چلكاو و تهنهكەى فريدراو خويان بپاريژن؛ ئهوى تريش، سهري شوپرکردبووه و ههنگاوى دهنه. ته زيبحاتى به په نجهكانى دهکرد، كه له پشتيه وه شوپرى کردبووه. به پياوه ماقولهكانى مزگهوت دهچوو، به لام ئه ميان هيشتا مووى دهرنه کردبوو. کاتيک مهولوودخوين نزيك دهبيته وه و سلاو دهکات. پيشتریش، ئه سکه ميبليكى به تال، له ناوهند بو مهولوودخوينه كه دانرابوو، به ههستيكي خوړسکه وه، دواى فهرموو فهرموو، له شوينه به تاله كه نزيكبووه وه و دهستی بو دوو لاوهكەش دريژکرد و بو ئه وهى ههر به غار بچن، سهرو ئه سکه ميبليش بو ئهوان بهينن. هه موو له بهرى هه لدهستن و دواى به خيرهاتن، بيندهنگيهكى کاتي، موسيقاكهى حه وشهى گه شانده وه. گولاوپژينه كه هات و گولاوى پرژانده دهستی ميوانه نوييه كان و وهكو غولامهكانى سولتان، به ئاسپايى، گهرايه وه شوينهكهى خوى.

له سهه سينيهكى فافون، سى پهرداخ شهكراوى ته زيويان هينا. له سهه سينگ، پياوان هه لسانه وه سهه پى و به خيرهاتنيكى تايه تيان کرد. بيندهنگيهكى تر. مهولوودخوينه كه دهستی بو باخه لى دريژکردو دهفته ره شينهكهى دهرهينا و ههر كه شينه دهفته ر بينرا، سلاوايتك به رزبووه وه. له حه وشه كهش شايى گهرم بوو. يهك دوو ميرودمناليش چووبوونه نيو كيژوله كان و دهستيانيان گرتبووه و پيکه وه هه لده په رين. بونی شهکرا و گولاویش بهرز دهبووه وه.

به بيسميلا دهستی پيکرد. پيش ئه وهى بگاته ستايشکردنى فخرى کائينات، پيشهکيهى دريژ له ئاده مه وه پيا هات تاگه يشته خاته مولمورسه لين. دهيان ويته و به لاغه تي ئه نديشه ئاميز باسى دروستبوونی کهون و ئه ستيره كان و زهميني دهکرد. جوړه هونينه وه يهكى خه يال ئاميز بوو، هه نديكى له سهرچاوه ئاينيه كانه وه

وهرگیرابوو و هه‌ندیکی تریشی خه‌یالی دانه‌ره‌که‌ی ئەو ئاوووه‌وا سیحرئامیزه‌ی دورستکردبوو.

به‌لام ئەم مه‌ولووده، له هه‌موو مه‌لووده‌کانی پێشی خۆی جیاوازتر بوو، چونکه له گه‌ل دروستبوونی جه‌و و ئەتمۆسفیری مه‌ولوود، له هه‌وشه‌که‌ش ئاهه‌نگی شایي و هه‌له‌په‌رکي ده‌ستی پێده‌کرد. هه‌ندێجار پێش ده‌نگه‌کان تیکه‌ل ده‌بوون، بۆیه مام قازی یه‌کیکی ده‌نارد بۆ ته‌میکردن. به‌لام کاریگه‌ری ته‌میه‌کان زۆر که‌مخایه‌ن بوون و هه‌راو هوریا ده‌ستی پێده‌کرده‌وه.

مه‌ولوود هه‌کایه‌تیک بوو. وه‌کو هه‌موو هه‌کایه‌تیکي دیکه درامای تاییه‌تی خۆی هه‌بوو، بۆ جۆش‌دانی ئەم خۆینده‌وه‌یه‌ش، بۆ ده‌ف ژه‌نین، دوو ده‌رویشیان بانگ کردبوو. ئەو بخوورانه‌ی که له دیواره‌کانیش چه‌قێندرابوون، خه‌ریک ده‌بوون ته‌واو بن و هیتریان ده‌هینا و له شوینه‌که‌ی ئەوان ده‌یانچقاندنه‌وه.

جه‌ویکی ئەفسووناوی دروست ببوو. ئەستێره‌کانی ئەو ئەنگۆسته‌چاوه دره‌وشاوه‌تر خۆیان نیشان ده‌دا، بۆنی بخوور و گولاو و شه‌کراو ئاویته‌ی یه‌کتر ده‌بوون. ده‌رویشه‌کان حالیان گرتبوو، چه‌ند که‌شه‌یده‌له‌سه‌ریکیش هۆن هۆن ده‌گریان و جاحیله‌کانیش، جار نه‌جاری ئاهیکي ساردیان ده‌کێشا، نه‌ ده‌زانرا له ترسی ئاگری جه‌هه‌ننه‌م بوو یا له هه‌سه‌ره‌تی دووریان بوو له مه‌حبووبه‌کانیان. له نیو ئەم جه‌وه تاییه‌ته‌ی خه‌ری خاسه‌ بوو، عوسه‌ خۆی کرده‌ نیو جه‌ماعه‌تا و ماریکی درێژیشی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو. به‌ بێنی ماره‌که، هه‌موو جه‌ماعه‌تی تووشی ئەب‌له‌قبوون کرد. یه‌ک دوو زه‌لامیش، به‌ تیلی چاو سه‌یری ده‌رویشه‌کانیان ده‌کرد، ئەوه‌یان به‌ بیر ده‌هیناينه‌وه‌ که "رۆژ رۆژی ئیوه‌یه، فه‌رموون ده‌ستی لێده‌ن".

هه‌موو سه‌یری عوسه‌یان کرد و عوسه‌ش له ژیر رۆشنایی لۆکسه هه‌لواسراوه‌که، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد، دانه زه‌رد و نارێک و گره‌هانی عوسه ده‌رده‌خه‌ن. ته‌نها نه‌بوو. له گه‌ل دوو براده‌ری دیکه‌ی هاتبوو، ئەوان که‌میک له دوا‌ی عوسه‌وه وه‌ستابوون. ئەوانیش سه‌رو قوتووی نه‌سته‌له‌یان پێبوو؛ جار نه‌جاریک سه‌ریان هه‌لده‌دایه‌وه سه‌یریکی ناو قوتووه‌که‌یان ده‌کرد و ته‌ماشای جه‌ماعه‌ته‌ دانیشتوو و ئەب‌له‌قه‌که‌یان ده‌کرد و ئەوانیش له گه‌ل عوسه‌دا پێده‌که‌نین.

سئ کوچکەى غەریب: مەلۇود و شایەیکەى حەوشە و مار و دویشکەکانی عوسە. مام قازی بە تورپیەو هەلسایە سەر پئ و بیدەنگیەک. دەفەکان راوەستان و مەلۇودخوین هەلوێستەیهکی کرد و دوکەلی بخووەرهکانیش بە هیمنی تیکەلی رهشایی شهو دەبوون. بیدەنگی پشتدیوارهکە، گەرموگوری ناوچهوشەکەى هەندەى دیکەى ئاشکرا کرد. شریتیکیان خستبوو ه سەر تەسجیلەکە و تریقەى پیکەنین و حریکە حریکە تیکەل بە دەنگی کەریم خەمزەیی دەبوو. مام قازی بە تورپیەو هەلسایە سەیری عوسەى دەکرد. زەرەخەنەهەراشەکەى وەکو گولیک ژاکا و روخساریکی تاییەت لە ژێر روشنایی لۆکسەکە خۆی ئاشکرا کرد. مام قازی کەلەگەت و بە ویقار و هەییەت، ئاماژەى بۆ هەرهەشەیهکی بەلگەنەویست دەکرد و پەيامەکش بە ئاشکرا گەیشتە عوسە. دەنگی تەسجیلەکش راوەستا. ئەوانەى سەربان ئاوا بوون. ئەستێرەکانی ئاسمانیش دەجریانەو.

لە نیۆ ئەم بیدەنگیە سەرسامە، عوسەو هەردوو برادەرەکەى خۆیان ئاودیوی تاریکە ئەنگۆستەچاوەکەى خاسەکردهو. کاتیک باجی گورجیش بەمەى زانیبوو، بەردیکی گەورەى هەلگرتبوو و دویان کەوتبوو و تاکو هیزیشی تیاوو، بەردەکەى بۆ هەلدابوون. ئەوانیش گەرابوونەو هیلانە و کوولانەکەى خۆیان کە بە جۆرە ئەشکەوتیکی خەيالى دەکرد!

دوای ئەو رووداوە ناجۆرە، هەر وا بە ئاسانی باردوخ و ئەتمۆسفیری مەلۇودەکە نەدەهاتەو سەرباری جارانی. تەبیەتەى مام قازی شیوا، هەندى کوکی و لە باغەلى دەسەسپریکی چوارگۆشەى گەورەى خەتخەتەى دەرھینا و بەلغەمیکی خەستى فریدایە ژێر دیوارهکە و دەمى پئ سەپیەو و قورگی پاککردهو و جاریکی تر دەمولوتی پئ سەپیەو و دەسەسپەکەى گەپاندەو بەلغەلى.

هەردوو دەفلیدەرەکە بە لەرینەوەى دەفەکانیان، زیرەکانیان هینایەو ورشە، حەوشەکە بە تەواوی هیمن ببوو و پەنجەى شایەتمانی لە نیۆ دەفتەرەکە دەرھینا دەست بە خویندەنەو کرایەو. حەکایەت و بەسەرھاتەکان بەرەو کۆتایی

دهچوون و هه‌ندئ گهنج و لاو كه پيشتر گوښيان بۆ مه‌ولوود رايهل كردبوو، هه‌ستان و شوينه‌كانيان به به‌تاللي مايه‌وه و بايان دايه‌وه و له ده‌رگا ته‌نه‌كه‌وه چوونه‌وه حه‌وشه فراوانه‌كه. كورگه‌ل و كچه‌گه‌لي ناو حه‌وشه‌كه دۆش دامابوو و ورده ورده له يه‌كتر نزىك ده‌بوونه‌وه و به بزه به يه‌كتريان ده‌وت " با بيكه‌ينه‌وه به‌زم".

كه مه‌ولوود ته‌واوبوو، ره‌شبه‌له‌ك له‌وديو گهرم داهاتبوو و مه‌لوودخوين و ئه‌و دوو لاوه‌ي كه له گه‌للي هاتبوون، به خويان و لايتيانه‌وه گه‌رانه‌وه. له پشت ديواره‌كه، مامه حه‌مه و مام قازى و دوو پيره‌ميردى هاوسى، دانيشتبوون، ئه‌گينا كه‌سى دىكه نه‌مابوو، زۆربه‌ي زۆرى ميوانه‌كان خويى بوون و له حه‌وشه‌كه كردبويانه شايى. به تپه‌رين كات، پشتديواره‌كه له بيژنگ ده‌درا و ئه‌و چوار پينچ كه‌سه‌ي كه مابوونه‌وه و كه‌وتنه‌وه باسوخواسى ئاسايى خويان. پرسىاريك ئاراسته‌ي مامه حه‌مه كرا:

- ئه‌رى مامه حه‌مه، كاروبارى زه‌رعاته‌كه‌ت چۆنه؟ خو ريشوله‌ت زۆر نه‌بوو ئيمسال؟

وه‌ك بللي مامه حه‌مه بىرى له شتى دىكه بكاته‌وه و وتى:

- كوره زه‌رعاتم به قورگرت، توخوا ئه‌مه ئه‌تواره كه عوسه هه‌يه‌تى. به‌م شه‌وه موباره‌كه خوي كرده عاجباتى.

يه‌ك دوو ده‌نگ له ناو جه‌ماعه‌ته‌وه به‌رز بووه‌وه و بۆ ئه‌وه‌ي مامه حه‌مه هيور كه‌نه‌وه:

- سه‌لاوات ليده برام، سه‌لاوات.

پيره‌ميرديك ئه‌م رسته‌يه‌ي ده‌قاوده‌ق وه‌رگرت و ده‌ستى برده ژير گوڤى تا هيزى تيدا بوو سه‌لاواتى ليذا. ئه‌وانى دى، له ژير ليوه‌وه بويان سه‌نده‌وه.

مه‌لوود كوڤايى هات و شايى وه‌له‌په‌ركى ده‌ستى پىكرد. ده‌رويش و وشكه سوڤيان له شيرىنى خه‌وى خويان بوون.

منيش به‌و قرچه‌ي هاوينه، له‌و چه‌ند خانوانه نزىك ده‌بوومه‌وه كه هيشتا ناويان بۆ نه‌دۆزىبووه‌وه. گرده و ته‌پۆلكه چه‌گه‌كانم جي‌هيشتبوو و هه‌تاو

چاوقایمانه، له ناو جه‌رگه‌ی ئاسمان و هه‌موو سیټبه‌ره‌کانی به‌قه‌پالیک قووت دابوو. ئه‌مه‌ چله‌ی هاوینی پی ده‌لین له‌م ده‌قه‌ره. تووشی پیره‌ژنیک هاتم فوته‌یه‌کی سپی ئالاندبووه‌ سه‌روملی و به‌ سه‌ر گوچانیکیشدا کور ببوووه‌. ئه‌و جوړه‌ سیمایانه، له‌ دووره‌وه‌ هه‌ند پیکده‌که‌ن، بویه‌ به‌ دایک و داپیره‌ و هاوسی‌ی خۆتی تیده‌گه‌یت. کاتیکیش لپی نزیکبوومه‌وه‌، سلاویکم لینیکرد و هه‌ر به‌ بیده‌نگی و ده‌سته‌ له‌زرۆکه‌کانی به‌رزکرده‌وه‌ و له‌ ژیر چاویلکه‌ ئه‌ستووره‌کانیشیه‌وه‌، چاوه‌ کزه‌کانی پیده‌که‌نین. ئه‌ویش له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ هاتبوو و به‌ره‌و ئه‌و کومه‌له‌ خانوانه‌ ده‌رویشیت. پنی ده‌چوو ماوه‌یه‌کیش بیت به‌ ریوه‌ بیت، توز و خۆلیکی زور دامه‌نی کراس و که‌واکه‌ی غه‌رق کردبوو.

گه‌رما و هالاو ئه‌و ناوه‌ی کردبووه‌ دۆزه‌خیکی ناواده. گه‌یشتمه‌ به‌ر ده‌رگای مال باجی گورجی. ئه‌و شه‌وه‌م هاته‌وه‌ یاد. ده‌رگا ته‌نه‌که‌که‌ له‌ سه‌ر پشت بوو، دوو په‌له‌ پیتکه‌م له‌ ده‌رگاکه‌ داو، چوومه‌ ژووره‌وه‌. هه‌وشه‌ چۆل و هه‌یوانه‌که‌ چۆل و ژووره‌کانیش چۆلوه‌ۆل. زوو له‌وه‌ تیگه‌یشتم که‌ ده‌میکه‌ له‌م ماله‌ نه‌ ئاگر کراوته‌وه‌، نه‌ ئاو به‌و به‌لووعه‌یه‌دا چۆره‌ی کرده‌وه‌ له‌ ته‌نیشیت ده‌رگا قایم کرابوو. سه‌یریکی ده‌رگا و دیواره‌کانم کرد و گه‌پامه‌وه‌.

بیهوده‌ش، به‌ره‌و زه‌رعاته‌که‌ هه‌نگاوم نا. زور دوور نه‌بوو له‌ ماله‌وه‌. به‌ ته‌نیشیت جه‌وه‌کاندا تیپه‌یریم. که‌وه‌ر و که‌ره‌ویز و ته‌ره‌تووره‌کان هیشک ببوونه‌وه‌. جوگه‌له‌کان بی ئاو و له‌ ناو هه‌ندیکیشیان، چلکاو دروست ببوون و دلیان ده‌شیواند. وه‌ختبوو برشی‌مه‌وه‌. خاکه‌ناسیکم بینی که‌وتبوو، ته‌نه‌که‌یه‌ک دانرابوو و سه‌فته‌یه‌ک رۆژنامه‌ی له‌سه‌ر بوو. ئه‌مه‌ عه‌رشه‌ کاتیبه‌که‌ی مامه‌ حه‌مه‌ بوو! کیسه‌ نایلون و بووکه‌ شووشه‌ی فیندراو و چاکه‌تیکی سه‌وزباوی دپاو وفانیله‌یه‌کی سپی زه‌رد هه‌لگه‌پاو و دوو شووشه‌ فه‌ریده‌ و سه‌ره‌ شووشه‌یه‌کی قه‌راغ زه‌ردیش، به‌ سپیش له‌سه‌ری نووسرابوو "عرق مسیح". بار و مه‌یخانه‌کانی هه‌دیقه‌ی ئوممه‌م به‌ خه‌یالا هات...

به فيرۆم زانی پرسپاری ئه وه لای خۆم دروست کهم و له خۆم بپرسم "تایا مائی باجی گورجی لێره ن یا نه؟" ئهم هه موو شته بیکه لکانه و ئهم هه موو خه راباته چیم پی نالین؟ ئه مه بابته کانی روژنامه کانی ئیمرون.

به لام به فرسه تیشم زانی سه ریك له ئه شكه وته به ناوبانگه كه ی عوسه بدهم. من به چاوی خۆم ئه و ئه شكه وته م نه بینیبوو. به لام زۆرم له باره یه وه بیستبوو. پیش ئه وه ی كهركووكیش جینیه یلم، دوو جارن به و نیازه سه رم له مائی باجی گورجی داو و وتم به شكم عوسه ده بینم و ئه شكه ته كه یم پی نیشان دها. ریکنه كه وت. بۆ هه ردوو چاره كه عوسه له مال نه بوو و نه مو یست، له گه ل باجی گورجی بچمه نیو باسی ئهم ئه شكه وته وه، چونكه بیگومانم جنیویکی مزرشی پی دهام. چونكه ئه تواره کانی عوسه ی هه ند له لا سه یر بوو، هه ر کێیه ک باسیشی بکردبایه، ئه وه توره ده بوو.

وهکو باس دهکرا، ئه و ئه شكه وته له ده سکردی عوسه و هه ردوو براده ره که ی بوو. وهکو باخچه یه کی سه ره تایى ئاژه لانی دروستکرا بوو. چه نده ها خشۆکی تیدا بوو: مار و بزمنژۆک و دوو کیسه ل و سێ قومقومۆک و هتد. بۆ ماره کان جوړه قه فه زیکیان دروستکردبوو و سه ره تا قالبه چه مه نتویه کیان دارشتبوو و پاشان چینی خۆل و به تیل و سیمیش ده وریان دا بوو و ده رگایه کی بچووکیشی هه بوو بۆ ئه وه ی ریشۆله و جرجی راوکرای بده نی. دوو پشه کانه شیان له قوتوو دانابوو و کولله و زینه ده وه ری بچووکیان بۆ راو ده کردن.

روژیکیان، هه ر به ریکه وت تییینی ئه وه ده که ن که بزمنژۆکه که هه موو له شی ده ئاوسن. به جوړیک ئاوسابوو که توانای هه ناسه دانیشی نه مابوو. هه نده ی نه برد، دوا ی دوو سێ روژ گیانی له ده ستدا. ئه و کات نه ده زانرا هوکاری ئهم ئاوسانه چیه. به لام له و ماوه یه دا حکومه ت بۆ مه به ستی تووکردن، جوړه گه نمیکی سووری به سه ر جوتیاراندا ده به خشیته وه. ئهم گه نمه سووره ژده راوی بوو، بۆ ئه وه ی له لایه ن زینه ده وه رانی دیکه وه نه خوریت و هیچ رینوما ییه کی گونجاو و پیوستیش ئاراسته ی جوتیاران نه کرابوو. هه ندی له و جوتیارانه، هه ندی له و گه نمه ده کو لین و ده یکه نه ساوهر. هه ر بۆ پیکه نه ین، هه ندیک وتبویان " ئه مه

ساوهره تهماته‌شی ناویت، هەر خوی له ئەسلەوه سووره" ئەوانەى ئەم ساوهره دهخۆن، هەندە نابات دەبیت بگەینریننە نزیکترین نەخۆشخانه و له راستی دا ساوهری ژەهراویان خواردبوو.

هەر هەمان گەنمیش له لایەن ریشۆله و چۆلەکه و بالدارى دیکه‌وه خورابوو و مرداره‌وه ببوون. هۆکاری ئاوسان و مردنی بزئمژۆکه‌کەى عوسەش هەلبەتە ریشۆله‌ى مرداره‌وه‌بوویان دابوو. ئەم حەقیقەتە نە عوسە پێى دەزانى نە هەردوو برادرەکه‌ى.

ئەو باخچەیه‌ بۆ عوسە له به‌هەشتى پانوبەرین به‌هادرتر بوو. زۆر به وردییه‌وه قەفەزەکانى دانابوو و له سەر هەر قەفەزیکیش ژماره و میژووی راوکردنى ئاژەله‌کانى له‌سەر پارچه مه‌قه‌بایەک نووسیوو. ئەمه‌ رۆژنامەى عوسە بوو. چونکە قەد له وەرزی زاوزیکردندا راوى نەدەکردن. عوسە له‌و باره‌یه‌وه، ئاماده‌ بوو دەرژ به‌ مامۆستای زینده‌ورناسیش بدات. هەند له ئاژەله‌وه‌ نزیکبوو، یەک به‌ یەک له‌ خوو و عادات و هەلسۆکه‌وتیان شارەزا بوو. له‌ مالیش له‌ سەربان کۆترى به‌خێو دەکرد. کۆتره‌ ته‌قله‌بازەکانى له‌ یایچی و تپکه‌لانه‌وه‌ به‌ره‌لا دەکرد و ده‌گه‌رانه‌وه‌ خپى خاسه‌.

ئەم په‌یوه‌ندییه‌ ئەفسووناوى بوو. هەندى شه‌و هەر له‌ به‌ر دەرچه‌ى ئەشکه‌وته‌که‌، به‌تانیه‌کى ده‌دایه‌ سەر خۆیاو و به‌ چه‌ندین رۆژ نەده‌گه‌رپه‌یه‌وه‌ مال. شانازی به‌وه‌وه‌ دەکرد که‌ بۆته‌ سه‌ره‌ک خێلى ئەو ئاژەلانه‌ى که‌ راوى کردوون. له‌ کاره‌کته‌ر و خووى ئاژەله‌کانى هەند تیگه‌یشتبوو و نیازیشى وابوو په‌ره‌ به‌و ئەشکه‌وته‌ بدات و ئاژەلى دیکه‌ى بۆ راو بکات و یا ئەوته‌ له‌ شوینی دیکه‌وه‌ بیا نه‌یت. بیرى له‌ که‌متیار و تانجى و پشیلەى کێوى و ژووژک کردبووه‌وه‌. به‌لکو بیرى له‌ په‌پوله‌ى سلیمانیش دەکرده‌وه‌ که‌ له‌ گه‌ل رهنگاله‌ و تیترواسک و شوان هەلخه‌له‌تینه‌ و هتد بکاته‌وه‌ و په‌یدایان کات. زۆر قسه‌ى له‌ گه‌ل هەردوو برادره‌که‌ى له‌م باره‌وه‌یه‌ کردبوو، به‌لام پێى ده‌چوو ئەوان رازى نه‌بوویتن، به‌ تاییه‌تى له‌و قوناغه‌ هه‌ستیاره‌ى که‌ که‌رکووکى پێدا تیده‌په‌رى. به‌ ته‌نهاش گشت ئەم کارانه‌ مه‌یسه‌ر نه‌ ده‌بوون.

هه‌موومان ئەو شە‌وه‌مان دیتە‌وه‌ یاد‌ که‌ چۆن‌ باجی‌ گورجی‌ عوسە‌ی‌ راونا؛ شە‌ویکی‌ تاییە‌ت‌ بوو. دوو‌ سێ‌ شە‌و‌ هەر‌ پێی‌ نە‌خستە‌وه‌ مأل. دوو‌ رۆژ‌ پێش‌ ژنگواستە‌وه‌ که‌ گە‌رایە‌وه‌ مأل. ئامە‌دیش‌ لە‌ حیللە‌ گە‌رابووە‌وه‌ و هه‌موو‌ مە‌شغول‌ بوون، کە‌س‌ نە‌پەرژایە‌ سەر‌ ئە‌وه‌ی‌ بزانی‌ت‌ عوسە‌ لە‌ کوێیە‌. بە‌لام‌ چیش‌تە‌نگاوێک‌، لە‌ پشت‌ داوڵە‌کانە‌وه‌ سییە‌ریک‌ پە‌یدا‌ دە‌بی‌ت‌ و دایکی‌ لێی‌ نزیک‌ دە‌بی‌تە‌وه‌ و توند‌ بە‌ هە‌ردوو‌ چنگ‌ یە‌خە‌ی‌ دە‌گرێ‌ت‌ و بە‌ هیز‌ رایدە‌وه‌شینێ‌ت‌ و تا‌ هیزیشی‌ تیدا‌ بوو‌ شە‌قیکی‌ ساوییە‌ قنگی‌ عوسە‌ و چینی‌ جوینی‌ مزر، لە‌ جوینە‌ تاییە‌تیە‌کانی‌ باجی‌ گورجی‌، ئا‌ بە‌م‌ شی‌وه‌یە‌ دوا‌ مە‌لە‌فی‌ عوسە‌ هە‌لگیرا‌ و ئاشتبوونە‌وه‌یە‌کی‌ کاتیی‌ هاتە‌ گورێ‌.

بە‌لام‌ ئە‌م‌ دوو‌ سێ‌ شە‌وه‌ی‌ که‌ عوسە‌ نایە‌تە‌وه‌ مأل، بە‌ نێ‌سبە‌ت‌ ئە‌و‌ جوانترین‌ دیاریی‌ بی‌ت‌ و پیشکە‌شی‌ کرابی‌ت‌. جگە‌ لە‌وه‌ی‌ لە‌ شووشتی‌ پیاڵە‌ و پە‌رداخ‌ شە‌کراو، لە‌ گشت‌ ئە‌و‌ ئە‌تە‌کێتانه‌ش‌ خۆی‌ دزییە‌وه‌ که‌ لە‌ بە‌خێر‌هاتن‌ و مائا‌وا‌یی‌ می‌وانە‌کان‌ بە‌رجە‌ستە‌ دە‌بوو. لە‌ کاتی‌ک‌ مە‌ولوود‌خوین‌ و دە‌فژە‌نە‌کان‌ چووبوونە‌ نی‌و‌ حال‌ و جە‌ویی‌ خۆیانە‌وه‌، ئە‌م‌ بە‌ دارو‌چیلکە‌ و کۆتە‌رە‌دار‌ که‌ ئاوی‌ خاسە‌ دە‌یهێ‌نا‌ و فری‌ی‌ دە‌دایە‌ کە‌نارە‌کان، ئاگرێکی‌ کردبوو‌وه‌. بە‌ رۆژیش، بە‌ دزییە‌وه‌، تا‌ مامە‌ حە‌مە‌ و باجی‌ گورجی‌ نە‌یی‌بن، دە‌هاتە‌ زەرعاتە‌کە‌ و بە‌ پێی‌ پێ‌ویستی‌ خۆی، تە‌ماتە‌ و پیاز‌ و کالیاری‌ لە‌ گە‌ل‌ خۆی‌ دە‌برد. مە‌سینە‌یە‌کی‌ نایلو‌نیشی‌ پێ‌ لە‌ ئاوی‌ خاسە‌ کردبوو‌ و لە‌ تە‌نیش‌ت‌ ئە‌شکە‌تە‌کە‌ داینا‌بوو‌ و تارە‌تی‌ پێ‌دە‌کرد. ئە‌و‌ شە‌وه‌ تا‌ بە‌رە‌بە‌یان‌ نە‌نووست، هه‌موو‌ داخی‌ دل‌ی‌ بۆ‌ مارە‌ چاو‌رە‌شە‌کە‌ گیرایە‌وه‌. دە‌یان‌وت‌ هە‌ردوو‌ کە‌لبە‌ی‌ بە‌ گونییە‌ هە‌لکێ‌شاو، بە‌لام‌ ئە‌و‌ سو‌یندی‌ دە‌خوارد‌ که‌ ئە‌مە‌ ئە‌تواری‌ دە‌رویشە‌کانی‌ شیخ‌ عە‌بدولکە‌ریمە‌. دە‌یوت‌ "ئە‌وان‌ درۆ‌ دە‌کە‌ن‌ و دە‌رویش‌ نین، خۆ‌ منیش‌ نە‌ دە‌رویش‌م‌ نە‌ هیچ، بە‌لام‌ مار‌ لە‌ من‌ تێ‌دە‌گات!" ئە‌وه‌شی‌ دە‌وت‌ که‌ مارە‌کە‌ سە‌یدە‌ و بە‌ کە‌سە‌وه‌ نادات. ئە‌وه‌شی‌ دووپات‌ کردبوو‌وه‌ که‌ یە‌کی‌ک‌ لە‌ مارە‌کان‌ فی‌ری‌ قسە‌ بوو‌وه‌ لە‌ه‌جە‌ی‌ خە‌لکی‌ شۆ‌ریجە‌شی‌ هە‌یە‌.

هە‌ندی‌جار‌ دایک‌ و باوک‌ان‌ وا‌ دە‌زانن‌ بە‌ گە‌ورە‌بوونی‌ کورە‌کانیان، هە‌ندێ‌ خوو‌ بە‌ لاو‌ە‌ دە‌خە‌ن، بە‌لام‌ عوسە‌ زۆ‌ر‌ جیا‌واز‌ بوو‌ و تا‌ گە‌ورە‌تر‌ دە‌بوو‌ خوو‌ و

مهراقی بۆ ئازەلەکان زیاتر دەبوو. ئەمەش ببوووە نارهەتی بۆ باجی گورجی، چونکە دەبوو: "تا منداڵ بوو، ئەم ئەژداد حیزە، دەموت قەیناکە و منالە، بەلام خۆ ئیستا زرتە زەلامیکە و دەبی واز لەو ئەتوارە قۆرەیی بەینیت و بگەریتەووە زەرعاتەکی باوکی، خۆ بە چاوی خۆ دەبینیت کە ئامەد هیشتا زۆری ماوە بە یەكجاری بگەریتەووە ناومان. هەیی وەهاووەها لیکراو". تا کار گەیشته ئەوەی کە دایکی بچیتە لای یەکیک لە شیخەکان و نووشتەییکی بۆ بکات و ئەویش ناچار بوو لە بەردەم دایک و باوکی بە ملایا هەڵیدەواسی و ئەگینا دەیکردە ملی مارە زەردەکە.

تەواو لەو چەند خانووە دوورکەوتبوومەووە و سەیری راست و چەپم دەکرد و ئاسەواری هیچ ئەشکەوتیکم لێو دیار نەبوو. کیلۆمەترێک زیاتر روشتبووم و گەرمایی نیوهرۆ تینی زیاتر دەبوو و ئاوی خاسە هیشک و لە سەراییکی تەنک کە ئاسۆی هینابوو لەرزین، هیچ شتیکی ئەوتوم لێدیار نەبوو. بە دەستە راستیش خانووە سپیپەکانی زیوییم لێو دەردەکەوتن. لە سەر ستارەکان هیشتا هەندی بایفی رەنگاورەنگ شوپربوونەووە و هەندی کولەش هەلنەگیرابون.

خەون و پرۆژکانی عوسە سەریان نەگرت، چونکە یەکیک لە برادەرکانی ژن دەهینیت و ئەوی تریشیان بە زۆرە ملی مالیان بۆ هەولێز دەگوازریتەووە. هەر کاتیکیش بە سەردان بگەراییەتەووە کەرکوک، ئەو هەر لە سەیتەرەکە بە شوفێرکەیی دەگوت دابەزین هەیی و دادەبەزی و بە پێ بەرە ئەشکەووەتەکە شوپربووەووە. ئەم حالەتە تا شەری ئێران و عێراق بەردەوام دەبێت.

کاتیک شەڕیش هەڵدەگیرسی، سەلمان وەکو هەزارن بەچەیی ئەو ناوچەییە، ناچنە عەسکەریی و دەکەونە ئەو کێوانە. نەبوو پێشمەرگە، چونکە برۆی بە تەقەکردن نەبوو و دەبوو: "ئەگەر تەقەم کردبایە، ئەو دەچووم عەسکەرییەکەم دەکرد، من دوستی ئازەلانم، چۆن تەقە لە ئینسان دەکەم". فیراربوونی ئەو سالانەش، دەیان جار لە عەسکەریکردن ناخۆشتر بوو. شەوێ لەم گوند و شەوێک لەو گوند، جگە لەوەی ژیانی فیراری بۆ ئەو زەمانە حسیبی شەرمەزاری بۆ دەکرا. عەیبە و شەرمەزاری و ترسێک یەکیکن لە چەکە کوشندەکانی

بارودۆرخه تاييه ته كان. هه ندی بارودۆخ هه یه ئەگەر بیت فیره تهقه کردن نه بیت، ژيانت لی تال دهکریت. ههستی به فشاری کۆمه لایه تی دهکرد و ههستی دهکرد ئەوانه ی سهیری دهکهن نیازیان زۆر پاک نییه. ئەم فشارانه وای لیکرد که ههنده نه بات خۆی له سهر سنووری ئێران و عێراق ببینیته وه و خۆی تهسلیمی یه کهم بازگهی ئێرانی دهکات.

ههر به پێ خۆی گه یانده سهردهشت، پاشان له گه ل چه ندین په ناهه نده ی دیکه، به هه لیکۆپته ر ناریدانه شاری سه قز و له وێوه بۆ تاران. دوو ههفته له تاران و پاشان رهوانه ی ئۆردوگا جه هه نه مییه که ی جه هروومی دهکهن. پارچه دۆزه خیک بوو له دهشتاییه کانی شیراز. له نیو ئەو گهرمایی و بیابانه هه موو یادگارییه شیرییه کانی حافیز ده بوونه هه لم. ئۆردوگایه کی ته لبه ندرکو و ته نها یه ک رۆژ له ههفته یه کدا، بواریان ده دایێ تا سهر له شاری "جه هروم" بدات. ئیمه سۆراغی سه لمان تا ئیره ده زانین، له وه به دواوه هیچ شتیکی باورپیکراومان له لا نییه.

میژووی ئه ویش وه کو میژووی هه زارانی دیکه به ده لێن و ده لێن ده سپیده کات و به گوايه گوايه کۆتایی دیت. وتیان ده بیته یان ده بیته به سه ربازی ئیسلامی و ژنه به لووچیک ده هینیت! ده لێن چۆته پاکستان، به گوێره ی قبیله نامه کوردییه کان، به و نیازه چوو که له ئەوروپا نزیکییته وه! گوايه له گه ل دوو کوردی دیکه به پێ گه یشتوونه ته چین و ماچین و به مه رهقه می قیاسیان له که یسه کانی په ناهه ندیتی شکاندوو! ئەوهش وترا، له قوتابخانه یه کی منالانی یه کیک له گونده کانی مازهنده ران، بووه ته فه راش و له بهر نه بوونی مامۆستا، ده رزیشی له پال فه راشییه که ی وتۆته وه! وتیان له بهر هه تاوی جه هرووم وه کو مۆم توایه وه! له راستی دا کهس نه یزانی چی لیها ت. به لام له لای دایک و باوکی ههر زیندوو.

دایک و باوکه به سزمانه که ی زۆر مهراقیان خوارد، زۆر ههولیان دا و زۆر ئەملاو ئەهولایان کرد و دهستی ئەمه و ئەهویان ماچ کرد و له مه و له و پارانه وه، به لام هیچ شتیکی ئەوتویان له لا به رجهسته نه بوو. باوکی کۆنه میرزا بوو و دهیوت: "ئیمه سۆراغی ته و او مان له مه ر شاعیرانی خۆمانه وه نییه، چۆن سۆراغی به چه کانی خۆمانمان چنگ که ویت! کوا کی ده زانیت حاجی قادر که ی مردوو و

که‌ی له دایک بووه، خو تو باسی ئه‌حمه‌دی خانی و فلان و فیسار مه‌که‌وه که له سه‌ده‌کانی دیکه ژیاون". تنه‌ها یادگاری به‌رجه‌سته که سه‌لمان بو ماله‌وه‌ی جیه‌یشیتیت، ره‌سمیکی شه‌مسی قه‌د جنسییه عیراقیه‌که‌ی بوو؛ هه‌لیانچری و گه‌وره‌یان کرده‌وه و رتووشیان کرد و به‌لاری، داوی ئه‌وه‌ی له چوارچیویه‌کی زیرینی ده‌گرن، هه‌لیانواسی.

وریکی منداڵانه بوو و گه‌شه‌ی کرد و به‌نیازیش بوو ئه‌شکه‌وته‌که‌ بکاته شویتیکی گشتی. بو‌نا، په‌ردان به‌پروژه‌ی وا بیگومان سه‌رده‌که‌ویت. چونکه ئه‌م پروژهیه ئه‌نجانی خولیا و عشق بووه. بویه له‌م رووه‌وه هه‌ولیدا ئه‌دریسی ده‌سکه‌ویت، چونکه بیستبووی له ولاتانی ئه‌وروپا یارمه‌تی پروژه‌ی له‌مجوره ده‌دریت و گرینگی پی ده‌دریت. به‌لام نه‌یده‌زانی چو‌ن ده‌نگی خو‌ی بگه‌یه‌نیته ئه‌وانه‌ی پاریزگاری له ئاژه‌لان ده‌کن و مافی ئاژه‌لان ده‌پاریزن. ئه‌وه‌ی ئه‌و بیرری لیکرده‌وه ئه‌وه بوو که نامه‌یه‌ک له ژیر ناویکی خوازاو بو ئیزگی به‌غدا، به‌شی کوردی بنیریت. نامه‌یه‌کی کورت و پر مانا. له نامه‌که داوی ئه‌دریسی ئه‌و گروپانه‌ی کردبوو که به‌ته‌نگی ئاژه‌له‌وه ده‌چن. هه‌ر به‌ پی چوه‌ پۆسته‌خانه که به‌رامبه‌ر به‌ چایه‌خانه‌ی مه‌جیدییه بوو و پولیکی کپی و فرییدایه سنووقه‌که‌وه. ئه‌مه یه‌که‌مجار و دواجاری بیت سه‌ر له پۆسته‌خانه بدات.

ئه‌م فیکره‌یه‌ی زۆر به‌شیلگیری و جیدییه‌وه وه‌رگرتبوو و دلنیا بوو وه‌لامیکی هه‌ر ده‌ده‌نه‌وه. بویه هه‌موو سه‌ر له به‌یانیه‌ک، له ته‌نیشته‌ ئه‌شکه‌وته‌که‌و له‌به‌ر سییه‌ره‌که، رادیو ترانزسته‌ره‌که‌ی له‌ گویی نزیک ده‌کرده‌وه و گویی راده‌گرت. هه‌موو به‌یانیه‌ک، تا ئه‌و رۆژه هات که ناوی ئه‌ویان خو‌ینده‌وه. گویی له‌ ناوه‌ خوازاوه‌که‌ی خو‌ی بوو و وه‌ختبوو له‌ خو‌شیا شاگه‌شکه‌ بیت و ده‌ستی بو دوگمه‌یه رادیویه‌که‌ برد بو ئه‌وه‌ی ده‌نگه‌که‌ی سافتر کات. گویی شل کردبوو و ئاماده‌کاری به‌رمانه‌که به‌ ده‌نگیکی ساف و بیگرئ، ده‌می ئاراسته‌ی "به‌نده‌ی خری خاسه‌کرد و پپی وت: "هاولاتییه‌ک نامه‌یه‌کی له‌ خری خاسه‌وه بو نارو‌وین و داوی ئه‌دریسی ئه‌و کومه‌ل و گروپانه‌مان لیده‌کات که به‌ ته‌نگی ئاژه‌لانه‌وه دین. ئیمه‌ش له وه‌لامدا ده‌لین با هاولاتی خو‌شه‌ویست که‌میک به‌ وردی و

ثیرییه وه سهیری راست و چهپی خوی بکات و بزانتیت دهوهران له چی دایه!
 برای هاوالاتی دهایی نهوهی له بیرچوتهوه که نیشتمانی نازیزمان به چ قوناغیکی
 ههستیار و ناسکدا تیدهپه رپت. نهی بیر له گشت نه وه رهشانه ناکاتهوه که له
 رۆژه لاته وه به رهو روومان دین. ئایا نه وه نازانتیت که چاره نووسی ولاته که مان
 له زه لالهت دایه؟" عوسه به وردی گوئی بو گشت پیته کان شل کردبوو، قهه
 له وهو پیش عوسه بهو ئاسته ته رکیزی نه کردبوو. گوئی له دوا رسته بوو " له
 زه لالهت دایه" که له گوئی دهنگی ده دایه وه. زه لالهت... زه لالهت... زه لالهت...

دهماری گرژ ده بیته و هه ندیک سهیری رادیۆکه دهکات و پاشان تاهیزی تیدا
 ده بیته تورپی ده دات و ده که ویته سهر گابه ردیک و هه راش ده بیته. ده ست دهکات
 به گریان. رهنگه له ژیانیدا قهه وا به جۆشه وه نه گریا بیته، فرمیسک زهنگول
 زهنگول به روومه تیا دیته خواری و دنیا له پیشچاوی لیل دهکات. هه نسکی ده دا
 و وهکو قارهمانی داستانه تراژیدییه کان خوی به ته نها له سهر گوی زهوی
 ده بیته. هه ستیکرد به رامبه ره به ده سه لاتی گهردوون به قه گهردیکی لیتهاتوه،
 هه ستیکرد هپیشیکی له بنه هاتوو له نادیاره وه به رهو رووی دیت. هه ره به
 هه نسکه وه گه راپیه وه نه شکه وته که ی و یهک دوو رۆژ هه ره دهرنه هات. هه چی
 نه خوارد و هه یج نه خوارد وه. نه و رۆژه ی که نه شکه وته که جیده هیلیته و به رهو
 زه رعاته که ده چیت، بی تاقهت و رهنگه زه ره ده. کاتیک دایکی ده بیییت هه ره واقی وپ
 ده مینی.

کهس به ته وای له دونه ی عوسه تینه گه یشت. په یوهندی نه وه له گه ل ئازه لان
 نه له ریگی رۆشنیرییه کی واهه بناغه ی به ستبوو، نه جۆره لاساییه کی
 هاوچه رخانه ی شیکلئامیز بوو، نه له نهجامی به زه یی هاتنه وهش بوو به ئازه لان
 و به به سزمانیان له قه له م بدا. عوسه له وه نه لقه پچراوه ی نیوان ئازهل و ئینسانیش
 نه ده گه را. هه روه ها به دهریش بوو له راما و ته ئومولاتی فهلسه فی. په یوهندی نه وه
 به کورتی ساده یی با و میهره نای ئای هه بوو. جۆره شیعیکی ساویلکه ی
 پیویست بوو. عوسه له رۆژگاریکی به هاردا چاوی کردبووه وه، دایک و باوکی
 هه میشه له ناو شینایی و ته رایی ده ژیان، ئای خاسه ش له سهر ریتمی سروشت

خوږه‌ی ده‌هات و ئه‌ویش هه‌کایه‌تی خو‌ی پښوو. ئه‌و ئاقاره‌ پړی له‌ ریشو‌له‌ و پاساری و کوتری کیوی و کووکوختی و رهنگاله‌ و کلک ته‌قینه‌ و بزهنه‌لخه‌له‌تینه‌ و بزمنژوک و کیسه‌ل و بوق و مار و دوویشک و سه‌گی به‌ره‌لا بوو. دوورتریش لووره‌ی چه‌قه‌ل و گورگ و که‌متیار، هه‌ندیجاریش ریوی چاوه‌ زیته‌کانی ده‌بیران. ئه‌مه‌ لانکی دووه‌می عوسه‌ بوو.

ئه‌گه‌ر ئیوارن، له‌ کوشکلییه‌وه‌ بړوانیته‌ خاسه‌، کاتیک هه‌تاو ماندووه‌ و به‌ره‌ و ئاوابوون خو‌ی ئاماده‌ کردووه‌ و ئه‌ستیره‌ش وه‌ک ورده‌ زیخی تیشکه‌اوږ، له‌ ئاسو‌کانه‌وه‌ هه‌لدین و ئاویته‌ی قیره‌ی بوق قوربا‌قه‌ ده‌بن و دونیای ئیواران ده‌که‌ویته‌وه‌ جریوه‌ تا به‌یانی. ئاسمانی ئه‌و قه‌راغ شاره‌، ته‌نها هه‌ر به‌ لاپه‌ره‌یه‌کی ئه‌فسانه‌یی رۆژه‌لاتی دیرین ده‌کات. هه‌ندیجاریش مؤسیقایه‌کی بیده‌نگیش، له‌ ئه‌تموسفیره‌ هه‌ره‌ دووره‌کانه‌وه‌ له‌ دایک ده‌بیت و ده‌تسپته‌ پشته‌ی سروشت و هیمنییه‌کی له‌ راده‌به‌ده‌ریش ده‌خزپته‌ خه‌ونه‌وه‌.

شه‌وانیش، جار ناجاریک ئه‌ستیره‌یه‌ک ده‌کشیت و ئه‌فسانه‌یه‌ک له‌ دایک ده‌بیت، کلکداریک رت ده‌بیت و نیازی بیوژنیک دپته‌ دی. که‌رته‌ مانگیکی رهنگ ئالیش هه‌ندیجار، به‌ نیو هه‌وره‌ ریشالداره‌کانه‌وه‌ سه‌ول ده‌دات و تا بگاته‌وه‌ هه‌ریمی شینایی که‌ ئیستا رهنگیکی نیلی په‌یدا کردووه‌. ئا له‌ شه‌ویکی وادا، مامانه‌که‌ی ناوکی عوسه‌ی بریه‌وه‌ و له‌ په‌نجه‌ره‌ شینه‌که‌شه‌وه‌ سه‌یری داوه‌له‌کانی کردووه‌ و مانگیش له‌ پشته‌وه‌، کوونه‌په‌پویه‌کیش خو‌یندویتی و بو‌ هاژده‌کانی ئاویش قیره‌ی بوق، ته‌لیسمی شه‌و ته‌ونه‌کانی خو‌ی ه‌ونیوه‌ته‌وه‌.

هیچ بواریک نه‌بوو بو‌ هه‌لبژاردن. به‌دیلمیکی دی به‌دی نه‌ده‌کرا له‌ بو‌ ژیان. به‌راوردکردن له‌ ئاسوی خه‌یالی عوسه‌ وجوودی نه‌بوو و جیی نه‌ده‌بووه‌وه‌. به‌ پښو‌ست، چه‌که‌کانی ژیان و سروشت وکلتووری پیکه‌وه‌ گری ده‌دا.

ئه‌و چیشته‌نگاوه‌ی که‌ رادیوکه‌ی توږ هه‌لده‌دا و ده‌گه‌رپته‌وه‌ ئه‌شکه‌وته‌ ده‌سکرده‌که‌ی، ئه‌مه‌ تاقه‌ وه‌لامی ئه‌و بوو، وه‌لامیک بوو به‌ بیرکردنه‌وه‌ و حیسابات. هه‌ر له‌ ئه‌نکیدو ده‌چوو. ده‌توت پاله‌وانیکی دونیای کونه‌ و ده‌داته‌ پرمه‌ی گریان. ئه‌ری چوون و به‌چی گریان پاله‌وانیک و ئینسانیکی ئاسایی

ده پيږريت؟ ئه مجوره گريانانه ئينسان ده گه ينيته تروچكي تراژيډيا و له هه مان كاتيشدا مرو ده گه يه نيته تروچكي به زين. هر ئه مه يه و اتاكاني تراژيډيا. دونيا يه كي زيهني خاپور ده بيت و تيكده شكيت و بوشاييه كي فراوان له دايك ده بيت، ته نها هر قين و توره يي و دهمارگرژيي ده توانن جي خوياني تيا بكه نه وه. چهنده به ئاساني دونيا يه ك دهر وځي و چهنده به زهمه تيش دونيا يه ك له دايك ده بيت. ئا ئه مه كيشه بنه ر هتتبه كي عوسه بوو. ئه گهر پشت له م دونيا به بكات، ئايا دونيا يه كي دي ئوخژني پي ده به خشيت؟

كي به ته واي له عوسه گه يشت؟ رهنكه ته نها ماره چاو ره شه كه له عوسه گه يشتيت، ئه و له خورپه كاني دلي و له تيشكي چه ماوه ي چاوه كاني گه يشتيت! هه موو ده زانين په يوه ندي نيوان مار و ئينسان زور كونه. ئه وان له مروقي روخوا و تيكشكاو ده گهن، هر ئه وانيش بوون ده چوونه باغه لي كيژه هه رزه كار ده كانه وه و له شه سارد و سره كانيانيان گهرم ده كرده وه.

ئه لقه يه كي سروشتي بوو پچرا.

منيش ته واي له شار دوور كه و تبوومه وه. زنجيره گر ده كان قوت ببوونه وه. به لام له په ناي هيج گا به ردئ، له په ناي هيج كه رته شاخيك چاوم به خه يالي ئه شكه و تيكيش نه كه وت. ئه وه ي باس ده كرا زور له روخي خاسه وه دوور نه بوو، ئاو به به رده مييا تيده په ري و هر سهرت هه لبرييايه ده تبيني. به لام من هيجم نه بيني.

گه رame وه بو ئه وه ي جاريكي دي سلاو له قه لا بكه م.

سهر كه و تنه قه لا هه روا ئاسان نه بوو. نه مده زاني ئايا هر ئه و روژه بو عه سره كه ي برؤم، ئايا روژي دوايي. ههنده نابات خوم ده گه ينمه وه بازارا كه ي رحيمئاوواو ئيتر سوا ري تيمسيك ده بم و تا ده مباته بن قه لا. ئامانجي سهره كي من ئه وه بوو بگه مه وه بهر ده رگا سه وزه كه و به سه ره اته كاني خومي بو

بگيرمه وه. دهرگايهك بوو به رهو ئيحتيمالاتي زور دهرگرايه وه، ئه و ماله روژي يه كه م دالده ي داي ن و ههر ئه و يش رهنگه تواناي ئه وه ي هه بي ت و وه لام ي ئه وه م بداته وه: ئه ري مالي ئيمه بو كوي باري كرد؟

ئه و ده تواني ت شه هاده تي ئه م زه مه وه ري وه مان بو بدات. هيوام به هيچ شتيك نه مابوو. خه ونه كان پووك بو ونه وه، شو ره سو اره كان گلان و وا له هه لديره كان. ئه و ئاسوي ه ي كه له هه له ته كان يشه وه دهر ده كه وت، ته لخ و تاريك خوي ده نو اند. ئه و بسته زه مينه ي كه جي خه ون ي تيا ده بو وه وه، هيشك و بري نگ و بي مانان. ئه م گه رانه وه يه م هه موو ئه ند يشه كان ي پو وچ كرد مه وه، زا كي ره چالا كه كان مي سري به وه.

دواي ئه وه ند ه ساله گه رامه وه، بو ئه وه ي په يوه ندي به كي نو ئ، په يمان يكي نو ئ له گه ل دار و ديوار و په نجه ره و شو سه كان دا چي بكه م؛ به لام هي زيكي پته وي له راده به دهر به ره و غور به تيه كي تر رام ده پي چي ت. له ره گه وه هه لم ده ته كي ني ت و تو ر فري م ده دا... شو ي نه كان خزن و كا ته كان يش وه كو چو ري لم له نيو قام كه كان مه وه داده ر ژين. تا قه چل كه بتوانم خومي پيو هه لو اسم: زمانه. ئه و يش هه ندي جار تو وشي كه ندر ي وام ده كات، وشه و پي ته كان ده سو وتين. پيش ئه وه ي دون يا رو وناك بكه نه وه ده بنه سو و تماك.

"قه لا كه پووي كلوونه، ژيله مو يه كي قو و له" ئه م وي نه شي عري به م له سالي ١٩٨٦-١٩٨٧ نو و سي، وي نه ي له و جو ره، له و سالانه هه موو جه سه ميان داده گير ساند. مه به ستم ئه و كا ته يه كه له شه قامي كار و لين كو شي عري "زه ردك" م ده نو و سي. له دو ورا، گه رمي پي ده به خشي م و ورو و ژانيكي پوزه تي قي شي پي ده به خشي م و ده يه ژان دم و ده ژيام. له و شار ده دا، رابردو و اتا كان ي خوي ده سگير ده بوو. شاري كه ركوك و گه ره كه كان ي و كه سا يه تي و ئاو وه وا كه ي تيا ما ده بو ژايه وه و ههر له و شه قامه هه ستم كرد من له "زه ردك" ژياوم. ياد وه ري به كان وه كو وي نه ي شي عري بو و ن تي كه ل به خه و ن ده بو و ن. ئه م هه موو كه ره سانه له زمان يك ده گه ران. سه رچا وه يه كي له بن نه ها تو و بو و ن بو ئا فران دي شي عري.

ههر له و ما وه يه شدا بوو، به بي ئه وه ي ئا گام لي بي ت، چر نو كه ئاس ني نه كان ي بلد و زه ركان ي ر ژيم، خسته زي ري نه كان ي يه ك به سه ر ئه و يتر دا ده ر وخان د.

دیواره‌کانی بریندار ده‌کرد و دارودیواری له گه‌ل خاکدا کرده یه‌ک. ئا له و کاتانه‌دا، من خه‌ونم ده‌بینی و ئەو گونده بچووکە ئاوی ده‌زانه وشه‌کانم و وینه شیعیرییه‌کانی ئاوه‌رشین ده‌کردم. شته‌کان ره‌هه‌ندی دیکه‌یان وه‌رده‌گرت و منیش له دووره‌وه، به‌نه‌ست، به‌هه‌ستی شه‌شه‌م دونیام ده‌خوینده‌وه.

ئەو سه‌رله‌به‌یانیه هه‌ر ده‌رۆیشتم و نه‌ده‌گه‌یشتمه قه‌لا. ریگاکان له‌به‌ر پیم پهرتوبلاوده‌بوونه‌وه و شوسته‌کان ته‌سک ده‌بوونه‌وه و فه‌زا تووشی هه‌ناسه سواریی ده‌کرم. سه‌یری دیواره‌کانم ده‌کرد و خشتیک نه‌بوو بمناسیته‌وه، به‌ردی نه‌بوو وه‌کو جارێ سه‌یرم کات، په‌نجه‌ره‌یه‌کم نه‌بینی کراوه‌بیته. ماوه‌کان شاش و چرکه‌کان خاو، زه‌مه‌ن په‌ره‌ی هه‌له‌وریی خو‌ی ده‌نوسیه‌وه. ئەم گه‌رانه‌وه‌یه‌م ته‌نها شکستیکی دیکه‌یه‌و هیچی تر. هه‌ستم ده‌کرد دنیا روخواه و هیزی ئەوه‌شم نه‌ماوه هیوایه‌کی گیلۆکه بۆ خۆم دروست که‌م. توانای ئەوه‌م نه‌بوو پینیه ئالۆزکاوه‌کانم بکه‌مه‌وه و تا هیزم تیندایه به‌ره‌و نادیار و نه‌ناسراوه‌کان غار دهم.

رۆژ به‌ رۆژ هه‌ستی ئەوه‌م تیا گه‌وره ده‌بوو که شار ته‌نها پووشوپه‌لاشه و به‌ بینینی من ئاگری تیبه‌ر ده‌بیته. شار سه‌مه‌نده‌ریش نییه تا له‌ نیو خۆله‌میشی خو‌ی زیندوو بیته‌وه. سه‌یری پیشه‌وه‌ی خۆم ده‌کرد و ئاساواره‌کانی قه‌لا له‌ ناو هالاودا به‌ ته‌لخی ده‌رده‌که‌وت. ئەو سه‌رله‌به‌یانیه هه‌ر ده‌رۆیشتم و نه‌ده‌گه‌یشتمه قه‌لا، هه‌ستم ده‌کرد قه‌لا لیم دوور ده‌که‌ویت‌ه‌وه و نایه‌ویت بیگه‌می. ماندوووبوونیکێ نامۆ هه‌موو له‌شمی ده‌هه‌نجانده‌وه و هه‌ستم ده‌کرد فیری دراومه به‌ر پیی خۆم و خۆم بیه‌یز و داهیزراو ده‌بینی.

داهیزراو وه‌کو ئەو ساته‌ی که بۆ یه‌که‌مجار چاومان کرده‌وه: ئیمه‌ دوو جمکانه بووین و له‌ گوندی "تومار" چاومان کرده‌وه. گویم له‌ گیانی ئەوی دیکه بوو و هه‌ناسه‌ی ده‌داو دلّه بچکۆلانه‌که‌ی ترپه‌ ترپی ده‌کرد و زیندووتر بوو له‌ من. ئەو چاوه‌روانی ژیا‌نی له‌ من زیاتر لیده‌کرا. به‌لام ئەو ته‌نها یه‌ک دوو رۆژ ژیا و هه‌موو ئازاره‌کانی بۆ من جیه‌یشته. زۆر دره‌نگ زانیم که جمکانه بووم، به‌لام ئەو ئەوه‌نده‌ش نه‌ژیا بۆ ئەوه‌ی هه‌ست به‌ ژیا‌نی من بکات. من زانیم ئەو ناژی، به‌لام ئەو ئەوه‌ی نه‌زانی که من ده‌ژیم.

من هیچم له باره‌ی ئه‌وه‌وه نه‌نووسیوه، چونکه ژيانی شتیکی تومار نه‌کرد تا بنووسریته‌وه، به‌لام ئهم نووسینه‌هه هی هه‌ردوکه‌مانه. هه‌ستیش ده‌که‌م چاره‌نووسی من به‌شیکه له ژيانی ئه‌وه، هه‌ر وه‌کو ئه‌وه‌ی که مردنی ئه‌ویش به‌شیکه له مردنی من.

وه‌کو رۆژی یه‌که‌م هه‌ره‌که‌تم ده‌دایه‌ خۆم. ده‌مویست پێیه‌کانم یه‌ک له دووی ئه‌ویتتر به‌ره‌و پێشه‌وه‌ بمبه‌ن. له هه‌مان کاتیشدا، زه‌مین بۆ خۆی کیشی ده‌کردم و نه‌یده‌ویست هه‌نگاوه‌کانم به‌ره‌و پێشه‌وه‌ بچن. وینه‌کان وه‌ک تارمایی له پێشچاوم ده‌له‌رینه‌وه و ماددییه‌تی خۆیانمان ون ده‌کرد و ده‌رژانه‌ حه‌وزه‌کانی نه‌بوونه‌وه. دونه‌یا سپی هه‌له‌ده‌گه‌راو سپیش نه‌بوو، جۆر شه‌فافیه‌تیکی بیکیش و بیبارستایی بوو. سه‌ره‌تا قورساییه‌کی بێئه‌ندازه‌ی پێیه‌خشییم و رۆژگار و ته‌مه‌نم وه‌کو قورقوشم کیشی زیاد ده‌کردن و بینایان لێل ده‌کردم و هه‌ستم ده‌کرد هه‌تاوی پێش نیوه‌رۆش وه‌کو په‌یکه‌ریکی له مۆم دروستکراو ده‌متوینینه‌وه. گه‌یشته‌بوومه دوورپێانی یه‌که‌بون و جودابوونه‌وه، چرووسکانه‌وه‌یه‌ک ده‌به‌ه‌ژاندم و سه‌ره‌تا که‌میک کاس بووم و هه‌ستمکرد له دایکه‌به‌مه‌وه و پاشان هه‌ستم به‌ سووکییه‌کی ره‌ها کرد.

بازووه‌کانم راده‌وه‌شاند و به‌ جۆریکی تامی له‌شی خۆم ده‌کرد. وه‌ک بێنی زاکیه‌ له‌شیکه‌ی دی بوو ماره‌ی ده‌کردم و ده‌چووه‌ ژێر پێسته‌که‌مه‌وه و ده‌چوومه ژێر پێسته‌که‌یه‌وه. گه‌مه‌یه‌ک له‌ نیوانمان له‌ دایکه‌به‌وو سامناک و پێویست. هه‌ستیک بوو کاتیک دیقه‌ته‌ی قامکه‌ شاش و ته‌نکه‌کانم ده‌دا، ورده‌ ورده‌ پێسقانه‌کانم پێر ده‌بوون له‌ با. له‌زه‌تیکی نوێ بوو حه‌وزی حه‌زیکی شه‌ق ده‌کرد و ئاقاریکی بۆ پانتایی جه‌سته‌م ده‌دۆزییه‌وه. شتیکی بوو سووک، ده‌یویست له‌ گه‌ل خۆی به‌رزم کاته‌وه.

ئهمه‌ حه‌زیکی کۆن بوو. میژووی نه‌ده‌زانرا. نه‌شمه‌ده‌زانی له‌ که‌یه‌یه‌وه، له‌ چ خه‌ونیکه‌وه، یا له‌ چ کاره‌سات و لیقه‌ومانیکه‌وه چۆته‌ نیو شانه‌ و مولوله‌کانی خوینمه‌وه. که‌ی بوو تووه‌که‌ی ترنجایه‌ نیو له‌شم و وا ئیستاش خه‌ون به‌ دره‌ختیکه‌وه‌ ده‌بینیت. دره‌ختیکه‌ ره‌گه‌کانی وا له‌ ئاسۆن. به‌لام چ ئاسۆیه‌ک؟

ئاسۆیه کی ناوه کی و شاقوولی، وهک شله مه نی شیکل و شیوه دهگوریت. ههزیکه وهک گر پاکیزهیه و وهکو ئاویش ریڤه وهکانی خۆی ده دوزیته وه. ههزیکه له ته نیشته ههوزی له دایکه بیت.

گورم ده دایه خۆم و پێیه کانم وهک بلی له سه ر پانتاییه کی شیدار بووبیتن، موچرکیکی غه ربی پێ ده به خشییم. سه یری ئاسمانم ده کرد. له سه ره وه، قوول ده چووه وه، وهکو بزووتنه وهیه کیش رۆ ده چووه چاوه ره شه کانم. ئاسمان له ناو چاو ئیسراحه تی ده کرد و خه ونی به بلیسه وه ده بینن و به زیندوویی تیما شین ده چووه وه. بیرم له هه یچ نه ده کرده وه. هه یچ. ئه مه ش هه ند ئازادی ده کردم که له وه سف به در بوو. شوین نرخ و به های خۆی ون ده کرد و فهزا به ره و رووم ده هات و وهکو چارۆگه یه کی شه فاف کرایه وه.

نه مه زنی ئه مه رۆژی یه که مه یا دوا رۆژه. به لام شتیکی گرینگ رووی دا. ده رگا ئاسنینه سه وزه که کرایه وه. بۆ ماوه یه کی که م، له باوه شی زارۆکیک بووم. کۆلانه کان جیی هه ردوو کمانی تیا نه ده بووه وه. ئه ویش له ته نیشته برا که وره که ی، هه ردوو ک ده یانویست، ئازادیم پێیه خشن.

له ناو غه لبه غه لب و جوین و هه راو زه نای مندا لانه وه به رز بوومه وه. گر بووم به ره و ده شتاییه کان فریم. به رز بوومه وه و شار، له خواره وه تا ده هات بچوو ک ده بوومه وه و بیده نگ و مه لوول، بۆنی که رمایی ده هات و ئاسۆکان له پێشم ده کرانه وه.

١٩٩٣ فهره نسای

٢٠٠٠ ئیسپانیا

٢٠١١ ئیسپانیا